

Úřední věstník

Evropské unie

L 112

České vydání

Právní předpisy

Svazek 50
30. dubna 2007

Obsah	II Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné	
	ROZHODNUTÍ	
	Komise	
	2007/253/ES:	
	★ Rozhodnutí Komise ze dne 19. ledna 2005 o plánu Rivesaltes a nepřímých daních CIVDN (Mezioborový výbor pro přírodní sladká vína), jež zavedla Francie (oznámeno pod číslem K(2005) 50)	1
	2007/254/ES:	
	★ Rozhodnutí Komise ze dne 7. června 2006 o státní podpoře C 25/2005 (ex NN 21/2005) poskytnuté Slovenskou republikou ve prospěch společnosti Frucona Košice, a.s. (oznámeno pod číslem K(2006) 2082) ⁽¹⁾	14
	2007/255/ES:	
	★ Rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2006 o státní podpoře C 5/2006 (ex N 230/2005), kterou Německo hodlá poskytnout loděnici Rolandwerft (oznámeno pod číslem K(2006) 5854) ⁽¹⁾	32
	2007/256/ES:	
	★ Rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2006 o režimu podpor, které poskytla Francie podle článku 39 CA Obecného daňového zákoníku – státní podpora C 46/2004 (ex NN 65/2004) (oznámeno pod číslem K(2006) 6629) ⁽¹⁾	41
	2007/257/ES:	
	★ Rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2006 o státní podpoře C 44/05 (ex NN 79/05, ex N 439/04), kterou Polsko částečně poskytlo společnosti Huta Stalowa Wola S.A. (oznámeno pod číslem K(2006) 6730) ⁽¹⁾	67
	2007/258/ES:	
	★ Rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2006 o opatření C 24/2004 (ex NN 35/2004) uplatňovaném Švédskem k zavedení digitálního terestriálního televizního vysílání (oznámeno pod číslem K(2006) 6923) ⁽¹⁾	77

Cena: 18 EUR

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 19. ledna 2005

o plánu Rivesaltes a nepřímých daních CIVDN (Mezioborový výbor pro přírodní sladká vína), jež zavedla Francie

(oznámeno pod číslem K(2005) 50)

(Pouze francouzské znění je závazné)

(2007/253/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec uvedené smlouvy,

po vyzvání zainteresovaných stran, aby předložily své připomínky v souladu s uvedeným článkem ⁽¹⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

(1) Komisi byla předložena stížnost, v jejímž důsledku se obrátila na francouzské orgány dopisy ze dne 19. července 1999, 16. prosince 1999, 24. srpna 2000 a 9. prosince 2000 s dotazy ohledně opatření, jež jsou předmětem tohoto rozhodnutí. Francie odpověděla Komisi dopisy ze dne 19. srpna 1999, 24. února 2000 a 25. ledna 2001. Dne 26. ledna 2000 se Komise setkala s francouzskými orgány a dne 31. března 2000 s delegací CIVDN (Mezioborový výbor pro přírodní sladká vína).

(2) Jelikož předmětná opatření byla zavedena bez předchozího souhlasu Komise, byla zaevidována do rejstříku neoznámených podpor pod číslem NN 139/2002.

(3) Dopisem ze dne 21. ledna 2003 Komise informovala Francii o svém rozhodnutí zahájit řízení ohledně této podpory podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy.

(4) Rozhodnutí Komise zahájit řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾. Komise vyzvala ostatní členské státy a zainteresované třetí strany, aby k posuzovaným podporám předložily své připomínky.

(5) Francouzské orgány zaslaly své komentáře v dopisech ze dne 16. a 18. června 2003. Komise obdržela připomínky stěžovatele, které byly zaslány francouzským orgánům dopisem ze dne 6. srpna 2004. Francouzské orgány odpověděly dopisem ze dne 10. září 2004.

II. POPIS

1. PLÁN RIVESALTES

(6) V roce 1996 CIVDN rozhodl, že se uskuteční akce zaměřená na přeměnu vinic s cílem nahradit část produkce přírodních sladkých vín v regionu Pyrénées-Orientales cestou vykloučení starých a opětovné výsadby jakostních odrůd vinné révy, aby se tak odstranila strukturální krize, v níž se tato produkce ocitla, a jež se projevovala soustavným hroucením odbytíšť. Účelem podpory bylo financovat zlepšení jakosti sortimentu odrůd vinné révy v tomto regionu. Podpora byla ukončena byla nejpozději k 1. srpnu 2000.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 82, 5.4.2003, s. 2.

⁽²⁾ Viz poznámku pod čarou č. 1.

(7) Pro úspěšné dokončení tohoto plánu přeměny vinic (známého pod názvem „plán Rivesaltes“) měli producenti daného regionu přístup k dvěma typům podpor:

- prémie za vynětí ploch na hektar financovaná z mezioborového příspěvku,
- podpora na hektar financovaná ze státního rozpočtu a z rozpočtu místních samospráv, určená na částečné pokrytí vlastních nákladů přeměny.

1.1 PRÉMIE ZA VYNĚTÍ PLOCH

(8) Rozhodnutím 96-1 ze dne 5. července 1996 zavedl Mezioborový výbor pro přírodní sladká vína s chráněným označením původu (CHOP) mezioborový příspěvek pro financování plánu přeměny „Rivesaltes“ a „Grand Roussillon“.

(9) Příspěvek stanovený na 50 francouzských franků (FRF) ⁽³⁾ na hektolitr vyrobený v regionu Pyrénées-Orientales, kde se příslušná přírodní sladká vína vyrábějí, byl určený na financování vyplácení prémie („prémie za vynětí ploch“) za každou parcelu, která v roce 1995 vyráběla „Rivesaltes“ nebo „Grand Roussillon“, a která by pak v období od sklizně 1996 do sklizně 2000 včetně vyráběla stolní víno nebo zemské víno („vin de pays“). Výnos ze zaplacených příspěvků byl odváděn do zvláštního fondu.

(10) Prémie za vynětí ploch byla skutečně udělována producentům, kteří se zavázali, že po dobu pěti let nebudou pro svá vína vyžadovat chráněné označení původu vína CHOP „Rivesaltes“ nebo „Grand Roussillon“. Tato prémie tak byla zaměřena na kompenzaci ztrát příjmů v souvislosti s dopadem, který na cenu mělo nevyužití těchto dvou chráněných označení původu vína. Prémie nepočítala s ukončením výroby nebo jejím omezením, ale pouze s kompenzací za to, že výroba bude uplatněna bez chráněného označení původu vína CHOP. Cílem tedy bylo rychle snížit potenciál vín dodávaných k prodeji pod označením CHOP.

(11) Výše prémie za vynětí ploch představovala 5 000 FRF ročně na „vyňatý“ hektar. Každá vinice, již byla přidělena podpora, přestala prémie pobírat v roce své přeměny.

(12) Komisi nebyly poskytnuty informace o celkové výši podpor vyplacených v rámci tohoto opatření. Nebyla poskytnuta žádná informace o výši příjmů utržených v rámci vytvořeného mezioborového příspěvku, ani o počtu hektarů, které těžily z tohoto opatření.

1.2 PODPORA NA PŘEMĚNU VINIC

(13) Podle francouzských orgánů se plán na přeměnu vinic CHOP Rivesaltes v podobě schválené v roce 1996 týkal

3 250 hektarů: 1 250 hektarů na výrobu „Muscat de Rivesaltes“; 1 000 hektarů na výrobu „Côtes du Roussillon“ a „Côtes du Roussillon Villages“ (odrůdy Syrah, Mourvèdre, Roussanne, Marsanne a Vermentino) a 1 000 hektarů na výrobu zemských vín (odrůdy Chardonnay, Cabernet, Merlot...).

(14) Na pomoc tomuto plánu francouzské orgány souhlasily s poskytnutím finanční podpory ve výši 111 mil. FRF v tomto členění: 85 mil. FRF přes Národní mezioborový úřad vín a 26 mil. FRF přes místní samosprávy (Languedoc-Roussillon a zastupitelstvo departementu Pyrénées-Orientales).

(15) Tato pomoc stanovila podporu 25 000 FRF/ha pro přeměnu na CHOP „Muscat de Rivesaltes“ a podporu 40 000 FRF/ha pro přeměnu na CHOP „Côtes du Roussillon Villages“ a na zemská vína.

(16) Podle francouzských orgánů se skutečné náklady na přeměnu vinic v této oblasti odhadovaly na 110 000 FRF/ha. Francouzské orgány potvrdily, že plány přeměny vinic byly z velké části uskutečněny (2 350 ha z plánovaných 3 250 ha).

(17) Celkové náklady na plánovanou přeměnu vinic podle francouzských orgánů představovaly 258,5 mil. FRF (39,4 mil. EUR). Státní orgány přispěly ve výši 75,250 mil. FRF (11,01 mil. EUR) z původně předpokládaných 111 mil. FRF (16,9 mil. EUR). Podle informací poskytnutých francouzskými orgány přispěly státní orgány v rámci všech typů financování ve výši 29,11 % nákladů skutečně realizované přeměny vinic.

(18) Francouzské orgány připomněly, že v souladu s článkem 9 nařízení Rady (EHS) č. 822/87 ze dne 16. března 1987 o společné organizaci trhu s vínem ⁽⁴⁾ každoročně předávají Statistickému úřadu Evropských společenství výkaz ploch osázených vinnou révou v členění podle departementů a podle druhů pěstované révy (moštové odrůdy na výrobu vína, včetně jakostních vín stanovené péstitelské oblasti, odrůdy stolních hroznů), a rovněž výkaz vykloučených a osázených vinohradů seřazených podle téhož členění podle departementů a podle druhu pěstovaných hroznů. Francouzské orgány uvedly v příloze kopii zaslaných tabulek za hospodářský rok 1997/1998.

2. MEZIOBOROVÉ PŘÍSPĚVKY NA REKLAMU A PROPAGACI A NA PROVOZ NĚKTERÝCH CHOP

(19) CIVDN svým rozhodnutím 97-3 ze dne 29. prosince 1997 zavedl od 1. ledna 1998 mezioborový příspěvek na financování reklamních a propagačních akcí a provozu ve prospěch těchto CHOP: „Rivesaltes“, „Grand Roussillon“, „Muscat de Rivesaltes“ a „Banyuls“.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 84, 27.3.1987, s. 1. Nařízení zrušené nařízením (ES) č. 1493/1999 (Úř. věst. L 179, 14.7.1999, s. 1).

⁽³⁾ 1 FRF = přibližně 0,15 EUR.

- (20) Částka bez daně na jeden hektolitr byla stanovena takto: „Banyuls a Banyuls Grand Cru“ 25 FRF/hl; „Grand Roussillon“ 30 FRF/hl; „Muscat de Rivesaltes“ 50 FRF/hl; „Rivesaltes“ 30 FRF/hl.
- (21) Tyto příspěvky byly udělovány následovně: „Rivesaltes“ 25 FRF/hl na reklamu a propagaci a 5 FRF/hl na provoz; „Grand Roussillon“ 45 FRF/hl na reklamu a propagaci a 5 FRF/hl na provoz; „Banyuls“ 20 FRF/hl na reklamu a propagaci a 5 FRF/hl na provoz.
- (22) CIVDN svým rozhodnutím 98-1 ze dne 10. července 1998 zavedl od 1. září 1998 mezioborový příspěvek na financování reklamních a propagačních akcí a provozu ve prospěch těchto CHOP: „Rivesaltes“, „Grand Roussillon“ a „Maury“.
- (23) Částka příspěvku bez daně na jeden hektolitr byla stanovena následovně: „Grand Roussillon“ 25 FRF/hl; „Maury“ 5 FRF/hl; „Rivesaltes“ 35 FRF/hl.
- (24) Tyto příspěvky byly udělovány následovně: „Rivesaltes“ 30 FRF/hl na reklamu a propagaci a 5 FRF/hl na provoz; „Grand Roussillon“ 20 FRF/hl na reklamu a propagaci a 5 FRF/hl na provoz; „Maury“ 5 FRF/hl na provoz.
- (25) Oba předchozí příspěvky byly zrušeny rozhodnutím 99-1 ze dne 17. prosince 1999, kterým CIVDN zavedl mezioborový příspěvek na financování reklamně propagačních akcí a provozu ve prospěch těchto CHOP: „Banyuls“, „Banyuls Grand Cru“, „Muscat de Rivesaltes“, „Rivesaltes“, „Grand Roussillon“ a „Maury“.
- (26) Částka bez daně na jeden hektolitr byla stanovena následovně: „Grand Roussillon“ 25 FRF/hl; „Rivesaltes“ 35 FRF/hl; „Banyuls“ a „Banyuls Grand Cru“ 25 FRF/hl; „Muscat de Rivesaltes“ 55 FRF/hl; „Maury“ 0 FRF/hl.
- (27) Tyto příspěvky byly udělovány následujícím způsobem: „Rivesaltes“ 30 FRF/hl na reklamu a propagaci a 5 FRF/hl na provoz; „Grand Roussillon“ 20 FRF/hl na reklamu a propagaci a 5 FRF/hl na provoz; „Muscat de Rivesaltes“ 50 FRF/hl na reklamu a propagaci a 5 FRF/hl na provoz; „Banyuls“ a „Banyuls Grand Cru“ 20 FRF/hl na reklamu a propagaci a 5 FRF/hl na provoz;
- (28) Tento příspěvek byl s nepatrnými obměnami prodloužen rozhodnutím 00-1. V okamžiku zahájení procesu přezkoumávání Komise neměla k dispozici informace týkající se doby trvání tohoto režimu nebo jeho případného prodloužení.
3. ARGUMENTY PŘEDLOŽENÉ KOMISÍ V RÁMCI ZAHÁJENÍ PROCESU PŘEZKOUMÁVÁNÍ
- (29) Komise předeslala, že pokud jde především o povahu příspěvků v daném případě, byly tyto příspěvky schváleny přímo francouzskou vládou v souladu s postupem stanoveným zákonem č. 200 ze dne 2. dubna 1943 o zřízení mezioborového výboru pro přírodní sladká vína a likérová vína s chráněným označením původu CHOP. Schválení vládou tak představuje předběžnou podmínku pro schválení takových příspěvků. Zákon č. 200 stanoví zejména, že příspěvky jsou povinné pro všechny členy zainteresovaných oborů, jakmile jsou schváleny vládou nebo jako v daném případě jejím komisařem. Z toho vyplývá, že tento typ příspěvků vyžaduje k tomu, aby byl plně účinný, akt státního orgánu. Z tohoto důvodu byla Komise během procesu přezkoumávání toho názoru, že se jednalo v daném případě o nepřímé daně, tj. o veřejné zdroje.
- (30) Pokud jde o „prémii za vynětí ploch“ stanovenou francouzským podpůrným opatřením, tak v rámci společné organizace trhu, a zejména v nařízení Rady (EHS) č. 456/80 ze dne 18. února 1980 o poskytování premii za dočasné nebo konečné vzdání se některých ploch osázených vinnou révou a rovněž premii za vzdání se opětovné výsadby⁽⁵⁾, takové premie předpokládány nebyly. Toto nařízení stanovilo jediné premii za dočasné nebo konečné vzdání se vinohradnictví, která byla vyplácena, když se pěstitel rozhodl přispět ke snížení vinařského potenciálu Společenství zejména tak, že vyklučí vinnou révu. Jelikož k žádnému snížení potenciálu nedošlo a touto premií nebyla financována žádná akce, jež by souvisela se vzdáním se vinohradnictví, posuzované opatření při zahájení procesu přezkoumávání zjevně nespadlo do působnosti bývalé společné organizace trhu s vínem stanovené nařízením (EHS) č. 822/87.
- (31) Účelem podpory bylo finanční zvýhodnění producentů, kteří se jako podnikatelé svobodně rozhodli k čistě obchodnímu kroku, jehož finanční zatížení zjevně představovalo náklady související s výkonem hospodářské činnosti. Podle ustálené praxe Komise a podle judikatury Soudního dvora Evropských společenství⁽⁶⁾ jsou podporami na provoz takové podpory, jejichž záměrem je osvobodit podnik od nákladů, které by normálně měl hradit v rámci běžného hospodaření nebo normální činnosti. Tato myšlenka se opakuje v bodě 3.5 pokynů Společenství pro státní podporu v zemědělství⁽⁷⁾ (dále jen „pokyny pro zemědělství“), podle něhož zde jde v podstatě o podpory, jež by mohly být v rozporu s mechanismy, jimiž se řídí společná organizace trhu.
- (32) Komise v této věci konstatovala, že podpora byla udělována na hektar ročně a že tedy byla úzce spojena s vyprodukovaným množstvím vína. Komise připomněla, že v žádném případě nemůže schvalovat podporu neslučitelnou
- ⁽⁵⁾ Úř. věst. L 57, 29.2.1980, s. 16. Nařízení zrušené nařízením (ES) č. 1493/1999.
- ⁽⁶⁾ Rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 8. června 1995, věc T-459/93, Siemens SA versus Komise, Sb. s. II-01675.
- ⁽⁷⁾ Úř. věst. C 28, 1.2.2000, s. 2.

s ustanoveními, jimiž se řídí společná organizace trhu, nebo která by byla na překážku správnému fungování společné organizace příslušného trhu. Byla toho názoru, že při zahájení procesu přezkoumávání byla „prémie za vynětí ploch“ zjevně podporou na provoz, která by mohla být v rozporu s mechanismy společné organizace trhu s vínem a že z tohoto důvodu by mohla být neslučitelnou s platnými tržními pravidly a s pravidly hospodářské soutěže.

- (33) Pokud jde o náklady na přeměnu vinic, článek 14 nařízení (EHS) č. 822/87 stanovil, že jakákoli státní podpora výsadby vinohradů má být zakázána od 1. září 1988 s výjimkou podpor odpovídajících kritériím, jejichž účelem bylo umožnit zejména dosáhnout snížení množství produkce nebo zlepšení jakosti bez zvýšení produkce. Z tohoto důvodu se měly připouštět pouze zkvalitňující odrůdy vinné révy, jež neměly zvýšenou produktivitu na dané půdě.
- (34) Nařízení Komise (EHS) č. 2741/89 ze dne 11. září 1989 o stanovení závazných kritérií pro provádění článku 14 nařízení Rady (EHS) č. 822/87, pokud jde o státní podpory na osazování vinohradnických ploch⁽⁸⁾ stanovilo kritéria, jež jsou výchozím bodem při posuzování návrhů státních podpor na výsadbu ploch vinohradů přípustných na základě článků 87, 88 a 89 Smlouvy. Článek 2 nařízení (EHS) č. 2741/89 stanovil, že návrhy státních podpor musí uspokojivě prokázat dodržení cíle snížení množství produkce nebo zlepšení jakosti bez zvýšení výroby.
- (35) Článek 5 nařízení (EHS) č. 2741/89 stanovil, že výše podpory udělované na hektar osázených vinic nesmí překročit 30 % skutečných nákladů na vykloučení a výsadbu. Podle francouzských orgánů jelikož celkové náklady na uskutečňovanou přeměnu vinic představovaly 258 500 000 FRF a státní orgány přispěly ve výši 75 250 000 FRF, lze dospět k závěru, že v rámci všech typů financování přispěly státní orgány ve výši 29,11 % nákladů skutečně realizované přeměny. Avšak článek 5 nařízení (EHS) č. 2741/89 stanovil, že relevantním aspektem pro kalkulaci nákladů na přeměnu vinic byl aspekt skutečně přidělené podpory na hektar osázených vinic. Během procesu přezkoumávání tato logika evidentně vylučovala celkovou kalkulaci v rámci provedené přeměny v celém jejím záběru a tudíž i kalkulaci založenou na hektarovém průměru celkových nákladů. Kromě toho francouzské orgány vypočítaly tento průměr ve vztahu k různým akcím přeměny.
- (36) Během procesu přezkoumávání byla Komise toho názoru, že vzhledem k hektarovým nákladům uváděným francouzskými orgány (110 000 FRF/ha) by podpory udělené

v daném případě měly být limitovány příslušně stropem 33 000 FRF/ha a 30 % skutečných nákladů, které vznikly jednotlivým producentům. Z toho vyplývá, že každé překročení tohoto stropu, tj. každé překročení 30 % skutečných nákladů na úrovni jednotlivců, by mohlo představovat podporu neslučitelnou s platnými pravidly.

- (37) Vzhledem k možnostem vymezeným článkem 10 nařízení (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES⁽⁹⁾, nařídila Komise francouzským orgánům, aby jí zaslaly veškeré potřebné informace týkající se obou provedených přeměn. Měly zahrnovat zejména: informace o počtu vinařů, kteří byli příjemci státních podpor na osázení ploch vinic; příslušnou výměru s členěním podle kategorie půdy; podíl z této plochy, na němž osázení předcházelo vykloučení starých rév; podíl z této plochy, který byl uznán způsobitelným na produkci jakostních vín s.o.; určení osázených ploch (moštové odrůdy, stolní hrozny, hrozny na sušení, školka nebo mateřská réva pro podnoží, atd.); použité odrůdy; důkaz o předběžném schválení francouzských orgánů pro použití uvedených odrůd; vývoj produkčního potenciálu; každá vhodná informace týkající se úrovně podpory.
- (38) Pokud jde o podpory na reklamu a propagaci, které zavedly některé CHOP, francouzské orgány upozornily, že právní předpis týkající se nepřímé daně určené na financování CIVDN byl předmětem pravidelných oznámení a Komise jej již dříve přezkoumávala a schválila. Komise totiž schválila naposled v rámci státní dotace č. N 184/97⁽¹⁰⁾ („Podpory a nepřímé daně ve prospěch CIVDN“) na období do konce roku 2002 státní podporu financovanou nepřímou daní mimo jiné na pokrytí reklamně propagačních akcí a provozu ve prospěch CIVDN. Avšak podle získaných informací překračují v daném případě příspěvky vybírané CIVDN rámec nepřímé daně, která byla určena na komunikaci a na propagační akce a která již byla Komisí schválena. Z tohoto důvodu byla Komise během procesu přezkoumávání toho názoru, že dříve vydané schválení neznamená tiché schválení jakékoli změny nebo jakéhokoliv jiného opatření, které by se připojilo ke dříve schválené podpoře.
- (39) Komise nařídila francouzským orgánům, aby jí zaslaly potřebné informace týkající se podpůrných nástrojů, včetně neohlášených a neoznámených nástrojů, které mají být v současnosti v platnosti, aby tak měla možnost vyhodnotit jejich slučitelnost zejména s negativními a pozitivními kritérii platnými v oblasti reklamy a propagace a maximální úroveň podpory, kterou bylo možno schválit. Tyto informace měly rovněž umožnit změřit dopady případného

⁽⁹⁾ Úř. věst L 83, 27.3.1999, s. 1. Nařízení ve znění aktu o přistoupení z roku 2003.

⁽¹⁰⁾ Dopis Komise č. SG(97) D/3741 ze dne 16.5.1997.

⁽⁸⁾ Úř. věst L 264, 12.9.1989, s. 5. Nařízení zrušené nařízením (ES) č. 1227/2000 (Úř. věst. L 143, 16.6.2000, s. 1).

souběhu podpor mezi dříve schváleným režimem a neoznačenými režimy, které jsou předmětem stávajícího rozhodnutí.

- (40) Komise rovněž konstatovala, že nepřímé daně v daném případě byly ve svých mechanismech velmi podobné nepřímé dani, která byla Komisí již schválena. Ze znění předpisů zavádějících daně v daném případě navíc vyplývá, že tyto daně se vztahují na vinařskou produkci pouze ze stanovené oblasti. Během procesu přezkoumávání bylo tedy možno dospět k závěru, že v daném případě se na žádný dovážený produkt tato nepřímá daň nevztahovala a nevztáhla.

III. PŘIPOMÍNKY TŘETÍCH STRAN

- (41) Stěžovatel předložil uvedené připomínky s žádostí, aby jeho identita nebyla zveřejněna. Komise posoudila uvedené důvody a považuje za vhodné jeho přání respektovat.

- (42) Podle stěžovatele jsou prémie za vynětí ploch a podpora na přeměnu vinic pouze dvě součástí jednoho a téhož dotačního režimu zaměřeného jediné na omezení tržního prodeje určité produkce. Podpory udělované z titulu vynětí ploch a podpory udělované z titulu přeměny vinic by se měly načítat, a až potom vyhodnotit jejich shodu s právem Společenství.

- (43) Stěžovatel je toho názoru, že samostatné finanční hospodaření plánu Rivesaltes stanovené v rozhodnutí CIVDN 96-1 ze dne 5. července 1996 nebylo zjevně splněno, protože prémie za vynětí ploch byla zřejmě financována z fondů, které nepocházely výlučně z výnosu mezioborového příspěvku zavedeného v roce 1996. „Prémie za vynětí ploch“ tak zřejmě byla financována ve výši více než 11 mil. FRF z vlastních fondů CIVDN. A navíc, část prostředků získaných z příspěvků na reklamu a propagaci byla údajně použita na financování plánu, zejména prémie na vynětí ploch.

- (44) Podle stěžovatele údajně počátkem hospodářského roku 2000 zastupitelstvo departementu Pyrénées-Orientales vyplatilo CIVDN 2 mil. FRF určené na financování prémie za vynětí ploch. Mimo jiné toto zastupitelstvo ve svém časopise „L'accent Catalan“ z března 2003 zdůraznilo skutečnost, že vyplatilo přímo vinařům nad rámec podpor vyplácených z titulu prémie za vynětí ploch a podpory na přeměnu vinic také podporu na hektar ve výši 761 EUR a dále ve výši 1 293 EUR v rámci plánu Rivesaltes. Tato podpora údajně Komisí oznámena nebyla.

- (45) Pokud jde o podpory na reklamu a propagaci, je žalobce toho názoru, že výnos ze souvisejících nepřímých daní ve prospěch CIVDN byl zřejmě použit na financování propagačních kampaní jejich vlastních výrobků, to jest některých podniků, a nikoli na financování propagačních kampaní pro různé kategorie CHOP obecně. Takové

praktiky údajně dosud uplatňuje mezioborový výbor pro vína z Roussillonu (CIVR), což je orgán, který zaujal místo po CIVDN, jež je v likvidaci. Tyto podpory mají být v rozporu s předpisy Společenství v tom, že nemají cíl všeobecného zájmu.

- (46) Podle stěžovatele vyžadoval CIVDN v průběhu let 2001 a 2002 i nadále od velkoobchodníků platbu nepřímých daní a jeho nástupnická organizace CIVR rovněž začala fakturovat příspěvky, což je z hlediska vnitrostátních předpisů protiprávní.

IV. PŘIPOMÍNKY FRANCIE

- (47) Dopisem ze dne 16. června 2003 předložily francouzské orgány své připomínky k rozhodnutí Komise o zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy proti ohlášené podpoře.

- (48) Úvodem francouzské orgány potvrdily, že předmětné nástroje nebyly prodlouženy nad původně stanovenou dobu, tj. nad pět let počínaje kampaní 1996/1997. V každém případě byla Komise dopisy ze dne 14. prosince 2000 a ze dne 6. prosince 2001 informována o rozpuštění CIVDN. CIVR, který nahradil CIVDN, žádné opatření stejného druhu neprovedl.

1. PLÁN RIVESALTES

1.1 PRÉMIE ZA VYNĚTÍ PLOCH

- (49) Francouzské orgány vysvětlují, že cílem opatření nebylo snížení vinařského potenciálu, jelikož závazek příjemců spočíval v tom, že akceptují prodej produkce z vyjmutých parcel jako stolní vína nebo zemská vína a nikoli jako CHOP. Nicméně tuto prémii nelze srovnávat, jak to dělá Komise, s obvyčejnou podporou na provoz, která by představovala neoprávněnou finanční úlevu.

- (50) Prémie totiž měla za cíl zajistit příjemcům kompenzaci za jejich závazek neprodávat produkci z vyjmutých parcel jako CHOP. U příjemců tedy nevedla k dodatečnému příjmu, ale pouze ke kompenzaci za ušlý zisk.

- (51) Když se toto opatření přijímalo, hektar vinic CHOP Rivesaltes na základě maximálního povoleného výnosu 40 hl dával produkci, která se členila na 25 hl přírodních sladkých vín po 1 140 FRF/hl a 15 hl stolních vín nebo zemských vín v hodnotě 350 FRF/hl, což představovalo tržbu ve výši 32 250 FRF až 33 000 FRF/ha. Po vynětí mohl hektar vinic produkovat 50 hl stolních vín nebo zemských vín (agronomický průměr departementu), což představuje tržbu ve výši 12 500 FRF až 17 500 FRF/ha.

- (52) Průměrný rozdíl po vynětí ploch (ušlý zisk pro producenty) tedy činil kolem 15 000 FRF/ha, od něhož je pro úplnost zapotřebí odečíst náklady na líh, který se používá na zpracování přírodních sladkých vín, tedy 2 000 FRF na 25 hl, čím se snižuje čistý rozdíl na 13 000 FRF/ha.

- (53) I když přihlídneme ke skutečnosti, že od roku 1999 se v důsledku poklesu cen vyráběných přírodních sladkých vín (900 FRF/hl) tento rozdíl snížil, představoval v každém případě stále ještě 6 500 FRF/ha [26 000 FRF (tržba/ha CHOP) - 17 500 FRF (tržba/ha stolních vín nebo zemských vín) - 2 000 FRF (náklady na líh pro výrobu přírodních sladkých vín)].
- (54) Za těchto podmínek se francouzské orgány domnívají, že prémie za vynětí ploch nemohla v žádném případě představovat podporu na provoz takové povahy, že by pro příjemce přinášela neoprávněný dodatečný příjem nebo finanční úlevy.
- (55) Kromě toho francouzské orgány zdůrazňují, že prémie za vynětí ploch neohrozila mechanismy společné organizace trhu s vínem z důvodu případných otřesů, které by na trhu vyvolala. V departementu Pyrénées-Orientales nebyl v rozmezí hospodářských roků 1996/1997 až 1999/2000 žádný objem destilován z titulu povinné destilace. Ostatně objemy zaznamenané v preventivní destilaci v posuzovaných hospodářských rocích poukazují na normální fungování trhu se stolními víny a zemskými víny.
- (56) Francouzské orgány dále trvají na solidárnosti tohoto opatření, které údajně nebylo financováno prostředky ze státního rozpočtu, ale prostřednictvím mezioborového příspěvku hrazeného samotnými producenty.
- ### 1.2 PODPORA NA PŘEMĚNU VINIC
- (57) Podle francouzských orgánů toto opatření představovalo výjimečný doplněk ke státní podpoře na renovaci vinic, která byla zavedena v souladu s nařízením (EHS) č. 2741/89.
- (58) Francouzské orgány připomínají, že podpora na zkvalitnění odrůd vinné révy je nástroj, jehož první oznámení spadá do roku 1993 (podpora č. N 769/93) a jež má svůj formulář (FR/XXX/05.00/017) v následujících inventarizacích státních podpor. Co se týče roční zprávy, francouzské orgány vysvětlují, že zaslání dle požadavku článku 8 nařízení (EHS) č. 2741/89 lze provést „v rámci ročního sdělení zasílaného členskými státy ve smyslu článku 9 nařízení (EHS) č. 822/87“. Článek 9 nařízení (EHS) č. 822/87 totiž stanoví, že „členské státy zasílají Komisi každý rok do 1. září sdělení o vývoji vinařského potenciálu, které zahrnuje výkaz ploch osázených vinnou révou na jejich území“, a rovněž „do 1. prosince... zprávu o vývoji vinařského potenciálu“.
- (59) Francouzské orgány připomínají, že každoročně předávají Statistickému úřadu Evropských společenství v souladu s článkem 9 nařízení (EHS) č. 822/87 výkaz ploch osázených vinnou révou v členění podle departementů a podle typu vyráběných hroznů (odrůdy moštové včetně odrůd na výrobu jakostních vín s.o., stolní hrozny), a rovněž výkaz vykloučených a osázených vinic ve stejném členění podle departementů a podle druhu pěstovaných hroznů. Francouzské orgány uvedly kopii tabulek zaslaných za hospodářský rok 1997/1998 v příloze. Za těchto podmínek mají francouzské orgány za to, že by jim nemělo být vytýkáno, že se vyhýbají povinností vyplývajícím z nařízení (EHS) č. 822/87.
- (60) S cílem vypracovat přesnou a vyčerpávající bilanci podpory na přeměnu vinic „plán Rivesaltes“ je zapotřebí podle francouzských orgánů vzít do úvahy skutečnost, že plochy s Muscat de Rivesaltes byly vyňaty z dodatku k podpoře na renovaci, který plán stanovil. Tyto plochy byly příjemci pouze podpory na renovaci se sazbami odpovídající celostátní stupnici. Nicméně částka 85 mil. FRF, kterou vykázaly francouzské orgány ve svých předchozích sděleních, zahrnuje 31 mil. FRF státní podpory na renovaci vinic odpovídajících plochám s odrůdou Muscat.
- (61) Definitivně vypadá bilance podpory na přeměnu vinic v rámci plánu Rivesaltes u ploch osázených odrůdovým zemským vínem a odrůdou Côtes du Roussillon villages následovně:
- a) V dané zeměpisné oblasti, jíž se týká plán Rivesaltes, a u hospodářských jednotek s plochami osázenými odrůdovým zemským vínem a odrůdou Côtes du Roussillon villages, bylo příjemcem státní podpory na obnovu vinic 2 357 ha (875 producentů) ve výši 57,280 mil. FRF.
 - b) Z těchto 2 357 ha byl 875 producentům vyplacen „výjimečný“ dodatek ke státní podpoře v souvislosti s plánem Rivesaltes na 1 238 ha. Celková výše tohoto dodatku je 8,006 mil. FRF a přičítává se k 28,613 mil. FRF státní podpory na přeměnu vinic, která byla na těchto 1 238 ha vyplacena.
 - c) Uvedeným 875 pěstitelům byl dodatek stanoven plánem vyplácen na tomto základě: 662 obdrželo 5 000 FRF/ha na 990 ha v celkové výši 4,950 mil. FRF; 80 producentů získalo 10 000 FRF/ha na 133 ha v celkové výši 1,330 mil. FRF; a 133 producentů získalo 15 000 FRF/ha na 115 ha v celkové výši 1,726 mil. FRF.
- (62) Celkově byla v rámci plánu vyplacena z titulu obnovy vinic 875 producentům na ploše 1 238 ha částka 36,623 mil. FRF.
- (63) Počet případů překračujících 33 000 FRF/ha je 221, týká se plochy 166 ha a odpovídá částce 0,883 mil. FRF.

(64) Francouzské orgány zaslaly seznam odrůd použitých při přeměně vinic, a rovněž jednotlivé vyhlášky ročně stanovující sazby podpory.

2. AKCE NA REKLAMU A PROPAGACI A NA PROVOZ CHOP

(65) Francouzské orgány upřesňují především, že tyto akce nebyly prodlouženy za 31. prosinec 2000.

(66) Pokud jde o povahu reklamních a propagačních akcí realizovaných z příjmů pocházejících z povinných dobrovolných dávek (PDD), byla stejná jako u akcí financovaných díky výnosu z nepřímé daně, která byla oznámena a Komisí schválena (podpory č. N 230/90 ⁽¹¹⁾ a N 184/97).

(67) Prostředky z došlých příspěvků PDD tedy umožnily posílit akce prováděné díky výnosu z nepřímé daně. Vzhledem k situaci na trhu, která vážně zasáhla místní vinařskou ekonomiku, se totiž ukázalo, že je velmi potřebné zdůraznit propagaci těchto vín, aby se rozvíjela jejich odbytiště.

(68) V tomto ohledu francouzské orgány poznamenávají, že pokud jde o podpory na propagaci, jejich financování je povoleno až do výše 100 %. Pokud jde o reklamu, francouzské orgány upozorňují, že jde o kampaně ve prospěch výrobků pod chráněným označením původu vína CHOP a financované díky výběru nepřímých daní a dobrovolných příspěvků.

(69) V odpověď na žádost Komise francouzské orgány zaslaly příklady realizovaných reklamně propagačních materiálů.

3. POZNÁMKY K PŘIPOMÍNKÁM TŘETÍCH STRAN

(70) Dopisem ze dne 10. září 2004 odpověděly francouzské orgány na připomínky třetích stran. Vysvětlily, že se v nich činí nářky na to, že podpory údajně byly odvráceny od jejich původního cíle k výhradnímu profitu jisté společnosti, která je konkurentem zainteresovaných třetích stran. Francouzské orgány projeví svůj nesouhlas s takovými tvrzeními, jež by přímo zpochybňovala poctivost příslušných orgánů, a vyzvaly Komisi, aby k takovým argumentům nepřihlížela.

V. HODNOCENÍ

1. USTANOVENÍ ČL. 87 ODS. 1 SMLOUVY

(71) Podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy „podpory poskytované v jakékoliv formě státy nebo ze státních prostředků, které narušují nebo hrozí narušit soutěž tím, že zvýhodňují určité

podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem, nestanoví-li tato smlouva jinak“.

(72) Článek 76 nařízení (EHS) č. 822/87 platný při poskytování podpor stanoví, že nestanoví-li toto nařízení jinak, na výrobu vinařských produktů a obchodování s nimi se vztahují články 92, 93 a 94 Smlouvy (nahrazené články 87, 88 a 89).

1.1 EXISTENCE SELEKTIVNÍHO ZVÝHODNĚNÍ FINANCOVÁNÍ ZE STÁTNÍCH PROSTŘEDKŮ

(73) Za podpory se považují takové zásahy, které by mohly v jakékoli formě podniky přímo či nepřímo zvýhodňovat, nebo které je nutno považovat za ekonomickou výhodu, kterou by podnik příjemce nezískal za normálních tržních podmínek.

(74) Pokud jde o povahu příspěvků v daném případě, Komise poznamenává, že aby byl jejich účinek úplný, bylo zapotřebí schválit akt orgánu státní správy, a že takto získané zdroje posloužily jako nástroj pro realizaci politiky podporované státem. Kromě jiného není stanoveno, že příjemci podpor budou v daném případě vždy plátcí těchto poplatků. Z těchto důvodů nenaplnují kritéria vyplývající z judikatury Soudního dvora, aby se na ně nevztahoval čl. 87 odst. 1 Smlouvy ⁽¹²⁾. Proto je Komise toho názoru, že v daném případě jde o nepřímé daně, tj. o veřejné zdroje.

(75) Podle judikatury Soudního dvora se za podpory považují zásahy, které různou formou zmírňují náklady, jež běžně zatěžují rozpočet podniku a které tak, aniž by byly dotacemi v přísném slova smyslu, jsou stejné povahy a mají stejné účinky ⁽¹³⁾.

(76) Pokud jde o existenci či povahu podpory, je zapotřebí ji určit na úrovni potenciálních příjemců plánu Rivesaltes, a rovněž na úrovni mezioborových příspěvků na reklamu a propagaci a na provoz některých CHOP a jejich financování. V daném případě udělená pomoc zvýhodnila některé podniky v tom smyslu, že podpora byla udělena pouze producentům CHOP v některých stanovených oblastech.

1.2 OVLIVNĚNÍ OBCHODU

(77) Pro stanovení toho, zda podpora spadá do působnosti čl. 87 odst. 1 Smlouvy, je zapotřebí nakonec určit, zda by mohla ovlivnit obchod mezi členskými státy.

⁽¹²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 15. července 2004, věc C-345/02, Pearle, zatím ve Sbírce nepublikováno.

⁽¹³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 22. května 2003, věc C-355/00, Freskot, Sb. s. I-5263.

⁽¹¹⁾ Dopis Komise č. GS(D)(90) 25148 ze dne 22.8.1990.

(78) Soudní dvůr konstatoval, že jestliže výhoda udělená některým členským státem posílí postavení některé kategorie podniků oproti jiným konkurenčním podnikům v obchodování v rámci Společenství, musí být toto obchodování považováno za ovlivněné touto výhodou ⁽¹⁴⁾.

(79) Skutečnost, že mezi členskými státy existuje obchod ve vinařském oboru, se jeví za dostatečně prokázanou existencí organizace společného trhu v tomto odvětví.

(80) Následující tabulka ukazuje názorný příklad obchodní výměny vinařských produktů mezi Francií a ostatními členskými státy v průběhu posledních dvou let zmiňovaných přeměn ve Francii.

1999/2000	Vino	
	Společenství ve složení k 30. dubna 2004	Francie
Použitelná produkce	168 076 000 hl	54 271 000 hl
Vývoz do Společenství ve složení k 30. dubna 2004	—	15 500 000 hl
Dovoz ze Společenství ve složení k 30. dubna 2004	—	5 700 000 hl

(81) Poskytnuté podpory by tedy mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy a narušit nebo hrozit narušením soutěže tím, že zvýhodňují některé národní vinařské produkce ke škodě produkce ostatních členských států. Vinařský sektor je totiž mimořádně otevřený soutěži v rámci Společenství a tedy velice citlivý na každé opatření ve prospěch výroby v některém členském státě.

1.3 ZÁVĚRY O POVAZE „PODPORY“ VE SMYSLU ČL. 87 ODST. 1 SMLOUVY

(82) Ve světle výše uvedených vysvětlení je Komise toho názoru, že opatření ve prospěch podniků vyrábějících CHOP v některých určitých oblastech představují výhodu financovanou z veřejných zdrojů, která jim byla udělena a z níž jiné subjekty těžit nemohou, která narušuje nebo hrozí narušením soutěže tím, že zvýhodňuje některé podniky a některá odvětví výroby, jelikož může ovlivnit obchod

mezi členskými státy. Toto opatření tedy představuje podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy.

2. PŘEZKOUMÁNÍ SLUČITELNOSTI PODPOR

(83) Článek 87 Smlouvy nicméně zná výjimky z obecné zásady neslučitelnosti státních podpor se Smlouvou, ačkoliv některé z nich zřejmě nejsou uplatnitelné v daném případě, a to zejména výjimky uvedené v odstavci 2 uvedeného článku. Francouzské orgány se jich nedovolávaly.

(84) Co se týče výjimek stanovených v čl. 87 odst. 3 Smlouvy, musejí být přísně vykládány při posuzování každého programu podpor regionálního nebo odvětvového určení nebo každého jednotlivého případu uplatnění obecných režimů podpor. Lze je udělit zejména pouze v případech, kdy by Komise mohla stanovit, že podpora je nezbytná pro realizaci některého ze sledovaných cílů. Udělit výsadu těchto výjimek podporám nezahrnujícím takovou protihodnotu by znamenalo umožnit poškození obchodu mezi členskými státy a neoprávněné narušení rovnováhy soutěže z pohledu zájmu Společenství a tedy i neoprávněné výhody pro subjekty některých členských států.

(85) Komise je toho názoru, že předmětné podpory nemají napomoci hospodářskému rozvoji oblasti s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností podle čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy. Rovněž nemají napomoci uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu nebo napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu podle čl. 87 odst. 3 písm. b) Smlouvy. Podpory rovněž nemají napomoci kultuře a zachování kulturního dědictví podle čl. 87 odst. 3 písm. d) Smlouvy.

(86) Ustanovení čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy stanoví, že za slučitelné se společným trhem lze považovat podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských aktivit nebo oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. K získání výjimky uvedené v tomto bodě musí podpory přispívat k rozvoji příslušného odvětví.

2.1 PROTIPRÁVNOST PODPOR

(87) Komise konstatuje, že francouzské orgány neinformovaly Komisi o nástrojích zavádějících podpory v daném případě, jak vyžaduje čl. 88 odst. 3 Smlouvy. Ustanovení čl. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 659/1999 definuje protiprávní

⁽¹⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 17. září 1980, věc 730/79 Philip Morris, Sb. s. 2671, bod 11.

podporu jako novou podporu, která byla zavedena porušením čl. 88 odst. 3 Smlouvy. Povinnost oznamování státních podpor byla posvěcena v čl. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 659/1999 ⁽¹⁵⁾.

- (88) Jelikož opatření zavedená Francií obsahují prvky státní podpory, vyplývá z toho, že se jedná o nové podpory, o nichž Komise informována nebyla, a z toho důvodu jsou protiprávní ve smyslu Smlouvy.

2.2 URČENÍ POKYNŮ PLATNÝCH PRO NEOZNÁMENÁ OPA- TŘENÍ

- (89) Podle bodu 23.3 pokynů pro zemědělství a sdělení Komise o určení platných pravidel pro hodnocení protiprávních státních podpor ⁽¹⁶⁾, každá protiprávní podpora ve smyslu čl. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 659/1999 musí být vyhodnocena v souladu s pravidly a pokyny, které platily v okamžiku udělení podpory.
- (90) Pokyny pro zemědělství se uplatňují od 1. ledna 2000. Od tohoto okamžiku je nutno každou podporu poskytnutou po tomto datu posuzovat ve světle těchto pokynů. Naproti tomu každá podpora poskytnutá před tímto datem musí být případně posuzována ve světle dispozic a praxe platné před 1. lednem 2000.
- (91) Bod 3.2 pokynů pro zemědělství stanoví, že ačkoli jsou články 87, 88 a 89 Smlouvy plně platné pro odvětví pokrytá společnou organizací trhu, jejich provádění je nicméně podřízeno ustanovením, jež stanovují příslušná nařízení. Jinými slovy, odvolání se některého členského státu na ustanovení článků 87, 88 a 89 Smlouvy nemůže mít větší právní sílu než uplatnění ustanovení nařízení upravujícího příslušnou společnou organizaci trhu ⁽¹⁷⁾. Komise musí rovněž posoudit, zda podpora není na překážku správnému fungování příslušných trhů a zda proto není neslučitelná se společným trhem.
- (92) Pokud jde o podpory stanovené v plánu Rivesaltes, byly přidělovány od 1. ledna 1997 do 31. července 2000, to jest předtím, než dne 1. srpna 2000 vstoupilo v platnost nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s vínem. Jelikož jde o opatření spadající do působnosti společného trhu s vínem, je nutno je posuzovat ve světle legislativy, která platila v té době, to jest nařízení (EHS) č. 822/87.
- (93) Pokud jde o podpory na reklamu a propagaci některých CHOP, které podle francouzských orgánů nebyly prodlouženy na dobu po 31. prosinci 2000, slučitelnost poskytnutých podpor musí být ověřena ve světle pokynů platných pro státní podpory na reklamu výrobků spadajících do přílohy I Smlouvy ES a některých výrobků

nespadajících do přílohy I ⁽¹⁸⁾, jejichž bod 70 stanoví, že každá protiprávní podpora ve smyslu čl. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 659/1999 se vyhodnocuje v souladu s pravidly a pokyny platnými v okamžiku, kdy je podpora poskytnuta.

- (94) Pokud jde o státní podpory financované prostřednictvím nepřímé daně, tak akce financované podporami, a rovněž způsoby financování samotných podpor, musí být posouzeny Komisí.

2.3 ANALÝZA VE SVĚTLE PLATNÝCH USTANOVENÍ

2.3.1 Podpory

2.3.1.1 Prémie za vynětí ploch

- (95) Prémie za vynětí ploch byla financována z mezioborového příspěvku na přeměnu vinic, který státní orgány prohlásily za povinný. Účelem premie bylo odškodnit výrobce za ztráty příjmů způsobené jejich závazkem, že již nebudou vyžadovat CHOP „Rivesaltes“ a nově přeorientují svou produkci na stolní vína a zemská vína.
- (96) Avšak takové premie za vynětí ploch, jak je stanovilo francouzské podpůrné opatření, společná organizace trhu, konkrétně nařízení (EHS) č. 456/80, nepředpokládala. Toto nařízení stanovilo jedině premii za dočasné nebo definitivní vzdání se vinohradnictví, která se vyplácela, když se producent rozhodl přispět ke snížení vinařského potenciálu Společenství zejména prostřednictvím vykloučení vinic.
- (97) Komise konstatuje, že francouzské opatření si nekladlo za cíl snížit produkci vína, ale pouze neuplatňovat CHOP Rivesaltes. Z tohoto důvodu, jelikož k žádnému snížení vinařského potenciálu nedošlo a premie nefinancovala žádnou akci vzdání se vinohradnictví, nespadá opatření do působnosti bývalé organizace společného trhu s vínem.
- (98) Ačkoli se uplatnění nařízení (EHS) č. 456/80 jeví vyloučené z důvodu, že nedošlo ke vzdání se vinohradnictví, musí být opatření posuzováno ve světle ostatních plošných opatření v oblasti státních podpor. Článek 17 nařízení (EHS) č. 456/80 totiž upřesňuje, že ustanovení tohoto nařízení nejsou na překážku poskytování podpor stanovených vnitrostátními předpisy určenými na dosažení podobných cílů, jež sleduje toto nařízení s výhradou, že budou posouzena ve smyslu článků 92, 93 a 94 Smlouvy (nahrazeny články 87, 88 a 89).
- (99) Opatření v daném případě nepředpokládalo vzdání se vinohradnictví. Nelze jej proto tedy stavět naroveň s opatřením určeným na dosažení podobných cílů jako sledovalo nařízení (EHS) č. 456/80, jinými slovy snížení vinařského potenciálu.

⁽¹⁵⁾ „Nová podpora“ je definována jako každá dosud neexistující podpora, tj. každý režim podpory nebo každá jednotlivá podpora, včetně změny existující podpory.

⁽¹⁶⁾ Úř. věst. C 119, 22.5.2002, s. 22.

⁽¹⁷⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 26. června 1979, věc 177/78, Pigs and Bacon Commission versus McCarren, Sb. s. 2161.

⁽¹⁸⁾ Úř. věst. C 252, 12.9.2001, s. 5.

(100) Rovněž francouzské orgány vysvětlily, že opatření si nekladlo za cíl snížení vinařského potenciálu, jelikož závazek příjemců byl, že akceptují prodej produkce z vyjmutých parcel jako stolního vína nebo zemského vína, a nikoliv jako CHOP.

(101) Francouzské orgány upřesnily, že premie měla za cíl zajistit příjemcům protihodnotu za jejich závazek neprodávat produkci z vyjmutých parcel jako CHOP. Podle těchto orgánů tedy nevedla pro příjemce k žádným dodatečným příjmům, ale prostě jen ke kompenzaci ušlého zisku. Nicméně tuto premii nelze stavět naroveň s prostou podporou na provoz, která by představovala neoprávněné usnadnění finančního hospodaření.

(102) Na rozdíl od toho, co prosazují francouzské orgány, je ovšem Komise toho názoru, že státní podpora měla za cíl finanční úlevu pro výrobce, kteří by se jako podnikatelé rozhodli svobodně angažovat k čistě obchodnímu kroku, jehož odvozené náklady představovaly výdaje související s výkonem hospodářské činnosti. Státní kompenzace za ušlý zisk, který na sebe hospodářské subjekty svobodně berou, představuje totiž veřejnou podporu, jejímž důsledkem je zmírnění ekonomických dopadů takového postupu.

(103) Podle ustálené praxe Komise, která se uplatňovala před schválením pokynů pro zemědělství dne 1. ledna 2000, i podle judikatury Soudního dvora ⁽¹⁹⁾, jsou podporami na provoz takové podpory, jejichž cílem je osvobodit podnik od nákladů, které by běžně nesl v rámci běžného hospodaření nebo běžné činnosti. Soud připomíná, že podle trvalé judikatury nelze podpory na provoz v žádném případě prohlašovat za slučitelné se společným trhem s uplatněním čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy, jelikož by mohly svou povahou narušit podmínky obchodu v míře odporující společným zájmům.

(104) Tato myšlenka se opakuje v bodě 3.5 pokynů pro zemědělství, který stanoví, že jednostranné státní podpory určené pouze ke zlepšení finanční situace výrobců, které ovšem žádným způsobem nepřispívají k rozvoji oboru, a zejména ty, které jsou poskytnuty pouze na základě ceny, množství, výrobní jednotky nebo jednotky výrobního prostředku, jsou postaveny naroveň s podporami na provoz, které jsou neslučitelné se společným trhem. Zmíněný bod 3.5 dodává, že tady jde v podstatě o podpory, jež by mohly být v rozporu s mechanismy, jimiž se organizace společného trhu řídí.

(105) Komise konstatuje, že podpora byla udělena na hektar ročně na základě pokračování výroby, a že tedy byla úzce spojena s množstvím vyrobeného vína.

(106) Komise je toho názoru, že premie za vynětí ploch představuje podporu na provoz, která by mohla být v rozporu s mechanismy, jimiž se řídí společná organizace trhu s vínem a že je z tohoto důvodu neslučitelná s platnými tržními pravidly a pravidly soutěže.

2.3.1.2 Vlastní podpora na přeměnu vinic

(107) Článek 14 nařízení (EHS) č. 822/87 stanoví, že od 1. září 1988 bude zakázána každá státní podpora výsadby vinic s výjimkou podpor, které odpovídají kritériím, jež mají umožnit zejména dosažení cíle snížení množství výroby nebo zlepšení jakosti, které nepovede ke zvýšení výroby.

(108) Nařízení (EHS) č. 2741/89 stanovuje kritéria, na jejichž základě jsou posuzovány projekty vnitrostátních podpor na osazování vinohradů přípustných ve smyslu článků 92, 93 a 94 Smlouvy (nahrazeny články 87, 88 a 89).

(109) Článek 2 uvedeného nařízení stanoví, že projekty vnitrostátních podpor musí prokázat uspokojivým způsobem splnění cíle uvedeného v čl. 14 ve druhé odrážce odstavce 2 nařízení (EHS) č. 822/87, jímž je snížení množství výroby nebo zlepšení jakosti, které nepovede ke zvýšení výroby.

(110) Článek 3 uvedeného nařízení stanoví, že výsadba se musí provádět odrudou, která na příslušné půdě není považována za vysoce produktivní, je uznána za jakostně vyšší a je specificky schválena státními orgány v rámci příslušného podpůrného projektu.

(111) Francouzské orgány připomněly, že každoročně předávají Statistickému úřadu Evropských společenství v souladu s článkem 9 nařízení (EHS) č. 822/87 výkaz ploch osazených vinic v členění podle departementů a podle typu pěstovaných hroznů (odrůdy moštové včetně jakostních vín stanovené pěstitelské oblasti, odrůdy stolních hroznů), a rovněž výkaz vykloučených vinohradů a osazování vinic ve stejném členění podle departementů a podle druhu pěstovaných hroznů. Francouzské orgány přiložily kopii tabulek zaslaných za hospodářský rok 1997/1998.

(112) Komise opravdu obdržela od francouzských orgánů informace týkající se odrůd použitých při přeměně vinic, které jí umožnily konstatovat splnění podmínek uvedených v bodech odůvodnění 107 až 110. Tyto informace již v minulosti umožnily Komisi konstatovat, že tyto odrůdy odpovídají vlastnostem požadovaným právními úpravami Společenství platnými v momentě poskytnutí podpor.

⁽¹⁹⁾ Výše zmíněný rozsudek Siemens.

(113) Článek 5 nařízení (EHS) č. 2741/89 stanoví, že výše podpory udělované na hektar osázených vinic nesmí překročit 30 % skutečných nákladů na vyklučení a výsadbu. Náklady, které se měly při přidělování podpory brát do úvahy, mohly být určeny paušálně v každém regionu zejména na základě geomorfologických vlastností.

(114) Podle prvních informací poskytnutých francouzskými orgány přispěly státní orgány v rámci všech typů financování do nákladů na skutečně realizovanou přeměnu ve výši 29,11 %. Francouzské orgány tak dospěly k závěru, že celková výše podpory nepřekročila 30 % limit stanovený legislativou Společenství.

(115) Článek 5 nařízení (EHS) č. 2741/89 stanoví, že relevantní pro kalkulaci nákladů na přeměnu vinic je skutečně přidělená podpora na hektar osázených vinic. Tato logika vylučuje celkovou kalkulaci na úrovni celkové realizace přeměny vinic a tedy kalkulace založené na průměru celkových nákladů na hektar.

(116) Komise je toho názoru, že vzhledem k nákladům na hektar, které uvádějí francouzské orgány (110 000 FRF/ha), měly být podpory přidělené v daném případě limitovány stropem 33 000 FRF/ha a 30 % skutečných nákladů, které vznikly jednotlivým výrobcům.

(117) Nové informace poskytnuté francouzskými orgány vysvětlují, že celkově v rámci plánu měla být vyplacena 875 výrobcům částka 36,623 mil. FRF z titulu obnovy vinohradů na ploše 1 238 ha. Počet případů, které překročily 33 000 FRF/ha, má být 221, týká se plochy 166 ha a odpovídá částce 883 000 FRF.

(118) Komise dospěla k závěru, že každé překročení 30 % celkových nákladů nebo limitu 33 000 FRF/ha v jednotlivých případech představuje státní podporu neslučitelnou s platnými pravidly.

2.3.1.3 Podpory na reklamu a propagaci a na provoz příslušných CHOP

(119) Komise schválila posledně v rámci státní podpory č. N 184/97 a na období do konce roku 2002 státní podporu financovanou z nepřímé daně ve prospěch CIVDN na pokrytí kromě jiného reklamních a propagačních akcí a provozu. Původní opatření bylo schváleno Komisí v roce 1990 v rámci státní podpory č. N 230/90. Komise tenkrát soudila, že podpory na kolektivní propagaci zaměřenou na zlepšení a upevnění značkové image přírodních sladkých vín u spotřebitele a na rozvoj prodeje byly udělovány v souladu se stanoveným právním rámcem platným pro tento druh státních podpor určených na

reklamu zemědělských produktů a některých produktů nespádajících do přílohy II Smlouvy o EHS, ale s vyloučením rybářských produktů⁽²⁰⁾. Kromě jiného se Komise domnívala, že výdaje související s administrativními výlohami CIVDN se nemají považovat za podpory jako takové.

(120) Komise je toho názoru, že schválení vydané v rámci státní podpory č. N 184/97 nepředstavuje tiché svolení s každou změnou či s žádným jiným opatřením, jako je například v daném případě, které by se připojilo k podpoře schválené předtím.

(121) Avšak francouzské orgány tvrdily, že reklamní a propagační akce prováděné díky příjmům pocházejícím z povinného dobrovolného příspěvku byly stejného rázu jako akce financované díky výnosu z nepřímé daně, která byla oznámena a Komisí schválena. Podle francouzských orgánů se jednalo tedy výlučně o navýšení celkového rozpočtu opatření.

(122) Vzhledem k tomu, že při poskytování těchto podpor by byly uplatněny stejné podmínky, Komise vychází ze svého rozhodnutí v rámci státní podpory č. N 184/97 a může dospět k závěru, že podpory na reklamu a propagaci a na provoz CHOP financované z nových příspěvků jsou slučitelné s platnými pravidly soutěže.

(123) Komise bere na vědomí připomínky třetí strany, podle kterých financované akce údajně narušily pravidla soutěže platné pro podpory na reklamu zemědělských produktů, protože byly vyplaceny soukromým podnikům. Avšak předložené podklady spíše poukazují na to, že tyto akce jsou propagačními opatřeními, jež lze srovnat s akcemi technické pomoci, jejímiž příjemci mohou vinaři být.

2.3.2 Financování podpor

(124) V souladu s judikaturou Soudního dvora⁽²¹⁾ je Komise obvykle toho názoru, že financování státní podpory prostřednictvím povinných odvodů může mít dopad na podporu, jelikož má ochranný účinek přesahující podporu ve vlastním slova smyslu. Příspěvky v daném případě totiž představují povinné odvody. Podle stejné judikatury je Komise toho názoru, že podpora nemůže být financována z nepřímých daní, jimiž jsou zatíženy rovněž produkty dovezené z jiných členských států.

(125) Komise již jednou dospěla k závěru, a to zejména v rámci státní podpory č. N 184/97, že režim zaváděný francouzskými orgány se nevztahuje na dovážené produkty.

⁽²⁰⁾ Úř. věst. C 302, 12.11.1987, s. 6.

⁽²¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 25. června 1970, věc 47/69, Francie versus Komise, Sb. s. 487.

(126) Ze znění předpisů zavádějících nepřímé daně v daném případě vyplývá, že těmito daněmi se zatěžuje jediné výroba přírodních sladkých vín s CHOP v oblasti Pyrénées-Orientales. Co se týče prémie za vynětí ploch, byla financována z příspěvku, jež se vázal na oblastní produkci vín dotčených tímto opatřením, to jest s vyloučením všech dovážených výrobků.

(127) Lze tedy vyvodit závěr, že žádný dovážený výrobek není zatížen, a ani nebyl zatížen, nepřímými daněmi stanovenými v daném případě.

VI. ZÁVĚR

(128) Státní podpora, kterou Francie zavedla v podobě „prémie za vynětí ploch“ udělované francouzským výrobcům vína, kteří se zavázali, že nebudou používat CHOP „Rivesaltes“ nebo „Grand Roussillon“ od sklizně 1996 do sklizně 2000 včetně, je neslučitelná se společným trhem.

(129) Státní podpora, kterou Francie zavedla formou plánu přeměny vinic CHOP Rivesaltes v období od sklizně 1996 do sklizně 2000 včetně, přidělovaná nad rámec 30 % skutečných nákladů nebo stropu 5 030,82 EUR/ha (33 000 FRF/ha) v jednotlivých případech, je neslučitelná se společným trhem.

(130) Státní podpora, kterou Francie zavedla v období od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2000 formou reklamních, propagačních a operativních akcí ve prospěch CHOP „Rivesaltes“, „Grand Roussillon“, „Muscat de Rivesaltes“ a „Banyuls“, je slučitelná se společným trhem ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy.

(131) O předmětných opatřeních Komise nebyla informována v souladu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy, a proto představují protiprávní podpory ve smyslu čl. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 659/1999.

(132) Komise lituje, že Francie zavedla zmíněné podpory s porušením čl. 88 odst. 3 Smlouvy.

(133) Co se týče podpor, realizovaných bez vyčkání na konečné rozhodnutí Komise, je nutno připomenout, že vzhledem k závaznosti procesních pravidel definovaných v čl. 88 odst. 3 Smlouvy, tj. pravidel, jejichž přímý účinek Soudní dvůr uznal ve svých rozsudcích ze dne 19. června 1973 ve věci 77/72, Carmine Capolongo v. Azienda Agricola Maya⁽²²⁾, dne 11. prosince 1973 ve věci 120/73, Gebrueder Lorenz GmbH v. Německo⁽²³⁾, a dne 22. března 1977 ve věci 78/76, Steinicke a Weinlig v. Německo⁽²⁴⁾, protiprávnost posuzované podpory nelze napravit

dodatečně (rozsudek vydaný dne 21. listopadu 1991 ve věci C-354/90, Národní federace zahraničního obchodu potravinářských a jiných výrobků v. Francie)⁽²⁵⁾.

(134) Soudní dvůr připomněl, že jestliže některé opatření podpory, jehož je způsob financování nedílnou součástí, bylo realizováno s nesplněním oznamovací povinnosti, jsou vnitrostátní judikatury v zásadě povinny nařídít navrácení daní či příspěvků vybraných specificky na financování této podpory. Rovněž připomněl, že je na vnitrostátních judikaturách, aby chránily práva soudně příslušných subjektů vůči tomu, že by státní orgány případně nesplnily zákaz zavedení podpor, který je stanoven v čl. 88 odst. 3 poslední větě Smlouvy a který má přímý účinek. Takové neplnění, proti němuž podají námitku soudně příslušné subjekty, které ji mohou uplatnit, a které zjistí vnitrostátní judikatury, musí vést posledně zmiňované k tomu, aby vyvodily veškeré důsledky v souladu s jejich vnitrostátním právním řádem, a to jak pokud jde o platnost aktů, jimž se příslušná podpora zavádí, tak pokud jde o vymáhání přidělených finančních podpor⁽²⁶⁾.

(135) V případě neslučitelnosti protiprávních podpor se společným trhem stanoví čl. 14 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999, že Komise rozhodne, že příslušný členský stát přijme veškerá nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil. Toto navrácení je nezbytné proto, aby zrušením všech finančních výhod, které příjemce protiprávně udělené podpory neoprávněně užíval od data přidělení takové podpory, byla navozena předchozí situace.

(136) Podle ustanovení čl. 14 odst. 2 nařízení (ES) č. 659/1999 zahrnuje navrácená částka úroky, které se vypočítají na základě přiměřené sazby, kterou určí Komise. Úroky běží od data, k němuž byla protiprávní podpora dána příjemci k dispozici.

(137) Podpory musí být navraceny v souladu s postupem stanoveným francouzským právním řádem. Částky budou zahrnovat úroky počínaje od data, od kdy byla podpora vyplacena, až do data jejího skutečného splacení. Tyto úroky se vypočítají na základě referenční sazby Komise, stanovené podle metody stanovování referenčních a diskontních sazeb⁽²⁷⁾.

(138) Komise nemá k dispozici informace týkající se celkové výše podpor udělených v rámci „prémie za vynětí ploch“, neboť nezná ani výši příjmů ani počet hektarů, na něž tyto podpory byly vyplaceny. S upřesněním, že závěry Komise se v ničem nemění, Komise vzala na vědomí připomínky třetích stran, podle nichž má být „prémie za vynětí ploch“

⁽²⁵⁾ Sbírka s. I-5505.

⁽²⁶⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 21. října 2003, spojené věci C-261/01 a C-262/01, Van Calster e.a., ve Sbírce zatím nepublikováno.

⁽²⁷⁾ Sdělení Komise o metodě stanovování referenčních a diskontních sazeb (Úř. věst. C 273, 9.9.1997, s. 3).

⁽²²⁾ Sbírka s. 611.

⁽²³⁾ Sbírka s. 1471.

⁽²⁴⁾ Sbírka s. 595.

předmětem dodatečného financování a dodatečných veřejných podpor, o nichž francouzské orgány neinformovaly. Podle informací, které má Komise k dispozici, činila výše veřejných podpor určená na financování „podpory na přeměnu vinic“ 11,01 mil. EUR.

- (139) Stávající rozhodnutí nepředjímá důsledky, které Komise případně vyvodí ohledně financování společné zemědělské politiky z prostředků Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF),

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Státní podpora, kterou Francie zavedla v podobě „prémie za vynětí ploch“ udělované francouzským výrobcům vína, kteří se zavázali, že nebudou vyžadovat chráněné označení původu vína (CHOP) „Rivesaltes“ nebo „Grand Roussillon“ v období od sklizně 1996 do sklizně 2000 včetně, je neslučitelná se společným trhem.

2. Státní podpora, kterou Francie zavedla v podobě plánu na přeměnu vinic CHOP Rivesaltes v období od sklizně 1996 do sklizně 2000 včetně, udělená nad rámec 30 % skutečných nákladů nebo stropu 5 030,82 EUR/ha (33 000 FRF/ha) v jednotlivých případech, je neslučitelná se společným trhem.

3. Státní podpora, kterou Francie zavedla v období od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2000 v podobě reklamních, propagačních a operativních akcí ve prospěch CHOP „Rivesaltes“, „Grand Roussillon“, „Muscat de Rivesaltes“ a „Banyuls“, je slučitelná se společným trhem podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy.

Článek 2

1. Francie přijme opatření nezbytná pro to, aby získala zpět od příjemců neslučitelné podpory uvedené v čl. 1 odst. 1 a 2.

Navrácení se provede bez odkladu v souladu s postupy stanovenými vnitrostátními předpisy, které umožňují okamžitý a účinný výkon tohoto rozhodnutí. Podpory, které budou navraceny, budou zahrnovat úroky od data, k němuž byly předány příjemcům, až do data jejich navrácení. Tyto úroky se vypočítají na základě referenční sazby Komise stanovené v metodě stanovování referenčních a diskontních sazeb.

2. Pro účely navrácení neslučitelných podpor uvedených v čl. 1 odst. 1 bude Francie informovat Komisi o celkové částce podpor, která byla udělena v rámci tohoto opatření, a rovněž o jejím financování, včetně celkové částky příjmů z mezioborového příspěvku vytvořeného za tímto účelem, a o počtu hektarů, na něž byla uznána „prémie za vynětí ploch“.

Článek 3

Francie bude ve dvouměsíční lhůtě od oznámení tohoto rozhodnutí informovat Komisi o opatřeních, která přijala pro jeho splnění.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.

V Bruselu dne 19. ledna 2005.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 7. června 2006****o státní podpoře C 25/2005 (ex NN 21/2005) poskytnuté Slovenskou republikou ve prospěch společnosti Frucona Košice, a.s.***(oznámeno pod číslem K(2006) 2082)***(Pouze slovenské znění je závazné)****(Text s významem pro EHP)****(2007/254/ES)**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

v dopise ze dne 4. března 2004, zaevidovaným dne 10. března 2005. Setkání se slovenskými orgány se uskutečnilo dne 12. května 2005.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

- (3) Dopisem ze dne 5. července 2005 Komise informovala Slovensko, že se rozhodla zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES, které se bude týkat uvedené podpory.

po výzvě, aby zúčastněné strany předložily své připomínky v souladu s uvedenými ustanoveními ⁽¹⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

- (4) Rozhodnutí Komise zahájit řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby předložily připomínky k opatření.

vzhledem k těmto důvodům:

- (5) Slovenské orgány předložily připomínky dopisem ze dne 10. října 2005, zaevidovaným 17. října 2005. Komise obdržela připomínky od jedné zúčastněné strany (od příjemce) v dopise ze dne 24. října 2005, zaevidovaným dne 25. října 2005. Postoupila je Slovensku, které dostalo příležitost reagovat; připomínky Slovenska byly obdrženy v dopise ze dne 16. prosince 2005, zaevidovaným dne 20. prosince 2005. Setkání s příjemcem, na kterém dostal příležitost se k záležitosti vyjádřit, se uskutečnilo dne 28. března 2006. Slovensko předložilo doplňující informace v dopise ze dne 5. května 2006 zaevidovaným dne 8. května 2006.

I. POSTUP

- (1) Dopisem ze dne 15. října 2004, zaevidovaným 25. října 2004, obdržela Komise stížnost týkající se údajné nezákonné státní podpory ve prospěch společnosti Frucona Košice, a.s. Stěžovatel zaslal doplňující informace dne 3. února 2005. Setkání se stěžovatelem se uskutečnilo dne 24. května 2005.

- (2) Komise na základě informací poskytnutých stěžovatelem požádala Slovensko dopisem ze dne 6. prosince 2004, aby ji o sporném opatření informovalo. Slovensko odpovědělo dopisem ze dne 4. ledna 2005, zaevidovaným dne 17. ledna 2005, ve kterém informovalo Komisi o možné nezákonné podpoře poskytnuté ve prospěch společnosti Frucona Košice, a.s., a požádalo Komisi o schválení této podpory jako podpory na záchranu společnosti ve finančních obtížích. Slovensko předložilo doplňující informace v dopise ze dne 24. ledna 2005, zaevidovaným dne 28. ledna 2005. Komise požádala o doplňující informace dopisem ze dne 9. února 2005, na který obdržela odpověď

II. PODROBNÝ POPIS PODPORY**1. Příslušný podnik**

- (6) Příjemcem finanční podpory je společnost Frucona Košice, a.s. (dále jen „příjemce“), která v době předmětných událostí působila v oblasti výroby lihu a lihovin, nealkoholických nápojů, konzervovaného ovoce a zeleniny a octa. V současné době již příjemce nevyrábí luh a lihoviny. Působí však v oblasti velkoobchodu s lihem a lihovinami. Společnost se nachází v regionu způsobilém na poskytnutí regionální podpory podle čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy o ES.

⁽¹⁾ Úř. věst C 233, 22.9.2005, s. 47.

⁽²⁾ Viz poznámka pod čarou č. 1.

- (7) Příjemce v době předmětných událostí zaměstnával přibližně 200 osob. Příjemce ve svých připomínkách k rozhodnutí o zahájení řízení ve věci formálního zjišťování poskytl Komisi údaje o svém obratu (včetně spotřebních daní a DPH), které jsou uvedeny v následující tabulce.

Tabulka 1

Obrat v různých odvětvích výroby včetně spotřebních daní a DPH [SKK]

	2002	2003	2004
Ocet	[...] (*)	[...]	[...]
Ovocná a zeleninová výroba	[...]	[...]	[...]
Zelí	[...]	[...]	[...]
Sycené nealkoholické nápoje	[...]	[...]	[...]
Nesycené nealkoholické nápoje	[...]	[...]	[...]
Džusy – 100 %	[...]	[...]	[...]
Lihoviny	[...]	[...]	[...]
Jablečné víno	[...]	[...]	[...]
Sirup	[...]	[...]	[...]
Jiné výrobky/služby	[...]	[...]	[...]
Celkem	895 019 980	978 343 230	880 314 960 ⁽³⁾

- (8) Tyto údaje se velmi liší od údajů, které Komise obdržela od slovenských orgánů a které byly uvedeny v rozhodnutí o zahájení řízení ve věci formálního zjišťování ⁽⁴⁾. Slovenské orgány v reakci na připomínky příjemce po zahájení řízení ve věci formálního zjišťování nevyslovily námitky proti přesnosti výše uvedených údajů. Podle slovenských orgánů příjemce splňuje kritéria na střední podnik.
- (10) Vyrovnání s věřiteli (dále jen „vyrovnání“ nebo „vyrovnací řízení“) je řízení za dohledu soudu, jehož cílem je, podobně jako v případě konkurzního řízení, urovnat finanční situaci společnosti v úpadku ⁽⁵⁾. V konkurzním řízení společnost zanikne a její aktiva se buď prodají novému vlastníku, nebo se společnost zlikviduje. Narozdíl od toho ve vyrovnacím řízení společnost v úpadku pokračuje v činnosti beze změny vlastníka.

2. Uplatnitelné vnitrostátní právní předpisy

- (9) Sporným opatřením je odpis daňového dluhu Daňovým úřadem Košice IV (dále jen „daňový úřad“) v rámci takzvaného vyrovnání s věřiteli. Tuto činnost upravuje zákon č. 328/91 o konkurzu a vyrovnání (dále jen „zákon o konkurzu“).
- (11) Vyrovnací řízení iniciuje společnost v úpadku. Jejím cílem je dosáhnout dohody s věřiteli (dále jen „vyrovnání“) v tom smyslu, že společnost v úpadku uhradí část svého dluhu a zbytek se odepíše. Tuto dohodu musí schválit soud vykonávající dohled.
- (12) Věřitelé, jejichž pohledávky jsou zajištěné, například zástavním právem, vystupují jako oddělení věřitelé. Na to, aby byl návrh na vyrovnání přijat, musí všichni oddělení věřitelé hlasovat v jeho prospěch, zatímco v případě ostatních věřitelů stačí kvalifikovaná většina. Oddělení věřitelé hlasují jednotlivě a mají právo návrh vetovat.
- (*) Důvěrná informace.
- ⁽³⁾ Obrat v eurech činil údajně v roce 2002 23,6 miliónu EUR, v roce 2003 25,7 miliónu EUR a v roce 2004 23 miliónu EUR. Směnný kurz použitý pro informační účely v tomto rozhodnutí je 1 EUR = 38 SKK.
- ⁽⁴⁾ Celkový obrat údajně činil v roce 2002 334 miliónu SKK (8,8 miliónu EUR), v roce 2003 360 miliónu SKK (9,5 miliónu EUR) a v roce 2004 720 miliónu SKK (19 miliónu EUR).
- ⁽⁵⁾ Společnost se dostává do úpadku, pokud má několik věřitelů a není schopna vyrovnat své závazky do 30 dní po datu jejich splatnosti.

- (13) Oddělení věřitelé mají privilegovanou pozici i v konkurzním řízení. Výnos z prodeje zajištěných aktiv v konkurzním řízení by měl být použit výhradně na splacení pohledávek oddělených věřitelů. Pokud není možné z tohoto prodeje pokrýt veškeré pohledávky oddělených věřitelů, zbývající části se zařadí do druhé skupiny k pohledávkám ostatních věřitelů. V druhé skupině se věřitelů uspokojují poměrným způsobem.
- (14) Podle zákona o konkurzu musí společnost, která žádá o vyrovnání s věřiteli, soudu předložit seznam opatření týkajících se reorganizace společnosti a průběžného financování činnosti společnosti po tomto vyrovnání.
- (15) Podle zákona č. 511/92 o správě daní a poplatků a o změnách v soustavě územních finančních orgánů (dále jen „zákon o správě daní“) má společnost možnost požádat daňové orgány o odklad platby daní. Z odložené částky se účtuje úrok a odložený dluh musí být zajištěný.
- (16) Zákon o správě daní upravuje i daňovou exekuci, jejíž cílem je uspokojit daňové pohledávky státu prodejem nemovitého majetku, movitého majetku nebo podniku jako celku.
- (17) Příjemce od listopadu 2002 do listopadu 2003 využil možnost odkladu svého závazku zaplatit spotřební daň z lihu, kterou umožňuje zákon o správě daní ⁽⁶⁾. Odložený dluh celkem dosáhl částky 477 015 759 SKK (12,6 milionů EUR). Než daňový úřad souhlasil s odkladem těchto plateb, zajistil v souladu se zákonem všechny své pohledávky aktivy příjemce. Slovenské orgány uvádějí, že hodnota těchto záruk na základě účetní evidence příjemce činila 397 476 726 SKK (10,5 milionů EUR). Příjemce však tvrdí, že hodnota těchto záruk představovala podle odhadu znalců z konce roku 2003 193 940 000 SKK (5 milionů EUR). Taková je podle příjemce hodnota zajištěných aktiv (movitého majetku, nemovitostí a pohledávek) vyjádřená v takzvaných znaleckých cenách.
- (18) Od 1. ledna 2004 změněný a doplněný zákon o správě daní omezil možnost žádat o odklad daně na jedenkrát ročně. Příjemce využil této možnosti v případě spotřební daně za prosinec 2003, která byla splatná v lednu 2004. Nebyl však schopen uhradit nebo odložit spotřební daň za leden 2004. V důsledku toho se příjemce stal společností v úpadku ve smyslu zákona o konkurzu. Přišel rovněž o licenci na výrobu a zpracování lihu.
- (19) Dne 8. března 2004 se příjemce obrátil na příslušný krajský soud s návrhem na vyrovnání. Krajský soud povolil vyrovnací řízení usnesením s 29. dubna 2004 poté, co zjistil, že jsou splněny všechny zákonné podmínky potřebné pro tato řízení. Na slyšení dne 9. července 2004 věřitelé hlasovali ve prospěch vyrovnání navrhnutého příjemcem. Vyrovnání bylo potvrzeno dne 14. července 2004 usnesením krajského soudu vykonávajícího dohled.
- (20) V srpnu 2004 se daňový úřad proti tomuto potvrzujícímu usnesení soudu odvolal. Nejvyšší soud usnesením z 25. října 2004 rozhodl, že odvolání není možné, a prohlásil usnesení krajského soudu, kterým bylo potvrzeno vyrovnání, za právoplatné a vykonatelné ode dne 23. července 2004. Později generální prokurátor proti usnesení krajského soudu podal návrh na zahájení mimořádného dovolacího řízení. Toto řízení stále probíhá u Nejvyššího soudu.
- (21) Věřitelé včetně daňového úřadu se dohodli s příjemcem na tomto vyrovnání: 35 % dluhu zaplatí příjemce do jednoho měsíce od nabytí platnosti dohody s věřiteli a zbývajících 65 % dluhu věřitelé odpustí. Se všemi věřiteli se proto nakládalo stejně. Konkrétní částky pro jednotlivé věřitele jsou uvedeny v následující tabulce.

Tabulka 2

Stav dluhů příjemce před vyrovnacím řízením a po něm [SKK]

Věřitel		Dluh před vyrovnáním	Dluh po vyrovnání (*)	Odepsaná částka
Veřejný	Daňový úřad	640 793 831	224 277 841	416 515 990

⁽⁶⁾ Spotřební daň se platí měsíčně.

	Věřitel	Dluh před vyrovnáním	Dluh po vyrovnání (*)	Odepsaná částka
Soukromý	Tetra Pak, a. s.	[...]	[...]	[...]
	MTM-obaly, s. r. o.	[...]	[...]	[...]
	Merkant, družstvo	[...]	[...]	[...]
	Vetropack, s. r. o.	[...]	[...]	[...]
Celkem		644 591 439 (7)	225 607 029	418 984 410

(*) Částka, kterou je příjemce povinen splatit věřitelům.

(7) Celkový dluh před vyrovnáním v EUR činil 16,96 milionů EUR a celkový dluh zbývajících po vyrovnání 5,93 milionů EUR.

(22) Pohledávky daňového úřadu, které byly zahrnuty do vyrovnacího řízení, představovaly 640 793 831 SKK (16,86 milionů EUR) a byly tvořeny neuhrazenou spotřební daní za období od května 2003 do března 2004, DPH za období od ledna do dubna 2004 a připočtenými pokutami a úroky. Pohledávky odpuštěné daňovým úřadem činily 416 515 990 SKK (11 milionů EUR). Vyrovnání daňovému úřadu přineslo 224 277 841 SKK (5,86 milionů EUR).

(23) Daňový úřad ve vyrovnacím řízení vystupoval jako oddělený věřitel a jako takový hlasoval samostatně ve prospěch vyrovnání. Privilegované postavení daňového úřadu bylo způsobeno tím, že některé jeho pohledávky, které byly předmětem vyrovnacího řízení, byly zajištěné v souvislosti s odkladem daňového dluhu příjemce v letech 2002 a 2003 (viz odstavec 17). Všichni ostatní věřitelé hlasovali ve prospěch navrhovaného vyrovnání. Jejich pohledávkami byly běžné nezajištěné obchodní pohledávky.

(24) Příjemce ve svém návrhu na vyrovnání popsal v souladu s požadavky zákona o konkurzu reorganizační opatření týkající se výroby, distribuce a pracovních sil (včetně propuštění přebytečných zaměstnanců).

(25) V organizační oblasti a v oblasti pracovních sil příjemce plánoval tato opatření: vytvoření univerzální výrobní skupiny pro všechny výrobní činnosti, reorganizaci svých dopravních prostředků vyřazením vozidel s nejnižší zůstatkovou hodnotou a reorganizaci obchodních činností. K těmto opatřením se mělo připojit propuštění 50 zaměstnanců v období od března do května 2004. Dalších 50 zaměstnanců mělo v tomtéž období pracovat s 60 % měsíční sazbou.

(26) Pokud jde o výrobní a technickou oblast, příjemce uvedl, že jelikož společnost přišla o licenci na výrobu lihu, příslušné výrobní zařízení do dubna 2004 pronajme. Příjemce

plánoval snížení nebo ukončení výroby některých nerentabilních nealkoholických nápojů a uvedl, že jakémukoli zavedení nového výrobku v této kategorii bude předcházet analýza ziskovosti jeho výroby.

(27) Příjemce dále uvádí následující opatření: restrukturalizace nákladů, která by měla být důsledkem nižších výrobních nákladů, jelikož byla ukončena výroba lihu, a zrušení části vlastní dopravy společnosti; prodej starých zařízení do šrotu.

(28) Příjemce plánoval i prodej administrativní budovy, prodejny a rekreační budovy, a uvedl možnost prodat nebo pronajmout výrobní zařízení na výrobu octa. Slovenské orgány v připomínkách k rozhodnutí zahájit řízení ve věci formálního šetření potvrdily, že prodej administrativní budovy, prodejny a rekreační budovy se neuskutečnil.

(29) Příjemce plánoval intenzivní prodej svých zásob hotových výrobků (8).

(30) Podle tohoto návrhu měl příjemce financovat vyrovnání z vlastních zdrojů (prodej zásob) ve výši [méně než 150] milionů SKK a prostřednictvím externího financování ve formě úvěru z obchodní banky ve výši 100 SKK. Podle informací předložených příjemcem v reakci na zahájení řízení ve věci formálního šetření byl splatný dluh nakonec pokryt příjmy z emise nových akcií (21 milionů SKK; 0,56 milionů EUR), příjmy z prodeje zásob ([méně než 150] milionů SKK; [méně než 3,9] milionů EUR) a díky dodavatelskému úvěru od společnosti Old Herold, s.r.o. ([70–130] milionů SKK; [1,8–3,4] milionů EUR). Splatnost faktur Old Herold, s.r.o., činila 40 dní, což podle příjemce byla vzhledem k jeho kritické situaci dlouhá doba. Tato delší splatnost umožnila příjemci shromáždit potřebnou hotovost.

(8) Vzhledem ke ztrátě licence na výrobu alkoholických nápojů a nápojů na bázi alkoholu a podle informací poskytnutých stěžovatelem se tento prodej pravděpodobně týkal především alkoholu.

(31) Slovenské orgány Komisi informovaly po zahájení řízení ve věci formálního šetření, že zbývajících dluh příjemce vůči daňovému úřadu ve výši 224 277 841 SKK byl dne 17. prosince 2004 uhrazen. Slovenské orgány potvrdily, že do ukončení řízení před Evropskou komisí pozastavily odepsání dluhu odsouhlasené ve vyrovnacím řízení.

III. ROZHODNUTÍ O ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ PODLE ČL. 88 ODST. 2 SMLOUVY O ES

(32) Komise ve svém rozhodnutí zahájit řízení ve věci formálního šetření vyslovila pochybnosti o tom, že sporné odepsání daně nepředstavuje státní podporu. Komise dospěla k závěru, že postup daňového úřadu v rámci vyrovnacího řízení nesplňuje test věřitele v tržním hospodářství. Komise navíc usoudila, že daňový úřad byl v porovnání s ostatními věřiteli v právně odlišné situaci, jelikož vlastnil zajištěné pohledávky a měl možnost iniciovat daňovou exekuci. Komise vyslovila pochybnost, že vyrovnací řízení, v porovnání s konkurzním řízením nebo daňovou exekucí, vedlo pro stát k nejlepšímu možnému výsledku.

(33) Komise dále vyslovila pochybnosti o slučitelnosti sporné podpory se společným trhem. Nejprve vyslovila pochybnosti, že je podpora možno považovat za slučitelnou jako podporu na záchranu, jak tvrdily slovenské orgány. Podporou na záchranu může být jen podpora likvidity ve formě úvěrových záruk nebo úvěrů. Sporné opatření je však odepsáním dluhu, což odpovídá nenávratnému grantu. Toto opatření navíc bylo uskutečněno bez příslibu, že do šesti měsíců od schválení opatření na záchranu příjemce předloží plán restrukturalizace nebo plán likvidace, nebo v celé výši splatí podporu.

(34) Komise dále zkoumala slučitelnost sporného opatření jakožto pomoci na restrukturalizaci a vyslovila pochybnosti o splnění dvou hlavních podmínek: existence plánu restrukturalizace, který v přiměřené době zajišťuje návrat k dlouhodobé životaschopnosti, a omezení podpory na nezbytné minimum.

IV. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

(35) Příjemce kromě informací o skutkovém stavu uvedených v části II předložil tyto připomínky.

(36) Příjemce tvrdí, že důvodem jeho finančních těžkostí na začátku roku 2004 byla změna zákona o správě daní, která omezila možnost požádat o odklad daní pouze na jedenkrát za rok. To byla pro příjemce významná změna, protože se podle svého vyjádření v předchozích letech na tuto možnost spoléhal.

(37) Pokud jde o samotný případ, příjemce za prvé tvrdil, že Komise nemá pravomoc zkoumat sporné opatření, neboť toto opatření nabylo účinnosti před datem přistoupení a nebylo po přistoupení uplatitelné. Opatření údajně nabylo účinnosti před přistoupením, protože vyrovnací řízení bylo zahájeno 8. března 2004, tedy před vstupem Slovenské republiky do Evropské unie. Daňové úřady dále údajně v rámci jednání před zahájením vyrovnacího řízení daly najevo souhlas s navrhovaným vyrovnáním. V prosinci 2003 se uskutečnilo setkání s Daňovým ředitelstvím Slovenské republiky a daňový úřad zaslal dne 3. února 2004 příjemci dopis, ve kterém údajně potvrdil možnost postupu formou vyrovnání.

(38) Příjemce dále tvrdil, že v případě, že Komise zastává názor, že má pravomoc jednat, nepředstavuje sporné opatření státní podporu, neboť je splněna zásada věřitele v tržním hospodářství.

(39) Za prvé, příjemce tvrdí, že srovnání vyrovnacího řízení s daňovou exekucí je zavádějící, neboť zahájení prvního vylučuje nebo pozastavuje druhé. Daňový úřad proto nemohl zvolit daňovou exekuci. Příjemce dále tvrdí, že pokud by dobrovolně neinicioval vyrovnací řízení, měl by podle právních předpisů o platební neschopnosti za několik týdnů nebo měsíců zákonnou povinnost zahájit konkurzní nebo vyrovnací řízení.

(40) Za druhé, příjemce tvrdí, že rozhodnutí státu vyhnout se konkurzu a namísto toho hledat řešení prostřednictvím vyrovnacího řízení bylo splněním testu věřitele v tržním hospodářství. Příjemce jako důkaz předkládá potvrzení dvou auditorů a jednoho konkurzního správce, že daňový úřad získá více a rychleji prostřednictvím vyrovnacího řízení, než pokud by se rozhodl pro konkurzní řízení. Příjemce předkládá i další materiály a statistiky, které mají potvrdit, že konkurzní řízení na Slovensku trvá průměrně 3–7 let a přináší jen velmi omezený výnos z prodeje aktiv⁽⁹⁾.

(41) Příjemce svou analýzu opírá o zprávu auditorské společnosti EKORDA ze dne 7. července 2004, kterou měl daňový úřad údajně k dispozici před hlasováním věřitelů dne 9. července 2004. Nebyl však předložen žádný důkaz, který by toto potvrzoval.

(42) Podle zprávy společnosti EKORDA by příjmy z prodeje aktiv v případě konkurzu činily nanejvýš 204 milionů SKK (5,3 milionu EUR) a po odečtení různých poplatků ve výši 45 milionů SKK pouze 159 milionů SKK (4,2 milionu EUR). Příjemce sám opravil částku poplatků, které by bylo třeba odečíst (36 milionů SKK) a dospěl k částce 168 mili-

⁽⁹⁾ Příjemce uvádí jako příklad společnost, která vlastní podobná aktiva a působí ve stejném odvětví, a některé další všeobecnější statistické průměry o využívání konkurzního řízení na Slovensku.

onů SKK (4,4 milionu EUR). I kdyby daňový úřad jako jediný oddělený věřitel a jako největší věřitel získal z těchto příjmů většinu, stále by to bylo méně než to, co daňový úřad získal po vyrovnání.

(43) Společnost EKORDA použila jako základ účetní hodnotu – k 31. březnu 2004 – základního majetku, zásob, hotovosti a upravených krátkodobých pohledávek, přičemž zohlednila jejich nedobytnost a nízkou bonitu. Společnost EKORDA upravila nominální hodnotu aktiv příjemce takzvaným koeficientem zpeněžení pro každou složku aktiv v případě prodeje v rámci konkurzního řízení (45 % u základního jmění, 20 % u zásob a krátkodobých pohledávek a 100 % u hotovosti).

(44) Společnost EKORDA uvádí budoucí daňové příjmy z činnosti příjemce⁽¹⁰⁾, ale i rozvoj zaměstnanosti v regionu a rozvoj potravinářského průmyslu na Slovensku jako velmi významné faktory ovlivňující rozhodnutí zachovat existenci příjemce.

(45) Příjemce uvádí ještě další dvě zprávy. Auditorka Marta Kochová dospěla k závěru, že maximální příjem z prodej aktiv, které však nebyly ohodnocené, by činil 100 milionů SKK (2,6 milionu EUR), respektive po odečtení poplatků ve výši 22 milionů SKK pouze 78 milionů SKK (2 miliony EUR). Žádné další informace o této zprávě nebyly poskytnuty. Konkurzní správce paní Holovačová údajně uvádí, že podle jejího názoru je vyrovnací řízení pro věřitele obecně výhodnější než konkurz. Jedním z aspektů je skutečnost, že věřitel má zájem na tom, aby dlužník pokračoval v hospodářské činnosti (budoucí příjmy z obchodu a z daní).

(46) Za třetí, příjemce tvrdí, že by se měly zohlednit dlouhodobé aspekty, například budoucí daňové příjmy. Judikatura vylučující společensko-politické aspekty z testu věřitele v tržním hospodářství⁽¹¹⁾ se údajně neuplatňuje, když veřejný orgán zohledňuje výpočet budoucích daňových příjmů. Podle příjemce je tu situace veřejného orgánu analogická se situací věřitele v tržním hospodářství, který je dodavatelem, který má zájem na přežití klienta. Příjemce potom poukazuje na judikaturu týkající se zásady investora v tržním hospodářství.

(47) Příjemce dospěl k závěru, že test věřitele v tržním hospodářství byl splněn a sporné opatření nepředstavuje státní podporu.

(48) Pokud by však Komise dospěla k jinému závěru, příjemce tvrdí, že sporné opatření je slučitelné jako podpora na

restrukturalizaci. Tvrdí, že daňový úřad před souhlasem s vyrovnáním prověřil způsobilost obchodního plánu příjemce z hlediska obnovy dlouhodobé životaschopnosti. Absence formálního plánu restrukturalizace je podle vyjádření příjemce v situaci, kdy Komise posuzuje případ *ex post*, irelevantní, neboť Komise se již může přesvědčit, zda se příjemce skutečně stal životaschopným. Příjemce však též usuzuje, že v situaci posouzení *ex ante* je podrobný plán restrukturalizace nevyhnutelný. Příjemce dále krátce popisuje přijatá restrukturalizační opatření: zvýšení vlastního kapitálu, propuštění zaměstnanců, prodej zásob. Příjemce zastává názor, že zastavení výroby lihu a lihovin a pronájem výrobních aktiv společnosti Old Herold, s.r.o., vlastně představují restrukturalizační opatření. I když zastavení bylo původně vynucené ztrátou licence, příjemce po vyrovnání nepožádal o novou licenci.

(49) Podle příjemce byl splněn i požadavek významnosti jeho příspěvku na restrukturalizaci.

(50) Příjemce dále tvrdí, že skutečnost, že podniká v podporovaném regionu a je jedním z největších regionálních zaměstnavatelů, by se při uplatňování usměrňování vztahujících se na podporu na restrukturalizaci měla rovněž zohlednit.

V. PŘIPOMÍNKY SLOVENSKÉ REPUBLIKY

(51) Slovenské orgány v reakci na zahájení řízení ve věci formálního zjišťování vyslovily některé připomínky ke skutkovému stavu, které již byly uvedeny v části II.

(52) Slovenské orgány potvrdily, že daňový úřad v době hlasování po vyrovnacím řízení nezohlednil aspekt státní podpory. Daňový úřad nepovažoval vyrovnání za formu státní podpory, a proto od příjemce nebylo požadováno předložení plánu restrukturalizace, který je odlišný od obchodního plánu předloženému soudu podle právních předpisů upravujících platební neschopnost.

(53) V reakci na připomínky předložené příjemcem uvedly slovenské orgány následující připomínky.

(54) Slovenské orgány by připomínky příjemce o průměrné délce konkurzního řízení a průměrném výnosu z prodeje aktiv v konkurzním řízení nevztahovaly na tento případ. Podle nich, vzhledem k malému počtu věřitelů a existenci majetku s kladnou likvidační hodnotou, která převyšuje sumu uhrazenou státu po vyrovnání, by se konkurzní řízení

⁽¹⁰⁾ Z údajů za rok 2004, které použila společnost EKORDA ve své zprávě, vyplývá, že 98 % představuje DPH a spotřební daně.

⁽¹¹⁾ Příjemce poukazuje na věc C 278-280/92, *Španělsko v. Komise*, Sb. rozh. [1994] I-4103.

uskutečnilo v kratší než průměrné lhůtě a výnos daňového úřadu by byl vyšší než v případě vyrovnání. Slovenské daňové úřady vykonaly místní zjišťování ve společnosti dne 21. června 2004 a zjistily, že k 17. červnu 2004 měl příjemce hotovost ve výši 161,3 miliónu SKK, pohledávky ve výši 62,8 miliónu SKK, zásoby lihu a lihovin v hodnotě 84 miliónů SKK a neoběžný majetek s účetní hodnotou 200 miliónů SKK.

(60) A nakonec podle slovenských orgánů příjemce nevypracoval realizovatelný plán restrukturalizace a opatření navrhovaná v souvislosti s vyrovnacím řízením nelze považovat za restrukturalizační opatření.

VI. HODNOCENÍ

1. Pravomoc komise

(55) Slovenské orgány zastávají názor, že daňová exekuce byla pro daňový úřad skutečnou alternativou. Potvrzují, že daňový úřad měl možnost iniciovat takové řízení před zahájením vyrovnacího řízení, a to i v případě, že by soud odmítl potvrdit vyrovnání (protože daňový úřad by jako oddělený věřitel nehlasoval v jeho prospěch).

(61) Vzhledem k tomu, že se část událostí vztahujících se k tomuto případu odehrála před vstupem Slovenské republiky do Evropské unie dne 1. května 2004, Komise nejprve musí určit, zda má v souvislosti se sporným opatřením pravomoc jednat.

(56) Slovenské orgány nesouhlasí s tvrzením příjemce, že jeho finanční těžkosti byly způsobeny změnou zákona o správě daní. Podle slovenských orgánů byly finanční těžkosti příjemce způsobeny finanční strategií využívání nepřímých daní při realizace své podnikatelské činnosti. Příjemce měl namísto toho prostě inkasovat daně od svých klientů a odevzdat je do státního rozpočtu.

(62) Opatření, která byla uvedena v účinnost před přistoupením a nejsou uplatnitelná po přistoupení, nemůže Komise zkoumat ani na základě takzvaného dočasného mechanismu, který upravuje bod 3 přílohy IV Smlouvy o přistoupení, ani podle postupů stanovených v článku 88 Smlouvy o ES. Smlouva o přistoupení ani Smlouva o ES nevyžadují ani nezplnomocňují Komisi, aby taková opatření přezkoumala.

(57) Slovenské orgány nesouhlasí s tím, že setkání s Daňovým ředitelstvím Slovenské republiky v prosinci 2003 je důkazem o předběžném souhlasu daňového úřadu s vyrovnáním. Předložily dopis ze dne 6. června 2004 od Daňového ředitelství Slovenské republiky adresovaný jeho podřízenému daňovému úřadu, ve kterém Daňové ředitelství Slovenské republiky dává daňovému úřadu pokyn, aby nesouhlasil s vyrovnáním navrhovaným příjemcem, neboť není pro stát příznivé. Tento dopis se odvolával na jiný dopis všeobecnější povahy od ministra financí ze dne 15. ledna 2004 adresovaný jeho podřízenému Daňovému ředitelství Slovenské republiky, ve kterém mu dává pokyn, aby nesouhlasilo s takovými návrhy na vyrovnání s věřiteli, které by znamenaly odepsání daňových pohledávek daňovými úřady. Slovenské orgány dále interpretovaly dopis ze dne 3. února 2004, na který poukazoval příjemce (viz odstavec 37), jako jasně explicitně nesouhlasící s vyrovnáním ve výši 35 %.

(63) Na druhé straně opatření uvedená v účinnost po přistoupení jasně spadají podle Smlouvy o ES do pravomoci Komise. Pro určení doby, kdy bylo určité opatření uvedeno v účinnost, se jako relevantní kritérium používá právně závazný čin, kterým příslušný vnitrostátní orgán poskytuje podporu ⁽¹²⁾.

(58) Slovenské orgány tvrdí, že příjemce nezaplatil spotřební daně ve stanoveném odkladu od ledna 2001 do března 2004 a na své daňové povinnosti pravidelně uplatňoval odklad.

(64) Příjemce v tomto případě tvrdil, že sporné opatření bylo uvedeno v účinnost před přistoupením a po přistoupení není uplatnitelné (viz odstavec 37).

(59) Podle slovenských orgánů výrazné rozdíly v odhadech dvou auditorských zpráv (viz odstavce 41 a 45) vzbuzují pochybnosti o důvěryhodnosti obou zpráv. Orgány mají pochybnosti zejména o koeficientu zpeněžení přiřazeném společností EKORDA oběžným aktivům. Tento koeficient by měl být vyšší než 20 %.

(65) Komise nemůže přijmout argumenty předložené příjemcem. Návrh na zahájení vyrovnacího řízení není činem orgánu poskytujícího podporu, ale činem příjemce. Rovněž usnesení soudu povolit vyrovnací řízení není činem orgánu poskytujícího podporu. Toto usnesení jen povolilo příjemci a jeho věřitelům pokračovat v jednání, ale evidentně nepředstavovalo vlastní poskytnutí podpory. Neexistuje důkaz, že by Daňové ředitelství Slovenské republiky bylo vyjádřilo souhlas se sporným opatřením na setkání v prosinci 2003. Naopak, slovenské orgány popřely jakýkoliv takový předběžný souhlas. Dopis ze dne 3. února 2004 otevřeně vyjadřuje odmítnutí přijmout návrh na vyrovnání ve výši 35 %.

(66) Rozhodnutí příslušného orgánu odepsat část pohledávek bylo přijato dne 9. července 2004, kdy daňový úřad souhlasil s vyrovnáním navrženým příjemcem.

⁽¹²⁾ Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. ledna 2004 ve věci T-109/01, *Fleuren Compost v. Komise*, bod 74.

- (67) Vzhledem k této skutečnosti je otázka, zda je opatření uplatnitelné po přistoupení, bezpředmětná.
- (68) Komise proto dospěla k závěru, že má pravomoc posuzovat sporné opatření podle článku 88 Smlouvy o ES.
- 2. Státní podpora ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES**
- (69) V čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES se uvádí, že podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem.
- (70) Odepsání dluhu vůči veřejnému orgánu, jakým je daňový úřad, představuje formu použití státních prostředků. Opatření, které zvýhodňuje jeden individuální podnik, je selektivní.
- (71) Až do událostí, které měly za následek zahájení řízení v případě platební neschopnosti, příjemce působil na trhu s lihem a lihovinami, nealkoholickými nápoji a konzervovaným ovocem a zeleninou. V roce 2003 byl příjemce třetím výrobcem lihu a lihovin na Slovensku. Od ztráty licence na výrobu lihu a lihovin v březnu 2004 příjemce působí ve velkoobchodě s lihem a lihovinami vyráběnými jinou společností – Old Herold, s.r.o. – na výrobních zařízeních příjemce, které si od něj společnost Old Herold, s.r.o., pronajímá. Všechny oblasti, ve kterých příjemce podnikal před vyrovnacím řízením a ve kterých podniká v současnosti, patří do oblasti obchodu mezi členskými státy.
- (72) V rozhodnutí zahájit řízení ve věci formálního zjišťování Komise vyjádřila pochybnosti, zda dané opatření nenarušilo nebo neohrožilo narušením hospodářské soutěže tím, že poskytlo příjemci výhodu, kterou by za běžných tržních podmínek nebyl schopen získat. Jinými slovy, Komise má pochybnosti, zda se stát k příjemci choval jako věřitel v tržním hospodářství.
- (73) Zjistilo se, že vyrovnání obsahovalo stejné podmínky vyrovnání dluhu pro soukromé věřitele i pro daňový úřad. Věřitelem mělo být uhrazeno 35 % dluhu ve stanovené lhůtě, což příjemce skutečně splnil. Zbývajících 65 % bylo odepsáno.
- (74) Právní a ekonomická pozice daňového úřadu však byla před vyrovnáním v porovnání se soukromými věřiteli výhodnější. Proto je třeba přezkoumat, zda daňový úřad využil všechny pro něj dostupné prostředky na získání nejvyšší možné výše uspokojení svých pohledávek, jak by to učinil věřitel v tržním hospodářství
- (75) Na určení, zda byly kritéria pro věřitele v tržním hospodářství splněna, musí Komise zjistit, zda daňový úřad získal víc, když přijal podmínky vyrovnání navrženého příjemcem, v porovnání s možným výsledkem konkurzního řízení nebo daňové exekuce.
- (76) Slovenská republika stručně řečeno tvrdí, že podle jejího názoru dané opatření představuje státní podporu. Přiznává, že v době vyrovnání otázka státní podpory prostě nebyla zohledněna. Příjemce naopak tvrdí, že opatření nepředstavuje podporu, a předkládá uvedené dokumenty, zvláště zprávy dvou auditorů.
- (77) Komise zjistila na základě informací předložených příjemcem i slovenskými orgány následující skutečnosti o finanční situaci příjemce v příslušném roce, a to v rozsahu relevantním na uplatnění testu věřitele v tržním hospodářství. Komise nemůže v účetní evidenci příjemce ověřit údaje k 31. březnu 2004 poskytnuté příjemcem, ani údaje k 17. červnu 2004 poskytnuté slovenskými orgány. Komise však nemá důvod pochybovat o žádných z těchto údajů.

Tabulka 3

Finanční situace příjemce v letech 2003–2004 [mil. SKK]

	31.12.2003 ⁽¹³⁾	31.3.2004 ⁽¹⁴⁾	28.4.2004 ⁽¹⁵⁾	17.6.2004 ⁽¹⁶⁾	31.12.2004 ⁽¹⁷⁾
Neoběžný majetek ⁽¹⁸⁾	208	205	204	200	200
Zásoby	119	209	176	84	52

	31.12.2003 ⁽¹³⁾	31.3.2004 ⁽¹⁴⁾	28.4.2004 ⁽¹⁵⁾	17.6.2004 ⁽¹⁶⁾	31.12.2004 ⁽¹⁷⁾
Hotovost	3	50	94	161	27
Krátkodobé obchodní pohledávky	128	98 ⁽¹⁹⁾	80	63 ⁽²⁰⁾	97

⁽¹³⁾ Zdroj: rozvaha za období 1. leden – 31. prosinec 2003 poskytnutá příjemcem. Všechny hodnoty jsou účetní hodnoty.

⁽¹⁴⁾ Zdroj: zpráva společnosti EKORDA ze dne 7. července 2004 vyjadřující účetní hodnotu, kromě pohledávek, které jsou upraveny vzhledem k jejich likvidační hodnotě.

⁽¹⁵⁾ Zdroj: rozvaha za období 1. leden – 28. duben 2004 poskytnutá příjemcem. Všechny hodnoty jsou účetní hodnoty.

⁽¹⁶⁾ Informace poskytnuté slovenskými orgány a založené na místním zjišťování vykonaném daňovým úřadem v prostorách příjemce dne 21. června 2004 (viz odstavec 54).

⁽¹⁷⁾ Zdroj: výroční zpráva za rok 2004 poskytnutá příjemcem. Všechny hodnoty jsou účetní hodnoty.

⁽¹⁸⁾ Pozemky, budovy, stroje a strojová zařízení, nehmotná aktiva, finanční aktiva.

⁽¹⁹⁾ Podle společnosti EKORDA se účetní hodnota krátkodobých pohledávek ve výši 166 miliónů SKK musí upravit na likvidační hodnotu 98 miliónů SKK (viz odstavec 86).

⁽²⁰⁾ Není jasné, zda tato hodnota představuje účetní hodnotu nebo likvidační hodnotu krátkodobých pohledávek. Pro jistotu Komise předpokládala, že jde o účetní hodnotu.

- (78) Komise nejprve přezkoumá důkazy předložené příjemcem na podporu jeho stanoviska, že konkurzním řízením by daňový úřad získal méně než vyrovnacím řízením. Vzhledem k tomu, že slovenské orgány ani příjemce nepředložily žádný výpočet v souvislosti s daňovou exekucí, Komise bude zkoumat, kolik by daňový úřad mohl získat při exekuci. Komise dále přezkoumá nepřímé důkazy předložené slovenskými orgány a příjemcem.

2.1 Porovnání vyrovnání s věřiteli a konkurzního řízení

- (79) Komise zastává názor, že zpráva společnosti EKORDA nepředstavuje důvěryhodný základ pro porovnání navrženého vyrovnání s možným konkurzním řízením. Slovenské orgány se k těmto pochybnostem připojují.

- (80) Na začátku Komise konstatuje, že společnost EKORDA ve své zprávě ze dne 7. července 2004 (jen dva dny před setkáním věřitelů) použila pro své výpočty stav aktiv příjemce k 31. březnu 2004. Z tabulky 3 jasně vyplývá, že úroveň různých aktiv se po 31. březnu 2004 výrazně měnila. Především byla prodána značná část zásob, což vedlo ke zvýšení hotovosti. Tyto změny mají při uplatnění koeficientů zpeněžení společnosti EKORDA v rozsahu do 20 % pro zásoby a krátkodobé pohledávky po 100 % pro hotovost velký význam. Za předpokladu, že koeficienty zpeněžení stanovené společností EKORDA jsou správné a při použití metodiky používané společností EKORDA, následující tabulka uvádí, do jaké míry by byly výsledky výpočtů společnosti EKORDA odlišné, kdyby se opíraly o údaje z 28. dubna 2004 a ze 17. června 2004, tj. ještě stále před setkáním věřitelů dne 9. července 2004. Z těchto údajů rovněž vyplývá, že koeficienty zpeněžení navržené společností EKORDA jsou nerealistické.

Tabulka 4

Porovnání pravděpodobného výnosu z prodeje aktiv příjemce v konkurzním řízení [mil. SKK]

		Situace k:					
		31.3.2004		28.4.2004		17.6.2004	
	Koeficient zpeněžení [%]	Účetní hodnota	Výnos	Účetní hodnota	Výnos	Účetní hodnota	Výnos
Neoběžný majetek	45	205	92	204	92	200	90
Zásoby	20	209	42	176	35	84	17
Krátkodobé pohledávky	20	98 ⁽²¹⁾	20	86 ⁽²²⁾	17	37 ⁽²³⁾	7

		Situace k:					
		31.3.2004		28.4.2004		17.6.2004	
	Koeficient zpeněžení [%]	Účetní hodnota	Výnos	Účetní hodnota	Výnos	Účetní hodnota	Výnos
Hotovost	100	50	50	94	94	161	161
Celkem			204		238		275

⁽²¹⁾ Toto je účetní hodnota (166 miliónů SKK) upravená společností EKORDA tak, aby odrážela likvidační hodnotu pohledávek.

⁽²²⁾ Toto je přibližné vyjádření likvidační hodnoty, které Komise získala úpravou účetní hodnoty krátkodobých pohledávek (147 miliónů SKK) stejným poměrem, jaký ve své analýze použila společnost EKORDA (viz poznámku pod čarou 19).

⁽²³⁾ Toto je přibližné vyjádření likvidační hodnoty, které Komise získala úpravou účetní hodnoty krátkodobých pohledávek (63 miliónů SKK; viz též poznámku pod čarou 20) stejným poměrem, jaký ve své analýze použila společnost EKORDA (viz poznámku pod čarou 19). Komise však poznamenává, že podle informací slovenských orgánů byly pohledávky ve výši 63 miliónů SKK bonitní. Je proto otázkou, zda se jejich účetní hodnota vůbec musí upravovat. V případě, že by hodnota 63 miliónů SKK představovala likvidační hodnotu těchto pohledávek, celkový výnos v konkurzním řízení by ke dni 17. červnu 2004 činil 331 miliónů SKK (miliónů 8,7 miliónů EUR).

(81) Je třeba uvést, že v obchodním plánu, který příjemce předložil soudu, byl naplánován prodej zásob za [méně než 150] miliónů SKK v období březen–květen 2004. Společnost EKORDA si proto musela být vědoma, že aktiva příjemce projdou po 31. březnu 2004 podstatnými změnami. Tuto skutečnost nezohlednila.

(82) Pokud by společnost EKORDA vzala v úvahu účetní hodnotu aktiv příjemce ze dne 28. dubna 2004, dospěla by k závěru, že výnos získaný v konkurzu by byl vyšší (238 miliónů SKK; 6,3 miliónu EUR) než suma, kterou příjemce navrhoval ve vyrovnání (225 miliónů SKK; 5,93 miliónu EUR) ⁽²⁴⁾. Tento závěr by byl ještě výraznější, pokud by se analýza realizovala v červnu 2004 (275 miliónů SKK; 7,2 miliónu EUR), ještě stále dostatečně včas na to, aby daňový úřad využil svého práva veta a odmítl návrh, což by znamenalo ukončení vyrovnacího řízení. Znovu upozorňujeme, že tyto výsledky byly získány za použití odhadů a metodiky, které používala společnost EKORDA.

(83) Komise však nemůže přijmout metodiku, kterou použila společnost EKORDA, a předpoklady její analýzy nemůže považovat za důvěryhodné. Tento závěr ještě posilují pochybnosti vyjádřené slovenskými orgány a uvedené v odstavcích 55 a 60.

(84) Společnost EKORDA v první řadě ve své zprávě nevysvětluje, jakým způsobem stanovila tři koeficienty zpeněžení. Slovenské orgány uvedly, že koeficient zpeněžení pro zásoby má být vyšší než 20 %.

(85) Komise zjistila, že příjemce byl schopen získat v roce 2004 [méně než 150] miliónů SKK z prodeje svých zásob (viz odstavec 30). To je víc než [40–50] % účetní hodnoty zásob, kterou společnost EKORDA použila jako základ pro své hodnocení. To značně podporuje tvrzení, že koeficient

zpeněžení ve výši 20 % byl příliš nízký. Vývoj rozvahy v roce 2004, pokud jde o zásoby, tento závěr podporuje. Kromě toho sám příjemce ve svém obchodním plánu odhadl výnos z prodeje zásob v období březen–květen 2004 na [méně než 110] miliónů SKK (viz odstavec 30). Společnost EKORDA tento odhad ignorovala. Na závěr, z povahy činností příjemce lze předpokládat, že zásoby byly tvořeny hotovými výrobky, které mohly být snadno prodány přímo distributorům nebo spotřebitelům, a ne polotovary, které vyžadují další zpracování.

(86) Společnost EKORDA dále uplatnila dvojnásobnou úpravu v souvislosti s krátkodobými obchodními pohledávkami. Za prvé, upravila jejich účetní hodnotu o 40 % (účetní hodnota činila 166 miliónů SKK a hodnota, kterou Společnost EKORDA použila ve svých výpočtech, 98 miliónů SKK) a kromě toho použila nízký koeficient zpeněžení ve výši 20 %. Tato metodika je sporná. Lze akceptovat úpravu účetní hodnoty pohledávek na vyjádření jejich skutečné hodnoty v daném čase. Společnost EKORDA však neposkytuje žádné vysvětlení, proč by výnos v případě konkurzu/likvidace představoval jen jednu pětinu (20 miliónů SKK) sumy, o které sám příjemce předpokládal, že ji bude schopen získat od svých dlužníků (98 miliónů SKK).

(87) Koeficient zpeněžení ve výši 45 % pro neoběžný majetek se též zdá být příliš nízký. Podle příjemce hodnota jeho aktiv za zastavených ve prospěch daňového úřadu činila 194 miliónů SKK ⁽²⁵⁾. Tato hodnota je podle příjemce vyjádřená v cenách odhadnutých nezávislými znalci na přelomu roků 2003 a 2004. Podle názoru Komise by tato „znalecká cena“ měla obvykle vyjadřovat obecnou cenu aktiv, která vyjadřuje, za jakou cenu je v daném čase možno aktivum prodat. Společnost EKORDA neposkytuje žádné vysvětlení, proč by výnos z prodeje neoběžného majetku v konkurzu dosáhl pouze 45 % jejich účetní hodnoty 205 miliónů SKK ⁽²⁶⁾, zatímco sám příjemce tato aktiva ohodnotil daleko výše.

⁽²⁵⁾ Tento údaj je zpochybněn slovenskými orgány, jak je dále v textu vysvětleno.

⁽²⁶⁾ Včetně zastaveného i nezastaveného neoběžného majetku.

⁽²⁴⁾ Včetně daňového úřadu i soukromých věřitelů.

(88) K tvrzení příjemce, že by bylo těžké najít kupce, když je většina zastavených strojů a zařízení určena jen na výrobu lihu a lihovin, nealkoholických nápojů nebo konzervovaných výrobků, má Komise tyto dvě připomínky. Za prvé, je třeba uvést, že „znalecká cena“ zastavených nemovitostí činila 105 miliónů SKK, což je samo o sobě vyšší suma než celkový výnos předpokládaný společností EKORDA (92 miliónů SKK). Za druhé, ze skutečného vývoje společnosti vyplývá, že některá její aktiva našla uživatele rychle poté, co příjemce přišel o licenci na výrobu lihu a lihovin – Old Herold, s.r.o. Z tohoto důvodu se zdá, že existoval bezprostřední zájem konkurenta o tato výrobní aktiva.

(89) Na důvěryhodnost zprávy společnosti EKORDA má dále vliv i způsob výpočtu různých poplatků souvisejících s konkurzním řízením, které by byly odpočítány z celkového výnosu z prodeje aktiv. Zatímco společnost EKORDA odpočítala na poplatky 45 miliónů SKK, příjemce ve svých předložených dokladech uvedl údaj 36 miliónů SKK a odhad auditorky paní Kochové je maximálně 22 miliónů SKK. Tyto rozdíly vzbuzují pochybnosti o přesnosti odhadů společnosti EKORDA, pokud jde o výši poplatků, a tím i pokud jde o výši výnosů, které mohly být získány v případě konkurzního řízení. Je třeba však upozornit, že vzhledem na situaci příjemce k 17. červnu 2004 by i u poplatků ve výši 36 miliónů SKK byl výnos v konkurzu v porovnání s navrhovaným vyrovnáním vyšší.

(90) Na závěr Komise poznamenává, že slovenské orgány nepodporují tvrzení příjemce, že by daňový úřad měl zprávu společnosti EKORDA k dispozici před setkáním věřitelů dne 9. července 2004.

(91) Pokud jde o zprávu paní Kochové, Komise ji nemůže posoudit, neboť ji nemá k dispozici. Z předložených informací není jasný, kdy a za jakým účelem byla tato zpráva vypracována a na jakých předpokladech a údajích se zakládá. Komise si však všimla, že závěry této auditorky se značně liší od závěrů společnosti EKORDA. Zpráva konkurzní správkyně paní Holovačové jen všeobecně konstatuje, že vyrovnací řízení je pro věřitele výhodnější než konkurz. Komise nemůže přijmout žádnou z těchto dvou zpráv jako důkaz na podporu nebo vyvrácení tvrzení příjemce, že byl splněn test věřitele v tržním hospodářství.

(92) Na základě dostupných důkazů tedy Komise usuzuje, že prodej aktiv v konkurzním řízení by s veškerou pravděpodobností vedl pro věřitele příjemce k vyššímu výnosu. Vzhledem k tomu, že daňový úřad by byl uspokojen v první skupině jako oddělený věřitel a kromě toho by získal

většinu výnosu rozděleného v druhé skupině (díky výše svých pohledávek v porovnání s jinými věřiteli), Komise zastává názor, že téměř celý výnos získaný v konkurzu by šel ve prospěch daňového úřadu.

2.2 Porovnání vyrovnání s věřiteli a daňové exekuce

(93) Daňový úřad byl na rozdíl od soukromých věřitelů oprávněn zahájit z vlastního podnětu daňovou exekuci prodejem nemovitostí, strojů a zařízení, nebo společnosti jako celku. Komise považuje argument příjemce, že vyrovnací řízení chrání společnost před daňovou exekucí, za irelevantní. Jak tvrdily slovenské orgány, daňová exekuce byla pro daňový úřad skutečnou alternativou, buď před zahájením vyrovnacího řízení, nebo po vetování navrhovaného vyrovnání daňovým úřadem. Je proto potřebné přezkoumat tuto možnost při uplatnění testu věřitele v tržním hospodářství. Příjemce neporovnává navrhované vyrovnání s možným výsledkem daňové exekuce.

(94) Komise se ve své analýze opírá o údaje poskytnuté příjemcem i slovenskými orgány. V této souvislosti je třeba uvést, že slovenské orgány potvrdily, že zástava ve prospěch daňového úřadu představovala 397 miliónů SKK, jak se uvádí v rozhodnutí o zahájení řízení ve věci formálního zjišťování. Tato hodnota se údajně získala z účetní evidence příjemce. Příjemce na druhé straně tvrdí, že hodnota zastavených aktiv vyjádřená ve „znaleckých cenách“ je 194 miliónů SKK (viz odstavec 17). I když Komise nemusí zjišťovat, který údaj je správný, může vyvodit tyto závěry.

(95) Za prvé, zástava byla protihodnotou odkladu daňového dluhu příjemce, kterou vyžaduje zákon o správě daní. Pokud hodnota aktiv příjemce ve skutečnosti dosahovala pouze poloviny hodnoty zástavy, jak uvádí znalecký posudek předložený příjemcem, znamená to, že zástavy požadované státem při těchto odkladech nebyly dostatečné. Za těchto okolností daňové odklady povolené daňovým úřadem mezi listopadem 2002 a listopadem 2003 v celkové výši 477 miliónů SKK tedy se vši pravděpodobností nesplňovaly test věřitele v tržním hospodářství. Vzhledem k tomu, že tyto daňové odklady nabyly účinnosti před dnem přistoupení a nejsou uplatnitelné po něm, Komise nemá pravomoc posuzovat slučitelnost těchto opatření se společným trhem. Pokud jde o tento případ, není rovněž tak potřebné, aby Komise zjišťovala, zda tato opatření představovala státní podporu. Když však už předcházející odklady představovaly státní podporu, nelze již poukazovat na zásadu věřitele v tržním hospodářství, když je takto odložený dluh později (zčásti) odepsán.

- (96) Za druhé, i kdyby se při výpočtu výnosů z daňové exekuce použila nižší hodnota předložená příjemcem, věřitel v tržním hospodářství by, pokud by měl takovou možnost, upřednostnil tuto exekuci před vyrovnáním řízením.
- (97) Při daňové exekuci může daňový úřad přímo prodat aktiva (pohledávky a jiná oběžná aktiva, movitý majetek, nemovitosti) dlužníka. V době, kdy daňový úřad hlasoval pro vyrovnání, měl příjemce zásoby v hodnotě 84 miliónů SKK, vymahatelné pohledávky ve výši 63 miliónů SKK a hotovost 161 miliónů SKK (viz odstavec 54). Je třeba poznamenat, že hodnota samotných oběžných aktiv (308 miliónů SKK; 8,1 miliónu EUR) by převýšila výnos získaný ve vyrovnání (225 miliónů SKK; 5,93 miliónu EUR). I v případě, že by pohledávky byly odečteny v celé výši ⁽²⁷⁾, by samotná hodnota ostatních oběžných aktiv (245 miliónů SKK; 6,4 miliónu EUR) stále převyšovala výnos získaný ve vyrovnání. Kromě toho měl příjemce další, neoběžná, aktiva, jejichž hodnota činila přinejmenším 194 miliónů SKK.
- (98) Daňová exekuce by dále nepřinesla správní poplatky, které vznikají při konkurzním řízení. Jedná se o řízení, které zahájí a řídí samotný daňový úřad, dá se proto předpokládat, že by se realizovalo rychle.
- (99) Komise proto dospěla k závěru, že daňová exekuce aktiv příjemce by vedla k vyššímu výnosu než vyrovnání.
- změnou a doplněním zákona o správě daní z 1. ledna 2004 ve snaze zvýšit disciplínu, pokud jde o výběr daní.
- (102) Komise dále uvádí, že samotný daňový úřad se již 2. srpna 2004, tj. ani ne měsíc po souhlasu s vyrovnáním, proti tomuto vyrovnání odvolal.
- (103) Příjemce uvedl, že daňový úřad dal najevo souhlas s vyrovnáním ještě před tím, než příjemce zahájil řízení. Komise zastává názor, že důkazy předložené příjemcem naznačují pravý opak. Ředitel daňového úřadu v dopise ze dne 3. února 2004 příjemci píše, že i když v zásadě není proti uplatnění vyrovnacího řízení, nesouhlasí s návrhem příjemce na vyrovnání se splacením dluhu do výše 35 %.
- (104) Na základě tohoto důkazu může Komise vyvodit pouze jediný závěr, a to že slovenské orgány byly proti vyrovnání, které navrhoval příjemce, a byly proti ještě před zahájením vyrovnacího řízení dne 8. března 2004, před hlasováním věřitelů dne 9. července 2004 a i po schválení vyrovnání soudem.
- (105) Příjemce tvrdil, že by se měly zohlednit dlouhodobé aspekty, například pokračování daňových příjmů ve prospěch státu (viz odstavec 46).

2.3 Další důkazy

- (100) Komise bere v úvahu především dopis předložený slovenskými orgány, který zaslal ředitel Daňového ředitelství Slovenské republiky svému podřízenému, řediteli příslušného daňového úřadu (viz odstavec 57). Tento dopis je jasným důkazem, že Daňové ředitelství Slovenské republiky (které mělo předcházející přímé kontakty s příjemcem) bylo proti navrhovanému vyrovnání a vydalo místnímu daňovému úřadu jasný pokyn, aby nehlasoval pro toto vyrovnání. Důvodem uvedeným v dopise bylo, že navrhované vyrovnání „není výhodné“ pro stát.
- (101) Slovenské orgány též prokázaly, že existoval jasný pokyn pro daňové úřady vydaný na začátku roku 2004 ministerstvem financí, aby nepřijímaly vyrovnání v případech návrhů na odepsání pohledávek daňových úřadů ⁽²⁸⁾. Toto nařízení bylo vydáno v souvislosti se
- (106) Za prvé, je třeba zdůraznit, že test věřitele v tržním hospodářství je odlišný od testu investora v tržním hospodářství. Zatímco investor v tržním hospodářství je ve stavu, kdy rozhoduje, zda vstoupí do vztahu s příslušnou společností a bude se řídit dlouhodobou strategickou perspektivou získání přiměřeného výnosu ze své investice ⁽²⁹⁾, „věřitel v tržním hospodářství“, který už je v obchodním nebo veřejnoprávním vztahu s platebně neschopnou společností, se bude snažit dosáhnout splacení dlužných sum ⁽³⁰⁾ za co nejvýhodnějších podmínek z hlediska úrovně a lhůty splacení. Motivace hypotetického věřitele v tržním hospodářství a investora v tržním hospodářství proto bude odlišná. Judikatura proto definovala samostatné testy pro tyto dvě situace.
- (107) Za druhé, pokud jde o analogii s věřitelem–dodavatelem, je důležité uvést, že povaha pohledávek takového věřitele a pohledávek státu jsou podstatně odlišné. Protože vztahy dodavatele s platebně neschopnou společností mají výhradně smluvní základ, dodavatel by mohl ztrátou obchodního partnera skutečně utrpět. Pokud je platebně neschopná společnost zlikvidována nebo prodána, dodavatel bude muset hledat nového klienta nebo uzavřít smlouvu s novým vlastníkem. Riziko je vyšší, pokud je jeho
- ⁽²⁷⁾ Není zcela jasné, zda hodnota 63 miliónů SKK představuje účetní nebo likvidační hodnotu krátkodobých pohledávek ke dni 17. června 2004 (viz poznámky pod čarou 20 a 23). Rovněž tak není jasné, zda se ve skutečnosti účetní hodnota těchto pohledávek nerovná likvidační hodnotě.
- ⁽²⁸⁾ Z tohoto dopisu lze vyvodit, že ministerstvo souhlasilo s vyrovnáními spočívajícími v odkladu platby DPH a spotřebních daní na nejvýše dva měsíce a v odkladu platby ostatních daní na šest měsíců.
- ⁽²⁹⁾ Věc T-152/99, *Hamsa*, s. 126.
- ⁽³⁰⁾ Jako příklad viz věc C-342/96, *Španělsko v. Komise („Tubacex“)*, s. 46.

závislost na platebně neschopné společnosti značná. Takový věřitel bude skutečně uvažovat do budoucnosti. Naproti tomu vztahy státu s platebně neschopnou společností se zakládají na veřejném právu, proto nejsou závislé na vůli stran. Každý nový vlastník, který přebere aktiva zlikvidované společnosti, bude automaticky povinen platit daně. Kromě toho stát není nikdy závislý na jednom daňovém poplatníkovi. Na závěr, nejdůležitějším argumentem je, že stát se při výběru daní nikdy neřídí výhledem na zisk a nejedná při tom komerčně a s komerčními pohnutky. Uvedená analogie proto není opodstatněná.

(108) Komise zastává názor, že situaci státu v tomto případě nelze porovnávat se situací hypotetického investora v tržním hospodářství nebo situací hypotetického závislého věřitele v tržním hospodářství. Ztrátu budoucích daní proto nelze při uplatňování zásady věřitele v tržním hospodářství uplatňovat.

(109) Z přehledu daní předloženého příjemcem vyplývá, že velká většina daní zaplacených příjemcem od roku 1995 byly nepřímé daně (spotřební daně a DPH). Vzhledem k tomu, že tyto daně platí koneční spotřebitelé, likvidace příjemce by neměla vliv na jejich výběr, neboť spotřebitelé by dále kupovali zdaněné výrobky (v tomto případě především lihoviny a líh) od jiných výrobců. Argument příjemce týkající se budoucí značné ztráty daní proto není hodnověrný.

2.4 Závěr

(110) Na základě uvedených důkazů Komise usuzuje, že v tomto případě nebyl splněn test věřitele v tržním hospodářství a stát poskytl příjemci výhodu, kterou by tento nebyl schopen v tržních podmínkách získat.

(111) Komise proto zastává názor, že sporné opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

(112) Státní podpora poskytnutá příjemci se rovná částce dluhu odepsaného daňovým úřadem ve vyrovnacím řízení, tedy 416 515 990 SKK.

3. Slučitelnost podpory: výjimka podle čl. 87 odst. 3 Smlouvy o ES

(113) Primárním cílem opatření je poskytnout pomoc společnosti v obtížích. V takových případech je možno uplatnit výjimku podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES, která umožňuje povolit státní podporu na usnadnění rozvoje určitých hospodářských odvětví, pokud nemění podmínky

obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem, a pokud jsou splněny příslušné podmínky.

(114) Z hlediska výrobního portfolia příjemce Komise hodnotila, zda se v tomto případě uplatňují zvláštní pravidla uplatnitelná pro zemědělské odvětví. Komise na základě informací o obratu příjemce předložených slovenskými orgány dospěla ve svém rozhodnutí o zahájení formálního zjišťování k závěru, že většina výrobků příjemce nejsou výrobky definované v příloze I Smlouvy o ES, proto se na ně neuplatňují obecná pravidla o státní podpoře.

(115) Příjemce ve svých připomínkách k rozhodnutí o zahájení formálního zjišťování vyjádřil námitky vůči údajům o obratu poskytnutým dříve slovenskými orgány (viz tabulka 1), ale nevyjádřil námitky vůči rozhodnutí Komise opírat své hodnocení o obecná pravidla o státní podpoře. Bez snahy zjišťovat, zda údaje poskytnuté příjemcem jsou přesné ⁽³¹⁾, Komise ověřila, zda by uvedený závěr obstál při zohlednění nových údajů. Komise dospěla k závěru, že obrat příjemce tvoří výrobky, které nepatří mezi výrobky definované v příloze I Smlouvy o ES. Proto se na ně uplatňují obecná, ne odvětvová pravidla týkající se státní podpory.

(116) Podpora na záchranu a restrukturalizaci společností v obtížích se v současnosti řídí pokyny Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích ⁽³²⁾ (dále jen „nové pokyny“), která nahrazují předcházející znění přijaté v roce 1992 ⁽³³⁾ (dále jen „pokyny z roku 1999“).

(117) V přechodných ustanoveních nových pokynů se stanoví, že pokyny se uplatňují na hodnocení jakékoli podpory na záchranu či restrukturalizaci poskytnutou bez schválení Komise (nezákonná podpora), pokud je část nebo celá podpora poskytnuta po 1. říjnu 2004, tedy po dni zveřejnění nových pokynů v *Úředním věstníku Evropské unie* (bod 104). Pokud však podpora byla nezákonně poskytnuta před 1. říjnem 2004, zjišťování se vede na základě pokynů platných v době, kdy byla podpora poskytnuta (bod 104).

(118) Komise uvádí, že schválení vyrovnání daňovým úřadem bylo vystaveno dne 9. července 2004 a nabylo účinnosti dne 23. července 2004. Podpora byla proto nezákonně poskytnuta před 1. říjnem 2004. Uplatňují se tedy pokyny z roku 1999 uplatnitelné v době, kdy byla podpora poskytnuta.

⁽³¹⁾ Zdá se, že tyto údaje nejsou v souladu s ročními závěrkami předloženými příjemcem.

⁽³²⁾ Úř. věst C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽³³⁾ Úř. věst C 288, 9.10.1999, s. 2.

- (119) Komise dospěla k závěru, že příjemce je střední podnik ve smyslu nařízení Komise (ES) č. 70/2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory malým a středním podnikům⁽³⁴⁾.

3.1 Oprávněnost podniku

- (120) Podnik se podle bodu 5 písm. c) pokynů z roku 1999 považuje za podnik v obtížích, pokud splňuje podmínky vnitrostátního práva pro zahájení kolektivního úpadkového řízení.
- (121) Příjemce byl účastníkem vyrovnacího řízení, které se ve smyslu definice zákona o konkurzu může uplatňovat u nesolventních společností. Je proto oprávněn pro podporu na záchranu a podporu na restrukturalizaci.

3.2 Podpora na záchranu

- (122) Sporné opatření slovenské orgány původně popsaly jako podporu na záchranu. Podle pokynů z roku 1999 Komise vznesla pochybnosti o slučitelnosti podpory jako podpory na záchranu z důvodů uvedených v části III.
- (123) Slovenské orgány ani příjemce nevyslovili připomínky k těmto pochybnostem. Komisi v tomto ohledu nebyly předloženy žádné nové skutečnosti.
- (124) Vzhledem k tomu, že uvedené pochybnosti nebyly odstraněny, Komise dospěla k závěru, že podpora není slučitelná jako podpora na záchranu ve smyslu pokynů z roku 1999.

3.3 Podpora na restrukturalizaci

- (125) Komise vyslovila pochybnosti, zda podpora byla slučitelná jako podpora na restrukturalizaci ve smyslu pokynů z roku 1999 z důvodů uvedených v části III.
- (126) Komise uvádí, že slovenské orgány, na kterých spočívá důkazní břemeno a musí dokázat, že státní podpora je slučitelná se společným trhem, nepředložily žádné nové skutečnosti na podporu tohoto závěru. Komise řádně zohlednila připomínky předložené příjemcem.

3.3.1 Návrat k dlouhodobé životaschopnosti

- (127) Podle pokynů z roku 1999 musí poskytnutí podpory na restrukturalizaci souviset s a být podmíněno prováděním realizovatelného a uceleného plánu restrukturalizace na

obnovu dlouhodobé životaschopnosti podniku. Členský stát se zavazuje k tomuto plánu, který musí být schválen Komisí. Neschopnost podniku realizovat plán se považuje za zneužití podpory.

- (128) Plán restrukturalizace musí příjemci umožnit obnovit dlouhodobou životaschopnost v přijatelném časovém rámci a na základě realistických předpokladů, pokud jde o podmínky budoucího fungování. Tento plán by měl popsat okolnosti, které způsobily obtíže podniku a uvést přiměřená opatření na řešení těchto obtíží. Restrukturalizační operace nemohou být omezeny na finanční pomoc určenou na vyrovnání dluhů a minulých ztrát bez toho, aby se zabývaly důvody způsobujícími tyto obtíže.

- (129) Pro společnosti, které se nacházejí v podporovaných oblastech, a pro malé a střední podniky pokyny z roku 1999 stanoví, že podmínky pro schvalování podpory mohou být méně přísné, co se týče provádění kompenzačních opatření a obsahu monitorovacích zpráv. Tyto okolnosti však takové společnosti nezbavují potřeby vypracovat plán restrukturalizace a členské státy závazku poskytnout podporu na restrukturalizaci pouze za podmínky provedení plánu restrukturalizace.

- (130) Po zahájení řízení ve věci formálního zjišťování slovenské orgány potvrdily, že obchodní plán, který byl příjemce povinen vypracovat jako podmínku pro zahájení vyrovnacího řízení, přezkoumal jen příslušný soud, tj. ne orgán poskytující podporu, a že soud ani daňový úřad provádění plánu nesledovaly.

- (131) Příjemce v rozporu s tímto tvrzením uvedl, že daňový úřad prostudoval působnost obchodního plánu obnovit dlouhodobou životaschopnost ještě před zahájením vyrovnání, tvrzení však nepodložil žádným důkazem.

- (132) Příjemce dále tvrdil, že absence plánu restrukturalizace není v situaci *ex post* hodnocení podpory Komisí relevantní, neboť Komise se již může přesvědčit, zda se příjemce stal skutečně životaschopným. Podle příjemce se formální plán restrukturalizace může vyžadovat pouze v případě hodnocení *ex ante* a jen na takové hodnocení se mohou uplatňovat pokyny z roku 1999.

- (133) Tato argumentace není správná. Pokyny z roku 1999 se uplatňují na hodnocení slučitelnosti jak oznámené, tak i nezákonné podpory. Při hodnocení vždy platí podmínka, že podpora na restrukturalizaci se váže na realizovatelný plán restrukturalizace. Komise musí vypracovat hodnocení na základě informací dostupných v době, kdy byla podpora poskytnuta.

⁽³⁴⁾ Úř. věst L 10, 13.1.2001, s. 33. Nařízení Komise 70/2001 bylo změněno a doplněno nařízením Komise č. 364/2004 ze dne 25. února 2004, pokud jde o rozšíření jeho působnosti tak, aby zahrnovala podporu na výzkum a vývoj, Úř. věst L 63, 28.2.2004, s. 22.

- (134) Na závěr je možné vyvodit, že daňový úřad jako orgán poskytující podporu neměl příležitost vyhodnotit plán restrukturalizace a podmínit odepsání svých pohledávek jeho prováděním, které by bylo řádně monitorováno. Z toho vyplývá, že nebyla splněna první, formální, podmínka, která je v plné míře uplatnitelná i na hodnocení *ex post*.
- (135) Pokud jde o obsah obchodního plánu, slovenské orgány nepředložily žádné informace, které by odstranily pochybnosti Komise o tom, zda plán představuje skutečný plán restrukturalizace vyžadovaný podle pokynů z roku 1999.
- (136) Komise musí trvat na svém závěru, který uvedla v rozhodnutí o zahájení formálního zjišťování. Předložený obchodní plán je plán, který se zabývá jen akutním problémem příjemce, který se týkal růstu veřejného dluhu. Tento plán žádným způsobem neanalyzuje okolnosti, které vedly k obtížím příjemce, ani finanční situaci společnosti v té době a její finanční perspektivy. Vzhledem k tomu, že taková analýza chyběla, příjemce nenavrl konkrétní kroky na řešení jednotlivých důvodů, které vedly k obtížím. Jediným opatřením, které je podrobně popsáno, je navrhovaná finanční restrukturalizace prostřednictvím vyrovnání s věřiteli.
- (137) V plánu se vůbec neuvádí navýšení vlastního kapitálu příjemce, které příjemce uvedl jako jedno z restrukturalizačních opatření. Žádné z údajů ve spise nenavědčují tomu, že navýšení kapitálu společností Hydree Slovakia by mělo být považováno za opatření, které má zabezpečit, že příjemce v dlouhodobém časovém horizontu nebude opakovat svou strategii financování výroby prostřednictvím dluhu na DPH a spotřebních daních, která nakonec vedla k jeho obtížím. Slovenské orgány potvrdily, že navýšení kapitálu nijak nesnížilo riziko opakování finančních problémů. Tyto pochybnosti jsou silnější když uvážíme, že navýšení kapitálu představovalo 21 milionů SKK a restrukturalizovaný dluh 644 milionů SKK.
- (138) Samotné navýšení kapitálu není důkazem důvěry trhu v obnovení dlouhodobé životaschopnosti příjemce. Komise poznamenává, že příjemci se navzdory aktivnímu úsilí nepodařilo získat úvěr od soukromé banky.
- (139) Komise dále uvádí, že pronájem výrobních zařízení konkurentovi příjemce, společnosti Old Herold, s.r.o., bylo jasně vynuceno skutečností, že příjemce přišel o licenci na výrobu líhu a lihovin, a ne skutečností, že uvedená výroba by byla ztrátová, a tedy vyžadující restrukturalizaci. Je pravdou, že sám příjemce mohl po skončení vyrovnání požádat o novou licenci a neučinil tak. Komise však poznamenává, že příjemce nadále prodává výrobky vyráběné společnostmi Old Herold na zařízeních příjemce a pod značkou příjemce, a dokonce plánuje zvýšit tento prodej, jak se uvádí ve výroční zprávě za období od 29. dubna 2004 do 30. prosince 2004. Pronájem těchto výrobních zařízení proto nelze považovat za restrukturalizační opatření, protože na základě všech dostupných důkazů nebylo potřebné tuto část výroby restrukturalizovat.
- (140) Pokud jde o zbývající opatření navrhovaná v obchodním plánu, pochybnosti Komise nebyly odstraněny. Tato opatření jsou prostě činnosti v rámci běžné obchodní činnosti, ne racionalizační opatření (prodej starých zařízení nebo vozidel). Dvě navrhovaná strukturální opatření (ukončení výroby nerentabilních nealkoholických výrobků a prodej některých nemovitostí) byla popsána velmi vágně, bez uvedení konkrétních výrobků a časového rámce. Slovenské orgány potvrdily, že nemovitosti určené k prodeji (administrativní budova, prodejna a rekreační budova) nebyly k 10. říjnu 2005 prodány, tj. že toto plánované opatření nebylo provedeno tak, jak bylo oznámeno.
- (141) Na základě absence formálního plánu restrukturalizace spolu s chybějící skutečnou analýzou obtíží, opatření potřebných na řešení těchto obtíží a tržních podmínek a perspektiv dospěla Komise k závěru, že obchodní plán předložený příjemcem není skutečným plánem restrukturalizace, který se vyžaduje v pokynech z roku 1999⁽³⁵⁾. Pochybnosti Komise, že příjemce obnoví dlouhodobou životaschopnost, proto nebyly odstraněny.
- ### 3.3.2 Podpora omezená na úplné minimum
- (142) Závěr Komise, že vzhledem k absenci skutečného plánu restrukturalizace její pochybnosti o dlouhodobé životaschopnosti přetrvávají, i sám o sobě postačuje k závěru, že podpora není slučitelná se společným trhem. Navzdory tomu Komise také posoudí další ústřední kritérium obsažené v pokynech z roku 1999, a to, že podpora musí být omezena jen na nutné minimum.
- (143) Podle bodu 40 pokynů z roku 1999 se musí výše a míra podpory omezit na úplné minimum, které by umožnilo uskutečnit restrukturalizaci vzhledem ke stávajícím finančním zdrojům příjemce. Příjemce by měl na restrukturalizaci poskytnout významný příspěvek z vlastních zdrojů.
- (144) Náklady na restrukturalizaci dosáhly 644 591 440 SKK (16,96 milionu EUR), což představuje celkovou výši restrukturalizačních dluhů prostřednictvím vyrovnání. Příjemce zaplatil 35 % z této částky, což představuje 225 607 028 SKK (5,93 milionu EUR).

⁽³⁵⁾ Viz též rozsudek Soudního dvora ze dne 22. března 2001 ve věci C 17/1999, *Francouzská republika v. Komise*.

(145) Slovenské orgány neposkytly další vysvětlení k pochybnostem vysloveným v této souvislosti Komisí. Příjemce vysvětlil, jak financoval platbu dluhu zbývajících po vyrovnání (viz odstavec 30). Podle příjemce jeho příspěvek představoval [méně než 300] miliónů SKK ([méně než 7,9] miliónu EUR).

(146) Za prvé Komise uvádí, že zdroje dostupné pro příjemce převyšovaly částku dluhu zbývajících po vyrovnání. To naznačuje, že podpora nebyla omezena na nutné minimum.

(147) Co je však důležitější, Komise dospěla k závěru, že úvěr poskytnutý společností Old Herold nesplňuje podmínky vlastního příspěvku příjemce ve smyslu pokynů z roku 1999. Závazky představují trvalý zdroj financování činnosti podniku. Jsou to krátkodobé úvěry, které je však třeba splatit. Společnost má k dispozici dodatečné zdroje na restrukturalizaci pouze tehdy, jestliže se dodavatelé zaváží poskytnout delší splatnost plateb, než je běžná praxe. Takový odklad je signálem, že trh věří v realizovatelnost návratu k životaschopnosti.

(148) Příjemce nijak neprokázal, že odklad platby společností Old Herold výrazně převyšoval běžnou obchodní praxi mezi příjemcem a jeho dodavateli. Splátnost 40 dní lze považovat za běžnou praxi, především vzhledem ke skutečnosti, že byla příjemci poskytnuta po vyrovnání. Příjemce proto už nebyl ve finančních obtížích. Hlavním účelem vyrovnání bylo právě pomoci příjemci z finančních problémů.

(149) Komise proto dospěla k závěru, že tuto delší splatnost nelze považovat za příspěvek na restrukturalizaci pocházející z vnějších zdrojů.

(150) Bez tohoto odkladu vlastní příspěvek příjemce ve smyslu pokynů z roku 1999 představuje [méně než 170] miliónů SKK ([méně než 4,5] miliónu EUR), odpovídá tedy [méně než 27] % restrukturalizačních nákladů.

(151) Pokyny z roku 1999 neobsahovaly žádné mezní hodnoty, kdy se vlastní příspěvek příjemce považuje za významný.

(152) S ohledem na praxi Komise při uplatňování pokynů z roku 1999 i vývoj smýšlení Komise v souvislosti s tímto kritériem, které vyvrcholilo v zavedení mezních hodnot v nových pokynech ⁽³⁶⁾, Komise považuje příspěvek příjemce rovnající se [méně než 27] % za poměrně nízký. Takový příspěvek by mohl být přijatelný podle pokynů z roku 1999 pouze v případě, že by byly splněny všechny ostatní podmínky pro schválení podpory. Komise by přitom vzala v úvahu například to, zdali je příjemce činný v podporované oblasti, do jaké míry zdroje financování odráží důvěru trhu, kromě samotného příjemce a jeho akcionářů, v dlouhodobou životaschopnost společnosti, nebo jiné zvláštnosti daného případu.

(153) Vzhledem k výše uvedenému Komise v tomto případě nemůže souhlasit, že příspěvek příjemce byl výrazný. Komise dospěla k závěru, že její pochybnosti, zdali vlastní příspěvek příjemce byl výrazný a zdali se podpora omezuje na nezbytné minimum, nebyly odstraněny.

3.4 Slučitelnost podpory – závěr

(154) Komise dospěla k závěru, že podpora není slučitelná se společným trhem jako podpora na záchranu ani jako podpora na restrukturalizaci. Kromě toho se na tento případ neuplatňuje žádná z výjimek uvedených ve Smlouvě o ES.

VII. ZÁVĚR

(155) Komise dospěla k závěru, že Slovenská republika proti-právně poskytla odepsání daňového dluhu ve prospěch společnosti Frucona Košice, a.s., a porušila čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES. Tato podpora není slučitelná se společným trhem na základě žádné výjimky uvedené ve Smlouvě o ES.

(156) Navzdory tomu, že byla realizace odepsání daňovým úřadem pozastavena do ukončení tohoto řízení před Komisí, dospěla Komise k závěru, že výhoda pro příjemce vznikla v okamžiku, kdy se daňový úřad rozhodl vzdát se části svých pohledávek, a tím poskytl příjemci podporu. Tímto okamžikem bylo nabytí účinnosti dohody s věřiteli dne 23. července 2004. Výhoda příjemce vůči konkurentům spočívala ve skutečnosti, že od něj daňový úřad nevybíral své daňové pohledávky.

(157) Aby byl obnoven stav *ex ante*, je třeba vymoci vrácení státní podpory,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora, kterou Slovenská republika poskytla ve prospěch společnosti Frucona Košice, a.s., ve výši 416 515 990 SKK není slučitelná se společným trhem.

Článek 2

1. Slovenská republika přijme veškerá opatření potřebná k vymáhání nezákonně poskytnuté podpory uvedené v článku 1 od příjemce.

2. Vymáhání se uskuteční bez odkladu a v souladu s postupy uvedenými ve vnitrostátních právních předpisech, pokud umožňují okamžité a účinné vykonání tohoto rozhodnutí.

3. Vymáhaná částka musí zahrnovat úroky za celé období od data, ke kterému byla částka dána k dispozici společnosti Frucona Košice, a.s., až do jejího skutečného vrácení.

⁽³⁶⁾ Podle nových pokynů mezní hodnota pro středně velké podniky činí přinejmenším 40 %.

4. Úroky se vypočítají v souladu s ustanoveními uvedenými v kapitole V nařízení Rady (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽³⁷⁾. Úroková sazba se bude uplatňovat jako úrok složený po dobu celého období uvedeného v odstavci 3.

Článek 3

Slovenská republika bude do dvou měsíců po oznámení tohoto rozhodnutí informovat Komisi o opatřeních přijatých na

dosažení souladu s tímto rozhodnutím. Tyto informace poskytnete za použití dotazníku uvedeného v příloze I tohoto rozhodnutí.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Slovenské republice.

V Bruselu dne 7. června 2006.

Za Komisi

Neelie KROES

členka Komise

⁽³⁷⁾ Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1.

PŘÍLOHA I

Informace týkající se uplatňování rozhodnutí Komise ve věci státní podpory C 25/2005 (ex NN 21/2005) poskytnuté Slovenskou republikou společností Frucona Košice, a.s.**1. Výpočet částky, která musí být navržena**

- 1.1 Uvedte, prosím, následující podrobnosti týkající se částky protiprávní státní podpory, která byla příjemci dána k dispozici:

Datum (data) ^(°)	Výše podpory ^(*)	Měna

^(°) Datum (data), ke kterému (kterým) byla podpora nebo jednotlivá splátka podpory dána příjemci k dispozici.

^(*) Výše podpory, která byla dána příjemci k dispozici, jako hrubý ekvivalent poskytnutého příspěvku.

Poznámky:

- 1.2 Podrobně vysvětlete, jak se vypočítají úroky placené z částky, která musí být navržena.

2. Plánovaná nebo již provedená opatření na navržení podpory

- 2.1 Podrobně popište, jaká opatření byla provedena a jaká se plánují, aby se dosáhlo okamžitého a skutečného navržení podpory. Uvedte případně právní základ pro provedená nebo plánovaná opatření.
- 2.2 Uvedte splátkový kalendář navržení podpory. Uvedte datum, ke kterému bude podpora zcela navržena.

3. Podpora, která již byla navržena

- 3.1 Uvedte, prosím, následující podrobnosti o podpoře, kterou příjemce navrátil:

Datum(data) ^(°)	Výše splacené podpory	Měna

^(°) Datum (data), ke kterému (kterým) byla podpora splacena.

- 3.2 Připojte, prosím, podklady o splacení podpory uvedené v tabulce v bodu 3.1.

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 20. prosince 2006****o státní podpoře C 5/2006 (ex N 230/2005), kterou Německo hodlá poskytnout loděnici Rolandwerft**

(oznámeno pod číslem K(2006) 5854)

(Pouze německé znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2007/255/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru,
a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

po výzvě adresované zúčastněným stranám, aby se k věci
vyjádřily v souladu s výše uvedenými články, a se zřetelem
k jejich vyjádřením,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

(1) V souladu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES a rámcem pro státní podporu pro stavby lodí⁽¹⁾ (dále jen „rámec“) oznámilo Německo dopisem ze dne 19. října 2005 (zaevidovaným Komisí téhož dne) Komisi svůj záměr poskytnout regionální podpory podniku Detlef Hegemann Rolandwerft GmbH & Co. KG („Rolandwerft“). Dopisem ze dne 16. listopadu 2005 si Komise vyžádala další informace, které Německo poskytlo dopisem ze dne 23. prosince 2005 (zaevidovaným téhož dne). Dopisem ze dne 18. ledna 2006 (zaevidovaným téhož dne) Německo provedlo v oznámené podpoře změny.

(2) Komise dopisem ze dne 22. února 2006 oznámila Německu své rozhodnutí zahájit ve věci této podpory řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES. Rozhodnutí Komise zahájit řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*. Komise vyzvala Německo a další zúčastněné strany k podání připomínek. Svaz pro stavbu lodí a námořní techniku sdělil své stanovisko dopisem ze dne 28. června 2006 (zaevidovaným téhož dne). Příjemce podpory se vyjádřil dopisem ze dne 30. června 2006 (zaevidovaným dne 7. července 2006).

(3) Tato stanoviska byla Německu sdělena dopisem ze dne 17. července 2006. Odpověď Německa byla Komisi doručena dopisem ze dne 11. srpna 2006 (zaevidovaným téhož dne).

(4) Německo sdělilo svou odpověď na zahájení formálního vyšetřovacího řízení dopisem ze dne 6. dubna 2006 (zaevidovaným téhož dne). Následující přílohy byly zaslány v dopise ze dne 11. dubna 2006 (zaevidovaným dne 12. dubna 2006). Komise dne 17. srpna 2006 požádala o další informace, které Německo poskytlo dopisem ze dne 14. září 2006 (zaevidovaným dne 15. září 2006). Německo sdělilo Komisi další informace v dopise ze dne 20. listopadu 2006 (zaevidovaným téhož dne). Dne 22. listopadu 2006 se uskutečnilo setkání zástupců Německa a loděnice. Po tomto setkání Německo sdělilo Komisi další informace dopisem ze dne 24. listopadu 2006 (zaevidovaným téhož dne).

II. POPIS**1. Příjemce podpory**

(5) Příjemcem podpory je loděnice Rolandwerft. Nachází se v dolnosaském Berne v okrese Wesermarsch (Německo), v oblasti podporované ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES. Loděnice leží na řece Veseře, která ústí do Severního moře. Patří do skupiny Hegemann a je velkým podnikem, který podle doporučení Komise, pokud jde o definici velmi malých, malých a středních podniků⁽²⁾, není považován za malý nebo střední podnik.

(6) Loděnice Rolandwerft vyrábí námořní lodě. Hlavní výroba se soustředí na stavbu nejmenšího typu kontejnerových lodí (feeder ships). Kromě toho staví loděnice specializovaná plavidla, např. lodě typu RoRo/LoLo a lodě pro přepravu automobilů. Roku 1999 reagovala společnost Rolandwerft na změnu poptávky na trhu a začala stavět větší lodě dlouhé až [...] (*) m o hmotnosti až [...] t a objemu skladovací kapacity až 850 TEU. Aby mohla tyto větší lodě vyrábět, musela uskutečnit investiční program k přizpůsobení

⁽²⁾ Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.

(*) Obchodní tajemství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 317, 30.12.2003, s. 11.

bení loděnice, což mj. znamenalo rozšíření lodní zdviže. Plánovalo se rovněž prodloužení přístavní hráze na vybavování lodí, které se však muselo z ekonomických důvodů odložit. Mezi činnosti loděnice Rolandwerft patří také opravy lodí. Opravy se provádějí jak na souši, tak na vodě.

na lodích provádět venku. Po provedení investičního záměru budou téměř veškeré práce prováděny v hale.

Hala 3

(7) Při výrobě lodí se nejprve provede prefabrikace sekcí v hale 3 a větších modulů na vnějším montážním prostranství. Prefabrikované části lodí se posouvají po vnějším montážním prostranství až do montážní haly 1, kde se z nich sestaví nové lodě. Nově vyrobené lodě se přesunou k lodní zdviži, kde se spouštějí na vodu. Další vybavení probíhá u přístavní hráze, která je dimenzovaná pro lodě dlouhé až 140 m. Zvedání jednotlivých částí vybavení zajišťuje 50t přístavní jeřáb a 8t stavební jeřáb, které se oba pohybují po jeřábové dráze.

(8) Od počátku devadesátých let vybavuje loděnice Rolandwerft dvě lodě současně (kromě období nízké poptávky). U původní přístavní hráze mohly být obě (tenkrát ještě kratší) lodě připevněny přímo k hrázi. Když loděnice Rolandwerft v roce 1999 začala stavět větší lodě, přístavní hráz svou délkou již nedostačovala. Z finančních důvodů však loděnice Rolandwerft neprodloužila hráz okamžitě, nýbrž jako přechodné řešení upevnila druhou loď paralelně k lodi, která kotvila přímo u hráze („paralelní ukotvení lodí“). Pro každou loď, která byla vybavována na paralelním kotvišti, musela loděnice Rolandwerft vždy na dobu [...] cca [...]krát najmout další autojeřáb a [...]krát vždy na dobu [...] menší plovoucí jeřáb.

(9) Ukázalo se však, že vybavování a oprava lodí na paralelním kotvišti jsou obtížné, nákladné a neekonomické. Kromě toho se zvýšilo riziko úrazu.

2. Investiční záměry

(10) Cílem podpory je podpořit investice v pěti různých oblastech loděnice, a to v halách 1 a 3, v zařízení přístavní hráze 1, ve svářecích automatech a ve stavbě další hráze. Většina investic již proběhla. O podporu se žádalo před zahájením investic.

(11) Německo uvádí, že investice v loděnici Rolandwerft povedou k vytvoření 35 pracovních míst. Část výrobních činností se dříve zadávala ocelářské společnosti v [...], která pro loděnici Rolandwerft vyráběla sekce lodních příd. Investice umožnily loděnici Rolandwerft začlenit výrobu sekcí lodních příd opět do vlastního výrobního procesu.

Hala 1

(12) Pomocí investic by se měla hala 1 prodloužit o 55 m. Jak bylo Komisi sděleno, musí se nyní většina stavebních prací

(13) V hale 3 se nacházejí zařízení na stavbu sekcí. Vrata haly byla původně široká pouze 17,4 m, zatímco lodě stavěné loděnicí Rolandwerft mají běžně šířku 22,2 m. Proto se nemohly sekce vyrábět v zařízení potřebném k montáži, ale musely se stavět napříč v hale, aby bylo možné je později těmito vraty přepravit. Poté se sekce musely pomocí autojeřábů otočit o 90°, aby se mohly napojit na sousední sekce. Tento postup byl zdoluhavý a nákladný. Kvůli úzkým halovým vratům byla omezena rovněž hloubka sekcí, takže loděnice Rolandwerft byla nucena vyrábět větší počet sekcí, než bylo vlastně nutné. Aby se tato situace vyřešila, musela se vrata haly rozšířit. Tato část záměru byla realizována v roce 2004.

(14) Další část investičního záměru, která byla rovněž provedena v roce 2004, spočívala v prodloužení haly severozápadním směrem. V této části haly se sekce svařují v moduly. Díky prodloužení haly se nyní mohou svářecí práce provádět v hale, tzn. nezávisle na počasí. V nové části haly pro stavbu sekcí se prodloužily jeřábové dráhy.

(15) Jednotlivé sekce se staví na nosnících kýlových bloků, na kterých jsou sekce také přepravovány. Jelikož loděnice Rolandwerft díky investicím v roce 1999 staví větší lodě, starý systém nosníků kýlových bloků dle sdělení Německa již neodpovídal požadavkům. Kromě toho se sekce musí před svařením přesně seřadit. Před investicí se k řazení používal autojeřáb, což bylo časově náročné a nákladné. Proto loděnice v roce 2004 investovala do moderních hydraulických nosníků kýlových bloků, čímž se řazení sekcí značně usnadnilo.

(16) Další investiční záměr, který byl zahájen v srpnu 2005, se týká prodloužení haly 3 jihovýchodním směrem a jeho smyslem je opět možnost provádět práce pod střechou.

Prodloužení jeřábové dráhy na přístavní hrázi 1

(17) Součástí investičního záměru je rovněž prodloužení jeřábové dráhy na původní přístavní hrázi o 96 m. Tato hráz je dlouhá 200 m. Před prodloužením mohla být jeřábem vybavována jen asi polovina lodí. Na další polovinu musela loděnice Rolandwerft použít [...] autojeřáby. Jeřábová dráha byla prodloužena tak, aby lodě mohly být jeřábem obsluhovány po celé délce. Tato investice rovněž proběhla v roce 2004.

Pořízení svařovacích automatů

- (18) V roce 2004 se dále investovalo do moderních svařovacích automatů, kterými se případné svařovací práce mohou provádět automaticky a rychleji.

Stavba další hráze a pořízení nového jeřábu

- (19) Součástí investičního programu na roky 2005 a 2006 je stavba další přístavní hráze. Původní hráz se tak má prodloužit cca o 180 m. Pro stavbu přístavní hráze jsou mj. potřebná tato opatření: vybagrování půdy na straně, kde je řeka, vyplnění terénu na břehu a napojení na síť silnic a cest. Kromě toho se musí prodloužit jeřábová dráha o dalších 150 m, pořídit a instalovat další 35t jeřáb a zajistit připojení médií. Příslušné práce byly zahájeny v srpnu 2005.

- (20) Podnětem pro tyto investiční záměry bylo rozhodnutí, že se od roku 1999 budou stavět větší lodě. Již tehdy loděnice investovala do dalšího vybavení lodní zdviže, aby tomu svá zařízení přizpůsobila. Podle výpovědi příjemců podpory se investice do přístavní hráze odložily především ze dvou důvodů: za prvé byly dostupné finanční prostředky potřebnější v loděnici Peene-Werft patřící rovněž do skupiny Hegemann, která tehdy procházela rozsáhlou restrukturalizací. Na základě tržního poklesu, který trval několik let, nebyly další prostředky pro ukončení investičních opatření v loděnici Rolandwerft k dispozici. Za druhé bylo odložení těchto investic nejlepší možností, neboť vybavování a oprava lodí stojících vedle sebe byly technicky proveditelné (i když málo ekonomické).

- (21) Další výhodou investičního záměru je, že nová přístavní hráz do budoucna loděnici umožní účastnit se výběrových řízení na stavbu a opravy vojenských námořních lodí. Z důvodu rizik spojených se současnými pracemi na dvou paralelně ukotvených lodích bylo zatím loděnici Rolandwerft odepřeno stavět a opravovat lodě pro německé námořnictvo. Kvůli těmto rizikům německé námořnictvo odmítalo zadávat zakázky loděnici Rolandwerft, ačkoliv patřila k loděnicím, které se v zásadě mohly ucházet o podobné zakázky.

- (22) Náklady na projekt činí celkem 13 milionů EUR. Tyto náklady lze rozčlenit podle následující tabulky:

(EUR)		
1	Prodloužení haly 1	(...)
	Hala 3	
2	Prodloužení na severozápad, prodloužení jeřábové dráhy, rozšíření halových vrat	(...)
3	Modernizace nosníků kýlových bloků v hale 3	(...)

4	Prodloužení haly 3 na jihovýchod	(...)
5	Prodloužení jeřábové dráhy na přístavní hrázi	(...)
6	Pořízení svařecích automatů	(...)
	Stavba další hráze a pořízení nového jeřábu	
7	Stavba další přístavní hráze	(...)
8	Pořízení nového jeřábu	(...)
	Celkem	13 000 000

3. Plánovaná podpora

- (23) Německo má v úmyslu poskytnout loděnici Rolandwerft státní podporu ve výši 1,56 mil. EUR. Způsobitelné náklady odpovídají celkovým nákladům ve výši 13 mil. EUR na tento projekt; míra podpory tak činí 12 %. Podpora je poskytována na základě schváleného režimu regionálních podpor⁽³⁾. O podporu bylo požádáno před zahájením investičního záměru.

- (24) Podporu poskytuje spolková země Dolní Sasko prostřednictvím banky NBank Hannover.

III. DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

- (25) Komise zahájila formální vyšetřovací řízení, neboť měla pochybnosti o slučitelnosti podpory s rámcem pro stavbu lodí. Komise pochybovala o tom, že investice do nové přístavní hráze mohou být považovány za investice do stávajících zařízení.

- (26) Kromě toho měla Komise pochybnosti, zda investice loděnice Rolandwerft nepovedou k rozšíření výrobní kapacity, které by nebylo slučitelné s rámcem a společným trhem.

IV. STANOVISKA ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (27) Komise obdržela stanovisko příjemce podpory, loděnice Rolandwerft, i svazu pro stavbu lodí a námořní techniku.

1. Stanovisko příjemce podpory, loděnice Rolandwerft

- (28) Podle výpovědi příjemce podpory se kapacita stavby lodí investičním záměrem nezvýší. Příjemce podpory poukazuje na to, že každé zvýšení produktivity má za následek také zvýšení kapacity dotčených zařízení. To ovšem nemusí znamenat, že se rovněž zvýší celková kapacita loděnice. V případě loděnice Rolandwerft sice investice vedly ke

⁽³⁾ Společný program „Zlepšování regionálních hospodářských struktur“ – 34. rámcový plán (Věc. č. N641/2002, rozhodnutí Komise ze dne 2. dubna 2003).

zvýšení produktivity, tyto s sebou však nepřinesly žádné celkové zvýšení kapacity loděnice. Místo toho bude zvýšení produktivity vyrovnáno zvýšenou vnitropodnikovou výrobní činností, kterou dříve vykonával někdo jiný. Objem výroby v KBRT (kompenzovaná hrubá prostornost) se proto nezvýší.

(29) Příjemce podpory předložil přehled o lodích vyrobených v posledních letech i knihy objednávek loděnice. V roce 2004 vyrobila loděnice Rolandwerft [...] lodí, což odpovídá [...] KBRT. Na rok 2006 se plánuje stavba [...] lodí s kapacitou [...] KBRT. Cílem na rok 2007 a 2008 bude dosažení ročního objemu výroby [...] KBRT.

(30) Příjemce podpory prohlašuje, že loděnice v minulosti příležitostně nakupovala sekce nebo celé nevybavené lodní trupy od třetích dodavatelů. Objem výroby loděnice Rolandwerft však nemůže být zvýšen ani nákupem lodních trupů a sekcí od dodavatelů, neboť vybavení lodí vždy vyžaduje určitý čas a dostupná zařízení nedovolují vybavovat větší počet lodí. Tak je např. v dostupných konstrukčních halách možné vybavovat vždy jen jednu loď. Na sestavení jedné lodí ve stavební hale 1 je potřeba [...] týdnů.

(31) Příjemce předložil informace o výrobním procesu v loděnici. Podle nich je loděnice již nyní plně vytížená a neexistuje žádná možnost, jak po provedení investičního záměru vyrábět více lodí. Celková kapacita loděnice je omezená na objem v rozmezí od [...] do [...] KBRT, kterého mohlo být dosaženo již před provedením investičního záměru zadáváním části prací dalším dodavatelům.

(32) Příjemce podpory vysvětluje, že loděnice bude díky investičnímu záměru schopná účastnit se výběrových řízení na stavby, opravy a přestavby lodí německého námořnictva. Dosud loděnice tuto možnost neměla, neboť by práce musely být prováděny na paralelním kotvišti. Objem výroby v KBRT by se následně v srovnání se současnou úrovní snížil, neboť lodě námořnictva nejsou považovány za námořní obchodní plavidla. Na závěr příjemce podpory sděluje, že i kdyby Komise nesdílěla názor Německa, že rámec nezakazuje investiční podpory na projekty spojené se zvýšením výroby, není tato skutečnost relevantní při hodnocení slučitelnosti podpory pro loděnici Rolandwerft se společným trhem, neboť zde nedochází ke zvýšení kapacity.

(33) Příjemce podpory dále prohlašuje, že se investice týkají výlučně stávajících zařízení. Zejména u investic na prodloužení přístavní hráze, aby bylo možné vybavovat obě lodě přímo z hráze, se nejedná o budování nového zařízení. Již nyní má loděnice k dispozici dvě paralelní ležící kotviště

pro vybavování lodí. Příjemce podpory zdůrazňuje, že paralelní kotviště představuje zvýšené riziko, a námořnictvo proto odmítá zadávat loděnici Rolandwerft zakázky. Plánovaná investice spočívá v přestavbě stávající hráze, aby se zvýšila její produktivita. Příjemce podpory předkládá informace o tom, kolik týdnů v roce bylo paralelní kotviště využíváno a jak má být využíváno v budoucnosti.

(34) Příjemce podpory dále uvádí, že prodloužení jeřábové dráhy a instalace jeřábu v souvislosti s prodloužením hráze slouží k tomu, aby se přestaly využívat neúčinné a nákladné autojeřáby a plovoucí jeřáby, které se nyní využívají k vybavování lodí na paralelním kotvišti. Vybavování druhé lodí přímo z hráze, které by investiční záměr umožnil, by vedlo ke zvýšení produktivity a efektivity z hlediska nákladů.

2. Stanovisko německého svazu pro stavbu lodí a námořní techniku

(35) Německý svaz pro stavbu lodí a námořní techniku (dále jen „svaz“) se domnívá, že pochybnosti Komise ohledně možného rozšíření kapacity nelze odvozovat z rámce pro stavbu lodí. Pochybnosti nejsou oprávněné ani z hlediska současné tržní situace, zejména proto, že plánovaná podpora nevede k narušení hospodářské soutěže.

(36) Svaz uvádí, že se orientace politiky Společenství v oblasti státních podpor pro stavbu lodí v minulých letech změnila. Rámec pro stavbu lodí neobsahuje žádná ustanovení, která by zakazovala investiční podpory na rozšíření kapacity. Svaz vychází z toho, že by taková ustanovení již nebyla považována za účelná. Svaz dále poukazuje na to, že pokud to bylo možné, bylo v rámci pro stavbu lodí upuštěno od ustanovení specifických pro toto odvětví. Otázka kapacity je zmiňována pouze v souvislosti s podporami na ukončení činnosti. Další typy podpory, např. podpory na restrukturalizaci, spadaly pod všeobecná pravidla pro státní podpory.

(37) Svaz je dále toho názoru, že restriktivní výklad předpisů by odporoval iniciativě LeaderSHIP 2015, která je součástí provádění lisabonské strategie. Konkurenceschopnost a produktivita evropského hospodářství by se měly pomocí investic do výzkumu, rozvoje a inovací zvyšovat, což znamená nutnost investovat do moderních výrobních zařízení. Pokud by státní podpory na investice nemohly být vázány na rozšiřování kapacit, odporovalo by to cíli iniciativy LeaderSHIP 2015 a zejména cíli zajistit a zlepšit postavení v určitých segmentech trhu. Jedním z těchto segmentů trhu je trh pro malé a střední kontejnerové lodě, na němž Evropa zaujímá ve srovnání s Koreou a Čínou stále vynikající místo.

- (38) Svaz se domnívá, že plánované investice nenarušují hospodářskou soutěž. V současné době neexistují žádné nadbytečné kapacity, neboť světový trh pro stavbu lodí zažívá rozkvět. Poptávka je trvale příznivá, přičemž v letech 2008/2009 se očekává mírný pokles. Trvale rostoucí světový obchod přináší rovněž nárůst námořní dopravy. To se týká zejména přepravy průmyslového zboží kontejnerovými loděmi. Roste poptávka po větších lodích od 5 000 do 8 000 TEU, které nemohou vplouvat do menších přístavů. To vede k větší poptávce po menších kontejnerových lodích (feeder ships) pro následnou distribuci kontejnerů. Loděnice Rolandwerft může vyrábět lodě o velikosti až 900 TEU.
- (39) Podle výpovědi svazu jsou malé kontejnerové lodě důležitým prvkem v působnosti německých loděnic. Přesto jsou hlavním konkurentem čínské loděnice, které jsou s 42,5 % celosvětově zadaných zakázek předními výrobci na trhu. Německo zaujímá s 26,8 % zakázek druhé místo.
- (40) V segmentu lodí do 900 TEU je dle výpovědi svazu jen velmi málo evropských konkurentů, kteří sídlí především v Německu a Nizozemsku. Svaz v tomto segmentu předpokládá velký růstový potenciál. Jelikož čínské loděnice nabízejí své lodě za nízké ceny, mohou německé a evropské loděnice udržet svou pozici na trhu jen tehdy, pokud zajistí vysokou kvalitu a budou stále zvyšovat svou produktivitu.
- (41) Svaz dále zdůrazňuje, že Čína a Vietnam budou neustále zvyšovat své kapacity pro stavbu lodí, a tím své podíly na trhu. To ukazuje, že hospodářská soutěž v oblasti stavby lodí probíhá spíše na světové úrovni než v Evropě.
- (44) Německo dále zdůrazňuje, že se podíl evropského průmyslu stavby lodí v posledních desetiletích snížil a že Japonsko, Korea a Čína své podíly zvýšily díky státním podporám. Toto subvencování je uvedeno v odst. 3 písm. c) rámce pro stavbu lodí jako jeden z faktorů, který je třeba zohlednit. Evropské loděnice proto musí vynaložit veškeré úsilí, aby zvýšily svou produktivitu.
- (45) Německo se domnívá, že každé zvýšení produktivity automaticky zvýší výrobu v daném zařízení. Zvýšení produktivity podle rámce pro stavbu lodí proto nemůže znamenat, že se stejné množství vyrobí s menšími vstupmi, tzn. s menšími náklady. Dále Německo odkazuje na to, že regionální podpory mají přispívat k regionálnímu rozvoji a k vytváření pracovních míst. Zvýšení produktivity v tomto smyslu nesmí mít za následek úbytek pracovních míst.
- (46) Pokud jde o situaci na trhu, Německo vysvětluje, že nákladní doprava vzrůstá a v segmentu kontejnerových lodí lze pozorovat trend směřující k využívání větších lodí. Již nyní existují lodě s nákladovou kapacitou 5 000 TEU a v novějších prognózách se hovoří dokonce o plavidlech s nákladovou kapacitou 8 000 TEU. Jelikož takové větší lodě mohou vplouvat pouze do některých přístavů, bude přesto zapotřebí menších lodí, které by náklad dále distribuovaly. Proto se velká poptávka po menších kontejnerových lodích s kapacitou 850 TEU, jaké vyrábí loděnice Rolandwerft, nebude snižovat.
- (47) Německo kromě toho blíže vysvětluje investiční záměry a přikládá obrázky pro znázornění opatření a situace loděnice.

V. STANOVISKO NĚMECKA

- (42) Ve svém stanovisku k zahájení formálního vyšetřovacího řízení Německo upozorňuje na to, že bod 26 rámce pro stavbu lodí neobsahuje žádná ustanovení ohledně kapacity. Zejména neobsahuje bod 26 žádné předpisy, které by prohlašovaly investiční podpory na projekty vedoucí po zvýšení produktivity k rozšíření kapacit za neslučitelné. Německo dále zdůrazňuje, že zvýšení produktivity v průmyslu stavby lodí je jedním z hlavních cílů politiky Společenství v tomto hospodářském odvětví. Iniciativa LeaderSHIP 2015 má za cíl zlepšit postavení evropských loděnic v hospodářské soutěži a omezit nevýhody, které evropskému průmyslu stavby lodí vznikly podporováním stavby lodí v Asii. Podle názoru Německa může být tohoto cíle dosaženo pouze zvýšením produktivity.
- (43) Německo se dále domnívá, že z bodu 3 rámce pro stavbu lodí nelze odvodit, zda mají být zohledněny dopady investičního záměru na kapacity při posuzování slučitelnosti se společným trhem. Odvětví stavby lodí dále již není charakterizováno znaky uvedenými v bodě 3 rámce pro stavbu lodí, ale vyznačuje se v současné době především dobrou situací v oblasti zakázek, vysokými cenami a nedostatkem kapacit.
- (48) Prodloužení haly 1 loděnici umožní postavit loď kompletně v hale, což v současné době není možné. Zastřešení stávajících výrobních prostor umožní pracovat produktivněji a efektivněji.
- (49) Německo dále vysvětluje, že loď kotví u hráze 1 nyní zabírá jen dvě třetiny hráze. Jižní část nevyužívané hráze bude prodloužena. To ovšem nepovede ke stavbě „nového zařízení“ ve smyslu rámce pro stavbu lodí. Jakmile bude hráz prodloužena, bude vybavena jeřábem, který nahradí dosud používaný autojeřáb.
- (50) Německo poukazuje na to, že paralelní kotviště bylo využito od roku 2003 do roku 2005 [...] ročně (včetně dodávek). Německo ještě jednou ujišťuje, že paralelní kotviště bude přeměněno na novou hráz. Nová hráz bude během roku využívána přibližně stejnou dobu jako paralelní kotviště v minulých letech. Německo dále vysvětluje, že vybavování lodí u druhého kotviště představuje zvýšené riziko, neboť nezbytný plovoucí jeřáb musí být umístěn uprostřed Vesery. V budoucnosti tak již nebudou lodě vybavovány na druhém kotvišti hráze 1.

- (51) Německo zastává názor, že prodloužení hráze na vybavování lodí, které má umožnit vybavování dvou lodí přímo z hráze, nelze považovat za stavbu nového zařízení. Jedná se pouze o mírné prodloužení stávající hráze. Hráz je i bez investic již delší než menší kontejnerová loď, takže loděnice může již nyní vybavovat dvě kratší lodě současně.
- (52) Německo tvrdí, že loděnice Rolandwerft tak již má k dispozici dvě místa na vybavování lodí, ačkoli jedno z nich leží takřka ve druhé „řadě“. Jelikož však druhá loď není v dosahu jeřábů na hrázi, musí se používat autojeřáby nebo plovoucí jeřáby. Prodloužení hráze by značně zefektivnilo práci, neboť loď by mohla být vybavována přímo z hráze. Německo dále zdůrazňuje, že německé námořnictvo odmítá na základě způsobu, jakým loděnice Rolandwerft vybavuje lodě v druhé řadě, zadávat loděnici zakázky.
- (53) Německo argumentuje, že přeložení druhého kotviště k prodloužené již existující hrázi není novou stavbou, ale představuje víceméně opatření ke zvýšení produktivity obou kotvišť, které by takto nebyly řazeny paralelně, nýbrž za sebou. Nový jeřáb, který bude instalován na prodloužené hrázi, nahradí v současnosti používané autojeřáby a plovoucí jeřáby. Práce se používáním nového jeřábu zefektivní.
- (54) Německo zdůrazňuje, že toto opatření je nezbytné, neboť vybavování lodě ve druhé řadě je časově náročné a neefektivní. Kromě toho investiční záměr umožňuje loděnici Rolandwerft účastnit se výběrových řízení na opravy a přestavby lodí německého námořnictva.
- (55) Německo dále vysvětluje, že loděnice Rolandwerft původně stavěla menší kontejnerové lodě, z nichž mohly být u hráze upevněny dvě současně. Stále více však rostla tržní poptávka po širších a delších kontejnerových lodích, takže by dvě takové lodě za sebou neměly u hráze místo. Loděnice proto začala v případě vybavování a oprav lodí upevňovat druhou loď paralelně k lodi, která kotví přímo u hráze. Prodloužení hráze je proto pouhým přizpůsobením tohoto zařízení delším lodím.
- (56) Německo vysvětluje, že loděnice Rolandwerft v minulosti příležitostně spolupracovala s loděnicí Peene-Werft a vybavovala prefabrikované lodní trupy této loděnice. V poslední době však loděnice Rolandwerft stavěla jen lodě, které byly kompletně vyráběny v této loděnici. Německo vysvětluje, že objem oprav nelze více rozšířit, pokud by byl zachován současný objem stavby nových lodí. Část oprav by se musela provádět na souši. K tomu byl nezbytný venkovní prostor, který se již využíval ke stavbě nových lodí.
- (57) Německo dále vysvětluje, že nový jeřáb nebude využíván jen na nové hrázi, ale povede také k optimalizaci zvedání nákladů u původní hráze tím, že zvýší maximální nosnost na původní hrázi.
- (58) Německo upozorňuje na to, že svaz jeho stanovisko podporuje. Německo se domnívá, že stanovisko svazu je velmi důležité, neboť zastupuje politické a hospodářské zájmy německého odvětví námořní dopravy, německých loděnic i jejich dodavatelů. Kromě toho má svaz jako zástupce různých zájmových skupin k dispozici nejnovější informace o trhu. Pokud svaz dopřeje k názoru, že plánovaná podpora pro loděnici Rolandwerft nebude mít nepříznivý vliv na průmysl stavby lodí v Německu, měla by to Komise zohlednit. Německo rovněž zdůrazňuje, že Komise neobdržela žádná negativní stanoviska k této podpoře.
- (59) Pokud jde o stanovisko samotného příjemce podpory, Německo klade důraz na to, že loděnice Rolandwerft tvrdí, že investiční záměr nepovede k rozšíření kapacit. Německo potvrzuje, že tuto otázku nepovažuje za relevantní pro hodnocení slučitelnosti podpory.

VI. HODNOCENÍ

1. Existence státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES

- (60) Podle čl. 87 Smlouvy o ES jsou podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem. Podle konstantní judikatury Soudního dvora a soudu první instance Evropských společenství je kritérium narušení obchodu splněno tehdy, pokud zvýhodněný podnik vykonává hospodářskou činnost, která je předmětem obchodu mezi členskými státy.
- (61) Podpora je poskytována spolkovou zemí Dolní Sasko, a tudíž je třeba ji připsat státu. Poskytuje loděnici Rolandwerft výhodu, které by na trhu nedosáhla. Rolandwerft staví námořní plavidla. Jelikož jsou předmětem obchodu, může opatření narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy. Proto podpora představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES a musí být odpovídajícím způsobem posouzena.

2. Odchylyky podle čl. 87 odst. 2 a 3 Smlouvy o ES

- (62) V čl. 87 odst. 2 a 3 Smlouvy o ES se upravují výjimky z obecného pravidla o neslučitelnosti uvedeného v čl. 87 odst. 1.
- (63) K hodnocení podpor v odvětví stavby lodí Komise vydala rámec pro státní podporu na stavbu lodí. Obsahuje zvláštní předpisy pro podpory ve prospěch odvětví stavby lodí, pokud specifika odvětví stavby lodí vyžadují zvláštní

zacházení. Ve smyslu tohoto rámce označuje výraz „stavba lodí“ výrobu námořních obchodních lodí s vlastním pohonem, která se uskutečňuje v rámci Společenství. „Oprava lodí“ se rozumí oprava nebo obnova námořních lodí s vlastním pohonem provedená v rámci Společenství. Obchodní činnost loděnice Rolandwerft odpovídá této definici, proto je třeba spornou podporu hodnotit s ohledem na rámec pro stavbu lodí. Loděnice Rolandwerft nevyrábí pro Společenství žádná rybářská plavidla. Podle pokynů k posuzování státní podpory na rybolov a akvakulturu ⁽⁴⁾ jsou podpory loděnicím na stavbu rybářských plavidel Společenství nepřipustné.

(64) V bodu 26 rámce pro stavbu lodí se říká, že „regionální podpory na stavbu lodí, opravu lodí nebo přestavbu lodí ... mohou být považovány za slučitelné se společným trhem pouze tehdy, pokud je podpora poskytována ... na investice na obnovu nebo modernizaci existujících loděnic, které nejsou spjaty s jejich finanční restrukturalizací s cílem zvýšit produktivitu stávajících zařízení“.

(65) Maximální míra podpory nesmí přesáhnout 12,5 % nebo použitelný limit pro regionální podpory podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES, přičemž směrodatná je nižší hodnota. V daném případě je třeba použít maximální míry 12,5 %. Podpora musí být dále omezena na způsobilé výdaje podle definice používaných pokynů k vnitrostátní regionální podpoře ⁽⁵⁾.

Investice na prodloužení haly 1 a haly 3, na prodloužení jeřábové dráhy na hrázi 1 a na svářecí automaty

(66) Tato investiční opatření mají za cíl racionalizaci výrobního procesu loděnice Rolandwerft tím, že doplní vybavení daných zařízení a zastřeší pracovní prostor, který se předtím nacházel na volném prostranství. Tato opatření tedy lze považovat za investice na modernizaci nebo obnovu existující loděnice.

(67) Část projektu se týká prodloužení haly 1 a prodloužení haly 3 severozápadním a jihovýchodním směrem. Komise se domnívá, že se tato prodloužení hal týkají existujících zařízení. Projekt tedy *de facto* nevede ke stavbě další haly. Cílem prodloužení je pouze to, že stavební činnosti, které byly dosud vykonávány venku, budou nyní prováděny v hale.

(68) Zbývající investice v hale 3 na prodloužení jeřábové dráhy, na rozšíření halových vrat a na modernizaci nosníků kýlových bloků je třeba rovněž považovat za investice do existujících zařízení. Komise se dále domnívá, že se v případě prodloužení jeřábové dráhy na hrázi 1 a investic do moderních svářecích automatů jedná rovněž o investice

do existujících zařízení. Toto stanovisko Komise zastávala již ve svém rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení.

(69) Komise vychází z toho, že investice jsou zaměřené na zvýšení produktivity stávajících zařízení. Prodloužení hal povede ke zvýšení produktivity, neboť práce se nyní budou moci provádět nezávisle na počasí. Rozšíření vrat v hale 3 povede k citelnému snížení nákladů, neboť sekce se nebudou muset otáčet a bude možné vyrábět hlubší sekce. Totéž platí i v případě prodloužení jeřábové dráhy v hale 3 a hráze 1, čímž se ušetří [...] použití autojeřábů, v případě pořízení hydraulických nosníků kýlových bloků, čímž se stane manuální řazení jednotlivých sekcí za pomoci autojeřábů nadbytečným, a v případě pořízení svářecích automatů, čímž se ušetří čas a náklady spojené s manuálním svářením.

(70) Zatímco investiční záměr výrazně ovlivní produktivitu, dopad na kapacitu je spíše omezený, neboť nevzniknou žádná nová zařízení a každé rozšíření kapacity by bylo pouze důsledkem zvýšení produktivity v již existujících zařízeních. Příjemce podpory upozornil na to, že zvýšení produktivity nepovede ke zvýšení celkové kapacity loděnice vyjádřeno v KBRT, neboť zvýšení produktivity v zařízeních bude vyrovnáno zvýšením vlastní výroby v důsledku začlenění činností, které pro loděnici dosud prováděli jiní dodavatelé. Komise se proto domnívá, že se zde nejedná o nepřiměřené rozšíření kapacity.

(71) Komise proto dospěla k závěru, že opatření 1 až 6 v tabulce (odstavec 22) lze považovat za investice na modernizaci nebo obnovu existující loděnice z cílem zvýšit produktivitu stávajících zařízení. Náklady s nimi spojené ve výši 8 360 000 EUR tak mohou být považovány za způsobilé náklady.

Stavba další nové hráze a pořízení nového jeřábu

Modernizace

(72) Opatření 7 a 8 v tabulce (odstavec 22) se týkají stavby další hráze a pořízení nového jeřábu. Komise se domnívá, že je třeba tyto investice hodnotit jako opatření na obnovu nebo modernizaci, a to ze dvou důvodů. Jednak loděnice Rolandwerft již před investičním záměrem běžně vybavovala nebo opravovala dvě lodě současně tak, že upevnila druhou loď paralelně k lodi kotvící přímo u hráze. Tento způsob byl neefektivní a nákladný. Investice loděnici Rolandwerft umožní zakotvení dvou lodí přímo u hráze a vybavování obou lodí může probíhat za lepších podmínek. Za druhé se u těchto investic jedná o poslední

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 229, 14.9.2004, s. 5.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 74, 10.3.1998, s. 74.

z řady investic, které byly zahájeny v roce 1999, aby loděnice mohla stavět větší lodě. Loděnice změnila svou výrobu, neboť poptávka se přesunula od mnohem menších kontejnerových lodí na kontejnerové lodě vyráběné loděnicí Rolandwerft dnes. Komise se domnívá, že přizpůsobení výroby tržní poptávce lze považovat za modernizaci.

Cíl zvýšení produktivity stávajících zařízení

- (73) Cílem investic je rovněž zvýšit produktivitu stávajících zařízení. Vybavování lodí u původní hráze bude hospodárnější, neboť lodě nebudou stát vedle sebe a nebude se muset přecházet přes loď ukotvenou u hráze. Ačkoliv lze vycházet z toho, že se v případě nové hráze nejedná pouze o přeložení zařízení, které existovalo již dříve, Komise se domnívá, že stavba nové hráze povede ke zvýšení produktivity na původní hrázi.
- (74) Rovněž druhý jeřáb, který bude instalován na prodloužené hrázi, povede ke zvýšení produktivity na původní hrázi. Celková nosnost obou jeřábů bude činit celkem 85 tun ve srovnání s dřívější maximální nosností 50 tun. Tak mohou jeřáby na hrázi zvedat náklady, na které se dříve musel použít plovoucí jeřáb. Po těchto investicích bude plovoucí jeřáb nutný jen pro ukládání lodních motorů. Všechny ostatní zdvihací činnosti mohou být prováděny oběma jeřáby na prodloužené hrázi. Za druhé je původní jeřáb často využíván k pracem na menším vnějším prostranství bezprostředně za hrázi. Po realizaci investic lze druhý jeřáb používat tehdy, když bude první jeřáb pracovat na tomto vnějším prostranství. V těchto fázích se nebudou muset přerušovat práce na zařízení lodí.
- (75) Komise proto zjistila, že cílem investic je zvýšení produktivity stávajících zařízení loděnice.

Vliv na kapacitu

- (76) Komise se dále domnívá, že investice nepovedou k nepřiměřenému rozšíření kapacit.
- (77) Na úvod Komise zjišťuje, že loděnice Rolandwerft již více než 15 let vybavuje vždy dvě lodě současně. Vybavování lodí ve druhé řadě bylo považováno za přechodné řešení do doby, než budou provedeny investice na hrázi. Podle informací poskytnutých Německem bylo toto přechodné řešení využíváno po tak dlouhou dobu z důvodu zvláštní situace na trhu a zvláštních okolností v loděnici. Skupina Hegemann jako vlastník loděnice rozhodla investovat dostupné prostředky přednostně do loděnice Peene-Werft. Po ukončení projektu restrukturalizace loděnice Peene-Werft v roce 2005 a na základě opětovného oživení trhu byla nyní skupina Hegemann schopna dokončit projekt na modernizaci loděnice Rolandwerft. Na základě skutečnosti, že loděnice v minulých 15 letech (s přerušením v dobách

menší poptávky) pravidelně vybavovala dvě lodě současně, Komise nemá důvod se domnívat, že by loděnice Rolandwerft měla v období před investicemi kapacitu na vybavování pouze jedné lodě.

- (78) Z technického hlediska loděnice Rolandwerft nebude schopna zvýšit svou výrobu nových lodí a objem oprav z důvodu nedostatků v předcházejících výrobních fázích, tzn. v konstrukčních halách a na vnějších prostranstvích. Haly a vnější prostranství jsou již nyní maximálně vytížené, což brání možnému zvyšování výroby. Ohledně opravy lodí Německo vysvětlilo, že zhruba 50 % každé opravy muselo být prováděno na souši, tedy na vnějším prostranství, avšak jeho kapacita je již vyčerpána stavbou nových lodí. Další opravy lze provádět jen na úkor stavby nových lodí a nikoli současně s nimi. Totéž platí pro přestavby lodí. Jelikož se investice netýkají těchto nedostatků, nemůže se zvýšit kapacita pro stavbu nových lodí ani pro opravy a přestavby. Dále je třeba zdůraznit, že tyto specifické nedostatky související se zařízeními není možné bez vyšších nákladů odstranit, neboť by se musel celý výrobní proces opakovat.
- (79) Komise dále zkoumala, zda nová hráz nepovede k rozšíření kapacit loděnice v oblasti vybavování lodních trupů vyrobených jiným výrobcem. Ovšem i zde představují základní problém konstrukční haly. Zatímco nové lodě vyráběné loděnicí Rolandwerft jsou částečně vybaveny již v konstrukčních halách loděnice, lodní trupy zhotovené jiným výrobcem jsou zpravidla prázdné a je nutné je vybavit a zařídit. Aby se lodní trupy mohly vybavit, musí se využívat technická zařízení na hrázi, která se obvykle používají v halách při stavbě nových lodí. Pokud jsou haly pro stavbu nových lodí a příslušná zařízení vytížená, nelze je zároveň použít na vybavování prázdných lodních trupů. Následně není možné, aby loděnice Rolandwerft rozšířila své aktivity v oblasti vybavování lodních trupů zhotovených jiným výrobcem a zároveň udržela svou výrobu nových lodí a opravářenskou činnost na současné vysoké úrovni.

- (80) Německo kromě toho vysvětlilo, že nyní loděnice nevybavuje lodní trupy zhotovené jiným výrobcem, ani tuto činnost neplánuje. V letech vysoké poptávky je taková činnost velmi nepravděpodobná, neboť potenciální dodavatelé lodních trupů mají zakázky na několik let, a loděnice Rolandwerft si proto nemůže na trhu opatřit žádné prefabrikované lodní trupy v požadované vysoké kvalitě. Tento údaj potvrzuje i skutečná podnikatelská činnost loděnice Rolandwerft v minulých letech, kdy loděnice nevybavovala dodatečně žádné prefabrikované lodní trupy, přestože by to na paralelním kotvišti bylo možné. Německo dále vysvětlilo, že v případě poklesu na trhu, v jehož důsledku by dodavatelé měli opět volné kapacity a na trhu

by byly lodní trupy dostupné, by rovněž loděnice Rolandwerft zaznamenala klesající poptávku. V takovém případě by loděnice Rolandwerft z ekonomických důvodů spíše využila své vlastní kapacity na stavbu lodních trupů než na vybavování prefabrikovaných lodních trupů. I kdyby loděnice vybavovala prefabrikované lodní trupy, probíhalo by vybavování místo výroby nových lodí a ne dodatečně k výrobě.

- (81) Komise zjistila, že i kdyby díky investicím hypoteticky došlo k mírnému rozšíření kapacit v oblasti vybavování lodních trupů vyrobených jiným dodavatelem, bylo by toto rozšíření z technických důvodů uvedených výše pouze minimální. Jelikož by zvýšení produktivity, které je především důsledkem úspory nákladů na pronajímání jeřábů, mohlo být výrazné, nelze mírné rozšíření kapacit na základě příležitostného vybavování lodních trupů považovat za nepřiměřené.
- (82) Komise dále zjistila, že loděnice, aby podpořila svou výpověď, že neplánuje žádné rozšíření kapacit, se zavázala v příštích pěti letech nerozšiřovat využití nové hráze. Tento závazek předložený Německem předpokládá, že loděnice omezí svou činnost na nové hrázi v oblasti stavby nových lodí, vybavování prefabrikovaných lodních trupů a oprav a přestaveb na [...] ročně na období pěti let po dokončení investic do nové hráze. Využívání nové hráze během [...] odpovídá plánu činnosti loděnice na další roky předloženému Komisi. Navíc se loděnice Rolandwerft zavázala, že ve stejném období nebude stavět lodě ve druhé řadě. Komise zjistila, že tyto závazky nelze považovat za důkaz, že investice nepovedou ke zvýšení kapacity. Vlastní závazky loděnice ovšem považuje za další důkaz toho, že technické, praktické a ekonomické důvody předložené příjemcem podpory jsou opodstatněné a že cílem investic není rozšíření kapacit, nýbrž zvýšení produktivity.
- (83) Komise se proto domnívá, že se v případě investic do nové hráze a pořízení nového jeřábu jedná o obnovu nebo

modernizaci stávající loděnice s cílem zvýšit produktivitu stávajících zařízení. Investice nepovede k nepřiměřenému rozšíření kapacity. Komise se proto domnívá, že stavba nové hráze a pořízení nového jeřábu splňují podmínky pro poskytování regionálních podpor obsažené v rámci pro stavbu lodí. Investice ve výši 4 640 000 EUR jsou proto způsobilé.

VII. ZÁVĚRY

- (84) Komise dospěla k závěru, že plánovaná regionální podpora loděnici Rolandwerft, a to ve výši 12 % z 13 000 000 EUR, tj. 1 560 000 EUR, je v souladu s podmínkami pro regionální podpory stanovené v rámci pro stavbu lodí. Plánovaná podpora tímto splňuje všechny předpoklady a může být považována za slučitelnou se společným trhem,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora ve výši 12 % z 13 000 000 EUR, tj. 1 560 000 EUR, kterou Německo hodlá poskytnout loděnici Rolandwerft, je slučitelná se společným trhem ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Spolkové republice Německo.

V Bruselu dne 20. prosince 2006.

Za Komisi

Neelie KROES

členka Komise

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 20. prosince 2006****o režimu podpor, které poskytla Francie podle článku 39 CA Obecného daňového zákoníku – státní podpora C 46/2004 (ex NN 65/2004)**

(oznámeno pod číslem K(2006) 6629)

(Pouze francouzské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2007/256/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

a zúčastněné strany, aby v daném termínu vyjádřily své připomínky.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec uvedené smlouvy,

- (3) V dopisech ze dne 6. ledna 2005 (A/30266) a 4. února 2005 francouzské orgány požádaly o prodloužení této lhůty a Komise těmto žádostem vyhověla v dopisech ze dnů 11. ledna 2005 (D/50220) a 16. února 2005 (D/51190).

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) uvedené dohody,

- (4) Komise obdržela připomínky francouzských orgánů dne 15. března 2005 (A/32251). V daném termínu také obdržela připomínky šestnácti zúčastněných stran, které byly předány francouzským orgánům dne 9. června 2005 (D/54454).

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními ⁽¹⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

- (5) V dopise ze dne 7. července 2005 (A/35587) francouzské orgány Komisi požádaly o prodloužení termínu k odpovědi na připomínky zúčastněných stran. Komise této žádosti vyhověla a francouzské orgány předložily své připomínky v dopise ze dne 20. července 2005 (A/35981).

vzhledem k těmto důvodům:

- (6) V dopise zaslaném elektronickou poštou dne 2. března 2006 (A/31655) francouzské orgány Komisi předaly zejména doplňující připomínky k dotčenému režimu.

I. POSTUP

- (1) V dopise ze dne 19. února 2004 (D/51178) Komise zaslala francouzským orgánům žádost o informace týkající se předpisu leasingu s daňovým zvýhodněním ve prospěch určitých podniků schválených ministerstvem pro rozpočet, zavedeného článkem 77 zákona č. 98-546 ze dne 2. července 1998, který obsahuje ustanovení pro oblast hospodářství a financí ⁽²⁾. V dopise ze dne 18. března 2004 francouzské orgány požádaly o prodloužení termínu k podání požadovaných informací. Komise tyto informace od francouzských orgánů obdržela v dopise ze dne 3. května 2004 (A/33117). V dopise ze dne 6. července 2004 (D/54933) Komise francouzské orgány požádala o zaslání doplňujících informací, které obdržela dne 2. srpna 2004 (A/36007).

- (2) V dopise ze dne 14. prosince 2004 (D/205909) Komise francouzským orgánům oznámila své rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy. Toto rozhodnutí bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽³⁾. Komise v tomto rozhodnutí vyzvala Francii

II. PODROBNÝ POPIS REŽIMU

- (7) Podle čl. 39 C prvního pododstavce obecného daňového zákoníku (ODZ) je odpisování majetku pronajatého nebo jinou formou poskytnutého k užívání rozvrženo na celou obvyklou dobu používání.
- (8) Článek 77 zákona č. 98-546 zavádí do ODZ dvě ustanovení zaměřená na boj proti daňovým únikům při financování movitého majetku obchodními společnostmi a hospodářskými zájmovými sdruženími (HZS) ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 89, 13.4.2005, s. 15.

⁽²⁾ Úřední věstník Francouzské republiky č. 152, 3.7.1998, s. 10127.

⁽³⁾ Úř. věst. C 89, 13.4.2005, s. 15.

⁽⁴⁾ Viz články L 251-1 až L 251-23 obchodního zákoníku a článek 239c ODZ. Ve smyslu těchto článků je HZS sdružení dvou nebo více fyzických nebo právnických osob, které má postavení právnické osoby. Jeho cílem je podporovat a rozvíjet hospodářskou činnost svých členů a zlepšovat nebo zvyšovat výsledky této činnosti. Jeho činnost se musí vztahovat k hospodářské činnosti jeho členů a smí mít pouze pomocnou povahu. HZS v zásadě nepodléhá dani platné pro společnosti. Každý člen sdružení je však osobně plátcem daně z příjmů nebo daně ze zisku společností, a to z té části zisků, na niž má nárok. Na druhou stranu jsou členové HZS neomezeně a solidárně odpovědní za závazky sdružení svým vlastním jménem.

- (9) Čl. 39 C druhý pododstavec ODZ rovněž stanoví, že daňové odpisy majetku, který HZS pronajímá, nesmí být vyšší než poplatek za pronájem vybíraný sdružením minus další poplatky spojené s tímto majetkem.
- (10) Vzhledem ke zrychlenému odpisování a k finančním nákladům, které ze své podstaty převažují v prvních letech používání majetku, jsou výsledky HZS v těchto letech značně ztrátové a začínají vykazovat zisk až v dalším období, kdy vybírané poplatky za pronájem převyšují celkové zjištěné náklady (včetně odpisů a finančních nákladů). Jelikož se na HZS vztahuje režim osobních společností, jeho ztráty v prvních letech činnosti se odečítají ze zdanitelných příjmů, kterých jeho členové dosáhli z jiné výdělečné činnosti. Účelem stanovení horní hranice odpisu v čl. 39 C druhém pododstavci je tedy boj proti zneužívání tohoto druhu financování za účelem daňové optimalizace.
- (11) U ODZ byla však zavedena výjimka z tohoto systému odpisů ve prospěch určitých podniků. Článek 39 CA ODZ uvádí, že se stanovení horní hranice podle čl. 39 C druhého pododstavce ODZ nepoužije na financování movitého majetku prostřednictvím HZS, jestliže lze odpisování tohoto majetku degresivně rozložit na dobu nejméně osmi let ⁽⁵⁾ a pokud byla taková operace předběžně schválena ministerstvem pro rozpočet.
- (12) Tento souhlas podléhá v podstatě několika podmínkám, a to:
- aby kupní cena majetku odpovídala tržní ceně,
 - aby tato investice měla velký hospodářský a sociální význam, zejména pro zaměstnanost,
 - aby uživatel majetku dokázal, že je tento majetek pro jeho provoz nezbytný a že způsob odvodů z financování není pouze fiskální povahy,
 - a aby se alespoň dvě třetiny schválených daňových zvýhodnění vztahovaly na uživatele majetku.
- (13) HZS, které je převážně tvořeno finančními ústavy, většinou majetek k financování koupí za tržní cenu a poskytne ho na leasing jeho uživateli. Nájemné hrazené uživatelem a cena za uplatnění kupní opce při ukončení smlouvy dovolují HZS krýt své financování, úroky a vložený kapitál.
- (14) Vedle zrušení horní hranice odpisů ⁽⁶⁾ dovoluje schválení ministerstva o jeden bod zvýšit koeficient zrychleného odpisování, obvykle používaného pro dotčený majetek. Na prodej majetku HZS jeho uživateli, a to zejména pokud uplynou dvě třetiny obvyklé doby používání majetku, se také vztahuje osvobození od daně ze zisku z převodu.
- (15) Co se týče podmínky spojené s existencí velkého hospodářského a sociálního významu ⁽⁷⁾, francouzské orgány uvedly, že neexistují pokyny k vyhodnocení takového významu a že je vyšetřování vedeno na jedné straně zejména ve světle nepřímého dopadu investice na vznik pracovních příležitostí, na podmínky hospodářské soutěže a na rozvoj činnosti v dotčené hospodářské oblasti, a to zejména na přínos pro rozvoj a vytváření výrobních středisek nebo středisek pro řízení či rozhodování, a na druhé straně z pohledu přínosu této investice pro zlepšení bezpečnosti a ochrany životního prostředí.
- (16) Co se týče postoupení uživateli majetku nejméně dvou třetin daňového zvýhodnění, které HZS získá díky povolení výjimky ⁽⁸⁾, z článku 39 CA ODZ vyplývá, že se toto postoupení provádí snížením poplatku za pronájem nebo odkupní ceny. Při schvalování musí být rovněž určena přesná částka zvýhodnění, kterou má HZS uživateli postoupit.
- (17) Na žádost Komise předložily francouzské orgány seznam žadatelů o povolení a příjemců v tomto režimu podle jednotlivých odvětví:

Odvětví činnosti	Žádosti o povolení výjimky	Rozhodnutí o povolení výjimky
Investice do námořní dopravy	142	110
Investice do letecké dopravy	32	18
Investice do železniční dopravy	5	2
Průmyslové investice	7	3
Investice do vesmírných projektů	3	0

- (18) Francouzské orgány v této souvislosti uvedly, že z 56 neschválených žádostí jich bylo 21 staženo, 13 bylo odloženo a 22 zamítnuto. Pokud jde o 22 zamítnutých

⁽⁶⁾ Ztráty z činnosti sdružení, na jejichž výsledky se vztahují dotace na odpisy zaúčtované v prvních dvanácti měsících odpisování majetku, lze ve smyslu článku 39 CA ODZ odpisovat pouze do výše jedné čtvrtiny příjmů podléhajících dani ze společností veřejného práva, kterých každý člen HZS dosahuje z jiné výdělečné činnosti.

⁽⁷⁾ Viz 12. bod odůvodnění.

⁽⁸⁾ Viz 12. bod odůvodnění.

⁽⁵⁾ Způsobilý majetek musí být pořízen jako nový, s výjimkou lodí, které mohou být použité.

žádostí, francouzské orgány upřesnily, že 15 se jich týkalo operací financování majetku z oblasti námořní dopravy a 7 ostatních financování majetku z oblasti letecké dopravy.

- (19) Francouzské orgány rovněž uvedly, že schvalovací řízení vedená podle článku 39 ODZ byla od 14. prosince 2004 zastavena, tedy od doby, kdy jim bylo oznámeno rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení.

III. DŮVODY VEDOUcí K ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

- (20) Ve svém rozhodnutí ze dne 14. prosince 2004 se Komise domnívala, že investorům, členům HZS a uživatelům majetku financovaného prostřednictvím HZS bylo poskytnuto zvýhodnění s použitím článku 39 CA ODZ. Jelikož se jednalo o selektivitu dotčeného opatření, Komise na jednu stranu zjistila, že ministerstvo pověřené schvalováním mělo diskreční pravomoc při hodnocení podmínek k udělení výjimky, která mu dovozovala vybírat příjemce dotčeného režimu podle vlastních subjektivních kritérií. Na druhou stranu se zdálo, že daňový režim podle článku 39 CA ODZ zakládá podpůrné opatření obvykle ve prospěch odvětví dopravy. Komise se domnívala, že v této souvislosti nemůže být dotčené opatření odůvodněno povahou nebo ekonomikou francouzského daňového systému. Podle ní tato zvýhodnění rovněž vedla k používání státních příjmů a také k narušování hospodářské soutěže a ovlivňování obchodu mezi členskými státy.

- (21) Jelikož se jedná o vyšetřování slučitelnosti dotčeného režimu se společným trhem, Komise se v této fázi domnívala, že žádná z výjimek stanovených v čl. 87 odst. 2 a 3 Smlouvy není v projednávané věci patřičná. Zdálo se, že dotčený daňový režim nesplňuje podmínky stanovené v hlavních pokynech, rámcích a obecných zásadách Společenství, přijatých v oblasti státních podpor. Zdálo se tedy, že není slučitelný se společným trhem.

- (22) Komise se v důsledku toho rozhodla zahájit formální vyšetřovací řízení, aby se zbavila svých pochybností ohledně hodnocení státní pomoci dotčeného režimu a jeho slučitelnosti se společným trhem.

IV. PŘIPOMÍNKY FRANCOUZSKÝCH ORGÁNŮ

- (23) Francouzské orgány v rámci svých připomínek v první řadě tvrdí, že režim podle článku 39 CA ODZ nezakládá státní podporu. Údajně se totiž jedná pouze o technický způsob použití obecného práva umožňujícího umístit pod veřejnou kontrolu způsob příslušného financování a nikoliv o výjimku z obecného práva. Jelikož byla omezením daňových odpisů podle čl. 39 C druhého pododstavce ODZ zavedena presumpce daňového úniku, mělo by být jeho cílem zabránit použití tohoto mechanismu financování za účelem daňové optimalizace. Účelem režimu člán-

ku 39 CA ODZ by také měl být boj proti daňovým únikům. Protože dlouhodobý hmotný majetek většího objemu, k němuž se toto ustanovení vztahuje, však znamená relativně dlouhou návratnost investic, využití leasingu s daňovým zvýhodněním by za tohoto předpokladu odpovídalo nejen snaze o daňovou optimalizaci, ale také ekonomické nutnosti.

- (24) Francouzské orgány v této souvislosti tvrdí, že soubor podmínek, které musí být splněny k udělení výjimky, údajně dovoluje předem kontrolovat operace financování dlouhodobého hmotného majetku prostřednictvím pronájmu s opcí koupě a vyloučit poskytování dotčeného daňového režimu u všech financování, která jsou motivována především úvahami o daňové optimalizaci.

- (25) To by se zvláště pak týkalo podmínky, podle níž musí mít investice velký hospodářský a sociální význam, zejména co se týče zaměstnanosti, takže její splnění předpokládá, aby byly v žádosti o povolení výjimky uvedeny závazky ve smyslu pracovních míst. V tomto ohledu francouzské orgány upřesňují, že vytvořená pracovní místa musí být zachována nejméně po dobu provozování majetku, tedy v délce trvání smlouvy o pronájmu nebo o poskytnutí k užívání, a to nejméně na osm let. Vytvořená pracovní místa musí podle nich umožnit čistý růst počtu zaměstnanců společnosti, která žádá o povolení výjimky, a musí být přímo spojena s investicí.

- (26) Francouzské orgány v tomto ohledu upřesňují, že některé žádosti o povolení výjimky byly zamítnuty z toho důvodu, že předložený projekt financování neměl velký hospodářský a sociální význam. Absenci jednoho z těchto dvou významů údajně charakterizovaly dva druhy situací. První případ vykazoval kvantitativní či kvalitativní nedostatky přijímání nebo nábory pracovních sil, které by mohlo posílit nebo umožnit zřízení střediska pro rozhodování a řízení. V druhém případě existoval předpoklad, že by finanční situace žadatelů umožňovala využít jiné prostředky financování, které nemají povahu pobídky.

- (27) Podmínka spojená s tím, že je většina daňového zvýhodnění poskytovaného členům HZS na základě použití článku 39 CA ODZ postoupeno uživateli, by měla rovněž umožnit bojovat proti daňové optimalizaci, jelikož jsou z využívání tohoto předpisu vyloučeny operace určené ke vzniku jiných než peněžních zisků.

- (28) Francouzské orgány rovněž upozorňují, že takto zavedené kontrolní opatření nemá diskreční povahu. V tomto ohledu se odkazují na nález francouzské Ústavní rady, podle něhož povolení výjimky, jak ji stanoví článek 39 CA ODZ, není diskreční povahy, ale má ministerstvu pro rozpočet poskytovat pouze pravomoc zajistit, aby dotčená operace splňovala zákonem stanovené podmínky⁽⁹⁾.

⁽⁹⁾ Nálež Ústavní rady č. 87-237 DC ze dne 30. prosince 1987.

- (29) Daňové zvýhodnění související s daňovým odpisem údajně není spojeno s nižšími příjmy do státního rozpočtu, ale s odlišným rozložením daňového základu v čase. Určení přesného podílu zvýhodnění, který si ponechají investoři, členové HZS, by mělo být spojeno s odměnou, jejíž výše by vyplývala z podmínek trhu a z klasického obchodního vyjednávání.
- (30) Co se týče selektivity dotčeného daňového režimu, na kterou se Komise odvolává, francouzské orgány předkládají několik argumentů.
- (31) Za prvé, tento režim údajně představuje obecné opatření, které by se mohlo týkat průmyslového a zároveň dopravního odvětví. Francouzské orgány se například odkazují na zařízení na zpracování papíroviny, skladovací nádrže uhlovodíků, tiskařské lisy a chladicí agregáty, což je průmyslový majetek, který lze odpisovat zrychleně po dobu nejméně osmi let. Francouzské orgány dále uvádějí, že některé dopravní prostředky jsou z pole působnosti tohoto předpisu vyloučeny, jako kamiony a autobusy, a to z důvodu jejich kratší doby odpisování. Dotčená doba odpisování tedy platí pro všechny majetky, k návratnosti jehož investic je potřeba velmi dlouhá doba.
- (32) Za druhé, koncentrace příjemců tohoto režimu v pořízování dopravního parku údajně ve skutečnosti vyplývá z nezávislého vývoje vůle francouzských orgánů veřejné moci, tedy na jednu stranu z vývoje finanční situace průmyslových společností a na druhou stranu ze zájmu investorů o zařízení na přepravu. V dopravním parku se totiž nacházejí velmi zajímavá aktiva z pohledu investorů, kteří ve snaze snížit svá rizika si vybírají snadno obchodovatelný majetek za předpokladu obtížů, s nimiž by se jejich provozovatel mohl setkat.
- (33) Za třetí, dotčený režim údajně nedává přednost francouzským podnikům, takže státní příslušnost by neměla být patřičným faktorem k získání členství v HZS. Zahraniční investor, zvláště finanční ústav, by tak mohl být příjemcem v tomto režimu a dosahovat peněžního zisku bez ohledu na místo svého daňového sídla.
- (34) Každopádně i za předpokladu, že by režim podle článku 39 CA ODZ zakládal výjimku z obecného práva, měl by neomezenou oblast působnosti, neomezenou dobu použití a byl by založen na objektivních a horizontálních kritériích boje proti daňovým únikům. Neměl by tedy být označován za státní podporu, jak je tomu v případě dotčeného daňového režimu v rozhodnutí Komise 96/369/ES týkající se daňové podpory ve formě odpisu ve prospěch německých leteckých společností⁽¹⁰⁾.
- (35) Co se týče osvobození od daně ze zisku z převodu majetku, francouzské orgány uvádějí, že zvýhodnění, které členové HZS získají z tohoto osvobození, musí ve výši nejméně dvou třetin postoupit konečnému uživateli majetku. Tvrdí, že toto osvobození, podléhající těmto podmínkám, je odůvodněno povahou a ekonomikou francouzského daňového systému. Je údajně nutné ho použít v případě předčasného odkoupení, aby bylo zajištěno zachování daňového zvýhodnění vyplývajícího z daňových odpisů za podmínek obecného práva. Francouzské orgány dále upozorňují, že toto osvobození bude odpovídat obecnému právu od 1. ledna 2007. Od tohoto data by totiž zisky z převodu majetkových cenných papírů, držených déle než dva roky, měly být osvobozeny od daně, s výhradou části výdajů a nákladů ve výši 5 % čistého příjmu ze zisků z převodu zahrnutého do zdanitelných příjmů. S přihlédnutím k datu uzavření smluv mezi HZS a uživateli o poskytnutí majetku k užívání, by datum možného předčasného odkoupení mohlo být pozdější než 1. ledna 2007, jelikož by toto odkoupení mohlo nastat až po uplynutí dvou třetin trvání těchto smluv. Členové HZS by tudíž byli příjemci tohoto osvobození s použitím obecného práva.
- (36) Francouzské orgány rovněž uvádějí, že osvobození od daně ze zisků z převodu není samozřejmé. Jedna z podmínek tohoto osvobození je, že skutečný uživatel majetku dokáže, že není schopen si ho pořídit přímo vzhledem k jeho ceně, aniž by narušil svou finanční rovnováhu. Podle zprávy Finančního výboru Národního shromáždění ze dne 25. března 1998 by se tato podmínka vztahovala zejména na budoucí zavedení alternativních mechanismů daňových odpisů z upisování podílů spoluvlastníků lodí, která byla zrušena zákonem o státním rozpočtu na rok 1998 (dále jen „režim podílů na vlastnictví lodí“).
- (37) Co se týče slučitelnosti dotčeného daňového režimu se společným trhem, francouzské orgány tvrdí, že pokud by tento režim zakládal státní podporu, je v souladu s čl. 87 odst. 3 Smlouvy, protože usnadňuje rozvoj určitých činností, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jenž by byla v rozporu se společným zájmem. Předpis článku 39 CA ODZ tedy nezvýhodňuje vnitrostátní hospodářské subjekty na úkor subjektů ostatních členských států a nepřináší větší výhody, než mají stávající režimy jiných členských států.
- (38) Francouzské orgány se v tomto ohledu odkazují na zvláštní situaci námořní dopravy, kde jsou hospodářské subjekty hlavními příjemci dotčeného režimu. Konstatují, že tento režim je ve skutečnosti ekvivalentem režimu podílů na vlastnictví lodí – režimu, jenž se vztahuje na financování lodí zaregistrovaných ve Francii – který byl předběžně

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 146, 20.6.1996, s. 42.

oznámen Komisi, jenž ho schválila na základě čl. 87 odst. 3 Smlouvy⁽¹¹⁾. Režim podílů na vlastnictví lodí byl zrušen v roce 1998 z důvodu příliš velké zátěže pro státní rozpočet. Dále uvádějí, že zákonodárce se rozhodl pozměnit leasing s daňovým zvýhodněním v souladu se situací, kdy stagnoval počet obchodních lodí registrovaných ve Francii, a ve snaze snížit daňové výdaje. Nabytí platnosti článku 39 CA ODZ tedy nemělo způsobit růst francouzského odvětví námořní dopravy, ale konsolidovat a modernizovat loďstvo plující pod francouzskou vlajkou. Loďstva jiných členských států by ve stejnou dobu mohla zvýšit svůj počet i nosnost. Nabytím platnosti výše uvedeného režimu tedy nebyl dotčen rozvoj odvětví námořní dopravy ostatních členských států.

(39) Režim podle článku 39 CA ODZ dokonale zapadá do rámce obecných zásad Společenství o státní podpoře v námořní dopravě (dále jen „obecné zásady z roku 1997“) a sdělení Komise K(2004) 43 – obecné zásady o státní podpoře v námořní dopravě (dále jen „obecné zásady z roku 2004“) (12). Tento režim především přispívá k podpoře konkurenceschopnosti loďstev Společenství na světovém trhu, zachování zaměstnanosti Společenství na moři i na pevnině, ochraně know-how odvětví námořní dopravy Společenství a rozvoji způsobilosti námořní dopravy (oddíl 2.2 výše uvedených obecných zásad). Dále účinně přispívá ke zlepšení bezpečnosti a k ochraně životního prostředí díky obnově loďstva. Co se týče zejména zachování pracovních míst posádek lodí a vysoce kvalifikovaných zaměstnanců na pevnině, francouzské orgány připomínají, že mezi požadovanými kompenzacemi za účelem poskytnutí výjimky je také nutnost mít na území Unie k dispozici středisko strategického rozhodování o řízení činností námořní dopravy a o řízení lodí. Z dotčeného daňového režimu by tak měla nepřímo prospět i pracovní místa spojená s přímým řízením námořní dopravy, ale také pracovní místa spojená se souvisejícími činnostmi, jako jsou pojištění, zprostředkování a financování.

(40) Francouzské orgány však upozorňují na skutečnost, že obecné zásady z roku 1997 (13) ani z roku 2004 (14) přesně nestanovují spojení mezi podporou potřebnou k zachování a k rozvoji námořní dopravy a úrovní vytvořených pracovních míst. Z obecných zásad z roku 2004 podle francouzských orgánů dále vyplývá, že „za stávající situace nic nenaznačuje, že by docházelo k narušování hospodářské soutěže mezi členskými státy v rozporu se společným zájmem“ a že „přijátá opatření se osvědčila jako prospěšná k zachování vysoce kvalifikovaných pracovních míst (...)“ (oddíl 3.1).

(41) Co se týče použití zásady oprávněného očekávání, francouzské orgány se odkazují na rozhodnutí Komise 2002/15/ES ze dne 8. května 2001 o státní podpoře, kterou Francie uplatňuje ve prospěch společnosti Bretagne Angletterre Irland („BAI“ nebo „Brittany Ferries“) (15), kde byl dotčený režim šetřen.

(42) Francouzské orgány se rovněž odkazují na svůj dopis Komisi ze dne 17. března 1998 (A/32232), kde informují o vložení druhého pododstavce článku 39 C a článku 39 CA ODZ. Domnívají se, že i když byl zaslán tento dopis a i když Komise šetřila případy (16), v jejichž rámci byl zmíněn článek 39 ODZ, nebylo zahájeno žádné řízení týkající se tohoto režimu v průběhu šesti let po jeho nabytí platnosti.

(43) Za těchto okolností vedlo mlčení Komise k oprávněnému očekávání slučitelnosti článku 39 CA ODZ se společným trhem, která stojí proti požadavku na navrácení podpor od dotčených podniků.

V. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

(44) Šestnáct zúčastněných stran zaslalo Komisi své připomínky s použitím čl. 88 odst. 2 Smlouvy v termínu, který jim byl udělen. Seznam zúčastněných stran je přiložen k tomuto rozhodnutí.

(45) Za prvé, co se týče otázky označení dotčeného režimu jako podpory, většina zúčastněných stran se staví proti postoji Komise v této věci.

(46) Zejména podle Caisse Nationale des Caisses d'Epargne et de Prévoyance (CNCE), Calyon Corporate and Investment Bank (dále jen „Calyon“) a BNP Paribas (dále jen „BNP“) ustanovení článku 39 CA ODZ nezakládá státní podporu, ale vytváří režim kontroly použití obecného práva týkajícího se odpisů určitých aktiv. Spojení čl. 39 C druhého pododstavce a článku 39 CA ODZ by mělo mít za cíl bojovat proti příliš velkým ztrátám daňových příjmů, o nichž hovoří práce parlamentu před přijetím zákona č. 98-546 (zpráva Finančního výboru Národního shromáždění ze dne 25. března 1998).

(47) Société Générale (SG), BNP a Brittany Ferries tvrdí, že článek CA ODZ nevytváří daňový rámec odchylný od obecného práva, ale je považován za přiblížení se obecnému právu ve věci odpisů. Jednalo by se tak o režim

(15) Úř. věst. L 12, 15.1.2002, s. 33.

(16) Dopis Komise francouzským orgánům D/7119 ze dne 18. května 2000 týkající se případných podpůrných opatření ve prospěch námořní společnosti Sea France a odpověď těchto orgánů Komisi ze dne 10. července 2000. Dopis Komise francouzským orgánům D (2003) 288 ze dne 15. ledna 2003 týkající se případných podpůrných opatření ve prospěch námořní společnosti Sea France a odpověď těchto orgánů Komisi ze dne 2. dubna 2003.

(11) Rozhodnutí Komise ze dne 3. května 1996, státní podpora N 85/96 – Francie – daňová opatření pro odvětví námořní dopravy, SG (96) D/4527.

(12) Úř. věst. C 205, 5.7.1997, s. 5 a Úř. věst. C 13, 17.1.2004, s. 3.

(13) Viz pozn. 12 výše.

(14) Viz pozn. 12 výše.

obecné povahy. Podle SG musí být ekonomické zvýhodnění plynoucí z odkladu daní za použití článku 39 CA ODZ porovnáváno s obecným právem o odpisech a nikoliv s režimem omezujícím výjimky podle čl. C druhého pododstavce ODZ. Dotčený režim je údajně otevřený pro všechny hospodářské subjekty působící na francouzském území a článek 39 CA ODZ se ostatně nevztahuje na žádný zvláštní majetek nebo hospodářské odvětví. Udělení výhod plynoucích z použití tohoto článku se tedy neomezuje ani na francouzské obchodní loďstvo ani na francouzské bankovní instituce.

(48) Totožnost členů HZS by ostatně neměla být považována za kritérium udělení výjimky a dotčený režim neobsahuje žádné omezení na členy HZS, solventní plátce daně. Podle těchto zúčastněných stran tedy nemůže být důvodné uvažovat, že spojení článků 39 C a 39 CA ODZ dává členům HZS selektivní daňové zvýhodnění.

(49) Povolení výjimky podle článku 39 CA ODZ ostatně není udělováno diskrečně. Podle *Gaz de France* a BNP udělení ministerské výjimky naopak podléhá podmínkám objektivním a nikoliv diskriminačním. BNP v této souvislosti připomíná, že podle rozhodnutí Soudního dvora⁽¹⁷⁾, přísluší Komisi, aby dokázala diskreční zacházení s hospodářskými subjekty v rámci jednotlivých opatření. Existence prostoru pro uvážení, který správní orgán má, by mohla vést ke zjištění selektivní povahy opatření, pouze pokud se jedná o jednotlivé opatření, ale ne o obecný režim, na němž se toto opatření zakládá. V této souvislosti by bylo vhodné připomenout, že správce daní si nemůže vynucovat podmínky, které nejsou stanoveny zákonem. V projednávané věci zákon výslovně stanoví, která kritéria se mají použít pro hodnocení, zda se jedná o „velký hospodářský a sociální význam“. BNP, CNCE a Calyon se v této souvislosti odkazují na rozhodnutí Ústavní rady⁽¹⁸⁾, kterého se dovolávají francouzské orgány. Toto rozhodnutí o zamítnutí žádosti o povolení výjimky by každopádně mohlo být předmětem odvolání ke správnímu soudu proti zneužití pravomoci, který by rozhodl podle vlastního uvážení o důvodu tohoto zamítnutí.

(50) Zejména podle Calyon a BNP selektivita dotčeného režimu vyplývá z praxe na trhu a ze zvláštností aktiv v dopravě (určité záruky dlouhodobého zhodnocení a likvidity) a nikoliv ze znění článku 39 CA ODZ. Dopravní infrastruktura má totiž takové zvláštnosti, které lze využít k dlouhodobému financování. I kdyby ostatně článek 39 CA ODZ nevyžadoval předběžný souhlas ministerstva pro rozpočet, příjemci, kteří mají prospěch z tohoto

předpisu, by byli stejně ti, kterým bylo povolení výjimky uděleno.

(51) Podle BNP jsou podmínky použití předpisu článku 39 CA ODZ odůvodněny také povahou a ekonomikou francouzského daňového systému, protože určitá odvětví činnosti vyžadují značně velké investice.

(52) CNCE rovněž tvrdí, že podobná finanční zvýhodnění jako ta, která vyplývají z článku 39 CA ODZ, lze získat prováděním ustanovení obecného práva. Zvláštnosti článku 39 CA ODZ totiž údajně nezpůsobuje skutečné odchýlení od obecného práva o odpisech z hlediska množství daňových důsledků. Podle CNCE jsou tyto zvláštnosti na jedné straně zisk ze zvýšení koeficientu zrychleného odpisování o jeden bod a na druhé straně možnost využít osvobození od daně ze zisku z převodu. BNP však připouští, že stát vypočítává rozpočtové náklady při použití článku 39 CA ODZ s odkazem na čl. 39 C druhý pododstavec ODZ.

(53) Co se týče zvýšení koeficientu odpisování o jeden bod, je toto zvýhodnění údajně kompenzováno skutečností, že zjištěné ztráty lze podle článku 39 CA ODZ odečíst pouze do výše jedné čtvrtiny zisků zdanitelných sazbou daně platné pro společnosti obecného práva, které každý člen HZS dosahuje z jiné výdělečné činnosti. Toto daňové zvýhodnění by také mělo kompenzovat zvláštní omezení zavedená za účelem udělení výjimky. BNP v této souvislosti upřesňuje, že zisk, který pro HZS plyne ze zvýšení koeficientu odpisování o jeden bod je podmíněný a relativně nízký. Každopádně nemůže přinést žádné zvýhodnění před konkurencí. *Air France* v této souvislosti uvádí, že financování provedené za použití dotčeného režimu v porovnání s financováním pomocí přímé půjčky umožňuje ušetřit 6 až 10 % z ceny letounu. Tvrdí rovněž, že úspory nájemce jsou zcela srovnatelné s finančním ziskem, který může být výsledkem jiných plánů financování.

(54) Co se týče osvobození od daně ze zisku z převodu, CNCE poukazuje, že možnost o ně požádat vyplývá z ekonomiky francouzského daňového systému, a tudíž by neměl být označován jako státní podpora. Díky své hospodářské racionalitě je nutný nebo funkční ve vztahu k účinnosti systému. Osvobození od daně ze zisku z převodu je tedy údajně odůvodněno nutností zachovat peněžní zvýhodnění plynoucí z první části předpisu článku 39 CA ODZ. Podle Calyon osvobození v případě lodí umožňuje loďaři, aby se dostal do situace srovnatelné s tím, že by si loď koupil přímo a že by měl dostatek finančních prostředků k daňovým odpisům. Podle BNP je účelem osvobození od

⁽¹⁷⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 26. září 1996, *Francie v. Komise* (C-241/94, Sb. rozh. s. I-4551) a ze dne 1. prosince 1998, *Ecotrade v. Altiforni e Ferriere di Servola* (C-200/97, Sb. s. I-7907) a rozhodnutí Soudu ze dne 6. března 2002, *Diputación Foral de Álava v. Komise* (T-92/00 a T-103/00, Sb. rozh. s. II-1385).

⁽¹⁸⁾ Viz pozn. 9 výše.

daně ze zisku nezpochybnit zvýhodnění spojené s odkladem daní, pokud uživatel přistoupí k předčasnému odkoupení. SG uvádí, že osvobození od daně ze zisku z převodu nekompenzuje zvláštní omezení spojené s dotčeným předpisem o daních, jako je zejména zákaz převodu podílů pronajímatele, pokud o ně výslovně nepožádá sám uživatel. A zvýšení provozních nákladů uživatele by toto osvobození kompenzovalo.

(55) Podle Brittany Ferries není osvobození od daně ze zisku podle článku 39 CA ODZ výhodnější než osvobození, které bude vyplývat z ustanovení obecného práva(s výhradou 5 % podílu výdajů a nákladů) platného od roku 2007.

(56) Air France upozorňuje, že úspory plynoucí z tohoto daňového předpisu jsou srovnatelné s úsporami na základě jiných způsobů financování s využitím daňových pák, které ve světě existují. Operace financované s použitím článku 39 CA ODZ jsou údajně také kompenzovány takovým způsobem, že jsou zvýhodnění podle tohoto předpisu relativní. Air France ostatně informuje, že v určitých případech může HZS smluvně přenést na nájemce daňová rizika a vedlejší náklady, což by mělo za následek znatelné snížení úspor, kterých by mohli uživatelé dosáhnout.

(57) Mnoho zúčastněných stran, jako například Compagnie Méridionale de navigation, tvrdí, že dotčený režim zavádí pro loďáře mnoho omezení, která tak tvoří kompenzaci, kterou stát vyžaduje k udělení výjimky. Zvýhodnění vyplývající z tohoto daňového režimu údajně kompenzuje nárůst provozních nákladů lodí plujících pod francouzskou vlajkou, jež je dán převážně náklady na francouzskou posádku, která je jedna z nejdražších v Evropě. Zúčastněná strana Fouquet Sacop v této souvislosti zdůrazňuje, že tento režim ji přivedl k tomu, aby si zvolila rychlejší rozvoj lodí pod francouzskou vlajkou, protože omezení a nárůst provozních nákladů na tyto lodě jsou kompenzovány dotčeným daňovým režimem. CMA CGM, Broström Tankers, Pétro Marine a Louis Dreyfus Armateurs upozorňují, že bez příjmu z tohoto režimu by nebyly schopny zajistit své investice do lodí plujících pod francouzskou vlajkou, a tudíž se účastnit rozvoje loďstva Společenství. Bourbon Maritime informuje, že předpis článku 39 CA ODZ umožňuje zachovat vysoce kvalifikovaná pracovní místa spojená s přímým řízením námořní dopravy a se souvisejícími činnostmi a že účinně přispívá ke zlepšování bezpečnosti a ochrany životního prostředí.

(58) Za druhé, co se týče podmínky čl. 87 odst. 1 Smlouvy spojené s ovlivňováním obchodu mezi členskými státy, několik zúčastněných stran uvádí, že členové HZS a uživatelé dotčeného majetku mohou být zahraniční

subjekty nebo jejich francouzské pobočky. Dotčený režim také není výhodnější než stávající režimy v jiných členských státech. SG v této souvislosti upřesňuje, že francouzských zákazníků, kterých se povolené výjimky týkaly, je jen malá část.

(59) Za třetí, co se týče slučitelnosti dotčeného režimu se společným trhem, CNCE uvádí, že výjimky udělené subjektům působícím v námořní dopravě odpovídají duchu obecných zásad Společenství z roku 1997 a 2004 ⁽¹⁹⁾. Dotčené opatření je tedy slučitelné se společným trhem při použití čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy, pokud je vykládáno ve smyslu těchto obecných zásad Společenství.

(60) Brittany Ferries tvrdí, že režim podle článku 39 CA ODZ je slučitelný se společným trhem při použití čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy, pokud je cílem tohoto ustanovení pouze napravit „selhání trhu“ ve věci financování dlouhodobého movitého majetku většího objemu. Většina zúčastněných stran dále zdůrazňuje, že ostatní členské státy v důsledku toho reagovaly zavedením podobných ustanovení.

(61) Za čtvrté, co se týče použití zásady oprávněného očekávání v projednávané věci, většina zúčastněných stran – příjemců v tomto režimu – tvrdí, že byly vždy přesvědčeny, že dotčené opatření není státní podpora ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy. Použití výše uvedené zásady tedy v projednávané věci stojí proti jakémukoliv navrácení.

(62) SG v této souvislosti uvádí, že podle režimu, jenž předcházal dotčenému režimu, bylo možné provést zápočet veškerých ztrát z odpisů osobních společností s daňovými výsledky společníků těchto společností. Komise by se tedy neměla domnívat, že by tento režim obecného práva mohl být považován za státní podporu.

(63) Strany rovněž tvrdí, že Komise po dobu šesti let nezasáhla. Podle společnosti Calyon se zdá, že byla Komise obeznámena s několika operacemi financování aktiv při použití článku 39 CA ODZ, aniž by se někdy dotazovala na jejich platnost v souladu s článkem 87 Smlouvy ⁽²⁰⁾. CNCE v této souvislosti tvrdí, že doba, která uplynula mezi dnem, kdy byla Komise obeznámena o podpoře, a dnem zahájení formálního vyšetřovacího řízení, je příliš dlouhá, a Calyon tuto dobu označuje za nepřiměřenou. Komise ostatně dosud jen výjimečně zjistila existenci oprávněného očeká-

⁽¹⁹⁾ Viz pozn. 12 výše.

⁽²⁰⁾ Článek 39 CA ODZ francouzské orgány údajně zmínily ve svých dopisech ze dne 10. července 2000 a 2. dubna 2003 (viz pozn. 16 výše) v odpovědi na dopisy Komise D/7719 ze dne 18. května 2000 a D (2003) 288 ze dne 15. ledna 2003. Komise byla údajně rovněž vedena ke zkoumání dotčeného režimu v případech C 03/03 (ex NN 42/02) – Podpora na záchranu a restrukturalizaci podniku Air Lib (Úř. věst. C 88, 11.4.2003, s. 2) a C 58/03 (ex NN 70/03) – Podpora ve prospěch společnosti Alstom (Úř. věst. C 269, 8.11.2003, s. 2).

vání příjemce výjimky, který odmítal navrácení podpory, přičemž mezi obeznámením Komise o opatření a přijetím jejího konečného rozhodnutí uplynuly přibližně tři roky ⁽²¹⁾.

(64) Některé zúčastněné strany rovněž zdůrazňují, že Komise již dříve schválila režim podílů na vlastnictví lodí – režim z daňového hlediska výhodnější než režim, jenž je předmětem tohoto případu – a že tato okolnost založila oprávněné očekávání zákonnosti dotčeného režimu. Podle CNCE předpokladem vzniku oprávněného očekávání příjemců nebylo ostatně to, že se Komise ke stejnému režimu již vyjádřila. Schválení i jen podobného režimu by mohlo takové očekávání vyvolat. Ve svém rozhodnutí ze dne 8. května 2001 ⁽²²⁾ Komise údajně podobný režim schválila. CNCE a SG se rovněž odkazují na několik podobných režimů schválených Komisí ⁽²³⁾ a na rozsudek Soudního dvora v případě RSV v. Komise ⁽²⁴⁾.

(65) Brittany Ferries se konkrétně domnívá, že rozhodnutí Komise ze dne 8. května 2001 ⁽²⁵⁾ samo od sebe vyvolalo oprávněné očekávání, že dotčený režim neobsahuje státní podporu.

(66) CNCE rovněž zdůrazňuje, že Francie zákon č. 98-546 přijala přibližně tři měsíce poté, co o něm informovala Komisi v souladu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy. Jelikož se Komise zdržela odpovědi ve dvou měsících následujících po tomto oznámení, dotčené opatření spadá do režimu podpor existujících ve smyslu soudního rozhodnutí Lorenz ⁽²⁶⁾.

(67) Dvě zúčastněné strany, které Komisi předložily připomínky v rámci formálního vyšetřovacího řízení, požádaly, aby jejich totožnost byla utajena.

(68) První z těchto zúčastněných stran v připomínkách, které Komisi v daném termínu zaslala, tvrdí, že dotčený režim je protiprávní. Žádá Komisi, aby rozšířila rámec tohoto správního řízení na režim podílů na vlastnictví lodí. Tato strana se, stejně jako Komise ve svém rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení, na jednu stranu domnívá,

že dotčený režim je selektivní, protože podporuje francouzské loďaře, a na druhou stranu, že ovlivňuje obchod mezi členskými státy, a to zejména na trhu přes Lamanšský průliv. Upozorňuje v této souvislosti, že dotčený režim, jemuž předcházela režim podílů na vlastnictví lodí, byl zaveden k uspokojení francouzského průmyslu námořní dopravy, jak vyplývá ze zprávy finančního výboru ze dne 25. března 1998.

(69) Tím, že podporuje francouzské subjekty, dotčený daňový režim údajně také přispívá ke zvyšování příliš vysoké kapacity na trhu přes kanál La Manche, jelikož subjektům působícím v tomto odvětví umožňuje nákup nových lodí, i když na to nemají finanční prostředky. Narušování hospodářské soutěže vyplývající z použití tohoto režimu by bylo dále možné doložit nákupem lodí prostřednictvím tohoto daňového mechanismu společnostmi Seafrance a Brittany Ferries. Tyto společnosti věděly, že jejich možnosti po koupi nových lodí značně vzrostou.

(70) Druhá zúčastněná strana, která požádala o utajení své totožnosti, se v rámci svých připomínek odkazuje na zvýhodněné konkurenční postavení francouzských subjektů, mezi nimiž je na prvním místě Brittany Ferries, a to z důvodu financování svých lodí díky dotčenému režimu. Odkazuje se v této souvislosti na zachování Brittany Ferries na linkách přes Lamanšský průliv a na lince Francie – Irsko navzdory nepříznivým konkurenčním podmínkám, které na těchto linkách převažují a které již ostatně vedly k odchodu P&O z trhu.

VI. PŘIPOMÍNKY FRANCOUZSKÝCH ORGÁNŮ K PŘIPOMÍNKÁM TŘETÍCH ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

(71) Podle francouzských orgánů připomínky většiny třetích zúčastněných stran potvrzují jejich postoj, co se týče vyhodnocení dotčeného režimu, tedy zejména, že:

— článek 39 CA ODZ je opatření obecné povahy, používané zejména, ale nikoliv výhradně, k financování obchodních lodí,

— dotčený režim má dopad srovnatelný s vnitrostátními právními opatřeními i s předpisy jiných členských států,

— schvalování výjimky nemá diskreční povahu a její udělení závisí na splnění objektivních kritérií,

— dotčený daňový režim má pro hospodářství Společenství velký význam, a to zvláště ve smyslu vytváření a zachování pracovních míst,

⁽²¹⁾ Viz rozhodnutí Komise 92/329/EHS ze dne 25. července 1990 o podpoře italské vlády ve prospěch výrobce optických výrobků (Industrie ottiche riunite – IOR) (Úř. věst. L 183, 3.7.1992, s. 30).

⁽²²⁾ Viz 41. bod odůvodnění a pozn. 15 výše.

⁽²³⁾ Viz rozhodnutí Komise 2001/168/ESUO ze dne 31. října 2000 o španělském sdružení pro daňové zákony (Úř. věst. L 60, 1.3.2001, s. 57 25. bod odůvodnění *in fine*). Viz rovněž rozhodnutí Komise 2004/76/ES ze dne 13. května 2003 o režimu podpor poskytovaném ve Francii ve prospěch ústředí a logistických centrál (Úř. věst. L 23, 28.1.2004, s. 1); rozhodnutí Komise 2003/515/ES ze dne 17. února 2003 o státní podpoře, kterou uplatňuje Nizozemsko ve prospěch mezinárodních finančních aktivit (Úř. věst. L 180, 18.7.2003, s. 52 zejména 39. bod odůvodnění a body následující); rozhodnutí Komise 2003/601/ES ze dne 17. února 2003 o režimu podpor Irsko – Příjmy ze zahraničí (Úř. věst. L 204, 13.8.2003, s. 51 zejména 59. bod odůvodnění a body následující).

⁽²⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 24. listopadu 1987, RSV v. Komise (223/85, Sb. rozh. s. 4617).

⁽²⁵⁾ Viz pozn. 15 výše.

⁽²⁶⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 11. prosince 1973, Lorenz GmbH v. Bundesrepublik Deutschland e.a. (120/73, Sb. rozh. s. 1471).

— většina třetích zúčastněných stran se dovolává svého oprávněného očekávání ohledně slučitelnosti dotčeného předpisu s předpisy Společenství.

(72) Co se týče připomínek předložených dvěma zúčastněnými stranami, které požádaly o utajení totožnosti, podle francouzských orgánů se zakládají na nesprávných nebo nepřesných údajích.

(73) Co se týče argumentu, podle něhož udělení režimu fiskálních HZS pro Brittany Ferries nepřímo vedlo k odchodu P&O ze západní a střední části Lamanšského průlivu, francouzské orgány odpovídají, že byl udělen pouze pro dvě lodě Brittany Ferries a že financování její lodi „Mont St Michel“ tímto mechanismem bylo schváleno rozhodnutím Komise ze dne 8. května 2001 ⁽²⁷⁾.

(74) Britské orgány v této souvislosti údajně vedly podrobné vyšetřování hospodářské soutěže u příležitosti odchodu výše uvedeného subjektu z trhu. Jejich závěry však neuvádějí případné narušování hospodářské soutěže jako příčinu odchodu tohoto subjektu. Snížení obrátu určitých subjektů navíc vyplývá z neustálého růstu konkurence nízkonákladových leteckých společností a nikoliv ze zahájení provozu nových lodí jinými loděři.

(75) Co se týče požadavku jedné z těchto zúčastněných stran, aby Komise rozšířila rozsah svého šetření na režim podílů na vlastnictví lodí, francouzské orgány připomínají, že tento režim byl prohlášen jako slučitelný s pravidly Smlouvy v rozhodnutí ze dne 3. května 1996.

(76) Zvýšení kapacity přes Lamanšský průliv by nemělo být důsledkem činnosti společností příjemců v režimu fiskálních HZS. Bylo by vhodné v této souvislosti vzít v úvahu nově přichozí podnikatele na linky, na nichž dříve působily tradiční subjekty. Francouzské orgány v této souvislosti rovněž informují, že Eurotunnel v letech 2000 až 2003 kapacitu nákladní dopravy zdvojnásobil a že P&O odkoupila podílly subjektu Stena-Line a zmodernizovala své loďstvo.

VII. HODNOCENÍ PODPORY

(77) Po formálním vyšetřovacím řízení zahájeném na základě čl. 88 odst. 2 Smlouvy a s přihlédnutím k argumentům předloženým v této souvislosti francouzskými orgány a zúčastněnými stranami se Komise domnívá, že daňový režim podle článku 39 CA ODZ zakládá státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy.

1. Státní podpora

(78) Podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy „Podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou,

pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem“.

(79) K označení vnitrostátního opatření za státní podporu musejí být splněny následující kumulativní podmínky, a to: 1) dotčené opatření poskytuje zvýhodnění ze státních prostředků, 2) toto zvýhodnění je selektivní a 3) dotčené opatření narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž a může ovlivnit obchod mezi členskými státy ⁽²⁸⁾.

(80) Je nutno přednést důvody, které dovolují se domnívat, že výše popsany režim podle článku 39 CA ODZ splňuje tyto kumulativní podmínky.

Zvýhodnění poskytnuté ze státních prostředků

(81) Je na místě připomenout, že podle čl. 39 C prvního pododstavce ODZ je odpisování majetku pronajatého nebo jakýmkoliv jiným způsobem poskytnutého do užívání rozloženo na obvyklou dobu používání.

(82) Čl. 39 C druhý pododstavec a článek 39 CA ODZ se týkají pravidel odpisů použitelných na financování majetku, který byl pronajat nebo poskytnut do užívání, a to zejména prostřednictvím HZS. Podle francouzských orgánů byla tato dvě ustanovení zavedena za účelem boje proti zneužívání tohoto způsobu financování.

(83) Francouzské orgány i zúčastněné strany upozorňují, že režim podle článku 39 CA ODZ odpovídá přiblížení se obecnému právu ve věci daňových odpisů, tedy k ustanovením čl. 39 odst. 1 druhého pododstavce a čl. 39 C prvního pododstavce výše uvedeného zákoníku, a tudíž nezakládá státní podporu. Čl. 39 C druhý pododstavec ODZ by tedy zakládal výjimku z ustanovení těchto článků.

(84) Podle stálé judikatury použití čl. 87 odst. 1 Smlouvy pouze nařizuje, aby bylo určeno, zda v rámci daného právního režimu má státní opatření takovou povahu, že zvýhodňuje „určité podniky nebo určitá odvětví výroby“ před jinými, které by se z pohledu cíle sledovaného uvedeným režimem nacházely ve srovnatelné faktické a právní situaci ⁽²⁹⁾.

(85) Aby bylo tedy možné zjistit, co zakládá zvýhodnění ve smyslu soudních rozhodnutí týkajících se pojmu státní podpory, je nezbytné určit referenční pravidlo nebo obecně použitelný režim v rámci daného právního režimu, podle něhož bude toto zvýhodnění posuzováno ⁽³⁰⁾. Soudní dvůr v tomto ohledu již ostatně soudil, že určení referenčního

⁽²⁸⁾ Viz například rozsudek Soudního dvora ze dne 10. ledna 2006, Ministero dell'Economia e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze (C-222/04, Sb. rozh. s. I-289 bod 129).

⁽²⁹⁾ Rozsudek Soudu ze dne 1. července 2004, Salzgitter v. Komise (T-308/00, Sb. rozh. s. II-1933 bod 79) a citované soudní rozhodnutí.

⁽³⁰⁾ Rozsudek Salzgitter v. Komise, viz v pozn. 29 bod 81 výše. Viz rovněž sdělení Komise o používání pravidel státních podpor na opatření přímého zdanění podnikatelské činnosti (Úř. věst. ES C 384, 10.12.1998, s. 3 bod 16).

⁽²⁷⁾ Viz pozn. 15 výše.

rámcem nabývá větší důležitosti v případě daňových opatření, jelikož samotná existence zvýhodnění může být zjištěna jedině v porovnání s takzvaným „obvyklým“ zdaněním, tedy se sazbou daně platnou v referenční zeměpisné oblasti ⁽³¹⁾.

(86) V projednávané věci je k určení tohoto referenčního pravidla v rámci režimu odpisování majetku pronajatého nebo poskytnutého k užívání nutné přihlížet k ustanovením souvisejícím s financováním tohoto majetku prostřednictvím osobních společností, jako jsou HZS. V opačném případě by nebylo možné faktickou a právní situaci, k níž se přihlíží, aby bylo možné určit zvýhodnění, porovnat z hlediska členů HZS ani z hlediska uživatelů dotčeného majetku.

(87) Referenčním pravidlem použitelným v projednávané věci, týkající se určení daňových odpisů, je omezení zásady těchto odpisů u majetku financovaného HZS podle čl. 39 C druhého pododstavce ODZ ⁽³²⁾. Nejedná se tedy o čl. 39 C první pododstavec ODZ, jelikož toto ustanovení není použitelné na operaci financování prostřednictvím HZS, tedy subjekty, jež sdružují několik právnických osob, většinou finančních ústavů, které se společně dělí o riziko spojené s operací na rozdíl od operace financování, kterou provádí pouze jeden finanční ústav, který nese zvažovaná rizika sám. V tomto ohledu je dále nutno uvést, že na rozdíl od způsobů financování mimo HZS umožňuje operace financování prostřednictvím daňově transparentní entity daňovou optimalizaci, jelikož ztrátové výsledky HZS v prvních letech činnosti jsou odečteny ze zdanitelných zisků dosažených jeho členy z jiné výdělečné činnosti.

(88) Komise se tedy domnívá, že francouzské orgány a některé zúčastněné strany nedůvodně tvrdí, že režim podle článku 39 CA ODZ zakládá přiblížení se obecnému právu o odpisech a že čl. 39 C druhý pododstavec výše uvedeného zákoníku zakládá referenční režim, podle něhož musí být hodnoceno daňové zvýhodnění vyplývající z použití článku 39 CA. Je ostatně nutné uvést, že článek 39 CA ODZ výslovně stanoví, že se toto daňové zvýhodnění vypočítává z kladného nebo záporného zůstatku současných hodnot, které souvisejí se snížením nebo s dodatečnou platbou daně, podle hodnot vyplývajících z řádného použití ustanovení druhého pododstavce tohoto článku.

(89) Co se týče zvýhodnění s použitím článku 39 CA ODZ, je nutné uvést, že pouze členové HZS ⁽³³⁾, kteří financují

movitý majetek, jehož doba odpisování je nejméně osm let, mohou získat daňové zvýhodnění při použití článku 39 CA ODZ, a to 1) výjimku ze stanovení horní hranice zásady daňových odpisů, 2) zvýšení koeficientu odpisování o jeden bod a 3) případné osvobození od zisku z převodu.

(90) Na jednu stranu, co se týče zrušení horní hranice daňových odpisů při použití článku 39 CA ODZ, je na místě připomenout, že každý člen HZS může během období odpisování majetku, kdy jsou výsledky HZS ztrátové, provést zápočet ztrát HZS se svými vlastními zdanitelnými zisky v poměru výše svého podílu. V této souvislosti se nepřihlíží ke stanovení horní hranice daňových odpisů podle čl. 39 C druhého pododstavce ODZ.

(91) Použití výjimky stanovené v článku 39 CA ODZ tudíž každému členovi HZS umožňuje v období ztrát snížit daňový základ, na který by se jinak použil čl. 39 C druhý pododstavec ODZ. Skutečnost, že výše odpisů není omezena na vybírání poplatků za pronájem minus další poplatky související s pronajatým majetkem, totiž umožňuje v počátečních účetních obdobích, která jsou ztrátová, odpisy zvýšit. Okolnost, že podle článku 39 CA ODZ lze tyto ztráty odpisovat pouze do výše jedné čtvrtiny zisků zdanitelných sazbou daně platnou pro společnosti veřejného práva, které každý člen HZS dosahuje z jiné výdělečné činnosti, může v tomto ohledu toto zvýhodnění jistě omezit, ale nemůže ho zpochybnit.

(92) Francouzské orgány v této souvislosti upozorňují, že daňové úspory takto dosažené v prvních letech operace financování jsou vyrovnány dodatečnou daní, která přichází, jakmile HZS začne realizovat zisky, protože dlužné poplatky za pronájem jsou vyšší než roční náklady na odpis. Komise se však domnívá, že poskytnuté zvýhodnění spočívá v odkladu platby daně a odpovídá zůstatku současných hodnot daní odvedených v průběhu celkové doby odpisování s přihlédnutím k použité úrokové sazbě.

(93) Zpráva senátu č. 413 ⁽³⁴⁾ ostatně potvrzuje, že tento rozbor, jelikož je zde uvedeno, že „daňové úspory, kterých členové sdružení takto dosáhnou během prvních let provozování činnosti, jsou kompenzovány dodatečnou daní, která přichází, jakmile finanční entita začne realizovat zisky“. Tento odklad však podle této zprávy umožňuje dosáhnout peněžního zisku, který odpovídá rozdílu mezi současnými hodnotami daňových úspor prvních období

⁽³¹⁾ Rozsudek soudního dvora ze dne 6. září 2006, Portugalsko v. Komise (C-88/03, dosud nezveřejněno ve Sbírce soudních rozhodnutí, bod 56).

⁽³²⁾ Podle tohoto článku nesmí být daňové odpisy do daňového základu za jedno účetní období vyšší než poplatky vybíraný za pronájem minus další poplatky související s tímto majetkem.

⁽³³⁾ HZS jako transparentní daňový subjekt v pravém slova smyslu není daňovým dlužníkem a neměla by tedy být považována za příjemce režimu článku 39 CA ODZ.

⁽³⁴⁾ Zpráva senátu č. 413, kterou jménem Výboru pro finance, kontrolu rozpočtu a hospodářské účty obyvatel o návrhu zákona obsahujícího různá ustanovení z oblasti hospodářství a financí podali pan Alain Lambert, generální zpravodaj, a pan Philippe Marini jménem finančního výboru (řádné zasedání v letech 1997–1998).

a platbami dodatečné daně z posledních období. Komise rovněž poznamenává, že je v daňových pokynech č. 120 ze dne 17. června 1999 ⁽³⁵⁾ uvedeno, že daňové zvýhodnění vyplývající z použití článku 39 CA ODZ umožňuje dosáhnout daňové úspory.

(94) Zdá se tedy, že cílem režimu zavedeného článkem 39 CA ODZ je umožnit členům HZS, aby získali zvýhodnění formou odkladu daní.

(95) V tomto ohledu nemůže obstát argument, podle něhož uživatelé, pro které HZS neobdrží povolení výjimky podle článku 39 CA ODZ, využívají jiné způsoby financování, aby unikli stanovení horní hranice daňových odpisů podle čl. 39 C druhého pododstavce výše uvedeného zákoníku, a nejsou tedy znevýhodněni v porovnání s těmi, pro koho HZS povolení obdrželo. Je totiž především nutné připomenout, že co se týče režimu podpor, může se Komise omezit na prozkoumání obecné povahy dotčeného režimu, aniž by byla povinna prozkoumat každý jednotlivý případ zvlášť ⁽³⁶⁾. Takový argument dále vede k zohledňování jednotlivých situací, které se z faktického a právního hlediska liší ⁽³⁷⁾ a jsou navíc hypotetické.

(96) Nelze ani vyloučit, že uživatelé, kteří nemohou těžit z ustanovení článku 39 CA ODZ, nemají možnosti k použití jiného způsobu financování. To by mohlo nastat, pokud by se banka s přihlédnutím k finanční situaci dotčeného podniku rozhodla, že na sebe sama nevezme rizika spojená s operací financování (leasingu jako takového), anebo kdyby z důvodů plynoucích z účetní závěrky nebo z finanční solventnosti uživatelů nebyly jiné způsoby financování možné (přímá investice s půjčkou nebo z vlastního jmění). I kdyby každopádně tito uživatelé byli skutečně schopni použít jiný způsob financování a v této souvislosti by byla zrušena horní mez jejich odpisů, neznamená to, že by se měli původně zvoleného nejvýhodnějšího řešení vzdát ve prospěch jiné volby, která by byla nutně méně výhodná, a že by neměli využívat zvláštního zdanění leasingu prostřednictvím HZS (díky povinnosti postoupení stanovené v článku 39 CA ODZ).

⁽³⁵⁾ Daňové pokyny 4D-3-99 č. 120 ze dne 29. června 1999, odstavec 47 (zaslány francouzskými orgány v příloze k jejich připomínkám ze dne 3. května 2004).

⁽³⁶⁾ Viz například rozsudek Soudního dvora ze dne 29. dubna 2004, Řecko v. Komise (C-278/00, Sb. rozh. s. I-3997 bod 24).

⁽³⁷⁾ Viz 86. a 87. bod odůvodnění.

(97) Na druhou stranu členové HZS kromě zrušení horní meze daňových odpisů mají prospěch ze zvýšení koeficientu zrychleného odpisování o jeden bod a z osvobození od daně ze zisku za předpokladu anticipovaného postoupení majetku uživateli, pokud jsou splněny určité podmínky ⁽³⁸⁾.

(98) Tento zvýšený koeficient a toto případné osvobození od daně ze zisku z převodu zakládají zvýhodnění, z něhož mají členové HZS prospěch při použití článku 39 CA ODZ, ale z něhož by neměli výhodu při použití referenčního daňového rámce, a to čl. 39 C druhého pododstavce výše uvedeného zákoníku. Co se týče těchto dvou zvýhodnění, použití článku 39 CA ODZ by v žádném případě nemohlo být považováno jako přiblížení se obecnému právu odpisování, čehož se dovolávají francouzské orgány, jelikož čl. 39 C první pododstavec výše uvedeného zákoníku takové daňové zvýhodnění nijak nestanoví.

(99) Co se týče argumentu, podle něhož bude od roku 2007 osvobození od daně ze zisku z převodu dáno obecným právem, je na místě v této souvislosti uvést, že tento argument každopádně není patřičný, jelikož existence tohoto zvýhodnění musí být hodnocena s přihlédnutím k platnému právnímu rámci a nelze ji měřit metrem budoucí právní situace ⁽³⁹⁾. Strany ostatně neuvádějí, že by z důvodu změny právního rámce byla dříve poskytovaná zvýhodnění ukončena.

(100) Co se týče státních prostředků použitých na zvýhodnění podle dotčeného režimu, je nutné připomenout, že podpora je obecnější pojem než dotace, protože zahrnuje nejen kladné plnění, jako samotné dotace, ale rovněž intervenci, která v různých formách ulevuje od nákladů, jež jdou obvykle k tíži rozpočtu podniku, a která je tudíž stejné povahy a má stejný účinek ⁽⁴⁰⁾, aniž by to byla podpora v úzkém slova smyslu. Z toho vyplývá, že opatření, podle kterého veřejné orgány udělují výjimky určitým podnikům, snížení nebo také odklad platby běžně dlužné daně, posunuje příjemce do výhodnější finanční situace, než mají

⁽³⁸⁾ Je nutné poznamenat, že ze zprávy Senátu č. 413 (viz pozn. 34 výše) vyplývá, že osvobození od daně ze zisku z převodu má za účinek dvojnásobné daňové zvýhodnění vyplývající z první části předpisu (nestanovená horní mez daňových odpisů a zvýšený koeficient odpisování).

⁽³⁹⁾ Je nutné v této souvislosti připomenout, že rozhodnutí Komise musí být hodnoceno v závislosti na prvcích skutkových a právních ke dni, k němuž byl akt přijat, a nemělo by záviset na úvahách pohlížejících do minulosti (viz rozsudek ze dne 25. června 1998, British Airways e.a. v. British Midland Airways v. Komise, T-371/94, Sb. rozh. s. II-2405 bod 81).

⁽⁴⁰⁾ Viz zejména rozsudky Soudního dvora ze dne 8. listopadu 2001, Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke (C-143/99, Sb. rozh. s. I-8365 bod 38); ze dne 15. července 2004, Španělsko v. Komise (C-501/00, Sb. rozh. s. I-6717 bod 90) a výše uvedený soudní rozhodnutí, ze dne 15. prosince 2005, Itálie v. Komise (C-66/02, Sb. rozh. s. I-10901 bod 77) a ze dne 10. ledna 2006, Ministero dell'Economia e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze, viz pozn. 28 bod 131 výše a výše uvedené soudní rozhodnutí.

ostatní poplatníci, a i když nezahrnuje převod státních prostředků, zakládá státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy⁽⁴¹⁾. V projednávané věci, i když opatření vyplývající z článku 39 CA ODZ nezahrnují převody státních prostředků, proto není možné popřít, že způsobují nižší daňové příjmy a tímto zakládají státní financování.

odst. 1 Smlouvy. Z tohoto důvodu je důležité ověřit, zda dotčený daňový režim obsahuje zvýhodnění výhradně pro určité podniky nebo určitá odvětví výroby či nikoliv⁽⁴²⁾.

Selektivní povaha režimu

(101) Komise se za těchto okolností domnívá, že jsou členové HZS příjemci zvýhodnění formou daňových úspor (zrušení horní hranice a zvýšení koeficientu odpisování) a osvobození od daně za předpokladu předčasného odkoupení majetku při splnění určitých podmínek, což představuje výdaj z rozpočtu francouzského státu.

(106) Daňové opatření, které by mohlo být označeno za státní podporu, se od obecného daňového opatření v zásadě odlišuje právně nebo fakticky omezenou povahou počtu příjemců. Aby tedy mohlo být opatření označeno za státní podporu, podniky jejích příjemců musí náležet k jedné kategorii přesně určené právním nebo faktickým používáním kritéria stanoveného dotčeným opatřením⁽⁴³⁾.

(102) Co se týče členů HZS, jelikož by měli postoupit nejméně dvě třetiny celkového daňového zvýhodnění vyplývajícího z použití článku 39 CA ODZ uživateli dotčeného majetku, Komise se domnívá, že zvýhodnění, které získají, je nejvýše jedna třetina tohoto celkového zvýhodnění. Komise v této souvislosti připomíná, že členy HZS jsou převážně finanční ústavy.

(107) Článek 39 CA ODZ se v projednávané věci používá pouze na movitý majetek, který lze odpisovat zrychleně po dobu nejméně osmi let a který je pořízený jako nový, s výjimkou lodí, které mohou být použité. Ve zprávě senátu č. 413⁽⁴⁴⁾ se ostatně uvádí, že „[...] účelem právního předpisu je podpořit značné investice díky velmi podnětné daňové páce“.

(103) Co se týče uživatelů příslušného majetku, postoupení části celkového daňového zvýhodnění, které získají členové HZS, je prováděno podle sporného předpisu formou snížení poplatku za pronájem nebo snížením odkupní ceny. Pokud je toto zvýhodnění převedeno na uživatele, snižuje tak náklady, které jdou běžně k tíži jejich rozpočtu v rámci leasingových operací. Jelikož postoupení představuje nejméně dvě třetiny zvýhodnění uděleného členům HZS ze státních prostředků, je nutné se domnívat, že uživatelé v této míře získávají zvýhodnění od státu ve smyslu článku 87 smlouvy, které činí nejméně dvě třetiny celkového zvýhodnění.

(108) Daňová úleva vyplývající z použití tohoto ustanovení je tedy podle práva prospěšná výhradně pro členy HZS, kteří takový majetek financují⁽⁴⁵⁾, a pro uživatele tohoto majetku díky povinnosti postoupit nejméně dvě třetiny celkového daňového zvýhodnění, které získají členové HZS. Investoři – členové HZS – kteří nefinancují majetek podle článku 39 CA ODZ a uživatelé majetku, jehož doba odpisování je kratší než osm let, naopak nemohou mít z tohoto daňového zvýhodnění prospěch.

(104) Francouzské orgány a některé zúčastněné strany však tvrdí, že daňový režim zavedený článkem 39 CA ODZ zakládá obecné opatření francouzského daňového práva. Je tedy nutné prozkoumat, zda celkové zvýhodnění, jehož příjemci jsou členové HZS a uživatelé, je selektivní povahy.

(109) I kdyby však uživatelé majetku, kteří nemohou mít prospěch z režimu článku 39 CA ODZ, měli v této souvislosti zájem využít jinou formu financování od fiskálního HZS, byli by nicméně připraveni o možnost tohoto způsobu financování.

Obecná povaha dotčeného daňového režimu

(105) Je na místě nejdříve připomenout, že zvláštnost státního opatření, a to jeho selektivní povaha, zakládá jednu z charakteristik pojmu státní podpory ve smyslu čl. 87

⁽⁴²⁾ Viz rozsudky Francie v. Komise, viz pozn. 17 bod 24 výše, Ecotrade v. Altiforni e Ferriere di Servola, viz pozn. 17 body 40 a 41 výše a rozsudek Soudu ze dne 29. září 2000, CETM v. Komise (T-55/99, Sb. rozh. s. II-3207 bod 39). Viz rovněž sdělení Komise o používání pravidel státních podpor na opatření přímého zdanění podnikatelské činnosti, viz pozn. 30 bod 18 výše.

⁽⁴³⁾ Viz, v tomto smyslu, rozsudek Salzgitter v. Komise, viz pozn. 29 bod 38 výše.

⁽⁴⁴⁾ Viz pozn. 34 výše.

⁽⁴⁵⁾ Viz obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 15. prosince 2005, Unicredito Italiano (C-148/04, Sb. rozh. I-11137 body 45 až 47), co se týče daňového opatření, ze kterého mají zisk pouze společnosti, které provádějí určitý typ operací.

⁽⁴¹⁾ Viz například rozsudek Soudního dvora ze dne 15. března 1994, Banco Exterior de España (C-387/92, Sb. rozh. s. I-877 bod 14).

- (110) S ohledem na dobu odpisování dotčeného majetku, stanovenou v článku 39 CA ODZ, toto ustanovení navíc podle skutečnosti přináší prospěch především podnikům působícím v odvětví dopravy, zejména námořní a letecké, a HZS financujícím majetek, který se tohoto odvětví týká.
- (111) Z informací poskytnutých v tomto ohledu francouzskými orgány na jednu stranu vyplývá, že se 182 ze 189 žádostí o povolení výjimky podaných na základě článku 39 CA ODZ týkalo odvětví dopravy. Podle těchto údajů 75 % podaných žádostí o povolení výjimky a 82 % udělených výjimek připadá jen na odvětví námořní dopravy (viz výše tabulka v 17. bodě odůvodnění).
- (112) Na druhou stranu, zavedení tohoto režimu, který se odchyluje od stanovení horní hranice odpisování majetku financovaného HZS, byl především motivován vůlí zákonodárce zvýhodnit odvětví dopravy a zvláště pak námořní dopravu.
- (113) Tento skutkový stav vyplývá z několika prvků.
- (114) Za prvé, z majetku způsobilého podle článku 39 CA ODZ se daňové pokyny č. 120 ⁽⁴⁶⁾ zaměřují výhradně jen na lodě. Je tedy stanoveno, že použitým majetkem, který může mít prospěch z daňového režimu článku 39 CA ODZ, jsou pouze lodě. Co se týče postupu udělování výjimky, je rovněž stanoveno, že pokud jde o lodě, žádosti o povolení výjimky musí být předloženy před jejich objednáním, protože se začínají odpisovat od okamžiku, kdy jsou přemístěny do doku ⁽⁴⁷⁾.
- (115) Za druhé, z přípravných prací k přijetí zákona č. 98-546 a zvláště pak ze zprávy senátu č. 413 ⁽⁴⁸⁾ vyplývá, že dřívejší daňový předpis se používal na všechna hospodářská odvětví, zatímco článek 39 CA ODZ se používá „pouze na dlouhodobý hmotný majetek velkého objemu (letadla, vlaky TGV, lodě atd.)“. Co se týče zvláště odvětví námořní dopravy, tato zpráva uvádí, že v porovnání s režimem podílů na vlastnictví lodí je povaha dotčeného režimu nedostatečně výhodná pro povzbuzení investic v tomto odvětví. Je zde rovněž uvedeno, že ustanovení zavedené článkem 39 CA ODZ, které stanoví osvobození od daně ze zisku z převodu v případě předčasného odkoupení majetku uživatelem, bylo motivováno méně výhodnou povahou dotčeného režimu pro investice do námořní dopravy. Francouzské orgány v tomto ohledu stejným způsobem upozorňují v rámci svých připomínek ze dne 3. května 2004, že v souvislosti se snahou zastavit stagnaci počtu obchodních lodí registrovaných ve Francii a z vůle snížit spojitosti s odpisováním stanoveno, že HZS bude moci mít za určitých podmínek prospěch z osvobození od daně ze zisku z převodu majetku.
- (116) Za třetí, obecná zpráva č. 66 o návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 1999 ⁽⁴⁹⁾ uvádí, že „zákon č. 98-546 [...] umožnil vytvořit nový daňový předpis ve prospěch investic do námořní dopravy“. Je zde rovněž uvedeno, že i když se zvýhodněný režim financování formou leasingu, který byl zaveden článkem 39 CA ODZ, nepoužívá pouze na lodě, ve skutečnosti byl vytvořen především pro ně.
- (117) S přihlédnutím ke všem výše uvedeným úvahám se Komise domnívá, že režim článku 39 CA ODZ je selektivní povahy, jelikož zvýhodňuje určité hospodářské subjekty působící v dopravním a finančním odvětví. Jelikož se tento režim nepoužívá na všechny hospodářské subjekty, nemůže být považován za obecné opatření daňové politiky.
- (118) Toto hodnocení nemůže být zpochybněno argumenty, kterých se dovolávaly francouzské orgány.
- (119) Za prvé, argument francouzských orgánů založený na velkém množství různých odvětví, kterých se může dotčené daňové opatření týkat, nemůže obstát. Kromě skutečnosti, že se dotčený daňový režim týká jen určitého majetku, se nelze domnívat, že tak malý počet žádostí o povolení výjimky k financování majetku z jiných odvětví než z dopravy ⁽⁵⁰⁾ může stačit ke zpochybnění zvláštní povahy dotčeného režimu. V tomto ohledu již byla ostatně okolnost, že počet podniků, které mohou nárokovat výhodu, je velmi významná, nebo že tyto podniky patří do odvětví s různou činností, souzeny jako nedostatečné ke zpochybnění jeho selektivní povahy ⁽⁵¹⁾.
- (120) Za druhé, oproti tomu, na co se odvolávají francouzské orgány, argument, podle něhož existují obdobná daňová opatření v ostatních členských státech, není vhodný k tomu, aby odůvodnil existenci režimu článku 39 CA ODZ. Nelze totiž přistupovat ke srovnávacímu zkoumání daňových pravidel použitelných ve všech, ale pouze v některých členských státech, aniž by byl zřetelný záměr ustanovení týkajících se kontroly státní podpory. Pokud chybí harmonizace daňových předpisů členských států na úrovni Společenství, porovnávalo by takové zkoumání odlišné faktické a právní situace, které vyplývají z právních a regulativních odlišností mezi členskými státy ⁽⁵²⁾. Bylo již ostatně souzeno, že okolnost, že se jeden členský stát snaží se jednostrannými opatřeními přiblížit podmínky hospodářské soutěže v určitém hospodářském odvětví podmínkám, které převažují v jiných členských státech,
- ⁽⁴⁶⁾ Zpráva č. 66 – zasedání 1998–1999, generální zpravodaj: pan P. Marini, senátor/Díl III.
- ⁽⁴⁷⁾ Na základě informací podaných francouzskými orgány je patřičné uvést, že méně než 4 % žádostí o povolení výjimky a méně než 3 % udělených výjimek se týkalo jiného odvětví než dopravy (viz tabulka 17. bodu odůvodnění).
- ⁽⁴⁸⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 13. února 2003, Španělsko v. Komise (C-409/00, Sb. rozh. s. I-1487 bod 48) a výše uvedené soudní rozhodnutí.
- ⁽⁴⁹⁾ Viz rozsudek Salzgitter v. Komise, viz pozn. 29 bod 81 výše.

nemůže tato opatření zbavit povahy podpory⁽⁵³⁾. Okolnost, že konkurenti z jiných členských zemí mají prospěch ze srovnatelných daňových opatření, třeba i protiprávních, stejně tak nemá žádný vliv na označení dotčeného režimu za podporu⁽⁵⁴⁾.

(121) Za třetí, Francie a zúčastněné strany uvádějí, že neselektivní povaha dotčeného režimu je dána nepřítomností diskreční pravomoci, kterou by jinak měly francouzské orgány za účelem udělování dotčených výjimek.

(122) Komise připomíná, že podle soudních rozhodnutí dokonce i intervence, které jsou na první pohled použitelné pro všechny podniky, mohou vykazovat určitou selektivitu, a tudíž být považovány za opatření určená ke zvýhodnění určitých podniků nebo určitých odvětví výroby. To je zejména ten případ, kdy správní orgán, který je povolán k použití obecného pravidla, má určitou diskreční pravomoc, co se týče použití tohoto aktu⁽⁵⁵⁾.

(123) V projednávané věci je nutno zároveň připomenout, že jelikož z dotčeného daňového předpisu mohou mít prospěch pouze uživatelé určitého majetku a členové HZS, které ho financují, a jelikož z něj podle skutečnosti mají prospěch pouze dopravní a finanční odvětví, podmínka zvláštnosti je tímto již splněna. Jiné projekty financování, týkající se majetku z jiných odvětví než dopravy a/nebo s dobou odpisování kratší než osm let, by totiž mohly vykazovat takové záruky, které by vylučovaly veškerou snahu o daňovou optimalizaci. S ohledem na omezený rozsah použití tohoto daňového předpisu tudíž není nutné za účelem stanovení selektivní povahy sporného opatření stanovovat, že příslušné vnitrostátní orgány mají diskreční pravomoc pro používání tohoto opatření⁽⁵⁶⁾.

(124) Francouzské orgány každopádně na otázku ohledně dosahu ověření, které jsou povinny provést, jelikož se jedná o podmínku odpovídající tomu, zda investice v projednávané věci z hlediska obecného zájmu a především z hlediska zaměstnanosti mají velký hospodářský a sociální význam⁽⁵⁷⁾, uvedly, že tento význam se zjišťuje podle 6

kritérií, mezi něž patří kritérium „účinku investice na hospodářské prostředí oblasti, v níž bude realizována a kde bude působit uživatel“. Komise se domnívá, že splnění této podmínky nutně ponechává vnitrostátním orgánům diskreční prostor pro uvážení.

(125) Navzdory oprávněné povaze tohoto cíle je ostatně namístě uvést, že schází spojitost mezi touto podmínkou, která se pojí s existencí hospodářského významu investice a sledovaným cílem zákonodárce, který stanovil, že ministerská výjimka má být schválena před realizací investice. Podmínky k udělení výjimky musí být totiž takové, aby bylo možné stanovit, že cílem využití financování prostřednictvím HZS není daňová optimalizace. Povaha podmínky spojené s hospodářským významem však této optimalizaci nebrání. Cílem těchto operací financování by bez ohledu na dobu odpisování dotčeného majetku nemusela být daňová optimalizace, přičemž by zároveň mohly mít velký hospodářský a sociální význam, a to především pro zaměstnanost.

(126) V této souvislosti je nutné se opět odkazovat na zprávu senátu č. 413⁽⁵⁸⁾, z níž vyplývá, že podmínka spojená s velkým hospodářským a sociálním významem je „prostředek ke zvýhodnění statků vyráběných na vnitrostátním území nebo financování realizovaného ve prospěch francouzských uživatelů“. Obecněji řečeno, v téže zprávě již bylo uvedeno, že schvalovací postup správním orgánům ponechává příliš velký prostor pro uvážení.

(127) Nevhodnost podmínky spojené s hospodářským významem investice z pohledu sledovaného cíle tedy podle Komise posiluje prostor pro uvážení, který mají vnitrostátní orgány při jejím uplatňování.

(128) Co se týče prostoru pro uvážení, který mají francouzské orgány za účelem udělování výjimky, je nutné uvést, že rozhodnutí Ústavní rady ze dne 30. prosince 1987⁽⁵⁹⁾, jehož se dovolávaly francouzské orgány a některé zúčastněné strany, není v této souvislosti patřičný. V projednávaném případě se jednalo o daňový předpis, který pro novou právnickou osobu vzniklou sloučením dvou společností stanovil řešení, podle něhož mohla po časově omezenou dobu převzít celou výši ztráty sloučených společností nebo její část, a který po schválení ministerstvem pro rozpočet a v mezích tohoto schválení umožňoval v případě částečného vkladu aktiv do jedné společnosti tohoto koncernu převést ztráty neodepsané před sloučením na snížení zisků příštích období. Ústavní rada byla vyzvána,

⁽⁵³⁾ Viz zejména rozsudky Soudního dvora ze dne 29. dubna 2004, Itálie v. Komise (C-372/97, Sb. rozh. s. I-3679 bod 67) a výše uvedené soudní rozhodnutí a ze dne 3. března 2005, Heiser v. Finanzamt Innsbruck (C-172/03, Sb. rozh. s. I-1627 bod 54).

⁽⁵⁴⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 22. března 1977, Steinike & Weinlig (78/76, Sb. rozh. s. 595 bod 24) a rozsudek ze dne Tribunal du 30. dubna 1998, Het Vlaamse Gewest v. Komise (T-214/95, Rec. II-717 bod 54).

⁽⁵⁵⁾ Rozsudek ze dne 17. června 1999, Piaggio (C-295/97, Sb. rozh. s. I-3735 bod 39) a v něm uvedená soudní rozhodnutí a rozsudek ze dne 6. března 2002, Diputación Foral de Álava v. Komise, viz pozn. 17 bod 31 výše.

⁽⁵⁶⁾ Viz rozsudek ze dne 15. července 2004, Španělsko v. Komise, viz pozn. 40 body 120 a 121 výše a výše uvedené soudní rozhodnutí.

⁽⁵⁷⁾ Je nutné poznamenat, že podle francouzských orgánů byl důvodem k zamítnutí povolení výjimky u 7 z 22 rozhodnutí chybějící velký hospodářský a sociální význam.

⁽⁵⁸⁾ Viz pozn. 34 výše.

⁽⁵⁹⁾ Viz pozn. 9 výše.

aby se vyjádřila ke slučitelnosti tohoto schvalovacího postupu s článkem 34 ústavy, který dává zákonodárci pravomoc určit rozsah použití daňové výhody. V této souvislosti uvážila, že dotčené ustanovení zákonodárci neumožňuje předat svoji daňovou pravomoc dále ministerstvu a že ministerstvu byla pouze dána pravomoc se ujistit v souladu s cílem zákonodárce zabránit daňovým únikům, že byly dodrženy zákonem podmínky stanovené. Ústavní rada byla v tomto rozhodnutí vyzvána, aby se vyjádřila k dodržování příslušných právních a regulativních kompetencí ve věci daní, ale nikoliv o jednotlivých opatřeních potřebných k používání zákona.

hospodářského a sociálního významu je „prostředek ke zvýhodnění statků vyráběných na vnitrostátním území nebo financování realizovaného ve prospěch francouzských uživatelů“.

- (132) S ohledem na výše uvedené se Komise domnívá, že režim článku 39 CA ODZ má selektivní povahu.

- (129) Komise se každopádně domnívá, že podmínky čl. 87 odst. 1 Smlouvy nemohou být zpochybněny soudním rozhodnutím vnitrostátních soudních orgánů.

Patříčnost výjimky založené na povaze a na ekonomice daňového systému

- (130) Za čtvrté, co se týče argumentu, podle něhož vnitrostátní orgány nemají pravomoc volného uvážení, protože by jejich rozhodnutí mohlo být předmětem odvolání k vnitrostátním soudním orgánům ohledně zpochybnění důvodů zamítnutí žádosti, je na místě připomenout, že není nutné ověřovat, zda chování správy daně má povahu volného uvážení, aby bylo možné vyloučit obecné opatření. Stačí totiž uvést, že tato správa má diskreční pravomoc k uvážení, která jí umožňuje zacházet s podmínkami schvalování dotčené daňové výhody se zřetelem k povaze investičních projektů, které jí byly předloženy k uvážení⁽⁶⁰⁾. Dále bylo souzeno, že případy odložení dluhů, které byly schváleny v rámci soudního řízení a v souladu s použitelným vnitrostátním právem, mají selektivní povahu, protože automaticky nevyplývají z použití zákona, ale z diskreční volby těchto veřejných orgánů. Soud Společenství v této souvislosti připomenul, že čl. 87 odst. 1 Smlouvy nerozlišuje mezi příčinami či cíli státních intervencí, ale rozhoduje o nich se zřetelem na jejich účinky⁽⁶¹⁾. V projednávané věci okolnost, že rozhodnutí zamítnout žádost o povolení výjimky by se mohlo stát předmětem odvolání k vnitrostátnímu soudnímu orgánu, tím spíše nemůže zpochybnit existenci prostoru pro uvážení vnitrostátních orgánů v rámci používání podmínek udělování ministerské výjimky.

- (133) Francouzské orgány upozorňují, že ustanovení čl. 39 C druhého pododstavce a článku 39 CA ODZ společně předem vytvářejí prostředek kontroly, který má správa daně pro boj proti daňovým únikům vyplývajícím ze zneužívání operací financování movitého majetku prostřednictvím transparentních daňových entit, jako jsou HZS. Domnívají se, že režim článku 39 CA ODZ je tudíž odůvodněn povahou a ekonomikou daňového systému. Upřesňují v tomto ohledu, že režim článku 39 CA ODZ je „založen na objektivních a horizontálních kritériích boje proti daňovým únikům“.

- (134) Je pravda, že pojem státní podpora se nevztahuje na státní opatření, jež zavádějí rozlišování mezi podniky, pokud toto rozlišování vyplývá z povahy a ekonomiky poplatkového systému, v němž se nacházejí. Toto odůvodnění, založené na povaze a ekonomice daňového systému, se odkazuje na soulad zvláštního daňového opatření s vnitřní logikou celého daňového systému. Rozlišování v oblasti daní však nemohou být jen tak diktována obecnými účely a cíli, které stát sleduje, když přijímá dotčená opatření⁽⁶⁴⁾.

- (131) Za páté, Komise se domnívá, že odkazování francouzských orgánů na neexistenci rozdílů v přístupu podle státní příslušnosti členů HZS a uživatelů rovněž nemůže zpochybnit selektivní povahu režimu článku 39 CA ODZ⁽⁶²⁾, když navíc zpráva senátu č. 413⁽⁶³⁾ uvádí, že podmínka spojená s existencí velkého

- (135) V projednávané věci se Komise domnívá, že čl. 39 C druhý pododstavec ODZ tím, že omezuje výši daňových odpisů, se snaží skutečně bojovat proti zneužívání transparentních daňových entit s cílem realizovat daňový zisk v rámci operací financování majetku pronajatého nebo poskytnutého k užívání. Tento cíl se zdá být nutný a rozumný za

⁽⁶⁰⁾ Rozsudky Soudu ze dne 6. března 2002, Diputación Foral de Álava v. Komise, viz pozn. 17 bod 35 výše, a ze dne 21. října 2004, Lenzing v. Komise (T-36/99, Sb. rozh. s. II-3597 bod 132).

⁽⁶¹⁾ Rozsudek Soudu ze dne 11. července 2002, HANSA v. Komise (T-152/99, Sb. rozh. s. II-3049 bod 158).

⁽⁶²⁾ Rozsudek ze dne 29. září 2000, CETM v. Komise, viz pozn. 42 bod 49 výše.

⁽⁶³⁾ Viz pozn. 34 výše.

⁽⁶⁴⁾ Rozsudek ze dne 13. února 2003, Španělsko v. Komise, viz pozn. 51 body 52 a 53 výše, rozsudek ze dne 6. března 2002, Diputación Foral de Álava v. Komise viz pozn. 17 bod 60 výše a výše uvedené soudní rozhodnutí. Toto soudní rozhodnutí ostatně Komise uvedla ve svém sdělení ze dne 10. prosince 1998 o používání pravidel státních podpor na opatření přímého zdanění podnikatelské činnosti (Viz pozn. 30 výše).

účelem zajištění účinnosti daňového systému odpisování majetku pronajatého nebo poskytnutého k užívání a musí být tedy považován jako vlastní tomuto systému ⁽⁶⁵⁾.

(136) Režim zavedený článkem 39 CA ODZ naopak nelze odůvodnit povahou a ekonomikou francouzského systému odpisování majetku pronajatého nebo poskytnutého k užívání. I když jsou výjimky z původně stanovené horní hranice odpisování podle čl. 39 C druhého pododstavce ODZ přijatelné, měly by se tyto výjimky zakládat pouze na podmínkách, jejichž splnění by mohlo zabránit financování tohoto majetku za účelem daňové optimalizace prostřednictvím transparentních daňových entit, jako jsou HZS.

(137) Na jednu stranu, podmínku omezení rozsahu použití dotčené výjimky na financování majetku, který lze odpisovat po dobu nejméně osmi let, nelze jednotlivě ani ve spojení s dalšími schvalovacími podmínkami odůvodnit z pohledu cíle, který sledují francouzské orgány. Ty ostatně v rámci tohoto správního řízení neposkytly žádné vysvětlení, proč si s přihlédnutím ke sledovanému cíli boje proti daňovým únikům zvolily omezení této výjimky na majetek s touto dobou odpisování.

(138) Na druhou stranu, jak již bylo konstatováno výše, jedna z podmínek k udělení ministerské výjimky pro operaci financování, a to podmínka zaměřená na existenci hospodářského a sociálního významu zejména v oblasti zaměstnanosti, ponechává vnitrostátním orgánům prostor pro uvážení. Tato podmínka ostatně nemá žádnou spojitost s cílem sledovaným Francií v boji proti daňovým únikům. Tento sociální cíl každopádně sám o sobě nedokáže zabránit označení dotčeného režimu za podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy, jelikož tento článek nerozlišuje mezi příčinami či cíli státních intervencí, ale rozhoduje o nich se zřetelem na jejich účinky ⁽⁶⁶⁾. Dříve již bylo ostatně souzeno, že by čl. 87 odst. 1 Smlouvy pozbyl významu, pokud by z důvodů týkajících se vytvoření nebo zachování pracovních zvláštní opatření nebyla označena za státní podporu, jelikož většina podpor byla udělena ve snaze vytvořit a zachovat pracovní místa ⁽⁶⁷⁾.

(139) Francouzské orgány v této souvislosti rovněž upozorňují, že daňový režim podle článku 39 CA ODZ umožnil modernizaci a konsolidaci námořního loďstva. Air France obdobně uvádí, že tento režim napomáhá obnovit její flotilu, což bylo nutné vzhledem ke změně norem životního prostředí. Kromě toho, že tyto odkazy potvrzují uvážení Komise ohledně selektivní povahy tohoto režimu, nelze se domnívat, že sledování cílů hospodářské nebo průmyslové politiky může zabránit tomu, aby byl na selektivní opatření použit čl. 87 odst. 1 Smlouvy ⁽⁶⁸⁾. V podobné souvislosti bylo již ostatně souzeno, že režim stanovující preferenční úrokové sazby na úvěry, které byly poskytnuty na nákup vozidel nebo na jejich pronájem s kupní opcí, ve prospěch fyzických osob, malých a středních podniků, místních veřejných organizací a místních organizací poskytujících veřejné služby je podpora a že nemůže být odůvodněn okolností, že bylo cílem tohoto opatření umožnit obnovu průmyslového vozového parku ve Španělsku ve snaze o ochranu životního prostředí a bezpečnost na silnicích ⁽⁶⁹⁾.

(140) Všechny důvody obecného zájmu, které by mohly být cílem nebo důsledkem snah dotčeného režimu, a to zaměstnanost, obnova nebo konsolidace dotčených lodí nebo letounů, i když jsou oprávněné, nejsou odůvodněny povahou a ekonomikou dotčeného daňového systému a nemají ani žádný účinek, co se týče označení tohoto režimu za státní podporu s přihlédnutím k čl. 87 odst. 1 Smlouvy.

(141) Komise se rovněž domnívá, že je za účelem použití čl. 87 odst. 1 Smlouvy lhotejně, že režim článku 39 CA ODZ zvýhodňuje své příjemce méně, než tomu bylo u režimu podílů na vlastnictví lodí, jelikož Komise musí hodnotit režim projednávaný v tomto případě v době jeho provádění ⁽⁷⁰⁾.

(142) Z výše uvedeného vyplývá, že je Komise toho názoru, že režim podle článku 39 CA ODZ není odůvodněn povahou a ekonomikou dotčeného daňového systému, a že jeho selektivní povaha tudíž nemůže být zpochybněna.

⁽⁶⁵⁾ Komise se domnívá, že je nutné se odkazovat na obdobný rozsudek ze dne 29. dubna 2004, *Gil Insurance e.a.* (C-308/01, Sb. rozh. s. I-4777 bod 74 a následující), v němž Soudní dvůr považoval opatření, jehož cílem byl boj proti manipulování s cenami za půjčení nebo prodej přístrojů a s nimi spojeným pojištěním ve snaze o dosažení zisku z rozdílu mezi běžnou sazbou daně z pojistného a sazbou DPH, za odůvodněné povahou a ekonomikou vnitrostátního systému daně z pojištění.

⁽⁶⁶⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 29. dubna 2004, *Nizozemsko v. Komise* (C-159/01, Sb. rozh. s. I-4461 bod 51) a výše uvedené soudní rozhodnutí.

⁽⁶⁷⁾ Co se týče selektivních osvobození od příspěvků sociálního zabezpečení, viz rozsudek Soudního dvora ze dne 2. července 1974, *Itálie v. Komise* (173/73, Sb. rozh. s. 709 body 27 a 28). Viz rovněž rozsudky ze dne 29. září 2000, *CETM v. Komise*, viz pozn. 42 bod 53 výše a ze dne 6. března 2002, *Diputación Foral de Álava e.a. v. Komise* (T-127/99, Sb. rozh. s. II-1275 bod 168).

⁽⁶⁸⁾ Viz, například, rozsudek ze dne 6. března 2002, *Diputación Foral de Álava v. Komise*, viz pozn. 17 bod 51 výše.

⁽⁶⁹⁾ Rozsudek *CETM v. Komise*, viz pozn. 42 bod 53 výše a rozsudek Soudního dvora ze dne 26. září 2002, *Španělsko v. Komise* (C-351/98, Sb. rozh. s. I-8031).

⁽⁷⁰⁾ V tomto směru viz rozsudky Soudního dvora ze dne 7. června 1988, *Řecko v. Komise* (57/86, Sb. rozh. s. 2855 bod 10) a ze dne 8. listopadu 2001, *Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, viz pozn. 40 bod 41 výše) a výše uvedené soudní rozhodnutí.

Podmínky ovlivňování obchodu mezi členskými státy a narušování hospodářské soutěže

(143) Jak již bylo konstatováno výše, příjemci v daňovém režimu podle článku 39 CA ODZ jsou na jedné straně hospodářské subjekty působící v odvětvích dopravy a průmyslu a na druhé straně členové HZS financující majetek spojený s těmito odvětvími, kterými jsou převážně finanční ústavy. Všechny tyto subjekty působí na trzích Společenství ve výše uvedených odvětvích.

(144) Je nutné v této souvislosti připomenout, že podpora zaměřená na osvobození podnikatelského subjektu od nákladů, které by jinak musel nést v rámci svého běžného provozu nebo své běžné činnosti v zásadě narušují hospodářskou soutěž⁽⁷¹⁾. Bylo již totiž souzeno, že každé poskytnutí podpory podniku, který vykonává svou činnost na trhu Společenství, může způsobit narušování hospodářské soutěže a ovlivnit obchod mezi členskými státy⁽⁷²⁾.

(145) Komise se v projednávané věci s přihlédnutím k povaze a k mezinárodnímu rozměru dotčených odvětví domnívá, že dotčená podpora posiluje postavení subjektů z těchto odvětví, které se účastní vnitrostátního obchodu a obchodu uvnitř Společenství.

(146) Příjemci v dotčeném režimu tak mají zvýhodněné postavení oproti své vnitrostátní konkurenci⁽⁷³⁾ i oproti konkurenci jiných členských států, která nemůže mít prospěch z tohoto režimu z toho důvodu, že nefinancuje nebo nepoužívá majetek způsobilý podle tohoto režimu nebo že nepodléhá zdanění ve Francii.

(147) V tomto posledním bodě je pravda, že z formálního hlediska nebrání hospodářským subjektům jiných členských států, než je Francie, žádná právní překážka ve financování a používání majetku, jehož se týká článek 39 CA ODZ, je nepopíratelné, že dotčený režim v praxi zvýhodňuje subjekty, které mají daňové sídlo ve Francii. V tomto ohledu je patřičné uvést, že všechny zúčastněné strany, příjemci v dotčeném režimu, které předložily své připomínky v rámci formálního vyšetřovacího řízení, jsou společnosti založené podle francouzského práva. Je rovněž vhodné připomenout, že co se týče odvětví především dotčeného zkoumaným daňovým předpisem, a to námořní dopravy, samy francouzské orgány upozornily, že snahou přijetí tohoto předpisu je ukončit stagnaci

počtu obchodních lodí registrovaných ve Francii a snížit daňové výdaje. Je také patřičné v této souvislosti připomenout, že zpráva senátu č. 143⁽⁷⁴⁾ uvádí, že tento režim je „prostředek ke zvýhodnění statků vyráběných na vnitrostátním území nebo financování realizovaného ve prospěch francouzských uživatelů“.

(148) V důsledku toho, aniž by bylo na místě přistupovat k hospodářské analýze skutečné situace dotčených trhů⁽⁷⁵⁾, a s přihlédnutím k tomu, že daňový režim zavedený Francií posiluje postavení hospodářských subjektů, které z něj mají prospěch oproti konkurenčním subjektům v obchodu uvnitř Společenství, se Komise domnívá, že tento režim ovlivňuje obchod mezi členskými státy a narušuje hospodářskou soutěž mezi těmito subjekty.

(149) Se zřetelem na všechna předcházející uvážení se Komise domnívá, že režim článku 39 CA ODZ zakládá podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy.

2. Kvantitativní vyjádření a rozdělení podpory mezi příjemce

(150) Již bylo konstatováno, že daňové zvýhodnění vyplývající z použití článku 39 CA ODZ spočívá ve zrušení horní hranice daňových odpisů, ve zvýšení koeficientu odpisování o jeden bod a v případném osvobození od daně ze zisku z převodu.

(151) Výše podpory pro každou leasingovou operaci odpovídá rozdílu mezi současnými hodnotami daně odvedené v průběhu celkové doby odpisování, s přihlédnutím ke zvýšení koeficientu odpisování o jeden bod, a hodnotami, které by byly výsledkem použití ustanovení čl. 39 C druhého pododstavce ODZ, přičemž je k tomuto rozdílu nutné přičíst případné osvobození z daně ze zisku z převodu⁽⁷⁶⁾. Tato výše je určena pro každou leasingovou operaci způsobem stanoveným v odstavcích 46 a 47 daňových pokynů č. 120⁽⁷⁷⁾ za účelem postoupení části celkového zvýhodnění uživateli.

(152) Co se týče přesného rozdělení celkového zvýhodnění přijatého při použití článku 39 CA ODZ, členové HZS – přírodní příjemci – jsou povinni postoupit alespoň dvě třetiny tohoto zvýhodnění uživateli dotčeného majetku. V rámci

⁽⁷¹⁾ Viz rozsudek ze dne 19. září 2000, *Allemagne v. Komise* (C-156/98, Sb. rozh. s. I-6857 bod 30) a výše uvedené soudní rozhodnutí.

⁽⁷²⁾ Viz zejména rozsudek Soudního dvora ze dne 17. září 1980, *Philip Morris v. Komise* (730/79, Sb. rozh. s. 2671 body 11 a 12) a rozsudek ze dne 30. dubna 1998, *Vlaams Gewest v. Komise*, viz pozn. 54 body 48 až 50 výše).

⁽⁷³⁾ Budiž připomenuto, že podnik příjemce se nemusí nutně sám účastnit obchodu uvnitř Společenství. Jestliže totiž členský stát poskytuje podporu nějakému podniku, vnitrostátní činnost tím může být zachována nebo rozšířena s tím důsledkem, že šance podniků založených v jiných členských státech proniknout na trh tohoto státu se tím snižují. Posílení podniku, který se dosud neúčastnil obchodu uvnitř Společenství, ho také může dostat do postavení, které mu umožní proniknout na trh jiného členského státu. (V tomto smyslu viz zejména rozsudek ze dne 7. března 2002, *Itálie v. Komise*, Sb. rozh. s. I-2289 bod 84).

⁽⁷⁴⁾ Viz pozn. 34 výše.

⁽⁷⁵⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 29. dubna 2004, *Itálie v. Komise* (C-372/97, Sb. rozh. s. I-3679 body 44 a 45) a co se týče protiprávní povahy dotčeného režimu, 153. až 155. bod odůvodnění.

⁽⁷⁶⁾ Viz sdělení Komise o používání pravidel státních podpor na opatření přímého zdanění podnikatelské činnosti (Viz pozn. 30 bod 35 výše).

⁽⁷⁷⁾ Viz pozn. 35 výše.

každé leasingové operace je však přesná výše zvýhodnění, která má být postoupena uživateli, určena při udělení výjimky v souladu s ustanoveními článku 39 CA ODZ.

3. Označení režimu za protiprávní podporu

(153) V souladu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy je členský stát povinen oznámit každý záměr poskytnout nebo upravit podpory. Dotyčný členský stát neprovede zamýšlená opatření, dokud toto řízení nedospělo ke konečnému rozhodnutí.

(154) V projednávané věci francouzské orgány v dopise ze dne 17. března 1998 (A/32232) informovaly Komisi o zavedení předpisu omezujícího odpisování pronajatého majetku s cílem bojovat proti využívání tohoto mechanismu pouze za účelem daňové optimalizace a stanovujícího výjimku z tohoto omezení. V tomto dopise francouzské orgány uvádějí, že tento předpis nezakládá státní podporu, která by měla být předmětem předběžného oznámení Komisi podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy.

(155) Komise se domnívá, že tento dopis nemůže být za těchto okolností považován za oznámení ve smyslu čl. 88 odst. 3 Smlouvy. Jen pro úplnost, Komise zdůrazňuje, že tento dopis nedodržel formální pravidla zmíněná v dopise Komise členským státům SG (81) 12740 ze dne 2. října 1981, jenž byl v té době v platnosti. Francie tedy jednala protiprávním způsobem, když dala provádět režim podpory, a to z důvodu porušení čl. 88 odst. 3 Smlouvy.

4. Slučitelnost režimu podpory se společným trhem

(156) Jelikož dotčený daňový režim zakládá státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy, je na místě prozkoumat jeho případnou slučitelnost ve světle výjimek stanovených v odstavcích 2 a 3 tohoto článku. V tomto ohledu je nutné připomenout, že skuteční příjemci v dotčeném režimu podle informací předaných francouzskými orgány jsou z odvětví námořní, letecké a železniční dopravy a v menším počtu z průmyslového odvětví ⁽⁷⁸⁾. Tito příjemci jsou také z odvětví financí, protože členové HZS jsou převážně finanční ústavy.

(157) Co se týče výjimek stanovených v čl. 87 odst. 2 Smlouvy, týkajících se podpor sociální povahy poskytovaných individuálním spotřebitelům, podpor určených k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi a podpor poskytovaných hospodářství určitých oblastí Spolkové republiky Německo, postačuje uvést, že v této souvislosti nejsou patřičné bez ohledu na totožnost příjemců v dotčeném režimu.

(158) Co se týče výjimky podle čl. 87 odst. 3 písm. b) Smlouvy, postačuje uvést, že dotčený daňový režim nezakládá velký projekt společného evropského zájmu a nesnaží se napravit vážnou poruchu ve francouzském hospodářství. Stejně tak není určen na pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví ve smyslu výjimky čl. 87 odst. 3 písm. d) Smlouvy.

(159) Komise v tomto ohledu informuje, že ani francouzské orgány ani zúčastněné strany se na výše uvedené výjimky v průběhu správního řízení neodvolaly.

(160) Šetření výjimek podle čl. 87 odst. 3 písm. a) a c) Smlouvy vyžaduje analýzu jednotlivých dotčených odvětví.

Slučitelnost podpůrných opatření v letecké dopravě

(161) Co se týče výjimky čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy, která povoluje podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých činností, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem, se Komise domnívá, že nic nedovoluje považovat podpory poskytované odvětví letecké dopravy při použití dotčeného režimu za slučitelné se společným trhem. Žádnou z výjimek v tomto ohledu stanovených v obecných zásadách Komise týkajících se použití článků 92 a 93 Smlouvy a článku 61 Smlouvy o EHS na státní podpory v odvětví letecké dopravy ⁽⁷⁹⁾ nelze v projednávané věci použít.

(162) Je nutné poznamenat, že Komise výjimečně povoluje určité podpory v letecké dopravě:

a) na základě pokynů k vnitrostátní regionální podpoře z roku 1998, pozměněných v roce 2000 ⁽⁸⁰⁾, pro letecké linky s odletem z nejvzdálenějších regionů s cílem vyrovnání nárůstu nákladů vyplývajících ze stálých nevýhod těchto regionů, uvedených v čl. 299 odst. 2 Smlouvy;

b) na základě pokynů Společenství pro financování letišť a pro státní podpory na zahájení činnosti pro letecké společnosti s odletem z regionálních letišť ⁽⁸¹⁾, pro nové letecké linky s odletem z regionálních letišť, pro která je charakteristický roční provoz méně než 5 milionů cestujících, do výše 30 % nákladů spojených pouze se zahájením činnosti v prvních třech letech (40 % těchto nákladů v prvních třech letech pro regionální letiště v regionech znevýhodněných ve smyslu pokynů).

⁽⁷⁹⁾ Úř. věst. C 350, 10.12.1994, s. 5.

⁽⁸⁰⁾ Úř. věst. C 258, 9.9.2000, s. 5.

⁽⁸¹⁾ Úř. věst. C 312, 9.12.2005, s. 1.

⁽⁷⁸⁾ Viz tabulka u 17. bodu odůvodnění.

(163) S přihlédnutím k výše uvedenému Komise souhlasí, že Francie do výpočtu podpor nezahrnuje výši podpor souvisejících případně:

- a) s letouny soustavně používanými na leteckých trasách s odletem z nejvzdálenějších regionů, pokud může dokázat, že údržba těchto letounů je prováděna v tomto regionu a že podpory jsou nižší než zjištěné nárůsty nákladů;
- b) a s letouny používanými na nových leteckých trasách s odletem z regionálního letiště do uvedené výše způsobilých nákladů, pokud tyto linky nejsou v dotčeném období předmětem smlouvy o veřejných službách s finanční náhradou podle článku 4 nařízení Rady (EHS) č. 2408/92 ze dne 23. července 1992 o přístupu leteckých dopravců Společenství na letecké trasy uvnitř Společenství ⁽⁸²⁾.

(164) Ve všech ostatních případech jsou podpory poskytované podnikům letecké dopravy při použití dotčeného režimu neslučitelné se smlouvou.

Slučitelnost podpůrných opatření v námořní dopravě

(165) S použitím čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy určují obecné zásady z roku 1997 a dále z roku 2004 ⁽⁸³⁾ režimy státních podpor, které mohou být povoleny, aby podpořily zájmy podniků námořní dopravy Společenství oproti konkurenci třetích zemí při sledování obecných cílů, a to:

- zachovat pracovní místa ve Společenství (na moři i na souši),
- zlepšit bezpečnost,
- chránit námořní know-how ve Společenství a rozvíjet námořní kvalifikaci.

(166) Se zřetelem na výše uvedené cíle povolují obecné zásady Společenství z roku 1997 a 2004 určitá daňová opatření ve prospěch námořních společností ve snaze zlepšit jejich konkurenceschopnost (oddíl 3.1).

(167) Tímto se připomíná, že cílem státních podpor v rámci společné politiky námořní dopravy je napomoci konkurenceschopnosti loďstva Společenství na světovém trhu. V důsledku toho musí režimy daňových úlev obecně

vyžadovat, aby existovala spojitost s loďstvem plujícím pod vlajkou Společenství.

(168) Zvýhodnění poskytované těmito režimy musí navíc zvýhodňovat rozvoj námořní dopravy a zaměstnanost v tomto odvětví v zájmu Společenství. V důsledku toho musí být uvedená daňová zvýhodnění přísně omezena na činnost námořní dopravy. Pokud tedy společnost námořní dopravy vykonává rovněž jinou podnikatelskou činnost, je nutné vést oddělené účetnictví těchto dvou činností, aby se zabránilo „přelévání“ do činnosti, která nesplňuje definici námořní dopravy.

(169) Nelze popřít, že se dotčený režim snaží zvýhodňovat financování lodí plujících pod francouzskou vlajkou a zaměřuje se na rozvoj a zaměstnanost odvětví námořní dopravy.

(170) Podpory poskytované při použití dotčeného režimu také usnadňují financování lodí a přispívají tak k obnově loďstva Společenství. Komise v tomto ohledu sdílí názor francouzských orgánů, podle něhož dotčené podpory přispívají ke konsolidaci loďstva plujícího pod francouzskou vlajkou a k jeho modernizaci ⁽⁸⁴⁾. Především souhlasí s argumentem, podle něhož tento režim přispívá k zachování zaměstnanosti v odvětví námořní dopravy Společenství na moři i na souši, a to zejména z důvodu mechanismu schvalování výjimek, který podřizuje použití dotčeného režimu povinnosti zřídit na území Společenství středisko strategického rozhodování ve věcech řízení činností námořní dopravy a řízení lodí a který přihlíží k důvodům spojeným se zaměstnaností ⁽⁸⁵⁾. Tyto prvky ostatně potvrzuje několik loďařů, zúčastněných stran, kteří zdůrazňují důležitost dotčeného režimu, jenž umožňuje kompenzovat vyšší náklady na francouzské posádky, zajistit zachování vysoce kvalifikovaných pracovních míst v námořní dopravě a přispět k zachování či dokonce k rozvoji loďstva plujícího pod vlajkou členského státu ⁽⁸⁶⁾. Komise však upřesňuje, že při použití obecných zásad Společenství z roku 2004, pokud se jedná o remorkéry nebo plovoucí bagry, nelze poskytované podpory považovat za slučitelné se společným trhem, pokud alespoň 50 % jejich roční činnosti neodpovídá definici námořní dopravy ⁽⁸⁷⁾.

(171) S přihlédnutím k výše uvedenému je tedy možné daňový režim článku 39 CA ODZ, pokud odpovídá oddílu 3.1 obecných zásad Společenství z roku 2004, považovat za prospěšný pro odvětví námořní dopravy a slučitelný s cíli stanovenými v použitelných obecných zásadách.

⁽⁸²⁾ Úř. věst. L 240, 24.8.1992, s. 8.

⁽⁸³⁾ Viz pozn. 12 výše. Komise v tomto ohledu informuje, že slučitelnost protiprávně poskytovaných podpor musí být hodnocena ve světle základních pravidel stanovených ve všech nástrojích platných ke dni jejich poskytování (V tomto ohledu viz sdělení Komise o určení pravidel hodnocení protiprávních státních podpor, Úř. věst. C 119, 22.5.2002, s. 22). I kdyby tedy podpůrná opatření s použitím článku 39 CA ODZ byla poskytována až po nabytí platnosti obecných zásad Společenství o státní podpoře v námořní dopravě z roku 2004, byly by použitelné pouze tyto obecné zásady. Příslušná pravidla však nebyla změněna, kromě remorkérů a plovoucích bagrů (Viz 170. bod odůvodnění níže).

⁽⁸⁴⁾ Viz 38. bod odůvodnění.

⁽⁸⁵⁾ Viz 25. a 26. bod odůvodnění.

⁽⁸⁶⁾ Viz 57. bod odůvodnění.

⁽⁸⁷⁾ Viz v tomto ohledu dvanáctý až šestnáctý pododstavec čl. 3 odst. 1 obecných zásad o státní podpoře v námořní dopravě z roku 2004, jak je uvedeno v pozn. 12 výše.

(172) Aby bylo možné využívat výjimku podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy, musí poskytované podpory přesně odpovídat sledovanému cíli a nesmí narušovat podmínky obchodu v rozporu se společným zájmem.

(173) V tomto ohledu francouzské orgány zaměřily svou pozornost na pravidlo omezení podpor stanovené v bodě 11 obecných zásad Společenství z roku 2004, podle nichž: „Maximální přijatelná úroveň podpory je odpuštění daně a příspěvků na sociální pojištění námořníků a snížení daně z obrátu námořních společností. Aby se zabránilo narušování hospodářské soutěže, nelze poskytnout vyšší zvýhodnění jinými podpůrnými systémy. V důsledku toho, i když každý podpůrný systém oznámený členským státem je zkoumán v závislosti na svých přínosech, Komise se domnívá, že celková výše podpory ve formě přímých plateb v souladu s body 3, 4, 5 a 6 nesmí překročit celkovou výši daní a příspěvků na sociální zabezpečení odváděných z činností námořní dopravy a za námořníky“. Pro zavedení tohoto ustanovení budou francouzské orgány muset ověřit, že roční podpory, které byly loďaři poskytovány na základě tohoto režimu, v součtu s podporami poskytovanými na základě všech režimů podpor zahrnutých v sekcích 3 až 6 obecných zásad Společenství z roku 1997 a 2004, a to zejména systém paušálního zdanění na základě tonáže pro námořní společnosti⁽⁸⁸⁾ a osvobození od příspěvků na sociální pojištění a od platby daně z podnikání v námořní dopravě, nepřekračují pro téhož loďaře celkovou výši daní, poplatků a příspěvků na sociální pojištění, které by jinak byly odváděny z činností námořní dopravy a z námořníků. Každá položka, která by převyšovala celkovou uvedenou částku, je neslučitelná se společným trhem a musí být navržena.

(174) V důsledku toho se Komise domnívá, že podpory poskytované podnikům námořní dopravy při použití režimu zavedeného článkem 39 CA ODZ, jsou slučitelné s čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy, s výhradou podmínek uvedených v 172. a 173. bodu odůvodnění.

Slučitelnost podpůrných opatření v železniční dopravě

(175) Komise se domnívá, že výjimky stanovené v čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy, pokud jde o rozvoj určitých oblastí, nelze použít na dotčený režim, pokud je zaměřen na financování majetku odvětví železniční dopravy. Komise však zkoumala slučitelnost tohoto režimu a výše uvedeného opatření s čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy.

(176) Se zřetelem k historické situaci železničních podniků a k poklesu podílu železniční dopravy na trhu, je nutné urychlit proces obnovy vozového parku, aby bylo možné čelit konkurenci ostatních druhů dopravy. Je nutné

vyvinout větší a rychlejší úsilí o modernizaci a/nebo obnovu vozového parku, aby se zabránilo dalšímu poklesu podílu železniční dopravy na trhu v porovnání s ostatními druhy dopravy, které jsou méně udržitelné a více škodí životnímu prostředí.

(177) Komise se domnívá, že výměna vozového parku je slučitelná se společnou politikou posílení interoperability. Výměna vozového parku také přispívá k bezpečnosti a k modernizaci služeb z hlediska přesnosti, spolehlivosti a rychlosti. Jelikož je výměna vozového parku zásadním prvkem politiky posílení rozvoje odvětví železniční dopravy, Komise se domnívá, že navrhovaná opatření nejsou v rozporu se společným zájmem.

(178) V důsledku toho se Komise domnívá, že podpory poskytované železničním podnikům při použití režimu zavedeného článkem 39 CA ODZ jsou slučitelné s čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy.

Slučitelnost podpůrných opatření v průmyslu

(179) Co se týče výjimky stanovené v čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy, která povoluje podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem, je nutné poznamenat, že žádný prvek tohoto režimu nedovoluje považovat podpory poskytované průmyslovému odvětví při použití tohoto režimu za slučitelné se společným trhem.

(180) Komise však zároveň nemůže vyloučit předpoklad, podle něhož by byl určitý majetek z průmyslového odvětví, financovaný s použitím článku 39 CA ODZ, v souladu s podmínkami předepsanými v pokynech k vnitrostátní regionální podpoře⁽⁸⁹⁾, a to zejména že investice jsou realizovány v oblasti způsobilé podle čl. 88 odst. 3 písm. a) nebo c) Smlouvy a že podíl příjemců dotčeného financování dosahuje nejméně 25 %. Hranice výše regionálních podpor se každopádně musí dodržovat za předpokladu, že byl podnik příjemcem několika dotčených podpor a schválených regionálních podpor.

(181) S výhradou těchto podmínek se Komise domnívá, že podpůrná opatření takto poskytovaná v tomto odvětví jsou slučitelná se společným trhem.

Slučitelnost podpůrných opatření ve finančním odvětví

(182) Co se týče finančního odvětví, Komise se domnívá, že výjimky, které nenáleží do výše uvedených odvětví, nemají být hodnoceny z hlediska slučitelnosti podpůrných opatření ve prospěch členů HZS se společným trhem.

⁽⁸⁸⁾ Rozhodnutí Komise K(2003) 1476 v konečném znění ze dne 13. května 2003 – Státní podpora N 737/02.

⁽⁸⁹⁾ Úř. věst. C 74, 10.3.1998, s. 9.

(183) S přihlédnutím k celkovému charakteru operace financování formou leasingu se však Komise domnívá, že pokud lze podpůrná opatření v námořním, leteckém a železničním odvětví a také v průmyslovém odvětví prohlásit za slučitelná se společným trhem, bude tomu tak nejen vůči uživatelům předmětného majetku, ale také vůči členům dotyčných HZS. Je totiž důležité nepenalizovat členy HZS z toho důvodu, že nepatří k výše uvedeným odvětvím, jelikož jejich zprostředkování bylo nezbytné k uskutečnění předmětných operací financování a k tomu, aby uživatelé mohli mít prospěch z výše uvedených výjimek. Komise se domnívá, že tuto analýzu podporuje skutečnost, že přesná část celkového zvýhodnění, jež má být postoupena uživateli a která představuje nejméně 2/3 celkového zvýhodnění v souladu s článkem 39 CA ODZ, vyplývá z obchodního jednání mezi členy HZS a uživateli, na což upozorňovaly francouzské orgány. Tato okolnost totiž dosvědčuje, že v souladu s pravidly hodnocení slučitelnost výše uvedených podpůrných opatření si členové HZS ponechají pouze část celkového zvýhodnění nezbytného k dosažení sledovaného cíle.

5. Navrácení podpory

(184) Komise připomíná, že každá podpora, jež je považována za neslučitelnou se společným trhem a je poskytována v souladu s dotčeným režimem, musí být nahrazena s použitím čl. 14 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy [nyní článek 88 Smlouvy] ⁽⁹⁰⁾.

(185) Ve smyslu výše uvedeného čl. 14 odst. 1 „Komise nebude vyžadovat navrácení podpory, pokud by to bylo v rozporu s obecnými zásadami práva Společenství“. V tomto ohledu bylo souzeno, že Komise je z moci úřední povinna vzít v úvahu výjimečné okolnosti, které by v souladu s citovaným čl. 14 odst. 1 odůvodnily, že nenařídí, aby byly protiprávně poskytnuté podpory navraceny, pokud by toto navrácení bylo v rozporu s obecnou zásadou práva Společenství ⁽⁹¹⁾.

(186) V této souvislosti je na místě připomenout, že základní požadavek právní jistoty má zajistit předvídatelnost právních situací a vztahů týkajících se práva Společenství a tudíž brání tomu, aby Komise dlouhodobě odkládala výkon svých pravomocí ⁽⁹²⁾.

⁽⁹⁰⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽⁹¹⁾ Viz rozsudek ze dne 24. listopadu 1987, RSV v. Komise, viz pozn. 24 výše.

⁽⁹²⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 24. září 2002, Falck e Acciaierie di Bolzano v. Komise (C-74/00 P a C-75/00 P, Sb. rozh. 2002, s. I-7869 bod 140).

(187) V projednávané věci, i když se nelze domnívat, že byla porušena zásada oprávněného očekávání ⁽⁹³⁾, je Komise z pohledu velmi zvláštních okolností projednávané věci případu toho názoru, že zásada právní jistoty nebyla vůči příjemcům v dotčeném režimu dodržena.

(188) Komise se totiž domnívá, že existují určité výjimečné indicie, které umožňují uvažovat, že se Komise opozdila ve výkonu svých pravomocí, pokud jde o šetření zde dotčeného režimu a že příjemci v tomto režimu byli uvedeni v omyl, co se týče jeho řádnosti.

(189) Je nutné připomenout, že v dopise ze dne 17. března 1998 francouzské orgány Komisi informovaly o existenci mechanismu čl. 39 C druhého pododstavce a článku 39 CA ODZ. Je pravda, že tento dopis nezakládá oznámení ve smyslu čl. 88 odst. 3 Smlouvy ⁽⁹⁴⁾ a že chybějící reakce Komise na tento dopis by tedy sama o sobě mohla zakládat porušení zásady právní jistoty, pokud by zde ustanovení článků 87 a 88 Smlouvy neměla zcela pozbyt své účinnosti. To však neznamená, že by pozornost Komise v tu dobu nebyla zaměřena na dotčený režim ⁽⁹⁵⁾.

(190) V rámci vyšetřování dvou přijatých stížností ve věci podpůrných opatření ve prospěch námořních společností Sea France a BAI se Komise dvakrát dotazovala francouzských orgánů na způsob financování jejich určitých lodí. Ve

⁽⁹³⁾ Komise nepodala takové přesné, bezvýhradné a souhlasné ujištění, které by mohlo vyvolat důvodné naděje francouzských orgánů a/nebo příjemců v dotčeném režimu ohledně jeho řádnosti (co se týče definice zásady oprávněného očekávání, viz rozsudky Soudního dvora ze dne 11. března 1987, Van den Bergh en Jurgens v. Komise, 265/85, Sb. rozh. s. 1155 bod 44 a ze dne 26. června 1990, Sofrimport v. Komise, C-152/88, Sb. rozh. s. I-2477 bod 26; a rozsudky Soudu ze dne 18. ledna 2000, Mehibas Dordtselaan v. Komise, T-290/97, Sb. rozh. s. II-15 bod 59 a ze dne 9. července 2003, Kyowa Hakko Kogyo v. Komise, T-223/00, Sb. rozh. s. II-2553 bod 51; co se týče absence oprávněného očekávání příjemců protiprávně poskytnuté podpory, viz rozsudek Soudního dvora ze dne 11. listopadu 2004, Demesa a Territorio Histórico de Álava v. Komise, C-183/02 P a C-187/02 P, Sb. rozh. s. I-10609 bod 44 a 45 a výše uvedené soudní rozhodnutí).

⁽⁹⁴⁾ Viz 153. až 155. bod odůvodnění.

⁽⁹⁵⁾ Komise informuje, že tato okolnost se neopakovala od nabytí platnosti nařízení č. 659/99 (viz pozn. 90 výše) a nařízení Komise (ES) č. 784/2004 ze dne 21. dubna 2004 o jeho provedení (Úř. věst. L 40, 30.4.2001, s. 1). Ve smyslu těchto dvou nařízení se totiž připomíná povinnost členských států včas informovat o každém záměru o nové podpoře. Praktický postup, zejména používání standardních formulářů, podle nichž musí být tato oznámení v tomto ohledu podána, je jasně určen.

svých odpovědích ze dne 10. července 2000 a ze dne 2. dubna 2003 francouzské orgány jasně uvedly režim článku 39 CA ODZ ⁽⁹⁶⁾ a jasně vložily jeho obsah.

(191) Komise nereagovala na tyto dopisy zaslané francouzskými orgány na její žádost a na popis dotčeného režimu, takže je na místě se domnívat, že se opozdila ve výkonu svých pravomocí, jelikož formální vyšetřovací řízení bylo zahájeno až dne 14. prosince 2004 a současně otázku řádnosti tohoto režimu nevyjasnila.

(192) Co se týče odkazování francouzských orgánů na rozhodnutí Komise ze dne 8. května 2001 o státní podpoře, kterou Francie poskytla společnosti Brittany Ferries ⁽⁹⁷⁾, je nutné poznamenat, že Komise zde uvedla, že v daném případě dotčený režim zakládá obecné opatření, jelikož byl otevřen pro všechna hospodářská odvětví a vycházel z obecného práva. Je sice pravda, že zde dotčený režim byl platný před rokem 1998, avšak je nutné uvést, že tato skutečnost jasně nevyplyvala z odůvodnění tohoto rozhodnutí a že tato okolnost tedy mohla přispět k uvedení příjemců ve zde dotčeném režimu v omyl.

(193) Z toho vyplývá, že spojení výše uvedených prvků může dokázat výjimečnou povahu dotčených okolností v projednávané věci a že za účelem dodržování zásady právní jistoty s ohledem na příjemce v dotčeném režimu odůvodňuje, že má být navrácení podpor omezeno na základě rozlišení podle data jejich poskytnutí.

(194) Komise se tedy domnívá, že Francie nemusí navrátit neslučitelné podpory protiprávně poskytnuté po nabytí platnosti zákona č. 98-546 v roce 1998 v rámci operací financování, v jejichž souvislosti se příslušné vnitrostátní orgány zavázaly, že budou udělovat výhodu režimu podle článku 39 CA ODZ ve smyslu dřívějšího právně závazného aktu ⁽⁹⁸⁾ než rozhodnutí Komise ze dne 14. prosince 2004 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy zveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie dne 13. dubna 2005.

(195) Z každé operace financování, v jejíž souvislosti se příslušné vnitrostátní orgány zavázaly, že budou udělovat výhodu režimu podle článku 39 CA ODZ až ve smyslu pozdějšího právně závazného aktu než výše uvedené zveřejnění, bude neslučitelná podpora od příjemců vymáhána. V této souvislosti se bude přihlížet ke konečné výši zvýhodnění, kterou si ponechali členové HZS, a k výši postoupené uživateli ⁽⁹⁹⁾. V případě částečné slučitelnosti podpory, pokud se jedná o uživatele dotčeného majetku, bude částka, která má být nahrazena ze strany členů HZS určena ve stejném poměru, který byl použit pro postoupení části zvýhodnění uživateli majetku.

(196) Komise se domnívá, že je nutné v této souvislosti upřesnit, že skutečnost, že daňová a právní rizika nesená členy HZS mohla být v určitých případech smluvně přenesena na uživatele majetku, není v rozporu se zásadou, podle níž je cílem, který Komise sleduje při vyžadování případného navrácení protiprávní podpory, připravit jednotlivé příjemce o zvýhodnění, které měli na svém trhu oproti svým konkurentům a navrátit situaci do stavu před poskytnutím uvedené podpory. Na formě, kterou byla podpora poskytnuta může záviset pouze uskutečnění tohoto cíle, přičemž jeho uskutečnění nemůže záviset na smluvních ujednáních příjemců podpory ⁽¹⁰⁰⁾.

VIII. ZÁVĚR

(197) Komise konstatuje, že Francie protiprávně zavedla režim podpor podle článku 39 CA ODZ, přičemž porušila čl. 88 odst. 3 Smlouvy.

(198) V důsledku toho musí Francie přijmout veškerá nutná opatření k navrácení podpor, s výjimkou těch, u nichž se příslušné vnitrostátní orgány zavázaly, že je budou udělovat ve smyslu právně závazného aktu platného před rozhodnutím Komise o zahájení formálního vyšetřovacího řízení zveřejněného v Úředním věstníku Evropské unie dne 13. dubna 2005, s výjimkou těch, které se týkají majetku v odvětví železniční dopravy, a, co se týče ostatních operací, po odpočtu maximální přijatelné výše podpory ve smyslu platných odvětvových pravidel ve věci státních podpor a s přihlédnutím k podporám poskytnutým z jiného titulu. Těmito odvětvovými pravidly jsou obecné zásady Společenství o státních podporách v námořní dopravě z roku 1997 a z roku 2004, pokyny k vnitrostátní regionální podpoře z roku 1998, pozměněné v roce 2000, a pokyny Společenství pro financování letišť a pro státní podpory na zahájení činnosti pro letecké společnosti s odletem z regionálních letišť z roku 2005 a pro financování velkých investičních projektů v průmyslovém odvětví, pokyny k vnitrostátní regionální podpoře.

(199) Je nutné přistoupit k navrácení ze strany příjemců výše uvedených neslučitelných podpor, které se příslušné vnitrostátní orgány zavázaly poskytovat až ve smyslu pozdějšího právně závazného aktu než výše uvedené zveřejnění, a to v souladu se 151., 152. a 194. až 196. bodem odůvodnění.

(200) V případech poskytnutí těchto podpor Komise žádá Francii, aby jí zaslala příložený formulář týkající se vývoje postupu navrácení podpor a aby vypracovala seznam příjemců podléhajících navrácení těchto podpor.

⁽⁹⁶⁾ Viz pozn. 16 výše.

⁽⁹⁷⁾ Viz pozn. 15 výše.

⁽⁹⁸⁾ V tomto smyslu viz rozsudek Soudu ze dne 14. ledna 2004, Fleuren Compost v. Komise, T-109/01, Sb. rozh. s. II-127 bod 74 a následující.

⁽⁹⁹⁾ Viz 150. až 152. bod odůvodnění.

⁽¹⁰⁰⁾ V tomto smyslu a obdobně viz rozsudek Soudního dvora ze dne 10. června 1993, Komise v. Řecko (C-183/91, Sb. rozh. s. I-3131 bod 16 *in fine*).

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Režim podle článku 39 CA obecného daňového zákoníku, který Francie zavedla v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy, je neslučitelný se společným trhem, s výjimkou opatření podle článku 2.

Článek 2

Podpůrná opatření poskytovaná ve smyslu režimu uvedeného v článku 1 jsou slučitelná se společným trhem:

- 1) v odvětví námořní dopravy a v odvětví letecké dopravy do maximální výše podpory, kterou podle jednotlivých případů umožňují obecné zásady Společenství o státní podpoře v námořní dopravě či obecné zásady použitelné v odvětví letecké dopravy, s přihlédnutím k podporám poskytnutým v dotyčném období;
- 2) v odvětví železniční dopravy a
- 3) v průmyslovém odvětví do maximální výše podpory, kterou umožňují pokyny k vnitrostátní regionální podpoře.

S přihlédnutím ke globálnímu charakteru operace financování s použitím uvedeného režimu jsou podpůrná opatření v odvětvích námořní, letecké a železniční dopravy a v průmyslovém odvětví, která lze prohlásit za slučitelná se společným trhem, jsou s ním slučitelná nikoliv pouze co se týče uživatelů předmětného majetku, ale rovněž co se týče subjektů finančního odvětví, dotyčných členů HZS.

Článek 3

Francie ukončí režim podpor uvedených v článku 1 v mezích jeho neslučitelnosti, a nebude tedy povolovat další výjimky z tohoto opatření.

Článek 4

1. Francie přijme všechna nezbytná opatření, aby od svých příjemců vymohla podpory poskytované protiprávně na základě

režimu uvedeného v článku 1, s výjimkou těch podpor, které byly poskytnuty v rámci operací financování, v jejichž souvislosti se příslušné vnitrostátní orgány zavázaly, že budou udělovat výhodu uvedeného režimu ve smyslu právně závazného aktu, jenž byl přijat dříve než 13. dubna 2005, a podpor uvedených v článku 2.

2. Navrácení se uskuteční bez prodloužení v souladu s jednacím řádem vnitrostátního práva, aby bylo umožněno okamžité a účinné provedení tohoto nařízení. Vymáhané podpory budou zahrnovat úroky počínaje datem, kdy byly dány k dispozici příjemcům a konče datem jejich navrácení. Úroky budou vypočteny v souladu s kapitolou V nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ⁽¹⁰¹⁾.

Článek 5

Francie ve dvouměsíční lhůtě od data oznámení tohoto rozhodnutí uvědomí Komisi o opatřeních, která přijala a která má v úmyslu přijmout k provedení tohoto rozhodnutí.

Francie poskytne tyto informace Komisi v dotazníku, jenž je přílohou II, a vypracuje úplný seznam podniků, které měly prospěch z podpůrných opatření podle režimu uvedeného v článku 1, udělovaných za podmínek podle čl. 4 odst. 1, dotčeného hmotného majetku – dopravních prostředků a částek poskytnutých v každém jednotlivém případě.

Francie rovněž vypracuje seznam podniků, které měly prospěch z podpůrných opatření podle čl. 4 odst. 1, a upřesní výši podpor, které byly jednomu každému podniku poskytnuty. Za tímto účelem Francie použije formuláře, které jsou přílohou III.

Článek 6

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.

V Bruselu dne 20. prosince 2006.

Za Komisi

Neelie KROES

členka Komise

⁽¹⁰¹⁾ Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1.

PŘÍLOHA I

Seznam zúčastněných stran, které předložily připomínky Komisi s použitím čl. 88 odst. 2 Smlouvy

- (1) Méridionale de Navigation
 - (2) Caisse d'Epargne
 - (3) Broström
 - (4) Calyon
 - (5) BNP Paribas
 - (6) Brittany Ferries
 - (7) CMA CGM
 - (8) Bourbon Maritime
 - (9) Société Générale Corporate and Investment Banking
 - (10) Gaz de France
 - (11) Louis Dreyfus Armateurs
 - (12) Totožnost neuvedena
 - (13) Fouquet Sacop
 - (14) Pétro Marine
 - (15) Air France
 - (16) Totožnost neuvedena
-

PŘÍLOHA II

Informace týkající se provedení rozhodnutí Komise 2007/731/ES

(informace o projektech průmyslového odvětví zašlete prosím generálnímu ředitelství pro hospodářskou soutěž EK, informace o projektech odvětví dopravy zašlete prosím generálnímu ředitelství energetiky a dopravy)

1. Celkový počet příjemců a celková částka podpory, která má být navracena ve smyslu čl. 4 odst. 1 tohoto rozhodnutí
 - 1.1 Uveďte, jak bude vypočtena částka podpory vymáhané od jednotlivých příjemců
 - částka podpory
 - úroky
 - 1.2 Jaká je celková částka protiprávní podpory, která má být navracena (hrubý ekvivalent podpory, cena atd.)?
 - 1.3 Kolik je celkem příjemců, od nichž má být vymáhána protiprávní podpora poskytnutá v tomto režimu?
2. Plánovaná a již přijatá opatření k navrácení podpory
 - 2.1 Upřesněte plánovaná a již přijatá opatření k okamžitému a účinnému navrácení podpory. Kde je to nutné, uveďte také právní základ těchto opatření.
 - 2.2 Ke kterému datu bude navrácení podpory dokončeno?
3. Informace o jednotlivých příjemcích

Pro každého příjemce, od něhož má být vymáhána podpora poskytnutá protiprávně s použitím dotčeného režimu, vyplňte tuto tabulku:

Totožnost příjemce	Částka protiprávně poskytnuté podpory (*) Měna:...	Splacené částky ^(e) Měna: ...

(*) Částka podpory poskytnutá příjemci (hrubý ekvivalent podpory, cena atd.).

^(e) Hrubé splacené částky (včetně úroků).

PŘÍLOHA III

III-A NÁMOŘNÍ A LETECKÁ DOPRAVA

(Zašlete prosím generálnímu ředitelství energetiky a dopravy)

PRO KAŽDOU NÁMOŘNÍ A LETECKOU DOPRAVNÍ SPOLEČNOST

A. Povaha investice a způsobilost podle použitelných platných zásad. U letecké dopravy zejména: umístění v RUP, zvýšené provozní výdaje, maximální způsobilé výdaje podle obecných zásad atd.

B. Výpočet podpory, která má být vrácena

(1) Míra převodu pro společnost od HZS.

(2) Částka zvýhodnění, které měla v příslušnou dobu společnost na celou flotilu či loďstvo podle článku 39 CA.

(3) Částka ostatních podpor poskytnutých v příslušnou dobu společnosti s použitím platných obecných zásad.

(4) Maximální částka podpor, které mohou být společnosti poskytnuty s použitím platných obecných zásad.

(5) = (2) + (3) – (4) je případná částka neslučitelné podpory, která se má nahradit

Jestliže je výsledek (5) kladný, dotčené HZS musí nahradit: (5) * [1 - (1)]
a podnik musí nahradit: (5) * (1)

III-B PRŮMYŠLOVÉ INVESTICE A ODPOVÍDAJÍCÍ HZS

(Zašlete prosím generálnímu ředitelství pro hospodářskou soutěž)

A. Výše investice, oblast její realizace a podmínka 25 % vkladu příjemců

B. Horní hranice podpory s regionálním účelem dotčeného regionu

C. Výpočet podpory, která má být navracena

(1) Částka zvýhodnění podle ministerského pokynu

(2) Částka zvýhodnění ve prospěch podniku podle článku 39 CA

(2) = (1) x míra převodu pro podnik od HZS v souladu se schválenou výjimkou

(3) Částka ostatních podpor s regionálním účelem, obdržených na tutéž investici

(4) Maximální částka podpory s regionálním účelem, kterou bylo možné povolit podle horní meze B

(5) = (2) + (3) – (4) je případná částka neslučitelné podpory, která se má nahradit

Jestliže je výsledek (5) kladný, dotčené HZS musí nahradit: [(1) – (2)] x (5)/(1).
a podnik musí nahradit: (5) * (2)/(1)

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 20. prosince 2006

o státní podpoře C 44/05 (ex NN 79/05, ex N 439/04), kterou Polsko částečně poskytlo společnosti Huta Stalowa Wola S.A.

(oznámeno pod číslem K(2006) 6730)

(Pouze polské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2007/257/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek ⁽¹⁾ v souladu s výše uvedenými ustanoveními,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

- (1) Dopisem ze dne 8. října 2004 oznámilo Polsko Komisi opatření na podporu restrukturalizace pro společnost Huta Stalowa Wola S.A. (dále jen „HSW S.A.“ nebo „příjemce“), aby získalo právní jistotu, že podpora byla poskytnuta před přistoupením Polska k Evropské unii a nebyla použitelná po přistoupení, a že proto nepředstavovala novou podporu, kterou by mohla Komise posoudit podle článku 88 Smlouvy o ES. Pokud by Komise rozhodla, že tato opatření představují novou podporu, Polsko žádá o schválení této podpory jako podpory na restrukturalizaci.
- (2) Komise si od Polska vyžádala další informace dopisy ze dne 11. listopadu 2004, 1. března 2005, 27. dubna 2005 a 26. července 2005, na něž Polsko odpovědělo dopisem ze dne 31. ledna 2005, který byl zaevidován dne 2. února 2005, dopisem ze dne 4. dubna 2005, který byl zaevidován dne 8. dubna 2005, dopisem ze dne 7. června 2005, který byl zaevidován dne 9. června 2005, a dopisem ze dne 2. září 2005, který byl zaevidován dne 6. září 2005.
- (3) V průběhu výměny informací se ukázalo, že část oznámených opatření byla zavedena v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES. Podpora byla proto klasifikována jako protiprávní a případu bylo přiděleno nové číslo NN 79/2005.
- (4) Dopisem ze dne 23. listopadu 2005 Komise Polsku oznámila své rozhodnutí zahájit ohledně dotčených opatření řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES.

- (5) Rozhodnutí Komise o zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾. Komise zúčastněné strany vyzvala, aby k opatření podaly připomínky.

- (6) Polské orgány zaslaly své připomínky v dopise ze dne 7. března 2006, který byl zaevidován dne 9. března 2006. Nedošly žádné připomínky třetích stran.

2. PODROBNÝ POPIS OPATŘENÍ

2.1 Podnik

- (7) Společnost HSW S.A., příjemce podpory a mateřská společnost kapitálové skupiny HSW, má sídlo ve Stalové Woli, která se nachází v podkarpatském vojvodství. Tento region je způsobilý pro podporu podle čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy o ES. V únoru 2006 skupina zahrnovala 8 společností, ve kterých společnost HSW S.A. vlastnila alespoň 51 % akcií a které ovládala, a 10 společností, ve kterých vlastnila méně než 51 % akcií. Společnosti, které patří do kapitálové skupiny HSW, plní úlohu vzájemných dodavatelů materiálu a poskytovatelů služeb. Kromě mateřské společnosti jsou společnostmi s nejvyšším základním kapitálem v rámci skupiny společnosti HSW-Zakład Zespołów Napędowych Sp. z o.o. a HSW-Zakład Zespołów Mechanicznych Sp. z o.o. Podíl prodeje realizovaného společností HSW S.A. pro společnosti patřící do kapitálové skupiny na celkovém objemu prodeje HSW S.A. činí 20-30 %.
- (8) Společnost HSW S.A. byla založena v roce 1937 a zpočátku vyráběla děla a ušlechtilou ocel. Na rozdíl od své dceřiné společnosti HSW-Zakład Metalurgiczny není výrobcem oceli. V roce 1991 se přeměnila na akciovou společnost. 76 % akcií vlastní nadále stát, 9 % patří zaměstnancům a zbytek akcionářům, a to jak soukromým, tak i veřejným, přičemž žádný z nich nevlastní více než 5 % akcií. Společnost vyrábí stavební zařízení a stroje a vojenskou výzbroj (děla, houfnice atd.).
- (9) V roce 2005 společnost HSW S.A. zaměstnávala přibližně 2 400 pracovníků, přičemž v roce 2002 to bylo ještě 3 173 osob.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 34, 10.2.2006, s. 5.

⁽²⁾ Viz poznámka pod čarou 1.

- (10) Jednou z dceřiných společností HSW S.A. je distribuční společnost Dressta Sp. z o.o. (dále jen „Dressta“). Od září 2006 ji plně ovládá společnost HSW S.A., přičemž v minulosti patřilo 51 % akcií společnosti Komatsu American International Company USA (dále jen „KAIC“), podniku konkurujícímu společnosti HSW S.A. V roce 1995 společnost HSW S.A. převedla na společnost Dressta na dobu 12 let licence a aktiva spojená s prodejem výrobků společnosti na zahraničních trzích.

2.2 Obtíže podniku

- (11) Obtíže příjemce začaly v roce 2002, kdy se jeho obrat snížil z 494,9 milionu PLN (130,2 milionu EUR ⁽³⁾) v roce 2000 na 352,6 milionu PLN (92,7 milionu EUR), tj. o 29 %. Vývoz poklesl z 505 milionů PLN (132,8 milionu EUR) na 279 milionů PLN (73,4 milionu EUR). Snížení obratu na zahraničních trzích bylo zapříčiněno především recesí a také skutečností, že společnost Dressta pod vlivem svého největšího akcionáře a významného konkurenta společnosti HSW S.A. významně snížila prodej výrobků společnosti HSW S.A. na severoamerickém trhu.
- (12) V roce 2002 příjemce zaznamenal ztrátu z provozní činnosti ve výši 44,2 milionu PLN (11,6 milionu EUR), což vyplývalo zejména z nízkého využití výrobní kapacity. Jelikož se většina prodeje na zahraničních trzích uskutečňovala v amerických dolarech a většina nákladů společnosti je vyjádřena v polských zlotých, mělo na prodej a ziskovost příjemce nepříznivý účinek zhodnocení zlotého.
- (13) Společnost HSW S.A. byla značně zadlužena. Průměrná výše dluhu v období 2000-2002 činila 169,1 milionu PLN (44,5 milionu EUR).
- (14) Zisková nebyla ani provozní činnost podniku; ztráta z prodeje vzrostla z 6,4 milionu PLN (1,68 milionu EUR) v roce 2000 na 33,9 milionu PLN (8,60 milionu EUR) v roce 2002.
- (15) Kapitálová skupina HSW vykázala v roce 2002 čistou ztrátu ve výši 137,7 milionu PLN (36,2 milionu EUR) a v roce 2003 čistou ztrátu ve výši 123,9 milionu PLN (32,5 milionu EUR).

2.3 Restrukturalizace

- (16) K odstranění těchto obtíží vypracoval příjemce v roce 2002 plán restrukturalizace na období 2003-2007. V únoru 2006 byl tento plán restrukturalizace pozměněn.
- (17) Jedním z nejdůležitějších opatření zahrnutých v plánu restrukturalizace je změna organizační struktury příjemce. Hlavní myšlenkou procesu restrukturalizace společnosti HSW S.A. bylo oddělení části podniku přímo spojené s výrobou od aktiv, na něž se vztahovala restrukturalizace. V souvislosti s tím založila státní pokladna, většinový akcionář společnosti HSW S.A., nezávislou společnost HSW-Trading Sp. z o.o. (dále jen „HSW-Trading“). Společnost HSW-Trading obdržela od státní pokladny kapitálový

příspěvek ve výši 40 milionů PLN (10,5 milionu EUR), což polské orgány oznámily spolu s opatřeními podpory pro společnost HSW S.A. (viz tabulka 1 níže).

- (18) Zatímco společnost HSW-Trading odpovídala za výrobu a prodej průmyslových strojů, logistiku, řízení jakosti a dodávku materiálů pro výrobu strojů, společnost HSW S.A. si ponechala činnosti v oblasti výzkumu a vývoje, financování výrobních aktiv, strategického marketingu, prodeje náhradních dílů, oprav a výroby a prodeje vojenské výzbroje a byla odpovědná za organizační restrukturalizaci. K výkonu svých činností si společnost HSW-Trading od společnosti HSW S.A. pronajala aktiva přímo spojená s výrobou. Do společnosti HSW-Trading byly dočasně převedeny rovněž potřebné pracovní síly.
- (19) Toto rozdělení mělo platit v letech 2004-2005, tj. po celou dobu restrukturalizace společnosti HSW S.A. Koncem roku 2006 se společnost HSW-Trading měla opět spojit se společností HSW S.A.
- (20) V souladu s plánem má být provedena významná restrukturalizace zaměstnanosti. Na konci období restrukturalizace v roce 2007 má společnost HSW S.A. podle předpokladů zaměstnávat 2 100 pracovníků, což znamená snížení jejich počtu z 3 173 osob zaměstnaných koncem roku 2002.
- (21) Další oblastí, na niž se restrukturalizace vztahovala, byla organizace distribuční sítě pro stavební stroje a náhradní díly na světovém trhu, která měla příjemci umožnit získat nové trhy.
- (22) Restrukturalizace společnosti HSW S.A. mimoto zahrnovala prodej dceřiných společností a privatizaci těch útvarů příjemce, které působily v oblasti poskytování služeb. Do roku 2006 společnost HSW S.A. prodala společnost HSW-Zakład Kuźnia Matrycowa Sp. z o.o. za částku [...] (*) milionů PLN ([...] milionů EUR). Našel se soukromý investor pro dvě dceřiné společnosti HSW-Zakład Metalurgiczny (HSW-Walcownia Blach Sp. z o.o. a HSW-Huta Stali Jakościowych). Celkem společnost HSW S.A. dosáhla z privatizace výnosu ve výši 112,2 milionu PLN (29,5 milionu EUR). V roce 2006 se plánovalo dokončení prodeje dvou dceřiných společností: HSW-Zakład Sprężynownia a HSW-Tlenownia.
- (23) Restrukturalizace aktiv předpokládá omezení výrobní kapacity z 1 500 na 1 200 stavebních strojů ročně. Mělo se za to, že aktiva společnosti HSW S.A. převyšují její potřeby. Jelikož společnost HSW S.A. se chce zaměřit především na výrobu stavebních strojů, bylo nutno prodat velkou část jejích aktiv. Skutečný prodej aktiv v období od ledna 2003 do prosince 2005 přinesl výnos ve výši 52,1 milionu PLN (13,7 milionu EUR), což rozhodně překročilo plánovaný prodej, který se odhadoval na 10,3 milionu PLN (2,7 milionu EUR). Prodána byla tato aktiva:

⁽³⁾ Všechny částky, které polské orgány uvedly v polských zlotých (PLN), byly pro informaci přepočteny na eura (EUR) pomocí směnného kurzu ze dne 17. listopadu 2006, který činil 1 EUR = 3,8019 PLN.

(*) Důvěrné údaje.

pozemky o rozloze přibližně 248,4 ha (včetně zalesněných ploch o rozloze přibližně 153 ha); nemovitosti s užitnou plochou přibližně 76 000 m² a 94 kusů strojů a zařízení.

- (24) Celkové náklady restrukturalizace, včetně nákladů uhrazených před přistoupením, činí 450,3 milionu PLN (118,5 milionu EUR) a skládají se z položek uvedených v tabulce 1.

Tabulka 1

Přehled nákladů restrukturalizace (v tis. PLN)

Restrukturalizační opatření	Náklady
Restrukturalizace občanskoprávních závazků	95 648
Restrukturalizace veřejnoprávních závazků	113 213
Organizace systému dodávek a distribuce	151 241
Zajištění plynulosti dodávek materiálu, náhradních součástí a dílů	40 000
Restrukturalizace výrobků	11 666
Restrukturalizace aktiv	871
Restrukturalizace zaměstnanosti	5 170
Organizační restrukturalizace	2 013
Modernizace výrobních aktiv	30 524
Celkem	450 346

2.4 Opatření podpory

- (25) Orgány poskytujícími státní podporu je ministerstvo financí, ministerstvo vědy a informatizace, finanční úřady, místní orgány, Správa sociálního zabezpečení, Státní fond pro rehabilitaci osob s omezenou pracovní schopností (dále jen „PERON“), městské úřady a Agentura pro rozvoj průmyslu.

- (26) V souvislosti s částí opatření pro společnost HSW S.A. Polsko uvedlo, že byla spojena s ochranou základních zájmů jeho národní bezpečnosti. Tato podpora činila přibližně 19 milionů PLN (5 milionů EUR) a byla poskytnuta před přistoupením Polska k Evropské unii i po něm. S odvoláním na článek 296 Smlouvy o ES polské orgány tvrdí, že ustanovení Smlouvy o ES nevylučují, aby členské státy poskytl podporu, kterou považují za nezbytnou pro ochranu svých základních zájmů v oblasti národní bezpečnosti.

- (27) Nejvýznamnějšími opatřeními podpory, která byla před přistoupením provedena ve prospěch části společnosti HSW S.A., jež se nezabývala vojenskou produkcí, byly dva úvěry Agentury pro rozvoj průmyslu ve výši 75 milionů PLN (19,7 milionu EUR). Dalším významným opatřením je kapitálový příspěvek ministerstva financí pro dceřinou společnost HSW-Trading Sp. z o.o. ve výši 40 milionů PLN (10,5 milionu EUR).

- (28) Částka ve výši 27,9 milionu PLN (7,3 milionu EUR) byla poskytnuta ve formě odepsání dluhu na základě novelizovaného zákona ze dne 30. října 2002 o státní podpoře pro podniky se zvláštním významem pro trh práce (viz tabulka 4 níže). Podle tohoto zákona na restrukturalizaci dohlížel předseda Agentury pro rozvoj průmyslu a restrukturalizace byla založena na tzv. rozhodnutí o restrukturalizaci ve smyslu čl. 10 odst. 1 bodu 4 a 19 tohoto zákona (dále jen „rozhodnutí o restrukturalizaci“). Rozhodnutí o restrukturalizaci schvalující plán restrukturalizace a umožňující restrukturalizaci veřejnoprávních závazků bylo vydáno dne 29. dubna 2005 a dne 17. června 2005 bylo pozměněno.

- (29) V níže uvedené tabulce jsou uvedena různá opatření, která byla Komisi oznámena původně.

Tabulka 2

Poskytnuté a plánované prostředky (v tis. PLN) podle oznámení

	Kategorie opatření podpory	Jmenovitá částka	Výše podpory
I.	Podpora na restrukturalizaci poskytnutá přede dnem 30. dubna 2004	145 785,5	129 309,1
II.	Podpora na restrukturalizaci poskytnutá na základě novelizovaného zákona ze dne 30. října 2002 o státní podpoře pro podniky se zvláštním významem pro trh práce	27 897,1	19 293,7
III.	Podpora na restrukturalizaci, která má být poskytnuta po dni 30. dubna 2004	43 456,9	13 562,9
Celkem		217 139,5	162 165,7

3. ROZHODNUTÍ O ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ PODLE ČL. 88 ODST. 2 SMLOUVY O ES

- (30) Komise se rozhodla zahájit formální vyšetřovací řízení ze dvou důvodů.
- (31) Komise měla za prvé pochybnosti, zda podpora na restrukturalizaci byla slučitelná se společným trhem.
- (32) V tomto ohledu Komise pochybovala, zda jsou opatření, jež se předpokládala v plánu restrukturalizace, dostatečná k obnovení dlouhodobé životaschopnosti příjemce, jelikož se zdálo, že jsou zaměřena na dluhovou službu a pokrytí provozních nákladů.
- (33) Komise mimoto zpochybnila skutečnost, zda byla provedena dostatečná vyrovnávací opatření. Zatímco podle polských orgánů společnost HSW S.A. plánovala snížení

výrobní kapacity o 20 %, plán předpokládal zvýšení využití výrobní kapacity z 27,7 % v roce 2002 na 66 % v roce 2007. Komise měla pochybnosti ohledně čistého účinku těchto kroků.

- (34) Pochybnosti se týkaly rovněž toho, zda byla podpora omezena na nezbytné minimum a zda byl vlastní příspěvek příjemce významný, jelikož Polsko nerozlišovalo jednoznačně mezi tím, co se považuje za vlastní příspěvek na restrukturalizaci a co je financováno ze státní podpory.
- (35) Komise pochybovala rovněž o tom, zda byla dodržena zásada „jediné platby podpory“. Ve skutečnosti obdržela dceřiná společnost HSW S.A., HSW-Zakład Zespołów Mechanicznych, před přistoupením Polska k Evropské unii podporu na restrukturalizaci na období 2003-2007, s ohledem na niž bylo nutno prokázat, že nepřinesla prospěch mateřské společnosti HSW S.A. Na druhou stranu bylo Polsko požádáno, aby Komisi ujistilo o tom, že podpora na restrukturalizaci pro HSW S.A., pokud by byla povolena, nepřinese prospěch společnosti HSW-Zakład Zespołów Mechanicznych.
- (36) Druhým důvodem pro zahájení formálního vyšetřovacího řízení byly pochybnosti Komise, zda existuje dostatečné oddělení dotované speciální vojenské produkce (děla) a civilní výroby stavebních strojů. V dopisech ze dne

7. června 2005 a 2. září 2005 Polsko Komisi ujistilo, že vzájemné subvencování je vyloučeno, a Komise vzala na vědomí, že podíl podpory určené pro vojenskou produkci na celkové podpoře je v porovnání s podílem vojenské produkce na celkové výrobě nízký. Komise si nicméně vyžádala podrobnější objasnění odděleného účetnictví.

4. PŘIPOMÍNKY POLSKA

- (37) Polské orgány za prvé zpochybnily tvrzení Komise obsažené v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení, že podpora poskytnutá na základě novelizovaného zákona ze dne 30. října 2002 o státní podpoře pro podniky se zvláštním významem pro trh práce (viz tabulka 2 řádek II) nebyla poskytnuta před přistoupením k Evropské unii. Polské orgány zopakovaly již dříve uvedené tvrzení, že rozhodujícím okamžikem pro poskytnutí státní podpory na základě zmíněného zákona je souhlas veřejných věřitelů příjemce (tzv. správní přísliby), a ne rozhodnutí o restrukturalizaci vydané předsedou Agentury pro rozvoj průmyslu. Vzhledem k tomu, že veřejní věřitelé společnosti HSW S.A., jejichž pohledávky byly restrukturalizovány na základě zmíněného zákona, dali svůj souhlas s ohledem na společnost HSW S.A. ještě před přistoupením, polské orgány tvrdí, že tato podpora byla poskytnuta před přistoupením, a že proto nepodléhá posouzení Komise, co se týká její slučitelnosti se společným trhem.

- (38) Za druhé, polské orgány oznámily dvě změny v původně oznámené podpoře. První a nejdůležitější změnou bylo částečné zrušení plánované státní podpory, která je uvedena v tabulce 2 v řádku II, a její nahrazení dvěma opatřeními, s ohledem na něž bylo uvedeno, že nepředstavují státní podporu. Druhá změna měla věcný charakter a spočívala v upřesnění výše podpory u tří opatření, která jsou uvedena v tabulce 3. V níže uvedených tabulkách jsou uvedena všechna opatření podpory, jež byla provedena nebo mají být provedena ve prospěch společnosti HSW S.A. v průběhu celého období restrukturalizace v souladu se změnami provedenými po rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení.

Tabulka 3

Podpora poskytnutá přede dnem 30. dubna 2004 (v tis. PLN)

č.	Údajné datum ujednání nebo rozhodnutí	Orgán poskytující podporu	Forma podpory	Jmenovitá částka	Výše podpory
1.	2003-12-12	Finanční úřad Stalowa Wola	Odepsání DPH za září 2002	1 047,5	1 047,5
2.	2003-09-15	Finanční úřad Stalowa Wola	Dohoda o uhrazení DPH za prosinec 2002 ve splátkách	4 769,8	155,0
3.	2003-09-15	Finanční úřad Stalowa Wola	Dohoda o uhrazení DPH za březen 2003 ve splátkách	1 771,8	52,2
4.	2003-09-15	Finanční úřad Stalowa Wola	Dohoda o uhrazení DPH za květen 2003 ve splátkách	2 175,2	77,4
5.	2003-09-15	Finanční úřad Stalowa Wola	Dohoda o uhrazení daně z příjmu (PIT) za březen 2003 ve splátkách	623,3	16,0

č.	Údajné datum ujednání nebo rozhodnutí	Orgán poskytující podporu	Forma podpory	Jmenovitá částka	Výše podpory
6.	2003-09-15	Finanční úřad Stalowa Wola	Dohoda o uhrazení daně z příjmu (PIT) za květen 2003 ve splátkách	463,4	5,0
7.	2003-02-04	Správa sociálního za- bezpečení (ZUS), pobočka Rzeszów	Dohoda o uhrazení příspěvků za období červen – říjen 2002 ve splátkách	6 252,1	1 211,6
8.	2003-08-28	Agentura pro rozvoj průmyslu	Úvěr	40 000,0	40 000,0
9.	2003-09-15	Finanční úřad Stalowa Wola	Dohoda o uhrazení DPH za červen 2002 ve splátkách	696,9	77,1
10.	2003-09-15	Finanční úřad Stalowa Wola	Odložení splatnosti platby daně z příjmu (PIT) za červenec 2002	183,9	15,3
11.	2003-09-15	Finanční úřad Stalowa Wola	Změna termínů splatnosti splátek daně z příjmu (PIT) za srpen 2002	211,5	26,8
12.	2003-12-02	Finanční úřad Stalowa Wola	Dohoda o uhrazení DPH za srpen 2002 ve splátkách	655,5	49,3
13.	2003-09-05	Okresní úřad Stalowa Wola	Rozložení platby za trvalé užívání na splátky	172,7	8,0
14.	2003-03-21	Okresní úřad Nisko	Rozložení platby za trvalé užívání na splátky	20,5	0,3
15.	2004-04-30	Agentura pro rozvoj průmyslu	Úvěr	35 000,0	35 000,0
16.	2004-04-30	Ministerstvo financí	Navýšení základního jmění	40 000,0	40 000,0
17.	2003-11-07	Ministerstvo vědy a informatizace	Dotace	637,0	465,0
18.	2003-05-20	Okresní úřad Stalowa Wola	Uhrazení výdajů	3,3	2,4
19.	2003-05-20	Okresní úřad Stalowa Wola	Uhrazení výdajů	3,3	2,4
20.	2002-12-06	Vedoucí podkarpatského finančního úřadu Rzeszów	Odpis dlužné DPH	1 210	1 210
21.	2002-12-06	Městský úřad Stalowa Wola	Odpis dlužné daně z nemovitostí	496,8	496,8
22.	2002-12-11	Správa sociálního za- bezpečení (ZUS), pobočka Rzeszów	Odpis nezaplacených příspěvků včetně úroků	11 088,1	11 088,1
Součet 1				147 482,6	131 006,2

Tabulka 4

Podpora poskytnutá na základě novelizovaného zákona ze dne 30. října 2002 o státní podpoře pro podniky se zvláštním významem pro trh práce (v tis. PLN)

č.	Datum převedení závazků a pohledávek ve prospěch hosp. subjektu	Druh restrukturalizovaných pohledávek	Jmenovitá částka	Výše podpory
23.	2005-06-20	Restrukturalizace DPH a daně z příjmu (PIT)	10 696,6	Výše podpory nebyla polskými orgány uvedena
24.	2005-06-20	Restrukturalizace daní za užívání životního prostředí včetně úroků	5 826,5	totéž
25.	2005-06-20	Restrukturalizace příspěvků na sociální zabezpečení (ZUS) včetně úroků a prolungačních poplatků	7 333,2	totéž
26.	2005-06-20	Restrukturalizace plateb do Státního fondu pro rehabilitaci osob s omezenou pracovní schopností (PFRON) včetně úroků	996,5	totéž
27.	2005-06-20	Restrukturalizace daně z nemovitosti od září 2002 do června 2003 ve prospěch rady města Stalowa Wola	3 044,3	totéž
Součet 2			27 897,1	19 293,7 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Polské orgány neposkytly informace o ekvivalentu podpory. Výše podpory byla vypočtena na základě předpokladu, že 30,84 % závazků restrukturalizovaných podle novelizovaného zákona ze dne 30. října 2002 o státní podpoře pro podniky se zvláštním významem pro trh práce bude vráceno věřitelům z výnosů z prodeje aktiv příjemce v řízení podle zmíněného zákona. Podíl ve výši 30,84 % se předpokládá v pozmeněném rozhodnutí o restrukturalizaci ze dne 17. června 2005. Odepsaná částka pak činí 69,16 % celkových závazků. Ekvivalent podpory odpovídá 100 % odepsaných závazků.

Tabulka 5

Podpora poskytnutá po dni 30. dubna 2004 (v tis. PLN)

č.	Plánované datum vyplacení prostředků	Orgán poskytující podporu	Forma podpory	Jmenovitá částka	Výše podpory
28.	2004-12-21 – 2005-10-19	Orgány státní správy	Odklad splacení veřejnoprávních závazků	22 094,4	0,259
29.	2005-04-25	Správa sociálního zabezpečení (ZUS), pobočka Rzeszów	Odklad splacení veřejnoprávních závazků	16 386,2	0,0
Součet 3				38 480,6	0,259

Tabulka 6

Poskytnuté a plánované prostředky (v tis. PLN) v aktualizované verzi na základě připomínek polských orgánů po zahájení formálního vyšetřovacího řízení (aktualizace tabulky 2)

	Kategorie opatření podpory	Jmenovitá částka	Výše podpory
I.	Podpora na restrukturalizaci poskytnutá přede dnem 30. dubna 2004	147 482,6	131 006,2
II.	Podpora na restrukturalizaci poskytnutá na základě novelizovaného zákona ze dne 30. října 2002 o státní podpoře pro podniky se zvláštním významem pro trh práce	27 897,1	19 293,7

	Kategorie opatření podpory	Jmenovitá částka	Výše podpory
III.	Odklad splátky veřejnoprávních závazků – opatření, které Polsko považovalo za podporu <i>de minimis</i> ⁽¹⁾	22 094,4	0,259
IV.	Odklad splátky veřejnoprávních závazků Správou sociálního zabezpečení (ZUS) ⁽²⁾	16 386,2	0,0
	Součet	213 860,3	150 300,2

⁽¹⁾ Poskytnuto po prosinci 2004.

⁽²⁾ Poskytnuto v roce 2005.

(39) Co se týká opatření uvedených v tabulce 6 řádku III, polské orgány tvrdily, že odklad splatnosti a placení ve splátkách týkající se veřejnoprávních závazků ve výši 22,1 milionu PLN (5,8 milionu EUR) (tabulka 2 řádek II) je nutno považovat za podporu *de minimis*. Z této částky již bylo poskytnuto 19 milionů PLN (5,0 milionů EUR). Metodika výpočtu výše podpory, kterou použily polské orgány, porovnává úrokovou míru uplatňovanou v případě odkladu splatnosti s referenční sazbou Komise. Pokud je použita úroková míra vyšší než referenční sazba, polské orgány měly za to, že toto opatření nezahrnuje podporu. Podle polských orgánů tak tomu je v případě opatření podpory uvedeného v tabulce 6 řádku IV.

(40) Za třetí, co se týká životaschopnosti podniku, polské orgány uvedly, že organizační restrukturalizace byla úspěšná a společnost HSW S.A. znovu získala kontrolu nad společností HSW-Dressta, bude tedy moci rozvíjet svou činnost na ziskovém severoamerickém trhu.

(41) Ohledně požadavku na omezení narušení hospodářské soutěže polské orgány hájily své stanovisko, že významným vyrovnávacím opatřením je snížení výrobní kapacity z 1 500 na 1 200 strojů. Za vyrovnávací opatření považovaly kromě toho rovněž prodej dceřiných společností HSW S.A.

(42) Co se týká omezení podpory na nejnižší nezbytnou míru, polské orgány poskytly řadu podrobných informací týkajících se částek považovaných za vlastní příspěvek.

(43) Polské orgány ve svých připomínkách tvrdí, že po přistoupení nebyla poskytnuta ani není naplánována žádná státní podpora. Pokud Komise dospěje k jinému závěru, poskytnou další důkazy na podporu tvrzení, že státní podpora je slučitelná se společným trhem.

5. POSOUZENÍ PODPORY

5.1 Právní moc Komise

(44) Vzhledem k tomu, že se část událostí, které mají pro daný případ význam, odehrála před přistoupením Polska k Evropské unii dne 1. května 2004, Komise musí v prvé

řadě určit, zda je oprávněna jednat s ohledem na dotčená opatření podpory.

(45) Opatření podpory, která byla provedena před přistoupením a která nejsou použitelná po přistoupení, nepodléhají přezkumu Komisí ani na základě tzv. řízení o přechodném mechanismu stanoveného v příloze IV bodu 3 Smlouvy o přistoupení, ani řízení podle článku 88 Smlouvy o ES. Smlouva o přistoupení ani Smlouva o ES od Komise nevyžadují posouzení těchto opatření, ani ji k tomu nezmocňují.

(46) Naproti tomu opatření provedená po přistoupení by představovala novou podporu a spadala by do pravomoci Komise v souladu s postupem stanoveným v článku 88 Smlouvy o ES. Kritériem příslušným pro posouzení okamžiku, kdy bylo opatření podpory provedeno, je právně závazný akt, v němž se příslušné vnitrostátní orgány zavázaly k poskytnutí podpory ⁽⁴⁾.

(47) Individuální podpora není použitelná po přistoupení, pokud byly v době poskytnutí podpory známy přesné finanční závazky státu.

(48) Na základě informací, které Polsko poskytlo, mohla Komise dospět k závěru, že podpory uvedené v tabulce 3 byly poskytnuty před přistoupením a nejsou po přistoupení použitelné. Nespádají proto do pravomoci Komise, pokud jde o posouzení jejich slučitelnosti se společným trhem, je však nutno k nim přihlídnout při zjišťování slučitelnosti podpor, které byly nebo budou poskytnuty po přistoupení. Tyto podpory dosahují výše 147 milionů PLN (38 milionů EUR).

(49) Co se týká podpor poskytnutých na základě novelizovaného zákona ze dne 30. října 2002 o státní podpoře pro podniky se zvláštním významem pro trh práce, které jsou uvedeny v tabulce 4, pochybnosti Komise s ohledem na okamžik jejich poskytnutí nebyly dosud rozptýleny. Polské orgány ve svých připomínkách k rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení neuvedly v tomto ohledu žádné nové údaje. Souhlas jednotlivých orgánů poskytujících podporu s restrukturalizací jejich pohledávek na

⁽⁴⁾ Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. ledna 2004 ve věci T-109/01, *Fleuren Compost v. Komise*, odstavce 74.

základě tohoto zákona je nezbytný, nepostačuje však k tomu, aby se tato restrukturalizace uskutečnila. Rozhodujícím prvkem postupu podle tohoto zákona je rozhodnutí o restrukturalizaci, které předseda Agentury pro rozvoj průmyslu vydal dne 29. dubna 2005, tj. po přistoupení. Komise se proto domnívá, že podpora byla poskytnuta po přistoupení. Komise je proto oprávněna posoudit její slučitelnost se společným trhem. Je nutno podotknout, že podpory byly poskytnuty v rozporu s ustanovením o pozastavení, které je obsaženo v čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES, a proto představují protiprávní podporu, jejíž výše dosahuje 27,897 milionu PLN (7,34 milionu EUR).

- (50) Co se týká opatření uvedených v tabulce 5, pokud bude potvrzeno, že představují státní podporu, Komise je oprávněna posoudit jejich slučitelnost se společným trhem, jelikož byla jednoznačně prodloužena na dobu po přistoupení.

5.2 Státní podpora ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES

- (51) Podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem.
- (52) Polské orgány nezpochybnily skutečnost, že opatření uvedená v tabulkách 3 a 4 představují státní podporu.
- (53) Co se týká podpory v podobě odkladu splatnosti příslušných závazků společnosti HSW S.A. v souvislosti s daní a příspěvky na sociální zabezpečení (tabulka 5), polské orgány předložily informace, že toto nepředstavuje státní podporu, jelikož se jedná o podporu *de minimis* nebo se hodnota daného prvku podpory rovná nule. Polské orgány toto tvrzení zakládají na výpočtu prvku podpory u jednotlivých opatření.
- (54) Komise nemůže souhlasit se způsobem výpočtu, který polské orgány použily. Tato opatření se vztahují na podnik v obtížích. Riziko spojené s odkladem plateb je vyšší než v případě podniků s dobrou finanční situací, což by se mělo projevit v účtovaných úrocích. Proto nelze použít jako srovnávací měřítko referenční sazbu. Způsob výpočtu porovnávající skutečně účtovanou úrokovou sazbu s referenční sazbou není v daném případě vhodný. Komise proto nemůže tvrzení polských orgánů uznat.

- (55) Podle stálé praxe Komise a judikatury Soudu ⁽⁵⁾ se prvek podpory pro podniky v obtížích může rovnat jmenovité částce. Výše podpory uvedené v tabulce 5 činí 38,480 milionu PLN (10 milionů EUR).

- (56) Komise vyvozuje závěr, že opatření podpory uvedená v tabulkách 4 a 5 jsou financována ze státních prostředků. Zvýhodňují jednotlivý podnik tím, že mu poskytují výhodu, která není na trhu dostupná, jsou proto výběrová. Společnost HSW S.A. se zabývá výrobou stavebních strojů, které jsou v EU předmětem rozsáhlého obchodu. Opatření proto představují státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES a činí 66,377 milionu PLN (17,467 milionu EUR).

5.3 Slučitelnost podpory se společným trhem: odchylka podle čl. 87 odst. 3 Smlouvy ES

- (57) Na daný případ se nevztahují výjimky uvedené v čl. 87 odst. 2 Smlouvy o ES. Co se týká výjimek podle čl. 87 odst. 3 Smlouvy o ES, vzhledem k tomu, že základním cílem podpory je obnovit dlouhodobou životaschopnost podniku v obtížích, lze použít pouze výjimku podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES, který povoluje státní podporu určenou na podporu rozvoje některých hospodářských činností, pokud neovlivňuje podmínky obchodu v míře odporující společnému zájmu.

5.3.1 Platný právní základ

- (58) Komise posoudí opatření, která představují novou podporu, a úplný plán restrukturalizace na základě platných pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích. Stávající pokyny Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích ⁽⁶⁾ (dále jen „pokyny z roku 2004“) vstoupily v platnost dne 10. října 2004. Na opatření, jejichž oznámení bylo zaevidováno před tímto dnem, se vztahují předchozí pokyny o podpoře na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnázích ⁽⁷⁾ (dále jen „pokyny z roku 1999“). V souladu s bodem 104 pokynů z roku 2004 „Komise prověří, zda se podpory na záchranu či restrukturalizaci poskytnuté bez schválení Komise, a tedy v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy slučují se společným trhem na základě těchto pokynů, pokud je část nebo celá podpora poskytnuta po jejich zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie“.
- (59) V daném případě byla opatření, která jsou uvedena v tabulce 2, oznámena dne 8. října 2004 (dva dny před vstupem pokynů z roku 2004 v platnost). Polské orgány Komisi informovaly o dodatečných podporách poskytnutých protiprávně ve prospěch společnosti HSW S.A. rovněž dopisem ze dne 7. března 2006. Všechny podpory uvedené

⁽⁵⁾ Viz věc *Wildauer Kurbelwelle* (Úř. věst. L 287, 13.12.2000) a *Lautex Weberei und Veredelung* (Úř. věst. L 42, 20.7.1999).

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 288, 9.10.1999, s. 2.

v tabulce 6 řádku III a IV byly poskytnuty po prosinci 2004, tj. po 1. říjnu 2004, kdy byly zveřejněny pokyny z roku 2004. Komise proto vyvozuje závěr, že v daném případě je nutno s ohledem na oznámené i neoznámené podpory použít pokyny z roku 2004, jelikož všechny podpory se týkají stejného plánu restrukturalizace.

- (60) Jak již bylo uvedeno v rozhodnutí Komise o zahájení formálního vyšetřovacího řízení, za účelem posouzení slučitelnosti nové podpory na restrukturalizaci se společným trhem je nutno pohlížet na restrukturalizaci jako celek. Ke zjištění, zda realizace plánu povede k obnovení životaschopnosti, zda je podpora omezena na nejnížší nezbytnou míru, a k určení vhodných vyrovnávacích opatření je nutno vzít v úvahu všechna opatření podpory, nejen novou podporu.

5.3.2 Podniky způsobilé pro podporu

- (61) Vzhledem ke všem důvodům, které již byly vysvětleny v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení (viz zejména bod 85 a násl.), dotčeným podnikem je podnik v obtížích ve smyslu bodu 9 a násl. pokynů z roku 2004, a proto je způsobilý pro poskytnutí podpory na restrukturalizaci.

5.3.3 Obnovení životaschopnosti

- (62) V pokynech se uvádí, že „plán restrukturalizace, jehož doba trvání musí být co nejkratší, musí v přiměřené lhůtě a na základě realistických předpokladů ohledně budoucích podmínek fungování podniku obnovit jeho dlouhodobou životaschopnost. [...] Zlepšení životaschopnosti musí být především výsledkem interních opatření [...]“.

- (63) Prvním zásadním problémem společnosti HSW S.A. bylo její vysoké zadlužení. Komise podotýká, že finanční restrukturalizace byla téměř dokončena.

- (64) V rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení Komise vyjádřila pochybnosti ohledně toho, že restrukturalizace má především finanční charakter, a ne průmyslový, jehož aspekty nebyly dostatečně vzaty v úvahu. V připomínkách k rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení polské orgány poskytly dostatečné důkazy, že jedním z hlavních problémů společnosti byla skutečně zastaralá organizační struktura. Tento problém byl odstraněn oddělením části společnosti, která byla přímo spojena s výrobou (HSW-Trading), od částí určených k prodeji. To bylo důvodem, proč společnost HSW S.A. dočasně založila nezávislou společnost HSW-Trading.

- (65) Jako jeden z hlavních prvků restrukturalizace byl naplánován prodej akcií dceřiných společností a vyčlenění a prodej vybraných útvarů zabývajících se poskytováním služeb. V rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení Komise vyjádřila pochybnosti, zda byly plány prodeje reálné. Ve skutečnosti však společnost HSW S.A. obdržela čtyřnásobek plánovaných výnosů z prodeje.

- (66) Dalším rozhodujícím činitelem úspěchu restrukturalizace byla situace s ohledem na vlastnictví obchodní společnosti Dressta. Překážkou úplného vstupu na důležitý severoamerický trh bylo vlastnictví kontrolního balíku akcií společností Dressta jedním z konkurentů společnosti HSW S.A. – KAIC. Tento problém byl vyřešen, když společnost HSW S.A. získala kontrolu nad touto společností a konkurent nyní již nebrání jejímu rozvoji na rostoucím severoamerickém trhu. Komise poznamenává, že největším prodejním trhem, co do poptávky i velikosti, je severoamerický trh, a zejména USA. Růst prodeje na tomto trhu představuje pro společnost HSW S.A. velkou příležitost, a sice o to větší, že společnost HSW S.A. začne používat značku *Dressta*, která je na trhu dobře známá.

- (67) Restrukturalizace zaměstnanosti, jejímž cílem bylo snížení počtu pracovníků o více než 1 000 osob, představuje skutečné a věrohodné opatření ke snížení nákladů.

- (68) Společnost HSW S.A. dosáhla zisku poprvé v roce 2005. Na konci období restrukturalizace (rok 2007) se očekává jeho snížení vzhledem k vysokým nákladům na restrukturalizaci a mimořádně vysokému zisku za rok 2005, který byl spojen s jednorázovým prodejem aktiv v tomto roce. Nicméně od roku 2007 se očekává zlepšování čistého výsledku a v roce 2012 pak jeho zdvojnásobení. Zdá se, že na konci období restrukturalizace bude problém likvidity vyřešen.

- (69) Na základě výše uvedených skutečností Komise potvrzuje, že její pochybnosti, zda plán povede k obnovení životaschopnosti podniku, byly rozptýleny.

5.3.4 Zabránění nepřiměřenému narušení hospodářské soutěže

- (70) Podle polských orgánů společnost HSW S.A. plánuje omezení výrobní kapacity z 1 500 stavebních strojů ročně na 1 200 strojů, tj. o 20 %. Takovéto snížení výrobní kapacity Komise nepovažuje za dostatečné, jelikož společnost stejně plánuje, že na konci období restrukturalizace, tj. v roce 2007, bude využívat pouze 66 % výrobních kapacit. Komise neobdržela od Polska žádné informace, že před zahájením restrukturalizace podnik skutečně prodával více než 1 200 strojů.

- (71) Polské orgány rovněž tvrdí, že příjemce prodal řadu ziskových společností, čímž omezil svou činnost a výrobní kapacitu. Nejméně dvě velké prodané dceřiné společnosti (HSW-Walcownia Blach Sp. z o.o. a HSW-Huta Stali Jakościowych) byly ziskové a byly prodány se ziskem. V roce 2005 činil společný obrát těchto dvou prodaných dceřiných společností 460 milionů PLN (121 milionů EUR) a počet jejich zaměstnanců 1 000 osob, zatímco obrát u hlavní činnosti skupiny HSW (HSW S.A. a HSW-Trading) činil 430 milionů PLN (113,1 milionu EUR) a počet zaměstnanců 2 400 osob. Obě prodané dceřiné společnosti se zabývaly výrobou hotových ocelových výrobků. V době

prodeje byly obě dceřiné společnosti podle hodnocení poskytnutého Komisi ziskové s výhledem na výnosnost prodeje ve výši 6 %. Obě společnosti představovaly velmi důležitou část skupiny HSW, jelikož vykonávaly ziskovou činnost a měly dobré vyhlídky na trhu.

- (72) Komise proto zastává názor, že prodej těchto dceřiných společností lze považovat za vyrovnávací opatření, a ne pouze za opatření, které je nezbytné pro obnovení životaschopnosti společnosti HSW S.A.

5.3.5 Omezení podpory na nezbytné minimum

- (73) Polské orgány poskytly řadu podrobných informací o částkách považovaných za vlastní příspěvek příjemce na náklady restrukturalizace.
- (74) Podnik za prvé plánuje získat bankovní úvěry ve výši 46,9 milionu PLN (12 milionů EUR). Polské vlády poskytly důkazy, že společnost HSW S.A. bude schopna získat toto financování na trhu, jelikož již v letech 2003-2005 v omezené míře využívala soukromého financování ve výši 31,9 milionu PLN (8,4 milionu EUR). Polské orgány rovněž uvádějí, že příjemce bude schopen najít tržní financování do konce období restrukturalizace.
- (75) Za druhé, prodejem dceřiných společností získala společnost HSW S.A. příjem ve výši 112,2 milionu PLN (29,5 milionu EUR).
- (76) Příjemce dále prodal aktiva ve výši 52,1 milionu PLN (13,7 milionu EUR).
- (77) Co se tedy týká zdrojů financování restrukturalizace, lze částku 243,1 milionu PLN (64 miliony EUR) považovat za příspěvek na restrukturalizaci z vlastních zdrojů příjemce nebo z vnějších zdrojů, které nezahrnují státní podporu. Celkové náklady restrukturalizace, včetně nákladů uhrazených před přistoupením, činí 450,3 milionu PLN (118,5 milionu EUR). Vlastní příspěvek společnosti HSW S.A. na celkové náklady restrukturalizace proto odpovídá 54 %.
- (78) Pokyny z roku 2004 stanoví jako minimální výši vlastního příspěvku na náklady restrukturalizace 50 %. Komise proto uznává, že úroveň vlastního příspěvku je významná a na základě poskytnutých informací se pomoc omezuje na nejnížší nezbytnou míru.

5.3.6 Zásada „jediné platby podpory“

- (79) V rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení Komise uvedla, že společnost HSW-Zakład Zespołów Mechanicznych obdržela podporu na restrukturalizaci na období 2003-2007, která byla poskytnutá před

přistoupením. Na straně jedné bylo nutno prokázat, že tato podpora nepřinesla prospěch mateřské společnosti. Na straně druhé bylo Polsko požádáno, aby Komisi ujistilo, že v případě, že Komise podporu na restrukturalizaci společnosti HSW S.A. schválí, nepřinese tato podpora prospěch společnosti HSW-Zakład Zespołów Mechanicznych.

- (80) Polské orgány Komisi ujistily, že vzájemné vztahy mezi společnostmi HSW-Zakład Zespołów Mechanicznych a HSW S.A. jsou založeny na tržních zásadách (včetně platebních a dodacích podmínek) a že společnosti mají jako samostatné právní subjekty oddělené účetnictví. Jediným důvodem, proč si společnost HSW S.A. vybrala HSW-Zakład Zespołów Mechanicznych jako dodavatele materiálu, byla zeměpisná blízkost této společnosti.

5.3.7 Oddělení dotované speciální vojenské produkce a civilní výroby

- (81) V rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení Komise vyjádřila pochybnosti ohledně dostatečného oddělení dotované speciální vojenské produkce (děla) od civilní výroby stavebních strojů, které má zamezit vzájemnému subvencování těchto dvou oblastí činnosti. Polské orgány Komisi ujistily, že stávající systém účtování nákladů umožňuje jednoznačné oddělení nákladů obou výše uvedených druhů činnosti.

6. ZÁVĚR

- (82) Komise vyvozuje závěr, že částečně protiprávní a částečně oznámená státní podpora je slučitelná se společným trhem,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora ve výši 66,377 milionu PLN, která byla nebo bude poskytnuta společnosti HSW S.A., přičemž některá tato opatření již Polsko v rozporu s čl. 88 odst.3 Smlouvy o ES částečně nebo zcela provedlo a některá dosud neprovedlo, je slučitelná se společným trhem.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Polské republice.

V Bruselu dne 20. prosince 2006.

Za Komisi

Neelie KROES

členka Komise

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 20. prosince 2006

o opatření C 24/2004 (ex NN 35/2004) uplatňovaném Švédskem k zavedení digitálního terestriálního televizního vysílání

(oznámeno pod číslem K(2006) 6923)

(Pouze švédské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2007/258/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k předložení připomínek
podle ustanovení uvedeného výše, a s ohledem na jejich
připomínky ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

1. ŘÍZENÍ

(1) V dopise ze dne 9. srpna 2001 předložil provozovatel satelitního vysílání Nordic Satellite AB („NSAB“) ⁽²⁾ stížnost Evropské komisi („Komise“) ve věci údajné státní podpory poskytované švédským státem švédskému provozovateli terestriální sítě, společnosti Teracom AB („Teracom“), a některým jeho dceřiným společnostem v souvislosti se zavedením digitálního terestriálního televizního vysílání ve Švédsku ⁽³⁾. V dopise ze dne 28. listopadu 2001 předložil distributor televizního signálu Viasat AB („Viasat“) – integrovaný provozovatel bezplatného a placeného televizního vysílání – velmi podobnou stížnost jako společnost NSAB.

(2) Po předběžném vyšetřování Komise vyrozuměla Švédsko dopisem ze dne 14. července 2004, že se rozhodla zahájit formální vyšetřovací řízení (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) podle ustanovení čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ve věci údajných opatření podpory. Rozhodnutí o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 25. září 2004. V rozhodnutí o zahájení řízení byly Švédsko a další zúčastněné strany vyzvány, aby předložily své připomínky k údajným opatřením podpory.

⁽¹⁾ Viz věc C 24/04 (ex NN 35/04), *Zavedení digitálního terestriálního televizního vysílání ve Švédsku*, Úř. věst. C 238, 25.9.2004, s. 5.

⁽²⁾ Dne 1. prosince 2005 změnila společnost NSAB název na SES Sirius AB. Bez ohledu na tuto skutečnost bude stěžovatel v celém tomto rozhodnutí označován jako společnost „NSAB“.

⁽³⁾ Dne 12. dubna 2002 a dne 2. října 2002 společnost NSAB doplnila svou stížnost o další údaje týkající se údajných opatření státní podpory.

(3) Dne 29. října 2004 obdržela Komise odpověď švédské vlády („odpověď“ ze dne 29. října) na rozhodnutí o zahájení řízení Komise. Komise obdržela připomínky rovněž od těchto zúčastněných stran: B2 Bredband AB („B2“) ⁽⁴⁾, Evropská asociace kabelových komunikací („ECCA“) ⁽⁵⁾, Asociace evropských satelitních operátorů („ESOA“) ⁽⁶⁾, NSAB ⁽⁷⁾, Telenor Broadcast Holding AS („Telenor Broadcast“) ⁽⁸⁾, TeliaSonera AB („TeliaSonera“) ⁽⁹⁾, UGC Europe, Inc. („UGC“) ⁽¹⁰⁾ a Viasat ⁽¹¹⁾.

(4) V dopisech ze dne 17. listopadu 2004 a 17. ledna 2006 Komise zaslala připomínky zúčastněných stran vládě. Vláda předložila své poznámky k připomínkám v dopisech ze dne 20. prosince 2004 a 20. března 2006.

(5) Dne 22. listopadu 2004 jednaly služby Komise s asociací ECCA. Dále se konala jednání se zástupci společnosti NSAB a asociace ESOA, a to dne 1. března 2005 a dne 21. a 30. listopadu 2005.

(6) V dopisech ze dne 8. února 2006, 7. dubna 2006, 31. května 2006 a 30. srpna 2006 Komise zaslala Švédsku další žádosti o informace. Vláda odpověděla dopisy ze dne 20. března 2006 („odpověď“ ze dne 20. března) (zaevidován dne 22. března 2006), 25. dubna 2006 („odpověď“ ze dne 25. dubna) (zaevidován dne 24. října 2006), 5. května 2006 („odpověď“ ze dne 5. května) (zaevidován dne 11. května 2006), 15. června 2006 (zaevidován dne 16. června 2006) a 1. září 2006 (zaevidován dne 4. září 2006).

⁽⁴⁾ Viz podání společnosti B2 ze dne 22. října 2004.

⁽⁵⁾ Viz podání asociace ECCA ze dne 25. října 2004 (zaevidované dne 2. prosince 2004).

⁽⁶⁾ Viz podání asociace ESOA ze dne 18. října 2004 (zaevidované dne 25. října 2004).

⁽⁷⁾ Viz podání společnosti NSAB ze dne 22. října 2004, 11. února 2005 (zaevidované dne 14. února 2005), 9. března 2005 (zaevidované dne 10. března 2005) a 1. prosince 2005 (zaevidované dne 6. prosince 2005).

⁽⁸⁾ Viz podání společnosti Telenor Broadcast ze dne 17. listopadu 2004 (zaevidované dne 18. listopadu 2004).

⁽⁹⁾ Viz podání společnosti TeliaSonera ze dne 25. října 2004 (zaevidované dne 26. října 2004).

⁽¹⁰⁾ Viz podání společnosti UGC ze dne 25. října 2004 (zaevidované dne 26. října 2004).

⁽¹¹⁾ Viz podání společnosti Viasat ze dne 25. října 2004 (zaevidované dne 26. října 2004).

2. VÝCHODISKA

- (7) Toto rozhodnutí se týká údajné státní podpory poskytnuté společnosti Teracom a její dceřiné společnosti Boxer TV-Access („Boxer“) (není-li uvedeno jinak, nazývá se dále společnost Teracom a její dceřiné společnosti souhrnně „Teracom“) v souvislosti s rozvojem platformy digitálního terestriálního televizního vysílání ve Švédsku⁽¹²⁾. Podle stěžovatelů společnost Teracom přijala přímou a nepřímou (prostřednictvím společností zajišťujících veřejnoprávní vysílání, SVT a UR) finanční podporu od švédského státu. Tato podpora byla údajně využita k tomu, aby digitální terestriální přenos ve Švédsku získal nespravedlivou konkurenční výhodu vůči ostatním platformám digitálního vysílání, jako např. kabelovému a satelitnímu přenosu.
- (8) Toto rozhodnutí nebude řešit nepřijetí zákonů, předpisů a správních opatření ze strany Švédska, které vyžaduje směrnice o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky, protože tato věc je předmětem samostatného rozhodnutí Evropského soudního dvora⁽¹³⁾.

3. PŘÍSLUŠNÉ SPOLEČNOSTI

3.1 Společnosti účastníci se tvorby digitální terestriální platformy ve Švédsku

3.1.1 Teracom

- (9) Teracom je společnost pověřená budováním a provozováním platformy terestriálního televizního vysílání ve Švédsku. Teracom je veřejná společnost stoprocentně vlastněná státem. Byla založena v roce 1992 za účelem převzetí televizního a rozhlasového přenosu dosud realizovaného Švédskou telekomunikační správou („Televerket“)⁽¹⁴⁾.
- (10) Podle svých stanov společnost Teracom přenáší a šíří rozhlasové a televizní programy, vytváří, uvádí na trh a poskytuje další služby, které souvisejí s činností společnosti v oblasti přenosu a šíření signálu nebo jsou s ní slučitelné. Tyto další služby představují zejména telekomunikační a informační služby.

- (11) Od svého založení je Teracom výhradním vlastníkem a provozovatelem jediné stávající terestriální přenosové sítě ve Švédsku⁽¹⁵⁾. Chtějí-li soukromé a komerční televizní stanice vysílat na terestriální platformě, musí uzavřít smlouvu o přenosu se společností Teracom a hradit společnosti Teracom poskytnuté služby.
- (12) Dne 15. prosince 2005 vydal švédský Úřad pro regulaci pošt a telekomunikací („Post- och telestyrelsen“) dvě rozhodnutí, v nichž se uvádí, že společnost Teracom má ve své úloze provozovatele sítě značnou tržní sílu na švédském velkoobchodním trhu služeb terestriálního vysílání. Společnost Teracom proto uložil zvláštní povinnosti týkající se distribuce televizního obsahu koncovým uživatelům pomocí analogové i digitální terestriální sítě. Společnost Teracom musí nyní za určitých podmínek umožnit přístup k terestriální platformě společností, které mají zájem distribuovat televizní obsah koncovým uživatelům, musí uplatňovat ceny podle nákladů, uplatňovat nediskriminační podmínky pro přístup k terestriální platformě a vést oddělené a otevřené účetnictví pro svou vlastní činnost a pro činnost související s poskytováním přístupu⁽¹⁶⁾.

3.1.2 Boxer

- (13) Společnost Boxer nabízí spotřebitelům přístup k sadám televizních programů a dalším službám prostřednictvím platformy digitálního terestriálního televizního vysílání. Společnost byla založena v říjnu 1999 a její sedmdesátiprocentní podíl drží společnost Teracom a třicetiprocentní podíl britská společnost 3i zabývající se oblastí private equity a rizikového kapitálu⁽¹⁷⁾.
- (14) Společnost Boxer je jediným distributorem televizních programů (včetně placené televize) v digitální terestriální síti ve Švédsku. Když televizní stanice získá vysílací licenci pro švédskou terestriální síť, může buď uzavřít smlouvu o distribuci se společností Boxer a nechat si jejím prostřednictvím distribuovat programy, nebo se může rozhodnout vysílat bez výběru poplatků („free-to-air“), tj. bez kódování. Většina televizních stanic, které vysílají v digitální terestriální síti, má uzavřenu smlouvu o distribuci

⁽¹⁵⁾ V prosinci 2004 Komise zahájila řízení proti Švédsku z důvodu porušení směrnice o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací (č. řízení SG 2004/2197, věc COMP/C-1/39 157). Věc se týkala užívání výhradních práv v příslušném sektoru. V důsledku tohoto řízení se vláda zavázala zrušit výhradní práva udělená společnosti Teracom k poskytování služeb analogového terestriálního vysílání do 1. ledna 2006. Věc týkající se služeb digitálního terestriálního vysílání se stále řeší, ačkoli vláda již nerozporuje závěr Komise, že v současnosti uplatňovaný regulační rámec je v rozporu s uvedenou směrnicí. Protože však vláda nepředložila Komisi návrh zákona, aby Komisi umožnila zjistit, zda jednání v rozporu s právním řádem skončí a kdy vstoupí nová právní úprava v platnost, rozhodla se Komise zažalovat Švédsko u Soudního dvora, viz tiskové prohlášení Komise IP/06/1411 ze dne 17. října 2006.

⁽¹⁶⁾ Viz rozhodnutí 05-8675/23 ze dne 15. prosince 2005 ohledně digitální terestriální sítě a rozhodnutí 05-8674/23 ze dne 15. prosince 2005 ohledně analogové terestriální sítě.

⁽¹⁷⁾ Viz www.boxer.se. Od dubna 2000 do dubna 2005 držela 30 % podíl společnost 3i ve společnosti Boxer společnost Skandia Liv („Skandia“).

⁽¹²⁾ Podle stěžovatelů byla nezákonná státní podpora poskytnuta také společnosti Senda i Sverige AB („Senda“). Společnost Senda byla dceřinou společností Teracomu, která se zabývala koordinací, uváděním na trh a sdružováním televizních programů a služeb pro terestriální digitální televizní vysílání. Od 1. října 2002 se společnost Senda sloučila se společností Boxer a tyto dvě společnosti dnes působí pod názvem „Boxer“.

⁽¹³⁾ Viz směrnice Komise 2000/52/ES ze dne 26. července 2000, kterou se mění směrnice 80/723/EHS o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky, Úř. věst. L 193, 29.7.2000, s. 75. Rozhodnutí ze dne 15. července 2004 ve věci C-141/03, *Komise Evropských společenství v. Švédské království*, Úř. věst. C 228, 11.9.2004, s. 13.

⁽¹⁴⁾ Viz Prop. 1991/92:140, bet. 1991/92:KrU28, rskr. 1991/92:329. Telekomunikační správa byla v této době privatizována (dnes společnost Telia AB).

se společností Boxer ⁽¹⁸⁾. Podle vlastního prohlášení rostla společnost Boxer v roce 2005 o 42 % a měla na konci prosince 2005 více než půl milionu smluvních odběratelů ⁽¹⁹⁾.

3.1.3 SVT

(15) Společnost SVT je hlavní poskytovatel veřejnoprávního vysílání ve Švédsku. Od roku 1997 jsou společnost SVT a všechny ostatní rozhlasové a televizní společnosti zajišťující veřejnoprávní vysílání ve Švédsku vlastnictvím fondu ⁽²⁰⁾. Povinnosti společnosti SVT jako poskytovatele veřejnoprávního vysílání jsou upraveny v rámci její analogové i digitální vysílací licence, které vydává vláda. Veřejnoprávní kanály SVT musí pokrývat 99,8 % obyvatel Švédska a musí vysílat prostřednictvím terestriální sítě v maximálním rozsahu ⁽²¹⁾. Požadavek na pokrytí 99,8 % obyvatelstva znamená, že pokud nebude kompletně vybudována digitální terestriální platforma, musí společnost SVT paralelně vysílat prostřednictvím analogové terestriální sítě. Společnost SVT v současnosti nakupuje všechny své služby pro terestriální přenos od společnosti Teracom ⁽²²⁾.

(16) Všechny stanice SVT jsou vysílány jako nezpлатněný televizní signál („free-to-air television“). Ve vysílací licenci SVT se dále uvádí, že společnost SVT může využívat družicové vysílání, a společnost SVT skutečně vysílá své veřejnoprávní programy pomocí satelitu, aby pokryla veškeré obyvatelstvo Švédska. Od března 1999 do dubna 2004 měla společnost NSAB – jeden ze stěžovatelů – výhradní právo vysílat veřejnoprávní programy společnosti SVT v severské oblasti pomocí svých satelitů ⁽²³⁾. Veřejnoprávní kanály společnosti SVT jsou rovněž dostupné prostřednictvím kabelové sítě na základě zákonů ve veřejném zájmu („must carry“).

3.1.4 Utbildningsradion („UR“)

(17) UR – „vzdělávací rozhlas“ je druhá společnost ve Švédsku realizující veřejnoprávní vysílání. Vysílá jak rozhlas, tak televizi. Stejně jako společnost SVT je společnost UR rovněž ve vlastnictví téhož fondu (viz výše 3.1.3) ⁽²⁴⁾.

(18) Podobně jako u SVT jsou povinnosti společnosti UR jako veřejnoprávní vysílací společnosti upraveny v její vysílací licenci a společnost UR po konzultaci se Švédským rozhlasem („Sveriges Radio“) a společností SVT nakupuje služby pro přenos pomocí analogové terestriální sítě od

společnosti Teracom ⁽²⁵⁾. Společnost UR vysílá v jednom z kanálů společnosti SVT a její programy musí pokrývat 99,8 % švédského obyvatelstva. Programy společnosti UR musí být dále vysílány v terestriální síti, přičemž jsou nezpлатněně vysílány v terestriálních sítích a z důvodu veřejného zájmu v sítích kabelových.

(19) Ve zbylé části tohoto rozhodnutí budou společnosti SVT a UR souhrnně označovány jako společnost „SVT“ a číselná vyjádření (např. rozpočtové částky a platby) vztahující se k jednotlivým společnostem se budou uvádět v úhrnech ⁽²⁶⁾.

3.2 Stěžovatelé

3.2.1 NSAB

(20) NSAB je společnost se sídlem ve Švédsku. Společnost NSAB vlastní a provozuje dva satelity Sirius, které zajišťují televizní služby i služby jiných médií a telekomunikační služby pro severskou oblast a Pobaltí a dále pro východní a střední Evropu. Společnost NSAB šíří rozhlasový a televizní signál veřejných i soukromých vysílacích společností.

(21) Společnost NSAB ze 75 % vlastní jeden z nejvýznamnějších poskytovatelů satelitních služeb přímo pro domácnosti („direct-to-home“) v Evropě – společnost SES ASTRA se sídlem v Lucembursku – a z 25 % společnost Swedish Space Corporation („Svenska Rymdaktiebolaget“). Společnost Swedish Space Corporation je státem vlastněná společnost s ručením omezeným s provozem ve Švédsku ⁽²⁷⁾. Do března 2000 byla část společnosti NSAB ve vlastnictví Teracomu ⁽²⁸⁾.

3.2.2 Viasat

(22) Společnost Viasat je integrovaný provozovatel bezplatného a placeného televizního vysílání, který šíří programy na platformě satelitů Sirius. Společnost Viasat působí z Británie, kde má také své sídlo. Viasat je dceřiná společnost švédské mediální skupiny MTG AB („MTG“), která Viasat stoprocentně vlastní. Skupina MTG působí na celém světě a mimo jiné tvrdí, že je největším provozovatelem bezplatného a placeného televizního vysílání ve Skandinávii a pobaltských zemích.

4. TELEVIZNÍ VYSÍLÁNÍ

4.1 Platformy televizního vysílání ve Švédsku

(23) Ve Švédsku je televizní vysílání v současnosti přenášeno v terestriálních sítích, kabelových sítích a distribučních systémech s družicovou společnou televizní anténou („SMATV“), prostřednictvím družic a prostřednictvím širo-

⁽¹⁸⁾ Toto rozhodnutí nemá vliv na uplatňování předpisů EU týkajících se vnitřního trhu.

⁽¹⁹⁾ Viz tisková zpráva společnosti Boxer ze dne 18. ledna 2006, *Společnost Boxer vzrostla v roce 2005 o 42 %*. Viz také tisková zpráva společnosti Boxer ze dne 12. července 2005, *Boxer fortsätter att öka antalet digitala TV-kunder*, a její tisková zpráva ze dne 20. října 2005, *Fortsatt ökning för Boxer*.

⁽²⁰⁾ Viz www.svt.se a Prop. 1995/96:161, s. 70 až 72.

⁽²¹⁾ Viz např. regeringsbeslut den 10 februari 2005 (nr I; 11), regeringsbeslut den 22 juni 2005 (nr I:22), regeringsbeslut den 15 december 2005 (nr I:102) och regeringsbeslut den 23 februari 2006 (I; 15).

⁽²²⁾ Do 31. prosince 2005 měla povinnost tak činit v rámci analogového vysílání.

⁽²³⁾ Dohoda mezi společnostmi NSAB a SVT byla oznámena Komisi v roce 1999 (věc č. IV/C-2/37 517) a strany obdržely v listopadu 1999 uklidňující dopis.

⁽²⁴⁾ Viz www.ur.se/ur/start.php? s1 = omur& s2 = historik.

⁽²⁵⁾ Viz regeringsbeslut 29 adresované UR, *Tillstånd att sända television*, KU2001/1543/Me (delvis) ze dne 20. prosince 2001 a příloha 1 regeringsbeslut I:12, *Tillstånd att sända ljudradio och television*, U2005/1824/Me ze dne 2. října 2005. Tato vysílací licence byla prodloužena a vztahuje se i na celý rok 2006.

⁽²⁶⁾ Důvod spočívá v tom, že rozpočtové položky náležející společnosti UR nemají velký význam a pravidla, kterými se řídí činnost a vysílání společnosti UR, jsou v podstatě též jako pravidla, kterými se řídí společnost SVT. Společnost UR kromě toho vysílá na jednom z kanálů společnosti SVT. Rozpočtové položky náležející jednotlivým společnostem a platby provedené jednotlivými společnostmi budou proto považovány za jednu a tytéž.

⁽²⁷⁾ Viz <http://www.ses-sirius.com>.

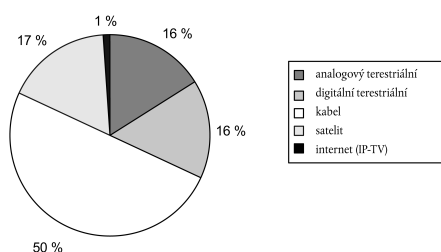
⁽²⁸⁾ Viz výroční zpráva společnosti Teracom za rok 2000.

kopásmového internetového připojení. Podle vlády bude televizní vysílání zanedlouho dostupné rovněž prostřednictvím třetí generace mobilních telefonních sítí ⁽²⁹⁾.

- (24) Na obrázku 1 uvedeném níže je znázorněn význam různých televizních platform ve Švédsku v roce 2006. Na obrázku je znázorněno skutečné využití různých platform v procentuálním podílu všech švédských domácností ⁽³⁰⁾. V případě terestriální platformy obrázek dále rozlišuje analogový a digitální příjem.

Obrázek 1:

Skutečný příjem televizního signálu v domácnostech ve Švédsku v roce 2006

- (25) Všechny v současnosti nejčastěji dostupné přenosové platformy, tj. kabel, satelit a terestriální platforma, byly nebo jsou ovlivněny přechodem z analogového na digitální televizní vysílání. Digitalizace vysílání má velké přednosti v podobě efektivnějšího využití spektra a rozšířených možností přenosu. To s sebou ponese nové a lepší služby vysoké jakosti a širší nabídku pro spotřebitele.

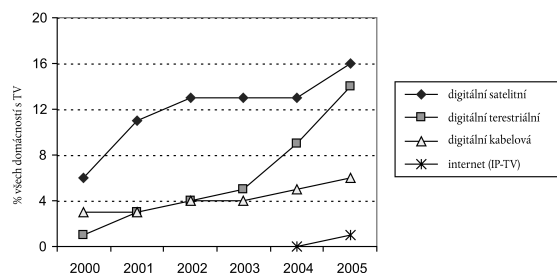
- (26) Bez ohledu na režim přenosu má digitální vysílání buď otevřenou architekturu, nebo obsahuje systém podmíněného přístupu, kde jsou kanály kódovány. To znamená, že k příjmu otevřeného digitálního vysílání potřebují diváci digitální přijímač, který je buď vestavěný v televizoru, nebo má podobu samostatného „set-top-boxu“, který funguje jako dekodér. Ke sledování kódovaných kanálů musí mít diváci set-top-box, který je schopen přečíst přístupovou kartu („access card“).

4.2 Vývoj digitálního terestriálního televizního vysílání ve Švédsku

- (27) Digitální televizní vysílání ve Švédsku se za posledních 5 let silně rozvinulo. V období od roku 2000 do roku 2005 zaznamenaly růst všechny digitální platformy – satelit, kabel a terestriální síť –, přičemž na prvním místě v digitalizaci figuroval satelitní přenos (viz obrázek 2) ⁽³¹⁾.

Obrázek 2:

Rozvoj digitálních platform ve Švédsku (2000 až 2005)

- (28) Na základě vládního návrhu rozhodl parlament v roce 1997, že v několika částech země musí začít rozvoj digitální terestriální sítě a že stát musí postupně rozhodnout, zda a jak má výstavba sítě pokračovat ⁽³²⁾. Bylo rozhodnuto, že rozvoj digitální terestriální sítě má být financován výhradně účastnickými společnostmi, tj. společnostmi zajišťujícími vysílání, a majitelem sítě, a nikoliv státem ⁽³³⁾.

- (29) V roce 2003 parlament rozhodl, že analogová terestriální síť má být vypnuta nejpozději 1. února 2008 ⁽³⁴⁾, a v květnu 2004 rozhodl, že nejpozději ke dni plánovaného vypnutí celé analogové terestriální sítě musí být vybudován multiplex vyhrazený pro digitální vysílání SVT s pokrytím 99,8 %. Nejpozději k tomuto datu má alespoň jeden další multiplex pokrývat 98 % obyvatelstva. Nebyly stanoveny žádné podmínky týkající se pokrytí u zbývajících multiplexů ⁽³⁵⁾.

- (30) Podle společnosti Teracom začala první fáze vypínání analogové terestriální sítě 19. září 2005 a týkala se přibližně 150 000 domácností ve Švédsku ⁽³⁶⁾. V tabulce 1 níže jsou uvedeny plánované fáze a odhad podílu obyvatelstva, kterého se vypínání dotkne v jednotlivých fázích.

Tabulka 1:

Plánované vypínání analogové terestriální sítě a odhadovaná část obyvatelstva, které se vypínání dotkne

	% všech obyvatel v dotčeném území	% všech obyvatel v dosahu digitálního televizního vysílání úhrnné údaje
1. fáze ukončená v listopadu 2005	4	4

⁽²⁹⁾ Viz odpověď ze dne 29. října, s. 11.

⁽³⁰⁾ Viz Statens Offentliga Utredningar: Sveriges övergång till digital-TV, Digital-TV-Kommissionen.

⁽³¹⁾ Zdroj: Mediavision, MMS, viz odpověď ze dne 20. března, otázka 15. Viz též Radio och TV-verkets Mediautveckling 2005 a 2006.

⁽³²⁾ Viz Bet. 1996/97:KU17, Rskr. 1996/97:178.

⁽³³⁾ Viz Bet. 1996/97:KU17.

⁽³⁴⁾ Viz Bet. 2002/03:KU33, Rskr. 2002/03:196.

⁽³⁵⁾ Viz Bet. 2003/04:KU24, Rsks. 2003/04:231.

⁽³⁶⁾ Viz <https://www.teracom.se>.

	% všech obyvatel v dotčeném území	% všech obyvatel v dosahu digitálního televizního vysílání úhrnné údaje
2. fáze ukončená v květnu 2006	20	24
Ukončení 3. fáze je plánováno na listopad 2006	16	39
Ukončení 4. fáze je plánováno na květen 2007	28	67
Ukončení 5. fáze je plánováno na říjen 2007	33	100

Zdroj: Teracom. Číselné údaje jsou pouze odhady.

- (31) Vlastní zdroje společnosti Teracom a výnosy z prodeje síťových služeb (např. poplatky uživatelů) nestačily na pokrytí všech investičních výdajů souvisejících se spuštěním celostátní digitální terestriální sítě, a společnost Teracom proto musela získat další kapitál. Ten si zajistila pomocí půjček na kapitálovém trhu a prodejem majetku, a takto se jí podařilo financovat rozvoj digitální terestriální sítě ⁽³⁷⁾.

4.2.1 Vysílání pomocí digitální terestriální sítě ve Švédsku

- (32) Digitální terestriální televizní vysílání pracuje na bázi multiplexů, což jsou systémy, které sdružují a digitalizují více signálů k přenosu jednou linkou nebo společným kanálem. Tím se zvyšuje kapacita a zvětšuje počet kanálů, které lze současně vysílat. Společnost Teracom dnes provozuje 5 multiplexů, přičemž každý multiplex má kapacitu k přenosu přibližně 8 samostatných televizních kanálů. Na jaře 2006 pokrývaly 4 multiplexy přibližně 98 % švédského obyvatelstva a pátý multiplex přibližně 50 % obyvatelstva ⁽³⁸⁾.
- (33) Vláda opírá své rozhodnutí udělit licenci o doporučení Agentury pro rozhlas a televizi („Radio och TV-verket“), která žádosti přezkoumává. V říjnu 2006 byla přibližně 40 televizním stanicím udělena licence k vysílání v digitální terestriální síti. Jeden z 5 multiplexů je vyhrazen pro společnost SVT, druhý je dnes určen zejména pro TV4 a zbylé multiplexy společně využívají ostatní držitelé licencí ⁽³⁹⁾.

4.2.2 Nabízení digitální terestriální sítě spotřebitelům

- (34) Společnost Boxer má na starosti předplatitelskou oblast – tj. prodej placených televizních programů nabízených na

digitální terestriální platformě koncovým zákazníkům. Podle vlády čelí společnosti Teracom a Boxer ostré konkurenci ze strany ostatních vysílacích platform, např. satelitních operátorů. Z tohoto důvodu bylo pro společnost Boxer obtížné účtovat zákazníkům plnou cenu set-top-boxu při získávání pozice na trhu a budování klientely. Po zahájení provozu digitální terestriální platformy proto společnost Boxer nabízela zákazníkům set-top-boxy za nižší cenu a získávala zpět náklady za celou dobu trvání smlouvy s odběratelem. To vysvětluje, proč společnost Boxer utrpěla výrazné ztráty v počáteční fázi své činnosti. Když vykazovala společnost Boxer ztráty, získala od obou mateřských společností za totožných podmínek kapitálovou injekci, a to 70 % od společnosti Teracom a 30 % od společnosti Skandia ⁽⁴⁰⁾.

4.3 Švédská veřejnoprávní televize a její financování

- (35) Podle švédského právního řádu musí každá domácnost, která vlastní televizor, hradit poplatek za televizní přijímač. Peníze z poplatků za televizory slouží k financování veřejnoprávních společností (televizních i rozhlasových) ve Švédsku ⁽⁴¹⁾.
- (36) Poplatek za televizní přijímač vybírá subjekt, jež spolu s vlastními všemi švédskými veřejnoprávními rozhlasovými a televizními společnostmi: společnost Radiotjänst i Kiruna AB („Rikab“) ⁽⁴²⁾. Společnost Rikab převádí vybrané peníze na specifický účet u švédského Úřadu pro státní dluh („Riksgäldskontoret“), tzv. „rundradiokontoret“.
- (37) Na základě činnosti společnosti SVT a na základě změn nebo doplňků, které vláda hodlá přidat k povinnostem veřejnoprávní služby, rozhoduje každoročně parlament o částce, kterou bude mít společnost k dispozici pro výkon svých veřejnoprávních povinností ⁽⁴³⁾. Společnost SVT využívá přidělené peníze k výkonu své veřejnoprávní činnosti, jak je popsána ve vysílací licenci a podmínkách financování ⁽⁴⁴⁾. Společnost SVT sama rozhoduje, jaká část z přidělených prostředků se použije např. na programové činnosti a kolik se použije na šíření programů (např. poplatky za přenos pro Teracom) ⁽⁴⁵⁾.
- (38) Při přepínání na digitální terestriální přenos se bude analogové a digitální vysílání realizovat paralelně, aby

⁽³⁷⁾ Viz odpověď ze dne 29. října, odd. 3.4.2. a 3.5.

⁽³⁸⁾ Viz <http://www.teracom.se> a Statens Offentliga Utredningar: Sveriges övergång till digital-TV, Digital-TV-Kommissionen.

⁽³⁹⁾ Viz http://www.rtvv.se/se/Om_media/tv/digitaltv/, ale též zpráva vyhotovená Úřadem pro regulaci pošt a telekomunikací v listopadu 2005, Förstudie: Frigjort frekvensutrymme vid övergången till digitalt marksänd TV, s. 5 až 7.

⁽⁴⁰⁾ Viz odpověď ze dne 29. října, s. 22, a dále odpověď vlády ze dne 20. prosince 2004, s. 2. Od dubna 2005 se společnost 3i stává vlastníkem 30 % podílu, který dříve držela společnost Skandia.

⁽⁴¹⁾ Viz Lag (1989:41) om TV-avgift.

⁽⁴²⁾ Tamtéž.

⁽⁴³⁾ Viz Radio och TV i allmänhetens tjänst – Riktlinjer för en ny tillståndperiod, Betänkande av Kommittén om radio och TV i allmänhetens tjänst, Stockholm 2005.

⁽⁴⁴⁾ Viz Anslagsvillkor för Sveriges Television AB för år 2005, Prop. 2004/05:1, bet. 2004/05:KrU1, rskr. 2004/05:97.

⁽⁴⁵⁾ Viz odpověď ze dne 29. října, s. 27 až 30 a s. 42 a 43.

- diváci měli čas na přechod na nový režim příjmu. Aby vyšší náklady společnosti SVT z důvodu tohoto paralelního vysílání nevedly k výraznému zvýšení poplatků za televizní přijímač vybíraných od majitelů televizorů ⁽⁴⁶⁾, rozhodl se stát uplatňovat alternativní mechanismus financování k úhradě nákladů. Za tímto účelem byl založen u Úřadu pro státní dluh v roce 2002 samostatný, tzv. distribuční účet („distributionskontot“). Distribuční účet je financován z peněz z účtu rundradiokontot a prostřednictvím úvěrového rámce poskytnutého Úřadem pro státní dluh. Z distribučního účtu se poté převádí peníze ve prospěch společnosti SVT k úhradě terestriálního vysílání ⁽⁴⁷⁾.
- (39) V prvních letech se distribuční účet dostává do schodku, protože objem peněz, které se ve prospěch tohoto účtu převádí z účtu rundradiokontot, je menší než objem peněz, které se z něj odčerpávají ve prospěch společnosti SVT za výdaje na vysílání. Rozdíl částky, která přijde na distribuční účet z účtu rundradiokontot, a peněz, které společnost SVT potřebuje na úhradu vysílání, pokrývá úvěr poskytnutý Úřadem pro státní dluh. Jakmile bude vypnuta analogová terestriální síť a SVT již nebude muset hradit paralelní přenos analogového a digitálního terestriálního signálu, sníží se převody z distribučního účtu ve prospěch společnosti SVT a schodek na distribučním účtu se postupně uhradí. Odhaduje se, že veškeré náklady na paralelní vysílání budou plně uhrazeny do roku 2013, kdy bude distribuční účet opět vyrovnaný ⁽⁴⁸⁾.
- (40) Z podmínek financování podle všeho vyplývá, že společnost SVT není nijak omezena v tom, jak využívá a alokuje prostředky přidělené z účtu rundradiokontot a distribučního účtu – za podmínky, že peníze se využijí výhradně na její veřejnoprávní činnost, tak jak je uvedeno ve vysílací licenci a v podmínkách financování ⁽⁴⁹⁾.
- #### 4.4 Veřejnoprávní vysílání v terestriální síti: platby společnosti SVT Teracomu za přenosové služby
- (41) Část z prostředků, které společnost SVT získá, se využívá na nákup terestriálních přenosových služeb od Teracomu. Cena těchto služeb se vyjednává mezi společností SVT a Teracomem bez účasti vlády. Podle vlády a výročních zpráv společnosti Teracom uplatňuje Teracom vůči všem vysílacím společnostem zásadu „rovného zacházení“ („lika-behandlingsprincipen“) v otázce poplatků účtovaných za analogový a digitální přenos ⁽⁵⁰⁾.
- (42) V oblasti analogového terestriálního přenosu byla společnost Teracom od roku 1992 do prosince 2005 povinna stanovovat ceny na úrovni nákladů („sjaľvkostnadskaľkyl“). Skutečné platby společnosti SVT ve prospěch Teracomu jsou obvykle pevně stanoveny na několik let dopředu ve smlouvách sjednaných mezi těmito dvěma společnostmi. Podle stávající smlouvy vycházejí platby společnosti SVT ve prospěch Teracomu v období od roku 2004 do roku 2013 mj. z předpokládaného harmonogramu vypínání analogové terestriální sítě. Jestliže se parlament rozhodne tento harmonogram změnit, mohou se platby upravit ⁽⁵¹⁾.
- (43) V oblasti digitálního terestriálního přenosu se odráží uplatňování zásady rovného zacházení Teracomem v tom, že od roku 1999 jsou všem vysílacím společnostem (včetně SVT) účtovány poplatky podle téhož modelu tvorby cen, založeného na míře rozšíření („penetrationsbaserad prissättning“) ⁽⁵²⁾. To znamená, že vedle určitého poplatku za kanál, tj. základního poplatku („grundavgift“) a propojovacího poplatku („anslutningsförbindelser“), je vysílacím společnostem účtován variabilní poplatek, který je úměrný počtu diváků dané společnosti (tj. rozšíření). Částka tohoto variabilního poplatku na jednoho diváka je stejná pro všechny kanály ⁽⁵³⁾. Zásada rovného zacházení omezuje cenové chování Teracomu vůči společnosti SVT a zaručuje, že společnost SVT nezaplátí za digitální terestriální přenos více než ostatní vysílací společnosti – jestliže jsou požadované služby stejné ⁽⁵⁴⁾. Zásada rovného zacházení byla v nedávné době znovu potvrzena ve vládním návrhu rozpočtu pro období 2005/06 ⁽⁵⁵⁾.
- (44) [...] (*) ⁽⁵⁶⁾
- #### 5. PODROBNÝ POPIS ÚDAJNÝCH OPATŘENÍ PODPORY
- (45) Opatření posuzovaná v tomto rozhodnutí jsou tato:
- nepřímá finanční podpora společnosti Teracom v podobě údajně nepřiměřených poplatků za přenos, které hradí společnost SVT za přenosové služby Teracomu poskytované v analogové i digitální terestriální síti,
 - přímá finanční podpora v podobě státní úvěrové záruky poskytnuté společnosti Teracom a
- ⁽⁴⁶⁾ Náklady na distribuci se dále sníží, jakmile bude vypnuta analogová terestriální síť.
- ⁽⁴⁷⁾ Viz odpověď ze dne 29. října, s. 27 až 30.
- ⁽⁴⁸⁾ Viz odpověď ze dne 29. října, s. 27 až 29, Prop. 2001/02:1, s. 121, Prop. 2004/05:1, s. 108, a odpověď ze dne 20. března, otázka 4.
- ⁽⁴⁹⁾ Viz např. Anslagsvillkor för Sveriges Television AB för år 2005, Prop. 2004/05:1, bet. 2004/05:KrU1, rskr. 2004/05:97, ale také odpověď ze dne 20. března, otázka 4.
- ⁽⁵⁰⁾ Viz odpověď ze dne 29. října, odd. 3.6.2, odpověď ze dne 20. března, otázka 9, a výroční zprávy společnosti Teracom např. za roky 2003 a 2004.
- ⁽⁵¹⁾ Viz odpověď ze dne 29. října, odd. 3.6.2, a Ramavtal mellan Teracom och SVT den 4 mars 2004, přiložená k odpovědi ze dne 20. března. Důvod, proč společnost Teracom již není povinna stanovovat cenu za analogový přenos na úrovni nákladů, spočívá v nedávném rozhodnutí (se závazky), které vydal regulační úřad (PTS). Od tohoto rozhodnutí podléhají ceny společnosti Teracom kontrole ex ante ze strany regulačního úřadu (PTS). Viz odd. 3.1.1. výše.
- ⁽⁵²⁾ Viz odpověď ze dne 29. října, odd. 3.6.1, s. 29.
- ⁽⁵³⁾ Pouze v případě čtvrtého multiplexu vychází od roku 2002 variabilní část přenosového poplatku z jiného modelu tvorby cen, tj. nákladového modelu, viz odpověď vlády ze dne 21. března 2003.
- ⁽⁵⁴⁾ Viz odpověď ze dne 29. října, odd. 3.6.2., a odpověď ze dne 20. března, otázka 9.
- ⁽⁵⁵⁾ Viz Prop. 2005/06:1, Utgiftsområde 24, s. 71 až 74.
- (*) Znění odstavce 44 a odpovídající poznámka byly z důvodů zachování důvěrnosti vymazány. Odstavec obsahuje některé informace o dohodě mezi společnostmi STV a Teracomem.
- ⁽⁵⁶⁾ [...]

- přímá finanční podpora v podobě podmíněné kapitálové účasti („villkorat aktieägartillskott“), kterou má zpětně uhradit společnost Teracom.

5.1 Úhrada přenosových poplatků Teracomu ze strany společnosti SVT

- (46) Na základě informací dostupných Komisi v okamžiku rozhodnutí o zahájení řízení měla Komise důvod se domnívat, že vláda využívala společnost SVT jako prostředek k převádění státních peněz na Teracom během přepínání z analogového na digitální terestriální televizní vysílání. Podle dostupných informací byly společnosti SVT přiděleny finanční prostředky na přenos, které by v úhrnu za období od roku 2002 do roku 2013 převýšily

předpokládané náklady Teracomu na vysílání programů společnosti SVT. Přebytek finančních prostředků by v roce 2013 podle všech údajů činil přibližně 509,61 milionu SEK. (viz Tabulka 2 níže)

- (47) Jak je uvedeno v rozhodnutí o zahájení řízení, měla Komise rovněž podezření, že finanční prostředky přidělené společnosti SVT k úhradě přenosových poplatků byly automaticky převáděny na Teracom. Kdyby podmínky Teracomu týkající se poskytování přenosových služeb společnosti SVT nebyly srovnatelné s podmínkami běžné tržní transakce, pak by veškeré platby nad rámec tržní ceny mohly být napadeny jako potenciální skrytá podpora ve prospěch společnosti Teracom.

- (48) Z informací, které měla Komise k dispozici v okamžiku rozhodnutí o zahájení řízení, vyplývalo, že do roku 2007 budou přenosové poplatky hrazené společností SVT ve prospěch Teracomu nižší než náklady Teracomu na přenos programů SVT (což je patrné ze sloupce 5.). Z informací však dále vyplývalo, že od roku 2008, kdy bude vypnuta analogová terestriální síť a společnost SVT již nebude mít povinnost realizovat paralelní vysílání v analogovém a digitálním režimu, převýší roční úhrady ze strany společnosti SVT náklady Teracomu na vysílání programů společnosti SVT: Od roku 2008 do roku 2013 by společnost SVT každý rok hradila Teracomu výrazně více, než činí náklady na přenos. Poplatky společnosti SVT v roce 2013 byly odhadnuty na částku 2,3krát vyšší než přenosové náklady. Tyto platby by více než vyrovnaly počáteční ztráty Teracomu a zajistily by Teracomu do roku 2013 kumulovaný zisk ve výši 509,61 milionu SEK. Komise měla pochybnosti, zda tento zisk bude výsledkem běžných tržních podmínek, a měla obavy, že zisk může představovat státní podporu ve prospěch společnosti Teracom. Viz rozhodnutí o zahájení řízení, odst. 32.

Tabulka 2:

Přenosové poplatky hrazené společností SVT ve prospěch Teracomu od roku 2002 do roku 2013, jak jsou uvedeny v rozhodnutí o zahájení řízení

Rok	Úhrady SVT Teracomu (1)	Náklady Teracomu na analogový přenos SVT (2)	Náklady Teracomu na digitální přenos SVT (3)	Celkové náklady Teracomu na přenos SVT (4 = 2 + 3)	Předpokládané roční zisky Teracomu (5 = 4 – 1)	Předpokládané kumulované zisky/ztráty Teracomu (6)
2002	485	480	160	640	- 155,00	- 155,00
2003	523	480	160	640	- 117,00	- 272,00
2004	556,46	480	160	640	- 83,54	- 355,54
2005	591,79	480	160	640	- 48,21	- 403,75
2006	256,19	240	160	400	- 143,81	- 547,56
2007	273,79	120	160	280	- 6,21	- 553,77
2008	291,58		160	160	131,58	- 422,19
2009	309,57		160	160	149,57	- 272,61
2010	327,77		160	160	167,77	- 104,85
2011	346,16		160	160	186,16	81,31
2012	364,75		160	160	204,75	286,06
2013	383,55		160	160	223,55	509,61

5.2 Státní záruka poskytnutá společnosti Teracom

- (49) Na základě informací dostupných v okamžiku rozhodnutí o zahájení řízení měla Komise důvodné podezření, že ve prospěch společnosti Teracom byla vydána úvěrová záruka nebo že tato záruka byla společností Teracom přinejmenším k dispozici.
- (50) V průběhu roku 2001 nebyly prognózy platební schopnosti společnosti Teracom příliš optimistické zejména kvůli investicím Teracomu do digitálního terestriálního televizního vysílání a očekávalo se, že platební schopnost společnosti bude nadále upadat⁽⁵⁷⁾. V důsledku toho existovalo vážné riziko, že společnost Teracom nejen nedodrží smlouvy o přenosu programů společností SVT a TV4, ale nebude mít ani prostředky na rozvoj a provoz digitální terestriální sítě jako celku. Kromě toho existovalo riziko, že společnost Teracom nebude schopna vyrovnávat své závazky vůči věřitelům.
- (51) Ve vládním návrhu z listopadu 2001 se doporučilo, aby byla společnosti Teracom poskytnuta úvěrová záruka ve výši maximálně 2000 milionů SEK (přibližně 210 milionů eur). Společnosti Teracom by byl účtován poplatek na pokrytí rizik a administrativních nákladů spojených s poskytnutím záruky a záruka byla časově omezena⁽⁵⁸⁾. Tento návrh byl přijat parlamentem v únoru 2002⁽⁵⁹⁾. Podle informací dostupných Komisi v okamžiku rozhodnutí o zahájení řízení, které následovalo po přijetí návrhu parlamentem, rozhodla vláda o poskytnutí úvěrové záruky ve prospěch společnosti Teracom.
- (52) Komise podala ve svém oznámení o státní podpoře v podobě záruk („oznámení o zárukách“) vysvětlení aplikace ustanovení čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES na úvěrové záruky poskytnuté členským státem⁽⁶⁰⁾. Podle odd. 4 oznámení o zárukách pouze splnění všech daných podmínek zajišťuje, že individuální státní záruka nepředstavuje státní podporu podle čl. 87 odst. 1⁽⁶¹⁾.
- (53) Na základě okolností úvěrové záruky a důvodů rozhodnutí vydat záruku – viz vysvětlení v rozhodnutí o zahájení řízení

(špatná finanční situace a klesající platební schopnost Teracomu) – měla Komise důvodné podezření, že podmínky uvedené v odd. 4 oznámení o zárukách nemusely být splněny a úvěrová záruka představuje státní podporu společnosti Teracom.

5.3 Kapitálová injekce

- (54) Na základě informací o finanční pozici společnosti Teracom dostupných v okamžiku rozhodnutí o zahájení řízení nemohla Komise vyloučit, že podmíněčná kapitálová účast v podobě kapitálové injekce představuje státní podporu společnosti Teracom.
- (55) Společnost Teracom sice začala v roce 2002 reorganizovat činnost celé skupiny, aby zlepšila svoji finanční situaci⁽⁶²⁾, a zlepšovaly se prognózy tržeb, ale společnost Teracom stále vykazovala ztrátu a její platební schopnost nadále upadala⁽⁶³⁾. Podle informací dostupných Komisi v okamžiku rozhodnutí o zahájení řízení byl ukazatel kapitálové přiměřenosti společnosti Teracom na konci roku 2002 na úrovni 20 %, avšak její věřitelé požadovali, aby se ukazatel kapitálové přiměřenosti pohyboval na úrovni 25 % (úroveň pro skupinu byla podle informací Komise zřejmě 30 %) (64). Společnost Teracom i její věřitelé tedy vznesli žádost, aby byla společnosti Teracom poskytnuta kapitálová injekce⁽⁶⁵⁾.
- (56) Podle informací Komise dospěla vláda k závěru, že nepříznivá finanční situace společnosti Teracom je dočasně povahy, má původ ve vysokých investicích a provozních nákladech a že z dlouhodobého hlediska bude Teracom životaschopnou společností se silnou pozicí na trhu a vážným uspořádáním podnikatelských aktivit („business model“). V březnu 2003 vláda navrhla, aby ji parlament zmocnil k realizaci podmíněčné kapitálové účasti ve společnosti Teracom v podobě kapitálové injekce ve výši přibližně 500 milionů SEK (přibližně 52,5 milionu eur)⁽⁶⁶⁾. Po schválení parlamentem v květnu 2003 a uzavření smlouvy s Teracomem v červnu 2003 realizoval stát podmíněčnou kapitálovou účast v Teracomu.

⁽⁵⁷⁾ Viz Delårsrapport za 2. čtvrtletí 2002 společnosti Teracom.

⁽⁵⁸⁾ Viz vládní návrh zákona 2001/02:76.

⁽⁵⁹⁾ Viz rozhodnutí parlamentu 2001/02:KrU07, Rskr. 2001/02:149.

⁽⁶⁰⁾ Viz oznámení Komise o aplikaci čl. 87 a čl. 88 Smlouvy o ES na státní podporu v podobě záruk, Úř. věst. C 71 11. březen 2000, s. 7.

⁽⁶¹⁾ Podmínky jsou tyto: (i) dlužník nesmí být ve finančních potížích, (ii) dlužník musí být v zásadě schopen získat úvěr za tržních podmínek na finančních trzích bez jakékoli pomoci státu, (iii) záruka se musí vázat na konkrétní finanční transakci, musí být na maximální částku, nesmí kryt více než 80 % nesplacené části úvěru nebo jiného finančního závazku (s výjimkou dluhopisů a podobných nástrojů) a nesmí být otevřená a (iv) za záruku musí být uhrazena tržní cena (která odráží mj. výši a dobu trvání záruky, zajištění ze strany dlužníka, finanční pozici dlužníka, oblast působnosti a vyhlídky, míru výpadků a další ekonomické podmínky).

⁽⁶²⁾ Viz např. Delårsrapport za 2. čtvrtletí 2002 společnosti Teracom.

⁽⁶³⁾ Tamtéž.

⁽⁶⁴⁾ To je definováno jako poměr konsolidovaného vlastního kapitálu a aktiv.

⁽⁶⁵⁾ Viz odpověď ze dne 29. října, s. 39.

⁽⁶⁶⁾ Viz Prop. 2002/03:64. Podmínečná kapitálová účast nepředstavuje úvěr. Podmínečná kapitálová účast znamená, že splácení probíhá pomocí výplat dividend, jakmile má společnost dostatek vlastního kapitálu v rozvaze. Ve smlouvě mezi státem (zastoupeným vládou) a společností Teracom byla podmínka, že splácení musí začít ihned poté, co k tomu bude mít společnost Teracom dostatek finančních prostředků. Dále se ve smlouvě konkrétně uvádí, že kapitálová účast probíhá „za tržních podmínek“ a že předpokládaný výnos je stejný jako u podmíněčné kapitálové účasti realizované v „podniku v konkurenčním prostředí“.

- (57) V březnu 2003 před přijetím návrhu vláda informovala Komisi o svém záměru předložit parlamentu návrh týkající se kapitálové injekce. Podle vlády to však nepředstavovalo formální oznámení Komisi ⁽⁶⁷⁾.
- (58) Z informací dostupných Komisi tedy vyplývalo, že před kapitálovou injekcí byla platební schopnost společnosti Teracom nižší než požadovaných 25 %. To vedlo Komisi k závěru, že transakce nemusela proběhnout za podobných podmínek jako na soukromém úvěrovém trhu (tzn. že by soukromý věřitel učinil totéž rozhodnutí vložit kapitál do společnosti Teracom). Komise tedy nemohla vyloučit, že kapitálová injekce představovala státní podporu.

5.4 Důvody k zahájení formálního vyšetřovacího řízení

- (59) Z informací dostupných Komisi v okamžiku úvodního řízení bylo zřejmé, že nelze vyloučit, že všechna tři údajná opatření státní podpory splňují podmínky čl. 87 odst. 1, a tudíž představují státní podporu.
- (60) Komise dále v okamžiku rozhodnutí o zahájení řízení neměla informace o tom, že by podpora byla slučitelná se Smlouvou o ES. Žádná z výjimek uvedených v čl. 87 odst. 2, čl. 87 odst. 3 a čl. 86 odst. 2 nebyla podle všeho splněna a bylo zřejmé, že Švédsko podle všech známek nedodrželo v průběhu procesu digitalizace zásadu technologické neutrality.
- (61) Komise tedy zahájila formální vyšetřovací řízení, aby Švédsku a zúčastněným stranám dala možnost předložit připomínky k předběžnému posouzení Komise, uvedenému v rozhodnutí o zahájení řízení.

6. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

6.1 B2 Bredband AB („B2“)

- (62) Společnost B2 souhlasí se všemi tvrzeními uvedenými v rozhodnutí o zahájení řízení. Podle společnosti B2 mohou výhody poskytnuté společnosti Teracom narušit konkurenční prostředí nejen u digitálního satelitního a digitálního kabelového přenosu. V oblasti šíření signálu pomocí širokopásmového internetového připojení se v následujících letech stane hlavním produktem televizní vysílání pomocí technologie multicast ⁽⁶⁸⁾.

6.2 ECCA

- (63) Asociace ECCA nemá konkrétní připomínky k informacím uvedeným v rozhodnutí o zahájení řízení, ale vítá, že Komise prošetřuje digitální terestriální služby ve Švédsku. Zvláště proto, že několik členských států zasahuje za účelem financování nové infrastruktury, zejména pak digitálních terestriálních sítí a služeb. Podle asociace ECCA tato politika již ovlivňuje chování zákazníků vůči kabelovým službám.

- (64) Podle asociace ECCA jsou dále postupy a podmínky uplatňované u těchto platform státními a regionálními úřady diskriminační povahy a jejich důsledkem je konkurenční nevýhoda provozovatelů ostatních platform. Podle asociace ECCA nejsou kapitáloví investoři ochotni investovat do infrastruktury, jestliže je pravděpodobné, že orgány veřejné moci budou podporovat vytvoření konkurenční infrastruktury, která bude schopna nabízet stejný typ služeb za dotovanou cenu. To by mohlo mít velmi negativní dopad na dostupnost financování, které je nezbytné k upevnění pozice, inovaci sítí a zavádění nových služeb v kabelovém sektoru ⁽⁶⁹⁾.

6.3 ESOA

- (65) Podle asociace ESOA poskytují švédské úřady společnosti Teracom nezákonnou státní podporu. Podpora má ve svém důsledku upřednostňovat terestriální technologické řešení před jinými řešeními, např. kabelovým a družicovým, což narušuje konkurenční prostředí, protože státní podpora umožňuje společnosti Teracom snižovat náklady a nabízet nižší ceny, než jaké jsou nastoleny v běžných tržních podmínkách.
- (66) Podle asociace ESOA vyžaduje provoz družic pro digitální televizní přenos značné investice. V nenarušeném tržním prostředí je ovšem přenos přes družici silným konkurentem pro terestriální digitální řešení (včetně kabelového). Jestliže bude přechod z analogového na digitální přenos pokračovat v celé Evropské unii, asociace ESOA se obává, že k podobným zásahům jako ve Švédsku může docházet i v ostatních členských státech ⁽⁷⁰⁾.

6.4 NSAB

- (67) Společnost NSAB trvá na svých argumentech uvedených v její stížnosti a doplňujících podáních; souhlasí s tvrzeními uvedenými v rozhodnutí o zahájení řízení. Společnost NSAB však pochybuje, že čísla předložená švédskými úřady v reakci na rozhodnutí o zahájení řízení odrážejí všechny platby uskutečněné společností SVT ve prospěch Teracomu, a podle společnosti NSAB nepředstavují vyvážený a přesný přehled skutečně hrazených částek. Společnost NSAB proto vyzývá Komisi, aby od vlády požadovala další informace a vysvětlení.

- (68) S ohledem na argumenty vlády ve prospěch digitálního terestriálního vysílání a v neprospěch digitálního družicového vysílání společnost NSAB upozorňuje na skutečnost, že v některých sousedních zemích existuje jen relativně málo domácností, které nemohou přijímat signál z družice. Společnost NSAB dále zdůrazňuje, že v zemích jako např. Finsko má 10 % domácností v dostatečném dosahu digitální terestriální sítě problémy s příjmem. Společnost

⁽⁶⁷⁾ Viz odpověď ze dne 29. října, s. 50.

⁽⁶⁸⁾ Viz poznámka pod čarou č. 4 výše.

⁽⁶⁹⁾ Viz poznámka pod čarou č. 5 výše.

⁽⁷⁰⁾ Viz poznámka pod čarou č. 6 výše.

NSAB obdobně konstatuje, že podle BBC nemůže 25 % domácností v Británii sledovat digitální terestriální televizní vysílání z důvodu špatně nainstalované antény.

- (69) Společnost NSAB konečně zpochybnila nestrannost zprávy společnosti Öhrlings PriceWaterhouseCooper („PWC“) o kapitálové injekci pro skupinu Teracom. Dále vyslovila přesvědčení, že podnikatelská prognóza Teracomu uvedená ve zprávě vychází z určitých příliš optimistických předpokladů, např. co se týče očekávaného počtu smluvních odběratelů ⁽⁷¹⁾.

6.5 Telenor Broadcast

- (70) Společnost Telenor Broadcast nezaujala stanovisko, zda údajná opatření v daném případě představují státní podporu. Zdůrazňuje však, že podpora poskytovaná digitální terestriální platformě dostane provozovatele na jiných platformách do konkurenční nevýhody, a to jak na distribučních trzích, kde se televizní služby nabízejí spotřebitelům, tak na přenosových trzích, kde se vysílacím společnostem nabízí přenosová kapacita infrastruktury.
- (71) Společnost Teracom (včetně společnosti Boxer) působí jako poskytovatel přenosových služeb vysílacím společnostem i jako poskytovatel televizních služeb spotřebitelům a bude schopná využívat státní podporu na dotování obou činností. Na navazujícím trhu šíření televizního vysílání to lze provádět buď nabízením televizních služeb za nižší cenu nebo nabízením více set-top-boxů, než by jinak bylo bez státní podpory ekonomicky možné. Podle společnosti Telenor Broadcast má tato skutečnost v této fázi vývoje směřem k jednotnému trhu všech platforem mimořádný význam.

- (72) Společnost Telenor Broadcast dále klade otázku, zda povinnost společnosti SVT pokrývat 99,8 % švédského obyvatelstva prostřednictvím terestriální sítě sama o sobě nepředstavuje státní podporu, a vyslovuje pochybnosti, zda je terestriální přenos neekonomičtější způsobem šíření televizního signálu ⁽⁷²⁾.

6.6 TeliaSonera

- (73) Společnost TeliaSonera nezaujala stanovisko, zda jsou údajná opatření v daném případě slučitelná se Smlouvou o ES. Zdůrazňuje však význam konkurenční neutrality mezi různými technologickými infrastrukturami na trhu šíření televizního vysílání ⁽⁷³⁾.

⁽⁷¹⁾ Viz poznámka pod čarou č. 7 výše.

⁽⁷²⁾ Viz poznámka pod čarou č. 8 výše.

⁽⁷³⁾ Viz poznámka pod čarou č. 9 výše.

6.7 UGC

- (74) Společnost UGC nezaujala stanovisko, zda jsou údajná opatření v daném případě slučitelná se Smlouvou o ES. Společnost UGC však zároveň silně podporuje vyšetřování Komise. Dále tvrdí, že státem podporovaná hospodářská soutěž může sloužit pouze k narušení trhu. Podle jejího názoru nemůže existovat žádné opodstatnění pro účast státu na rozvoji digitálního terestriálního televizního vysílání na základě argumentu, že jde o veřejný zájem. Kdyby bylo ve veřejném zájmu nabízet digitální televizní vysílání, existuje mnoho alternativních infrastruktur, pomocí nichž tak lze činit ⁽⁷⁴⁾.

6.8 Viasat

- (75) Společnost Viasat vítá vyšetřování Komise a zaujala stanovisko, že z rozhodnutí o zahájení řízení je zřejmé, že společnost Teracom (včetně společnosti Boxer) přijala rozsáhlé finanční prostředky ze státních zdrojů, které představují nezákonnou státní podporu. Plně se ztotožňuje se závěry v rozhodnutí o zahájení řízení. Podle společnosti Viasat je družicový přenos podstatně ekonomičtější platforma pro šíření signálu a rozhodnutím vlády preferovat terestriální síť se sníží nabídka pro spotřebitele a zhorší se kvalita dostupných produktů.
- (76) Společnost Viasat dodává, že společnost Boxer rovněž získala dodatečnou státní podporu nejen prostřednictvím Teracomu, ale i přímo od společnosti SVT; na rozdíl od distributorů signálu vysílaného pomocí družic (včetně společnosti Viasat) nemusí společnost Boxer hradit poplatky za práva na šíření programů společnosti SVT ⁽⁷⁵⁾.

7. PŘÍPOMÍNKY ZE ŠVÉDSKA

- (77) Ve své odpovědi ze dne 29. října vláda zaujímá stanovisko, že společnosti Teracom nebyla poskytnuta žádná podpora v rozporu se závazky Švédska podle Smlouvy o ES. Zejména tvrdí, že rozhodnutí o zahájení řízení vycházelo z neúplných a často nepřesných informací.

7.1 Údajně nepřiměřené přenosové poplatky hrazené společností SVT Teracomu

- (78) Podle vlády společnost SVT nehradila a nebude hradit Teracomu nepřiměřené vysoké poplatky za přenosové služby v analogové a digitální terestriální síti. Vláda dále tvrdí, že hodnocení Komise v rozhodnutí o zahájení řízení vycházelo z nepřesných čísel.

⁽⁷⁴⁾ Viz poznámka pod čarou č. 10 výše.

⁽⁷⁵⁾ Viz poznámka pod čarou č. 11 výše.

- (79) Za prvé, v rozhodnutí o zahájení řízení Komise sleduje náklady společnosti Teracom v digitální terestriální síti (sloupec 3, Tabulka 2) bez DPH, ačkoli všechna ostatní čísla v téže tabulce obsahují DPH. Podle vlády by měla všechna čísla být bez DPH, aby byla srovnatelná ⁽⁷⁶⁾. níže představuje příslušnou tabulku z rozhodnutí o zahájení řízení, opravenou o DPH. Podle těchto opravených čísel budou kumulované zisky společnosti Teracom do roku 2013 výrazně nižší (23,7 milionu SEK) než částka zmíněná v rozhodnutí o zahájení řízení (509,61 milionu SEK).

Tabulka 3:

Přenosové poplatky hrazené společnostmi SVT v období 2002 až 2013**(bez DPH)**

Rok	Úhrady SVT Teracomu bez DPH (1)	Náklady Teracomu na analogový přenos SVT bez DPH (2)	Náklady Teracomu na digitální přenos SVT (3)	Celkové náklady Teracomu na přenos SVT bez DPH (4 = 2 + 3)	Předpokládané roční zisky/ztráty Teracomu (5 = 4 – 1)	Předpokládané kumulované zisky/ztráty Teracomu (6)
2002	388,0	384	160	544	- 156,0	- 156,0
2003	418,4	384	160	544	- 125,6	- 281,6
2004	445,2	384	160	544	- 98,8	- 380,4
2005	473,4	384	160	544	- 70,6	- 451,0
2006	205,0	192	160	352	- 147,1	- 598,1
2007	219,0	96	160	256	- 37,0	- 635,0
2008	233,3		160	160	73,3	- 561,8
2009	247,7		160	160	87,7	- 474,1
2010	262,2		160	160	102,2	- 371,9
2011	276,9		160	160	116,9	- 255,0
2012	291,8		160	160	131,8	- 123,2
2013	306,8		160	160	146,8	23,7

Zdroj: Odpověď ze dne 29. října, s. 25. V tabulce je však stále uvedeno několik chyb, které jsou vysvětleny a opraveny níže, viz Tabulka 4.

- (80) Za druhé, vláda tvrdí, že rozhodnutí o zahájení řízení Komise vychází z odhadovaných nákladů Teracomu na přenos vysílání společnosti SVT, které byly stanoveny již v roce 2001 (viz sloupec 3, Tabulka 4, a sloupec 4, Tabulka 3). Podle vlády se reálné náklady společnosti Teracom od těchto odhadů výrazně liší (viz Tabulka 4 níže) a k doložení svého tvrzení vláda zaslala přesné údaje. Rozdíl je nejvíce patrný u nákladů společnosti Teracom v digitální terestriální síti, kde se náklady původně odhadovaly na 160 milionů SEK za rok. Tento odhad vycházel z pokrytí digitální sítě v rozsahu 98 % a úplné funkčnosti sítě v roce 2002, počítaje v to např. regionální poruchy („regional nedbrytbarhet“) přenosu signálu a opatření na zvýšení bezpečnosti („säkerhetsåtgärder“) ⁽⁷⁷⁾. Avšak teprve v průběhu roku 2005 byl zahájen provoz digitální terestriální sítě na této úrovni a náklady Teracomu na přenos vysílání společnosti SVT prostřednictvím digitální platformy začaly odpovídat původním odhadům (viz Tabulka 4 níže). Předložené hodnoty, které odrážejí reálné náklady společnosti Teracom, rovněž reagují na pochybnosti Komise uvedené v rozhodnutí o zahájení řízení: totiž že náklady na přenos vysílání společnosti SVT byly v počáteční fázi zahájení provozu nižší než 160 milionů SEK ⁽⁷⁸⁾.

⁽⁷⁶⁾ Vláda zejména upozornila na to, že přenosové poplatky, které Teracom účtuje společnosti SVT, obsahují DPH a že částky, které společnost SVT přijímá z distribučního účtu, toto zohledňují. Společnost Teracom neplyne z této části plateb, která má představovat DPH, zisk, protože musí tyto prostředky uhradit finančnímu úřadu, viz odpověď ze dne 20. března, otázka 2.

⁽⁷⁷⁾ Viz odpověď ze dne 29. října, s. 34.

⁽⁷⁸⁾ Viz rozhodnutí o zahájení řízení, odst. 36.

- (81) Za třetí, vláda upozornila na skutečnost, že přenosové poplatky hrazené společností SVT ve prospěch Teracomu uvedené v rozhodnutí o zahájení řízení (sloupec 1, Tabulka 2 a Tabulka 3 a výše) neodpovídají skutečným platbám ze strany společnosti SVT, ale týkají se finančních prostředků, které měly být převedeny z distribučního účtu ve prospěch společnosti SVT. Tyto finanční prostředky byly k dispozici společnosti SVT k úhradě terestriálního přenosu, neexistovala však povinnost společnosti SVT využít tyto finanční prostředky výhradně k tomuto účelu ⁽⁷⁹⁾. Vláda rovněž upozornila Komisi na fakt, že v rozporu s původním předpokladem má společnost SVT v roce 2006 podle plánu obdržet z distribučního účtu částku 384 milionů SEK (bez DPH) místo částky 205 milionů SEK (bez DPH), která je odhadnuta v rozhodnutí o zahájení řízení ⁽⁸⁰⁾.
- (82) níže uvádí skutečné platby společnosti SVT ve prospěch Teracomu (sloupce 1a až 1c) a skutečné náklady Teracomu na přenos vysílání společnosti SVT (sloupce 2 až 4) za období od roku 1999 do roku 2006 ⁽⁸¹⁾. Kromě časového rámce pokrytého v rozhodnutí o zahájení řízení jsou v tabulce uvedeny také roky 1999, 2000 a 2001. Podle vlády umožňují tyto údaje Komisi ověřit, že po celou dobu od zahájení provozu digitální terestriální sítě v dubnu 1999 neuhradila společnost SVT Teracomu žádné nepřiměřené vysoké poplatky. Informace vztahující se na tyto další roky rovněž reagují na pochybnosti vyslovené Komisí v rozhodnutí o zahájení řízení ⁽⁸²⁾: totiž že společnost SVT obdržela další finanční prostředky v průběhu počáteční fáze zahájení provozu digitální terestriální sítě (od roku 1997 do roku 2001), tj. před vytvořením distribučního účtu. Vláda podala vysvětlení, že společnost SVT v tomto období obdržela celkem 300,3 milionu SEK na technickou obnovu „teknisk förnyelse“. Z této částky bylo [...] milionu SEK vynaloženo na digitální terestriální přenosové služby ([...] milionu SEK v roce 2000 a [...] milionu SEK v roce 2001). Tyto údaje uvádí (sloupec 1b) a jsou zahrnuty ve výpočtu zisků a ztrát společnosti Teracom při obchodování se společností SVT.
- (83) Na základě skutečných nákladů a poplatků společnosti Teracom znázorňuje, za každý rok v období od roku 1999 do roku 2006, zisky nebo ztráty společnosti Teracom při obchodování se společností SVT (sloupec 5). Podle všech známek byly v každém roce kromě roku 2005 celkové poplatky hrazené společností SVT Teracomu za analogové a digitální vysílání (sloupec 1c) nižší než celkové náklady Teracomu na vysílání společnosti SVT (sloupec 4). Za celé toto období Teracom ve skutečnosti vykázal ztrátu z vysílání pro společnost SVT přibližně 149,5 milionu SEK.

Tabulka 4:

Skutečné přenosové poplatky SVT a skutečné přenosové náklady společnosti Teracom od roku 1999 do roku 2006 (bez DPH)

Rok	Analogové poplatky SVT (1a)	Digitální poplatky SVT (1b)	Celkové poplatky SVT (1c)	Náklady Teracomu na analogový přenos SVT bez DPH (2)	Náklady Teracomu na digitální přenos SVT (3)	Celkové náklady Teracomu na přenos SVT bez DPH (4 = 2 + 3)	Roční zisky/ztráty Teracomu (5 = 4 - 1c)	Kumulované zisky/ztráty Teracomu (6)
1999	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	- 10,3	- 10,3
2000	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	- 31,8	- 42,1
2001	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	- 24,1	- 66,2
2002	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	- 18,9	- 85,1
2003	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	- 3,6	- 88,7
2004	[...] (*)	[...] (*)	[...]	[...]	[...]	[...]	- 58,2	- 146,9
2005	[...] (*)	[...] (*)	[...]	[...]	[...]	[...]	17,5	- 129,4
2006	[...] (*)	[...] (*)	[...]	[...]	[...]	[...]	- 20,1	- 149,5

Zdroj: Příloha 6 odpovědi ze dne 20. března, u údajů označených * viz vysvětlení v poznámce pod čarou č. 81.

⁽⁷⁹⁾ Viz odpověď ze dne 29. října, odd. 3.6.2., s. 32.

⁽⁸⁰⁾ Viz a odpověď ze dne 20. března, příloha 7.

⁽⁸¹⁾ [...]

⁽⁸²⁾ Viz rozhodnutí o zahájení řízení, odst. 36.

(84) Vláda poskytla Komisi vysvětlení ohledně ztrát společnosti Teracom z přenosu pro společnost SVT v období let 1999 až 2006. Za prvé, podle vlády byla tvorba cen společnosti Teracom v digitální terestriální síti založena na skutečném počtu diváků (tzv. míře rozšíření), který byl v počáteční fázi zahájení provozu nižší než předpokládaná hodnota. Za druhé, aby byly vysílací společnosti motivovány k zahájení digitálního terestriálního přenosu, nemohla společnost Teracom zpočátku účtovat přenosové poplatky, které by plně pokryly její náklady. Za třetí, náklady společnosti Teracom (viz Tabulka 4) obsahují imputované náklady, jako např. výši zhodnocení požadovanou majitelem. Tyto imputované náklady se nepovažují za ztráty podle účetních předpisů⁽⁸³⁾.

(85) Vláda dále předložila skutečné ceny společnosti Teracom a její přenosové náklady u jiných vysílacích společností než u společnosti SVT v analogové a digitální terestriální síti⁽⁸⁴⁾, zejména pak náklady a ceny hlavní komerční vysílací společnosti ve Švédsku, společnosti TV4, která je také jedinou další vysílací společností působící v analogové terestriální síti. Tam, kde z údajů vyplývá, že společnost SVT uhradila vyšší přenosové poplatky než TV4, lze tyto cenové rozdíly podle vlády vysvětlit zvláštními požadavky na přenos vysílání společnosti SVT, např. vyšším pokrytím společnosti SVT a větším využitím kapacity, regionálními poruchami přenosu signálu SVT a opatřeními na zvýšení bezpečnosti⁽⁸⁵⁾.

7.2 Údajná úvěrová záruka vydaná ve prospěch společnosti Teracom

(86) Podle vlády nebyla nikdy vydána úvěrová záruka. Vláda však připouští, že v únoru 2002 parlament přijal rozhodnutí, kterým pověřuje vládu vydat úvěrovou záruku⁽⁸⁶⁾.

(87) Jak vláda naznačuje, je důležité vzít v potaz, že podle švédské ústavy může pouze vláda, a nikoli parlament, přijímat finanční závazky vůči třetím stranám (např. společnosti Teracom) v otázce finančních prostředků ze státního rozpočtu. Vláda však nemůže tyto závazky přijímat bez předchozího souhlasu parlamentu. V daném případě vláda rovněž vyslovila žádost, aby byl úkolem poskytnout záruku pověřen Úřad pro státní dluh⁽⁸⁷⁾.

(88) Vláda tvrdí, že jakmile získala souhlas parlamentu, požádala svým rozhodnutím v červnu 2002 Úřad pro státní dluh, aby vydal úvěrovou záruku ve prospěch společnosti Teracom a rozhodl o tom, jaký poplatek se bude Teracomu účtovat za příslušná rizika a administrativní náklady. Vláda však zdůrazňuje, že v tomto rozhodnutí se uvádělo, že Úřad pro státní dluh musí vzít v úvahu předpisy ES o státní

podpoře, aby bylo zřejmé, zda bude úvěrová záruka slučitelná s těmito předpisy, a kdyby nebyla, pak musí Úřad shromáždit nezbytné informace pro oznámení v souladu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES⁽⁸⁸⁾. Úřad pro státní dluh musel dále posoudit rizika každé státní záruky. Je důležitou skutečností, že úvěrovou záruku nebylo možné vydat před rozhodnutím Úřadu pro státní dluh o výši úvěrové záruky, o časovém období a o výši poplatku a před potvrzením, že úvěrová záruka nebude v rozporu s předpisy ES o státní podpoře⁽⁸⁹⁾.

(89) Úřad pro státní dluh, který zčásti vycházel z předběžného úvěrového hodnocení provedeného v období od července do září 2002 agenturou Standard & Poor's⁽⁹⁰⁾, dospěl k závěru, že finanční rizika spojená s vydáním úvěrové záruky jsou příliš vysoká; kdyby měla být úvěrová záruka vydána, musel by se účtovat velmi vysoký poplatek za krytí příslušných rizik. Úřad pro státní dluh navíc zjistil, že nelze vyloučit, že státní záruka by představovala státní podporu⁽⁹¹⁾. Podle vlády nepodnikly vláda samotná, Úřad pro státní dluh ani společnost Teracom žádné kroky poté, co Úřad pro státní dluh vydal dne 1. října 2002 zprávu o svém stanovisku.

7.3 Kapitálová injekce

(90) Podle vlády nepředstavuje podmíněčná kapitálová účast v podobě kapitálové injekce státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

(91) Vláda v první řadě podotýká, že rozhodnutí o zahájení řízení vychází z částečně nepřesných údajů, a kvůli této skutečnosti vyhlíží ekonomická a finanční situace společnosti Teracom hůře než ve skutečnosti. Platební schopnost společnosti Teracom nebyla tak nízká, jak naznačuje rozhodnutí o zahájení řízení, a společnost Teracom vykázala ztrátu pouze v letech 2001 a 2002, a nikoli v roce 2003⁽⁹²⁾.

(92) Podle vlády Komise v rozhodnutí o zahájení řízení nesprávně zhodnotila ekonomickou a finanční situaci Teracomu v okamžiku kapitálové injekce. Vláda zdůrazňuje, že se do konce měsíce června 2003, kdy vložila do společnosti Teracom kapitál, značně změnila finanční a ekonomická situace společnosti v porovnání s obdobím, které představovalo základ pro negativní posudek k návrhu na poskytnutí státní záruky Teracomu, vypracovaný Úřadem pro státní dluh⁽⁹³⁾.

⁽⁸⁸⁾ Viz rozhodnutí vlády Ku2002/483/Me ze dne 27. června 2002.

⁽⁸⁹⁾ Viz rozhodnutí vlády Ku2002/483/Me ze dne 27. června 2002 vykládané společně s ustanoveními § 8, 9, 11 a 12 garančního dekretu (1997:1006).

⁽⁹⁰⁾ Agentura Standard & Poor's je globální společnost nabízející nezávislý úvěrový rating, indexy, ohodnocování rizik, investiční výzkum, data a hodnocení. Předběžné úvěrové hodnocení vycházelo zejména z finančních ukazatelů společností, a nikoli z podrobné analýzy trhu.

⁽⁹¹⁾ Viz zpráva Úřadu pro státní dluh DNR 2002/000170 ze dne 1. října 2002.

⁽⁹²⁾ Od svého založení v roce 1992 společnost Teracom ve skutečnosti vykázala ztrátu pouze v těchto dvou letech – 2001 a 2002. Viz výroční zprávy Teracomu, ale také odpověď ze dne 29. října, s. 40.

⁽⁹³⁾ Viz odpověď ze dne 29. října, s. 38 až 40.

⁽⁸³⁾ Viz odpověď ze dne 25. dubna, otázka 4.

⁽⁸⁴⁾ Viz odpověď ze dne 20. března, příloha 6.

⁽⁸⁵⁾ Viz odpověď ze dne 20. března, otázky 7 a 8. U každého zvláštního požadavku vláda dále kvantifikovala dopad na ceny Teracomu.

⁽⁸⁶⁾ Viz rozhodnutí parlamentu 2001/02:KrU07, Rskr. 2001/02:149.

⁽⁸⁷⁾ Viz Regeringsformen (1974:152), kap. 9 § 10, garanční dekret (1997:1006) a zákon o státním rozpočtu (1996:1059). Viz též rozhodnutí vlády Ku2002/483/Me ze dne 27. června 2002.

(93) Jak vláda uvedla, v průběhu roku 2002 podnikla společnost Teracom různé kroky k nápravě svých finančních a ekonomických problémů. Prodala tři ze svých dceřiných společností, snížila náklady propuštěním velké části svých zaměstnanců (20 %), sloučila dceřiné společnosti, uzavřela části svých provozů a soustředila svou činnost na menší počet míst a snížila investice ve srovnání s rokem 2000 a 2001. Kromě toho se příznivě vyvíjel odbyt digitálního terestriálního televizního vysílání, kdy rostla poptávka po předplaceném příjmu digitálního televizního vysílání, a to zejména v průběhu podzimu 2002. Společnosti Teracom tak výrazně vzrostl roční počet účastníků z cca 100 000 ke konci roku 2001 na cca 140 000 ke konci roku 2002. Tato opatření na snížení nákladů a zvýšení tržeb v průběhu druhé poloviny roku 2002 výrazně zlepšila finanční a ekonomickou situaci Teracomu, takže společnost vykazovala zisk již během prvních tří měsíců roku 2003 – předtím, než vláda předložila parlamentu svůj návrh ⁽⁹⁴⁾.

(94) Vláda podala vysvětlení, že když jí Úřad pro státní dluh sdělil své negativní stanovisko, rozhodla se provést hlubší analýzu ekonomického a finančního postavení společnosti Teracom ⁽⁹⁵⁾ – místo statické analýzy, kterou vypracoval Úřad pro státní dluh.

(95) Podobně jak by to učinil soukromý akcionář, vláda zhodnotila krátkodobé a dlouhodobé ekonomické a finanční postavení Teracomu na základě jeho podnikatelských plánů na roky 2003 až 2005, na základě jeho finančních předpovědí na období 2003 až 2010 a na základě srovnání s jinými společnostmi a jinými akcionáři v tomtéž a podobných odvětvích. Dospěla k závěru, že podmíněčná kapitálová účast v podobě kapitálové injekce ve výši 500 milionů SEK zlepší platební schopnost Teracomu a umožní mu následně vytvořit dostatečné zisky, aby mohl injekci splatit v přiměřené lhůtě. Vláda tvrdí, že v této situaci kapitálová injekce akcionáře nepředstavovala státní podporu. Podle vlády by byl soukromý investor v téže situaci ochoten vložit kapitál, protože dlouhodobé finanční předpovědi společnosti Teracom byly pozitivní ⁽⁹⁶⁾.

(96) Vláda dodává, že v této souvislosti a v rozporu s tím, co měla Komise učinit, nevzala Komise v úvahu všechny relevantní faktory při posuzování, zda by kapitálová injekce mohla generovat přiměřený výnos. Komise omezila svou analýzu na ztráty společnosti Teracom z minulých let a její ukazatel kapitálové přiměřenosti. Podle názoru vlády Komise rovněž nepostupovala správně, když srovnávala stát se zahraničním věřitelem, zatímco jej měla srovnávat se soukromým akcionářem, o němž lze soudit, že má dlouhodobý finanční výhled pro svou investici. Stát vlastní

100 % podíl Teracomu, z čehož také vyplývá výnos v delším časovém období než při menšinovém podílu ⁽⁹⁷⁾.

(97) Jako další podklad pro své argumenty vláda předložila zprávu společnosti PWC, nezávislé auditorské a poradenské firmy, kterou si vyžádala za účelem přezkoumání vládního rozhodnutí o kapitálové injekci. Zpráva hodnotí ekonomickou a finanční situaci Teracomu v okamžiku kapitálové injekce a na základě informací dostupných v okamžiku vládního rozhodnutí. Zpráva dochází k závěru, že vláda měla dostatek informací k rozhodnutí o injekci a že dlouhodobá ziskovost společnosti Teracom byla na úrovni, jaká by uspokojila soukromého investora ⁽⁹⁸⁾.

(98) Vláda je konečně toho názoru, že Komise nevzala dostatečně v potaz širší souvislosti kapitálové injekce. Komise měla vzít v potaz např. to, že injekce byla nezbytná k zajištění již vložených investic, u nichž se dlouhodobě očekávala ziskovost ⁽⁹⁹⁾.

8. HODNOCENÍ ÚDAJNÝCH OPATŘENÍ PODPORY

(99) Pro naplnění charakteru státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 musí být splněny čtyři podmínky: (1) musí docházet k přesunu státních prostředků, (2) dotčené opatření musí obsahovat ekonomickou výhodu pro příjemce, (3) opatření musí narušovat nebo hrozit narušením hospodářské soustavy a (4) opatření musí ovlivňovat obchod mezi členskými státy.

8.1 Přenosové poplatky hrazené Teracomu společností SVT

8.1.1 Ekonomická výhoda

(100) Aby bylo možné stanovit, zda přenosové poplatky hrazené společností SVT Teracomu za terestriální přenos znamenají pro společnost Teracom ekonomickou výhodu, je třeba posoudit, zda společnost SVT hradí nebo bude v budoucnu povinna hradit částky, které převyšují prostředky, jež by mohla společnost Teracom oprávněně očekávat od zákazníků za běžných tržních podmínek.

(101) Za prvé, Komise šetřila, zda od zahájení provozu digitálního terestriálního televizního vysílání ve Švédsku v roce 1999 do roku 2006 společnost SVT nevyplácela Teracomu více, než činí náklady Teracomu na přenos vysílání společnosti SVT. Výpočty v rozhodnutí o zahájení řízení z velké části využívají odhadovaných plateb společnosti SVT a nákladů Teracomu, ovšem Komise v tomto rozhodnutí vycházela při svých výpočtech ze skutečných údajů. (Viz výše.) Tyto údaje dokládají, že v období od roku 1999 do roku 2006 společnost SVT

⁽⁹⁴⁾ Viz odpověď ze dne 29. října, s. 38 a 39, a výroční zprávy společnosti Teracom za roky 2002 a 2003.

⁽⁹⁵⁾ Viz odpověď ze dne 29. října, s. 39.

⁽⁹⁶⁾ Viz odpověď ze dne 29. října, s. 39, 40 a 51 až 56.

⁽⁹⁷⁾ Viz odpověď ze dne 29. října, s. 51 a 53.

⁽⁹⁸⁾ Viz odpověď ze dne 29. října, příloha 33.

⁽⁹⁹⁾ Viz odpověď ze dne 29. října, s. 55 a 56.

nevyplácela Teracomu nepřiměřené částky. Při pohledu na období jako celek byly platby společnosti SVT dokonce nižší než náklady Teracomu na přenos vysílání SVT, což vedlo ke ztrátám z přenosu vysílání ve výši přibližně 149,5 milionu SEK. Protože tato částka (149,5 milionu SEK) obsahuje platby za analogové i digitální vysílání, je z toho rovněž patrné, že nedocházelo ke křížovému subvencování v tom smyslu, že by společnost Teracom účtovala nepřiměřeně vysoké poplatky za analogový přenos, aby mohla využít tyto prostředky na realizaci digitálního vysílání.

- (102) Za druhé, Komise prověřovala, zda Teracom neúčtoval vyšší přenosové poplatky společnosti SVT než komerčním vysílacím společnostem a takto nezískával od společnosti SVT ekonomickou výhodu. V tomto ohledu Komise uvádí, že tvorba cen společnosti Teracom podléhá zásadě rovného zacházení, tj. společnost Teracom uplatňuje tytéž podmínky u všech svých zákazníků⁽¹⁰⁰⁾. Komise dále zejména uvádí, že tvorba cen společnosti Teracom u analogového vysílání od roku 1992 vychází z nákladů a ceny Teracomu za digitální přenos jsou stanovovány na základě modelu využívajícího míru rozšíření, v němž jsou parametry stejné pro všechny zákazníky společnosti Teracom⁽¹⁰¹⁾. Komise dále srovnala skutečné ceny, které společnost Teracom účtovala společnosti SVT a dalším společnostem realizujícím vysílání v digitální terestriální síti. Teracom sice účtoval společnosti SVT vyšší cenu než např. komerční vysílací společnosti TV4, tento rozdíl v ceně však pramení z dalších služeb, které společnost SVT od Teracomu požaduje⁽¹⁰²⁾. Komise proto nenalezla žádný doklad, že by společnost SVT požívala méně výhodných (nebo výhodnějších) podmínek než jiné vysílací společnosti nebo že by jí byly účtovány nepřiměřeně vysoké přenosové poplatky.

- (103) Za třetí, a pro ucelený pohled, Komise prošetřila, zda v budoucnu bude společnost SVT muset hradit Teracomu za přenos více, než činí běžná tržní cena. Jedním z problémů, o němž se hovoří v rozhodnutí o zahájení řízení, byla otázka, zda od roku 2008 do roku 2013 nebude společnost SVT hradit Teracomu nepřiměřeně vysoké přenosové poplatky, které by do roku 2013 znamenaly pro Teracom kumulované zisky ve výši asi 510 milionů SEK. Komise však uvádí, že tvorba cen společnosti Teracom v současné době a v dohledné budoucnosti podléhá výše zmíněným zásadám cenotvorby, které Teracomu neumožní účtovat společnosti SVT nepřiměřené přenosové poplatky⁽¹⁰³⁾. Od rozhodnutí švédského Úřadu pro regulaci pošt a telekomunikací z roku 2005 navíc společnost Teracom podléhá regulaci ex ante na velkoobchodním trhu pro analogový a digitální terestriální přenos⁽¹⁰⁴⁾. Tato rozhodnutí by měla v zásadě eliminovat veškerá rizika, že Teracom naučtuje společnosti SVT nepřiměřeně vysoké přenosové poplatky. Za poslední,

jak vysvětlila vláda (viz odst. 40 výše), a navzdory pochybám, které Komise vyslovila v rozhodnutí o zahájení řízení, není společnost SVT povinna využívat všech finančních prostředků, které obdrží z distribučního účtu, na přenosové poplatky Teracomu. Společnost SVT vyjednává cenu za přenos se společností Teracom nezávisle, a jestliže nakonec vynaloží na přenos méně než předpokládanou částku, může tyto prostředky libovolně využívat na svou programovou činnost⁽¹⁰⁵⁾.

- (104) Na základě výše uvedených okolností Komise zaujala stanovisko, že společnost SVT je sice povinna vysílat v analogové a digitální terestriální síti a v současnosti nemá jinou možnost, než využívat pro své služby společnost Teracom, avšak společnost Teracom může pouze v omezeném rozsahu zneužívat postavení společnosti SVT jako zákazníka, který nemá jiného dodavatele („captive customer“). V této souvislosti Komise dále uvádí, že komerční vysílací společnosti považují za prospěšné účastnit se vysílání v digitální terestriální síti a hradit společnosti Teracom příslušné přenosové poplatky, a proto je přijatelné, aby tak činila i společnost SVT.

- (105) Co se týče tvrzení, že společnost Boxer přijímala podporu, protože společnost SVT nehradí distribuci⁽¹⁰⁶⁾, Komise konstatuje, že obchodní smlouvy mezi vysílacími společnostmi a distributory mohou mít různou podobu. Vzhledem ke skutečnosti, že transakce mezi těmito dvěma stranami se týká směny přenosových služeb za dostupnost obsahu, což je výhodné pro obě strany, mohou se přesné podmínky výrazně lišit např. v závislosti na využívané platformě a provozovateli.

- (106) Na základě výše uvedeného Komise dospěla k závěru, že přenosové poplatky hrazené společností SVT ve prospěch Teracomu nezajišťují pro společnost Teracom ekonomickou výhodu, a tudíž nepředstavují státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1.

8.2 Státní záruka

- (107) Podle oznámení o státních zárukách se na státní záruku obecně vztahuje čl. 87 odst. 1, jestliže je ovlivněn trh mezi členskými státy a nehradí se tržní premie. V odd. 2 oznámení o zárukách se uvádí, že jestliže byla vydána státní záruka, pak i když stát v rámci záruky neuskuteční žádné platby, může se přesto jednat o státní podporu dle čl. 87 odst. 1. A to z toho důvodu, že podpora se považuje za poskytnutou v okamžiku vydání záruky, nikoli

⁽¹⁰⁰⁾ Viz odst. 41 výše.

⁽¹⁰¹⁾ Viz odst. 42 a 43 výše.

⁽¹⁰²⁾ Viz odst. 85 výše.

⁽¹⁰³⁾ Viz odst. 102 výše.

⁽¹⁰⁴⁾ Viz odst. 12 výše.

⁽¹⁰⁵⁾ Viz odst. 41 výše.

⁽¹⁰⁶⁾ Viz odst. 76 výše.

v okamžiku žádosti o tuto podporu ani v okamžiku, kdy se v souladu s podmínkami záruky uskuteční platby.

společnosti Teracom vykreslena poněkud hůře, než jak vypadala ve skutečnosti.

(108) Komise však uvádí, že podle dosavadní judikatury, např. *Rakousko v. Komise*, musí existovat bezpodmínečný a právně závazný příslib poskytnutí dané podpory, a teprve tehdy lze podporu považovat za přidělenou ⁽¹⁰⁷⁾.

(109) V daném případě Komise zastává názor, že rozhodnutí vlády požádat Úřad pro státní dluh o poskytnutí úvěrové záruky bylo podmíněčné rozhodnutí a neudělilo společnosti Teracom bezpodmínečné právo požadovat poskytnutí úvěrové záruky. Komise podotýká, že podle švédského práva je při vydávání úvěrové záruky státními úřady vydání záruky vždy závislé na závěru Úřadu pro státní dluh mj. ve věci platební schopnosti a dodržování závazků. Tento rys švédského systému a právního řádu je veřejnosti znám. Dále je zjevné, že vláda si uvědomovala své povinnosti vyplývající z práva Společenství, protože uvedla, že Úřad pro státní dluh musí rozhodnout o úvěrové záruce podle předpisů o státní podpoře a v případě potřeby shromáždit příslušné informace pro oznámení Komisi. Komise dále upozorňuje na důležitou skutečnost, že poté, co Úřad pro státní dluh vydal svou zprávu, nebyly podniknuty žádné kroky. Z celkového pohledu a na základě výše uvedeného tedy Komise shledává, že není možné dovozovat, že byla vydána úvěrová záruka a že byl společnost Teracom udělen bezpodmínečný a právně závazný příslib o poskytnutí podpory. Společnosti Teracom tudíž nebyla poskytnuta ekonomická výhoda.

8.3 Kapitálová injekce

(110) Jestliže stát poskytne společnosti finanční prostředky za okolností, které by nebyly přijatelné pro investora jednajícího za běžných podmínek tržní ekonomiky, dává příjemci ekonomickou výhodu ⁽¹⁰⁸⁾. Aby bylo možné určit, zda podmíněčná kapitálová účast v podobě kapitálové injekce vložené do společnosti Teracom na konci měsíce června 2003 znamenala pro Teracom ekonomickou výhodu, je třeba zjistit, zda tato kapitálová injekce proběhla v souladu s principem investice za běžných podmínek tržní ekonomiky.

(111) Komise připouští, že informace o finanční situaci společnosti Teracom uvedené v rozhodnutí o zahájení řízení nebyly zcela přesné. Vláda prokázala, že platební schopnost společnosti Teracom nebyla tak nízká, jak naznačovalo rozhodnutí o zahájení řízení, a že společnost Teracom vykázala ztrátu dva roky, a nikoli tři po sobě jdoucí roky. V rozhodnutí o zahájení řízení byla tedy finanční situace

(112) Na základě analýzy informací, které vláda předložila ve své odpovědi ze dne 29. října a následujících odpovědích, a na základě analýzy krátkodobého a dlouhodobého podnikatelského plánu společnosti Teracom Komise rozhodla, že hodnocení vlády z roku 2003 týkající se tehdejší a budoucí ekonomické a finanční situace společnosti Teracom bylo realistické a že šance na uspokojivý výnos z kapitálové injekce byly věrohodné.

(113) Jak je do větších podrobností popsáno v odd. 7.3 výše, vláda zhodnotila ekonomické a finanční postavení Teracomu na základě jeho podnikatelských plánů na roky 2003 až 2005, jeho finančních předpovědí na období let 2003 až 2010 a na základě srovnání s jinými společnostmi a jinými akcionáři v témže a podobných odvětvích. Dospěla k závěru, že podmíněčná kapitálová účast ve výši 500 milionů SEK zlepší platební schopnost Teracomu a umožní mu následně vytvořit dostatečné zisky, aby mohl splatit kapitálovou účast v přiměřené lhůtě ⁽¹⁰⁹⁾. Z předpovědi na rok 2003 vyplývá, že výsledovka společnosti Teracom bude kladná. V této souvislosti Komise uvádí, že společnost Teracom vykázala zisk již během prvních tří měsíců roku 2003 – předtím, než vláda předložila parlamentu svůj návrh.

(114) Komise nakonec přezkoumala zprávu vypracovanou společností PWC v zastoupení vlády, která osvětluje údaje tvořící základ pro vládní rozhodnutí. Podle názoru Komise tyto údaje představovaly věrohodné východisko pro investiční rozhodnutí. Ze zprávy zejména vyplývá, že po ztrátách v roce 2001 a 2002 měla společnost Teracom v okamžiku kapitálové injekce již téměř vyrovnané náklady a příjmy. Zvláště pak se v porovnání s obdobím, kdy Úřad pro státní dluh zaujal negativní postoj k vydání státní úvěrové záruky, výrazně zlepšila ekonomická a finanční situace Teracomu ⁽¹¹⁰⁾.

(115) Ve zprávě se uvádí, že kroky vlády jsou v souladu s analýzou, jakou by měl zajistit soukromý investor, protože spočívaly ve zhodnocení předpokládaného dodatečného výnosu z investice a toho, zda tento výnos postačuje na kompenzaci rizik této investice. Ve zprávě se počítá výnos („vnitřní míra výnosu“) z investice potvrzením přírůstkového cash flow, které generuje. Toho je dosaženo použitím rozdílu mezi dvěma alternativními scénáři: volné cash flow s dodatečným kapitálem a volné cash flow bez dodatečného kapitálu. Předpokládaný výnos z dodatečného kapitálu se předpokládal na úrovni 24 %, což převyšuje očekávaný výnos, který by požadovali majitelé kladoucí na

⁽¹⁰⁷⁾Viz věc C-99/98, *Rakouská republika v. Komise Evropských společenství*, [2001] Sb. rozh. I-1101.

⁽¹⁰⁸⁾Viz sdělení Komise členským státům: Uplatnění čl. 92 a 93 Smlouvy o EHS a čl. 5 směrnice Komise 80/723/EHS na veřejné podniky ve výrobním odvětví, Úř. věst. C 307, 13. 11. 1993, s. 3 až 14.

⁽¹⁰⁹⁾Podmínečná kapitálová účast musí být splacena, jakmile společnost v rozvaze vykazuje volný vlastní kapitál.

⁽¹¹⁰⁾Viz odst. 93 a 94.

investici požadavky upravené podle podmínek na trhu (srovnatelný požadavek na investici upravený podle podmínek na trhu činí 8,6 %), a dále vyrovnává finanční riziko, které společnost podstupuje ⁽¹¹¹⁾.

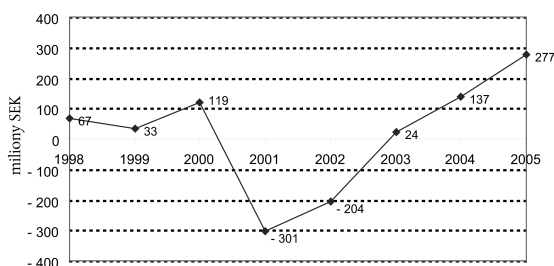
v uvedených odvětvích, čímž ovlivňuje tuto analýzu státní podpory ⁽¹¹⁵⁾.

(116) Přestože je nemožné s jistotou zpětně potvrdit, jak by se vyvíjely zisky Teracomu, kdyby společnost nezískala podmíněnou kapitálovou účast, Komise konstatuje, že návratnost vlastního kapitálu Teracomu rostla z úrovně 3 % v roce 2003 na úroveň 11 % v roce 2004 a 19 % v roce 2005 ⁽¹¹²⁾.

(117) V obrázku 3 níže je doloženo, že Teracom opět vykázal zisk v průběhu let 2003, 2004 a 2005. Společnost poprvé realizovala splátku podmíněčné kapitálové účasti v roce 2006 ⁽¹¹³⁾.

Obrázek 3:

Vývoj skutečných zisků společnosti Teracom od roku 1998 do roku 2005

Zdroj: Výroční zprávy společnosti Teracom za roky 1998 až 2005.

(118) Komise tedy dospěla k závěru, že podmíněčná kapitálová účast v podobě kapitálové injekce byla realizována za okolností, které by byly přijatelné pro soukromého investora jednajícího za běžných podmínek tržní ekonomiky.

(119) V této konkrétní záležitosti mezitím vyvstaly pochybnosti, zda společnosti Teracom bude nadále náležet výhradní právo provozovat síť na území státu navzdory směrnici o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací, účinné od října 2002 (směrnice o hospodářské soutěži) ⁽¹¹⁴⁾, která zakazuje držení výhradních práv

(120) Když Komise šetří potenciální opatření podpory a zjistí, že bylo porušeno jiné zvláštní pravidlo ve Smlouvě o ES, musí se vyšetřováním prokázat, že podpora je v rozporu s jinými zvláštními pravidly Smlouvy o ES, s výjimkou čl. 87 a 88, a musí existovat tak silné propojení s účelem podpory, že jejich samostatné hodnocení není možné. Je-li tomu tak, pak může mít protiprávní jednání rozhodující význam pro vyšetřování potenciálního opatření podpory Komisí pouze tehdy, když má porušení jiného zvláštního pravidla ve Smlouvě o ES zjevné škodlivé důsledky nad rámec škodlivých důsledků potenciálního opatření podpory ⁽¹¹⁶⁾.

(121) V této věci Komise zjistila, že porušení směrnice o hospodářské soutěži nepředstavuje část opatření, která je předmětem vyšetřování Komise, ale porušení je naopak důsledkem vládního postupu, který nesouvisí s rozhodnutím vlády realizovat podmíněnou kapitálovou účast.

(122) Přestože dále nelze vyloučit, že výhradní právo společnosti Teracom mělo dopad na ziskovost společnosti, a tím i částečně na výnosnost podmíněčné kapitálové účasti, nelze to s jistotou prokázat, protože společnost Teracom podléhá cenové regulaci (viz další popis v odst. 42, 43 a 102), a nemůže proto libovolně uplatňovat svou tržní sílu. Z tohoto důvodu není možné v této věci prokázat, že podmíněčná kapitálová účast byla jako investice zisková zejména kvůli výhradnímu právu. Rovněž z tohoto důvodu není možné prokázat, že při neexistenci výhradního práva by nebyl předpokládán výnos z podmíněčné kapitálové účasti přijatelný z pohledu soukromého investora.

(123) Při neexistenci jednoznačné a prokazatelné příčinné souvislosti mezi porušením směrnice o hospodářské soutěži ze strany Švédska a předpokládanou ziskovostí podmíněčné kapitálové účasti nemůže tedy Komise prohlásit za neplatný návrh Švédska, že kritéria postupu vyhovují principu investice v tržním prostředí. Tento závěr však nemá vliv na názor, že Komise se může zabývat budoucími věcmi a brát v úvahu skutkovou podstatu těchto věcí.

(124) Závěrem lze prohlásit, že v dané věci se podmíněčná kapitálová účast a porušení směrnice o hospodářské soutěži mohou a musí posuzovat samostatně v souladu s pravidly a postupy, které jsou použitelné v příslušné věci.

⁽¹¹¹⁾ Viz dokument *Assessment of additional capital to Teracom AB according to the investor principle of a market economy*, který vypracovala společnost PWC, příloha 33 odpovědi ze dne 29. října.

⁽¹¹²⁾ Viz výroční zprávy Teracomu za roky 2003 až 2005.

⁽¹¹³⁾ Viz předběžná zpráva Teracomu za 2. čtvrtletí 2006. Splátka činila 150 milionů SEK, tj. asi třetinu podmíněčné kapitálové účasti.

⁽¹¹⁴⁾ Viz odkaz v poznámce pod čarou č. 15.

⁽¹¹⁵⁾ Podle směrnice má Švédsko povinnost zrušit do 24. července 2003 veškerá monopolní práva týkající se přenosových služeb zahrnujících televizní vysílání.

⁽¹¹⁶⁾ Viz např. rozhodnutí Soudního dvora ES ve věci C-47/69, Francie v. Komise, Sb. rozh. 1970, s. 00496, rozhodnutí Soudního dvora ES ve věci C-204/97, Portugalsko v. Komise, Sb. rozh. 2001, s. I-03175.

V této souvislosti je třeba uvést, že Komise v souladu s čl. 226 Smlouvy o ES předložila Soudnímu dvoru ES dotaz na porušení směrnice o hospodářské soutěži ze strany Švédska.

- (125) Co se týče podmíněčné kapitálové účasti, Komise dospěla k závěru, že okolnosti případné státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 nebylo možné ověřit.

9. ZÁVĚR

- (126) Na základě výše uvedeného Komise shledává, že neexistují žádné doklady, že by prošetřovaná opatření poskytovala společnosti Teracom nebo některé z jejích dceřiných společností ekonomickou výhodu. Komise proto dospěla k závěru, že opatření, která Švédsko uplatnilo, nepředstavují podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Opatření vyšetřovaná Komisí a popsaná v tomto rozhodnutí, která souvisejí se zavedením digitálního terestriálního televizního vysílání ve Švédsku, nepředstavují státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Švédskému království.

V Bruselu dne 20. prosince 2006.

Za Komisi

Neelie KROES

členka Komise